Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 412, 414, 846, 1206, 1398.

U S T A W A

z dnia 6 grudnia 2008 r.

o podatku akcyzowym[1)]

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa opodatkowanie podatkiem akcyzowym, zwanym dalej „akcyzą”, wyrobów akcyzowych oraz samochodów osobowych, organizację obrotu wyrobami akcyzowymi, a także oznaczanie znakami akcyzy.

---

1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:
1) dyrektywy Rady 83/183/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do przywozu na stałe z Państw Członkowskich majątku prywatnego osób fizycznych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983, str. 64, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 117, z późn. zm.);
2) dyrektywy Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego Państwa Członkowskiego z innego Państwa Członkowskiego (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983, str. 59, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 112, z późn. zm.);
3) dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. l, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 179, z późn. zm.);
4) dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 202, z późn. zm.);
5) dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 204, z późn. zm.);
6) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 206, z późn. zm.);
7) dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 213);
8) dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 283, z późn. zm.);
9) dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 46; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 289);
10) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 405, z późn. zm.);
11) dyrektywy Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone Państwa Członkowskie czasowych zwolnień

2. Akcyza stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) wyroby akcyzowe – wyroby energetyczne, energię elektryczną, napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe, susz tytoniowy, płyn do papierosów elektronicznych, wyroby nowatorskie, urządzenia do waporyzacji, zestawy części do urządzeń do waporyzacji, saszetki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe, wymienione w załączniku nr 1 do ustawy;

1a) wyroby węglowe – wyroby energetyczne, określone w poz. 19–21 załącznika nr 1 do ustawy;

1b) wyroby gazowe – wyroby energetyczne o kodach CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00, 2711 29 00 i pozostałe paliwa opałowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b, z wyłączeniem wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00;

2) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

3) terytorium państwa członkowskiego – terytorium państwa, do którego zgodnie z art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mają zastosowanie te Traktaty, z wyłączeniem terytorium kraju, z tym że:

   a) nie uznaje się za terytorium państwa członkowskiego:

      – Wysp Kanaryjskich, z zastrzeżeniem ust. 2,

      – francuskich terytoriów, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 3,

      – Wysp Alandzkich,

      – (uchylone)

      – terytoriów objętych zakresem art. 355 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

---

lub obniżek poziomu opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 2, str. 16);

12) dyrektywy Rady 2006/79/WE z dnia 5 października 2006 r. w sprawie zwolnienia od podatku przy przywozie z państw trzecich małych partii towarów o charakterze niehandlowym (Dz. Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 15);

13) dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz. Urz. UE L 346 z 29.12.2007, str. 6).

- wyspy Helgoland,
- obszaru Buesingen,
- Ceuty,
- Melilli,
- Livigno,
- (uchylone)
- (uchylone)

b) przemieszczanie wyrobów akcyzowych:
- mające początek w Księstwie Monako lub z przeznaczeniem dla Księstwa Monako uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Francuskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Francuskiej,
- mające początek w Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) lub z przeznaczeniem dla Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Federalnej Niemiec lub z przeznaczeniem dla Republiki Federalnej Niemiec,
- (uchylone)
- mające początek w San Marino lub z przeznaczeniem dla San Marino uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Włoskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Włoskiej,
- mające początek w suwerennych strefach Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Akrotiri i Dhekelia lub z przeznaczeniem dla suwerennych stref Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Akrotiri i Dhekelia uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Cypryjskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Cypryjskiej;

4) terytorium Unii Europejskiej – terytorium kraju oraz terytoria państw członkowskich;

5) terytorium państwa trzeciego – terytorium inne niż terytorium Unii Europejskiej;

5a) Centralny Rejestr Podmiotów Akcyzowych – rejestr podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 1a;

6) eksport:

a) wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3–4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.[2)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447", zgodnie z przepisami tego rozporządzenia,

b) objęcie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych procedurą tranzytu zewnętrznego po zwolnieniu ich do wywozu;

7) import – przywóz:

a) samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju,

b) wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:

– jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostaną objęte procedurą specjalną: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, a także nie zostaną objęte czasowym składowaniem,

– jeżeli zostało zakończone czasowe składowanie tych wyrobów lub została zamknięta procedura specjalna: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, którą wyroby te były objęte, i powstał dług celny;

8) dostawa wewnątrzwspólnotowa – przemieszczanie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego;

[2)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 101 z 13.04.2017, str. 200, Dz. Urz. UE L 149 z 13.06.2017, str. 19, Dz. Urz. UE L 101 z 20.04.2018, str. 22, Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2018, str. 27, Dz. Urz. UE L 317 z 14.12.2018, str. 57, Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2019, str. 61, Dz. Urz. UE L 234 z 11.09.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 206 z 30.06.2020, str. 8, Dz. Urz. UE L 387 z 19.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 416 z 11.12.2020, str. 48 oraz Dz. Urz. UE L 63 z 23.02.2021, str. 386.

9) nabycie wewnątrzwspólnotowe – przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;
10) skład podatkowy – miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, w tym przetwarzane, lub magazynowane, w tym przechowywane, lub przeładowywane lub do którego wyroby te są wprowadzane, lub z którego są wyprowadzane – z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego;
11) podmiot prowadzący skład podatkowy – podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego;
12) procedura zawieszenia poboru akcyzy – procedurę stosowaną podczas produkcji, w tym przetwarzania, lub magazynowania, w tym przechowywania, lub przeładowywania i przemieszczania wyrobów akcyzowych, w trakcie której, gdy są spełnione warunki określone w przepisach niniejszej ustawy i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, z obowiązku podatkowego nie powstaje zobowiązanie podatkowe;
13) zarejestrowany odbiorca – podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe albo na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej odpowiednio „zezwoleniem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca” albo „zezwoleniem na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca”;
14) (uchylony)
14a) zarejestrowany wysyłający – podmiot, któremu wydano zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu innego niż skład podatkowy z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
15) e-AD – elektroniczny administracyjny dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;

15a) dokument zastępujący e-AD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, gdy System jest niedostępny, zawierający takie same dane jak e-AD;

16) (uchylony)

16a) e-SAD – elektroniczny uproszczony dokument administracyjny, na podstawie którego przemieszcza się, w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

a) wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy,

b) alkohol etylowy całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.);

16b) dokument zastępujący e-SAD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się, w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe, o których mowa w pkt 16a, gdy System jest niedostępny, zawierający takie same dane jak e-SAD;

16c) uprawniony wysyłający – podmiot posiadający numer akcyzowy, który wysyła w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, w tym podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego;

16d) uprawniony odbiorca – podmiot posiadający numer akcyzowy, który odbiera w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, w tym podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcę;

17) znaki akcyzy – znaki, określone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, służące do oznaczania wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania, obejmujące:

a) podatkowe znaki akcyzy, które są potwierdzeniem wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,

b) legalizacyjne znaki akcyzy, które są potwierdzeniem prawa podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, do przeznaczenia tych wyrobów do sprzedaży;

18) faktura – fakturę w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług zawierającą dane nabywcy i jego adres oraz dane dotyczące ilości (liczby) i miary nabywanych wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych;

18a) (uchylony)

18b) e-DD – elektroniczny dokument, na podstawie którego:

a) przemieszcza się na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

b) monitoruje się na terytorium kraju sprzedaż wyrobów węglowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie finalnemu nabywcy węglowemu przez pośredniczący podmiot węglowy, który w poprzednim roku kalendarzowym sprzedał powyżej 30 mln kg wyrobów węglowych;

18c) dokument zastępujący e-DD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, zawierający takie same dane jak e-DD, stosowany, gdy System jest niedostępny;

19) nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, magazynowanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43), z wyłączeniem:

a) spółki prowadzącej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1119 oraz z 2026 r. poz. 176) nabywającej energię elektryczną z tytułu pełnienia

funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,

b) towarowych domów maklerskich i domów maklerskich w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych nabywających energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub nabywających energię elektryczną na rachunek dającego zlecenie na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.[3)]),

c) giełdowej izby rozrachunkowej, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywających energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,

d) spółki prowadzącej jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nabywającej energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji, o której mowa w art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub w celu rozliczenia i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym;

19a) finalny nabywca gazowy – podmiot, który:

a) nabywa na terytorium kraju, importuje lub nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby gazowe, lub

b) posiada uzyskane w sposób inny niż w drodze nabycia wyroby gazowe

– niebędący pośredniczącym podmiotem gazowym;

20) ubytki wyrobów akcyzowych – wszelkie straty:

a) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863, z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556 oraz z 2026 r. poz. 176.

powstałych podczas produkcji wyrobów energetycznych, piwa, wina, napojów fermentowanych, wyrobów pośrednich lub wyrobów tytoniowych,

b) objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie:
   – napojów alkoholowych,
   – wyrobów energetycznych, z wyjątkiem wyrobów węglowych, przemieszczanych, a w przypadku podmiotu pośredniczącego, również magazynowanych,

c) wyrobów węglowych powstałe w trakcie ich przemieszczania na terytorium kraju w związku z wykonaniem czynności stanowiącej przedmiot opodatkowania akcyzą,

d) wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji,

e) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, powstałe podczas:
   – stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji,
   – przemieszczania poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD,

f) wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, z wyłączeniem strat alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkami dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego;

21) sprzedaż – czynność faktyczną lub prawną, w której wyniku dochodzi do przeniesienia posiadania lub własności przedmiotu sprzedaży na inny podmiot;

22) podmiot zużywający – podmiot:

a) mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zużywa na cele uprawniające do zwolnienia,

b) niemający miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który odbiera nabyte wyroby energetyczne objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w:

– art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2, bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym lub jednostce pływającej,

– art. 32 ust. 1 pkt 3;

22a) zużywający podmiot gospodarczy – podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju lub przedsiębiorcę zagranicznego posiadającego oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 89, 619, 621 i 1794), którzy dokonali zgłoszenia rejestracyjnego zgodnie z art. 16 i zużywają na terytorium kraju w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, do celów uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;

22b) zużywający podmiot olejowy – podmiot mający miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju lub przedsiębiorcę zagranicznego prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium kraju na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy zużywają do celów opałowych wyroby akcyzowe nieobjęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, i którzy dokonali zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 1;

23) podmiot pośredniczący – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na dostarczaniu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, a w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1, pochodzących również bezpośrednio z importu;

23a) pośredniczący podmiot węglowy – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju:

a) dokonujący sprzedaży, dostawy wewnątrzwspólnotowej, nabycia wewnątrzwspólnotowego, importu lub eksportu wyrobów węglowych, lub

b) używający wyrobów węglowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy, lub

c) używający wyrobów węglowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów niepodlegających opodatkowaniu akcyzą

– który dokonał zgłoszenia rejestracyjnego zgodnie z art. 16;

23b) pośredniczący podmiot tytoniowy – podmiot posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju, przedsiębiorca zagraniczny posiadający oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub przedsiębiorca zagraniczny, który wyznaczył podmiot reprezentujący go na terytorium kraju, prowadzący działalność gospodarczą w zakresie suszu tytoniowego, który został wpisany do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych;

23c) finalny nabywca węglowy – podmiot, który:

a) nabywa na terytorium kraju, importuje lub nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby węglowe, lub

b) posiada uzyskane w sposób inny niż w drodze nabycia wyroby węglowe

– niebędący pośredniczącym podmiotem węglowym;

23d) pośredniczący podmiot gazowy – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju lub posiadający koncesję na obrót gazem ziemnym na terytorium kraju:

a) dokonujący sprzedaży, dostawy wewnątrzwspólnotowej, nabycia wewnątrzwspólnotowego, importu lub eksportu wyrobów gazowych, lub

b) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy, lub

c) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów objętych zerową stawką akcyzy, lub

d) będący spółką prowadzącą giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub

e) będący towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającym wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub nabywającym wyroby gazowe na rachunek dającego zlecenie na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub

f) będący giełdową izbą rozrachunkową, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A. lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywającymi wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub

g) będący spółką prowadzącą jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji, o której mowa w art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub w celu rozliczenia i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym

– który dokonał zgłoszenia rejestracyjnego zgodnie z art. 16;

23e) pośredniczący podmiot olejowy – podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju lub przedsiębiorcę zagranicznego posiadającego

oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonują sprzedaży poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, i którzy dokonali zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 1;

23f) producent surowca tytoniowego – podmiot wpisany do rejestru producentów surowca tytoniowego, o którym mowa w art. 40ha ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1502);

24) (uchylony)

25) miejsce importu – miejsce, w którym znajdują się importowane wyroby akcyzowe w momencie dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego;

26) System – krajowy system teleinformatyczny służący do obsługi:

a) przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności do przesyłania e-AD, raportu odbioru i raportu wywozu, unieważnienia e-AD, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (Dz. Urz. UE L 197 z 29.07.2009, str. 24, z późn. zm.[4)]),

b) przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, w szczególności do

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 23 z 27.01.2011, str. 53, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 9, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 74, Dz. Urz. UE L 26, z 29.01.2014, str. 4, Dz. Urz. UE L 72 z 17.03.2016, str. 13, Dz. Urz. UE L 86 z 28.03.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 91 z 09.04.2018, str. 13, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2019, str. 56.

przesyłania e-DD, raportu odbioru i raportu wywozu, unieważnienia e-DD, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia,

c) monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, w szczególności do przesyłania e-DD,

d) przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności do przesyłania e-SAD, raportu odbioru, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia, o których mowa w aktach delegowanych i wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 43 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) (Dz. Urz. UE L 58 z 27.02.2020, str. 4, z późn. zm.[5)]);

27) raport odbioru – raport składany za pośrednictwem Systemu, stanowiący dowód, że zostało zakończone przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przemieszczanie na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, albo przemieszczanie w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;

28) dokument zastępujący raport odbioru – dokument zawierający takie same dane jak raport odbioru, stanowiący dowód, że zostało zakończone przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przemieszczanie na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

5) Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 38.

albo przemieszczanie w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, stosowany, gdy System jest niedostępny;

29) raport wywozu – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, że w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo poza tą procedurą zostało zakończone;

30) dokument zastępujący raport wywozu – dokument zawierający takie same dane jak raport wywozu, stanowiący dowód, że w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo poza tą procedurą zostało zakończone, stosowany, gdy System jest niedostępny;

30a) alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy – wydane przez właściwe organy podatkowe na terytorium kraju lub przez właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej potwierdzenie, że wysłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę, wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej albo objęte procedurą tranzytu zewnętrznego, zawierające w szczególności określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru, wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej albo objęcia procedurą tranzytu zewnętrznego, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał, albo oznaczenie organu celnego, który nadzorował ich wyprowadzenie poza terytorium Unii Europejskiej albo objął je procedurą tranzytu zewnętrznego, wraz z danymi identyfikacyjnymi podmiotu, który dokonał ich eksportu;

30b) alternatywny dowód dostawy wyrobów akcyzowych przemieszczanych na podstawie e-SAD – wydane przez właściwe organy podatkowe na terytorium kraju lub przez właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej potwierdzenie, że przemieszczane wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę, zawierające w szczególności określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał;

31) podmiot wysyłający:

a) podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego, którzy wysyłają wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,

b) podmiot prowadzący skład podatkowy lub podmiot pośredniczący, którzy wysyłają wyroby akcyzowe przemieszczane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu, przy czym za podmiot wysyłający uznaje się podmiot prowadzący skład podatkowy lub podmiot pośredniczący również w przypadku, gdy wyroby takie są zwracane do składu podatkowego lub podmiotu pośredniczącego przez podmiot zużywający albo przemieszczane do składu podatkowego przez zużywający podmiot gospodarczy,

ba) podmiot prowadzący skład podatkowy, do którego jest przemieszczany z użyciem Systemu alkohol etylowy stanowiący odpad, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 5,

c) zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, który wysyła z użyciem Systemu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe, które nabył wewnątrzwspólnotowo z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, do:
   – podmiotu zużywającego lub
   – zużywającego podmiotu gospodarczego, lub
   – miejsca, w którym prowadzi działalność jako podmiot pośredniczący w zakresie wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2,

d) pośredniczący podmiot węglowy, który w poprzednim roku kalendarzowym sprzedał powyżej 30 mln kg wyrobów węglowych i który sprzedaje finalnemu nabywcy węglowemu wyroby węglowe, o których mowa w art. 31a ust. 1, jeżeli sprzedaż jest monitorowana z użyciem Systemu, przy czym za podmiot wysyłający uznaje się pośredniczący podmiot węglowy również w przypadku, gdy wyroby takie są do niego zwracane przez finalnego nabywcę węglowego,

e) zużywający podmiot gospodarczy, który zwraca z użyciem Systemu importowane przez siebie wyroby akcyzowe, jeżeli ich wyprowadzenie następuje przez urząd celno-skarbowy znajdujący się na terytorium kraju,

f) podmiot pośredniczący, podmiot zużywający lub zużywający podmiot gospodarczy, który dokonał importu odpowiednio wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

g) uprawnionego wysyłającego;

32) podmiot odbierający:

a) podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, nabywcę na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, do których są wysyłane wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,

b) podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący, podmiot zużywający, podmiot upoważniony do odbioru wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3, dostarczanych do zbiornika, z którego są zasilane zbiorcze instalacje licznikowe, oraz zużywający podmiot gospodarczy, do których są wysyłane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

c) finalnego nabywcę węglowego, który wyroby węglowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie nabywa od pośredniczącego podmiotu węglowego, który w poprzednim roku kalendarzowym sprzedał powyżej 30 mln kg wyrobów węglowych,

d) podmiot prowadzący miejsce niszczenia wyrobów akcyzowych spełniające warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, do którego są wysyłane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby

akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1a,

e) podmiot pośredniczący, podmiot zużywający lub zużywający podmiot gospodarczy, który dokonał importu odpowiednio wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

f) uprawnionego odbiorcę;

32a) wysyłający podmiot zagraniczny – podmiot posiadający siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, który wysyła lub dostarcza, bezpośrednio lub pośrednio, z terytorium państwa członkowskiego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i Systemem, wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, od których na terytorium państwa członkowskiego została zapłacona akcyza lub które są objęte na terytorium państwa członkowskiego zerową stawką akcyzy, osobie fizycznej na terytorium kraju, nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej;

33) procesy mineralogiczne – procesy sklasyfikowane w nomenklaturze NACE pod kodem DI 26 „produkcja produktów z pozostałych surowców niemetalicznych” w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz. Urz. UE L 293 z 24.10.1990, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 02, t. 04, str. 177, z późn. zm.);

34) papierosy elektroniczne – jednorazowe papierosy elektroniczne, wielorazowe papierosy elektroniczne na wymienne wkłady i pozostałe papierosy elektroniczne;

34a) jednorazowe papierosy elektroniczne – urządzenia umożliwiające wytworzenie i spożycie aerozolu z płynu do papierosów elektronicznych zawartego w tych urządzeniach, które nie są przeznaczone lub przystosowane do ponownego napełniania lub uzupełniania tym płynem, również te, które wymagają zewnętrznego zasilania lub sterowania, inne niż wkłady;

34b) wielorazowe papierosy elektroniczne na wymienne wkłady – urządzenia zasilające lub sterujące służące do wytworzenia i spożycia aerozolu z płynu do papierosów elektronicznych zawartego we wkładach;

34ba) pozostałe papierosy elektroniczne – urządzenia umożliwiające wytworzenie i spożycie aerozolu z płynu do papierosów elektronicznych, również te, które wymagają zewnętrznego zasilania lub sterowania, inne niż jednorazowe papierosy elektroniczne, wielorazowe papierosy elektroniczne na wymienne wkłady lub wkłady;

34bb) wkłady – zbiorniki lub inne wyroby przeznaczone lub przystosowane wyłącznie do wielorazowych papierosów elektronicznych na wymienne wkłady lub urządzeń wielofunkcyjnych, z płynem do papierosów elektronicznych lub bez tego płynu, przeznaczone albo nieprzeznaczone do ponownego napełniania lub uzupełniania tym płynem;

34c) podgrzewacze – urządzenia umożliwiające wytworzenie i spożycie aerozolu z wyrobów nowatorskich bez ich spalania, również te, które wymagają zewnętrznego zasilania lub sterowania;

34d) urządzenia wielofunkcyjne – urządzenia wielorazowe umożliwiające wytworzenie i spożycie aerozolu zarówno z płynu do papierosów elektronicznych, jak i z wyrobów nowatorskich, również te, które wymagają zewnętrznego zasilania lub sterowania;

34e) urządzenia do waporyzacji – wielorazowe papierosy elektroniczne na wymienne wkłady, pozostałe papierosy elektroniczne, podgrzewacze i urządzenia wielofunkcyjne, z wyłączeniem urządzeń przeznaczonych wyłącznie do celów medycznych;

34f) zestaw części do urządzenia do waporyzacji – komplet części, który może służyć do wytworzenia urządzenia do waporyzacji poprzez złożenie lub połączenie części wchodzących w skład tego kompletu;

35) płyn do papierosów elektronicznych – roztwór przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, w tym bazę do tego roztworu zawierającą glikol lub glicerynę, przy czym roztwór uważa się za przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, gdy jest używany albo ze względu na jego skład i właściwości fizykochemiczne może być użyty w papierosach elektronicznych, bez względu na miejsce jego sprzedaży bądź oferowania na sprzedaż;

36) wyroby nowatorskie – wyroby będące:

a) mieszaniną, w której składzie znajduje się tytoń lub susz tytoniowy,

b) mieszaniną, w której składzie znajdują się substancje inne niż określone w lit. a, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, z wyłączeniem płynu do papierosów elektronicznych oraz wyrobów wykorzystywanych wyłącznie w celach medycznych,

c) mieszaniną, o której mowa w lit. a lub b, oraz zawierające odrębnie płyn do papierosów elektronicznych

– które po podgrzaniu dostarczają aerozol bez spalania mieszaniny, inne niż wyroby, o których mowa w art. 98 ust. 1 i art. 99a ust. 1;

36a) saszetki nikotynowe – wyroby niezawierające tytoniu, lecz zawierające nikotynę lub jej związki lub pochodne, zmieszane lub niezmieszane z włóknami roślinnymi lub innymi dodatkami, znajdujące się w porcjowanych saszetkach lub w równoważnej postaci, które mogą być używane doustnie do wchłaniania nikotyny lub jej związków lub pochodnych przez ludzi;

36b) inne wyroby nikotynowe – wyroby zawierające nikotynę lub jej związki lub pochodne, które mogą być używane do wchłaniania nikotyny lub jej związków lub pochodnych przez ludzi, inne niż wyroby tytoniowe, susz tytoniowy, płyn do papierosów elektronicznych, wyroby nowatorskie i saszetki nikotynowe, z wyłączeniem wyrobów wykorzystywanych wyłącznie w celach medycznych;

37) okresowa umowa – umowę sprzedaży, z której treści wynika ilość sprzedawanych wyrobów akcyzowych w określonym czasie;

38) umowa ramowa – umowę o gotowości zlecania usług i ich wykonania, określającą harmonogram dostaw, która nie zawiera postanowień dotyczących okresu, na jaki została zawarta;

39) zbiorcza instalacja licznikowa – instalację licznikową, do której podłączone są urządzenia grzewcze więcej niż jednego podmiotu zużywającego wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3;

40) rok winiarski – rok gospodarczy, o którym mowa w art. 6 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE)

nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.[6)]).

2. W przypadku gdy zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) Królestwo Hiszpanii złoży oświadczenie, że dyrektywa ta będzie miała zastosowanie na Wyspach Kanaryjskich, będą one uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

3. W przypadku gdy zgodnie z art. 4 ust. 5 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) Republika Francuska złoży oświadczenie, że dyrektywa ta będzie miała zastosowanie we francuskich terytoriach, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, terytoria te będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, datę, od której Wyspy Kanaryjskie oraz francuskie terytoria, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

Art. 3. 1. Do celów poboru akcyzy i oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także do wiążących informacji akcyzowych, zwanych dalej „WIA”, stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.).

2. Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w opodatkowaniu akcyzą wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych, jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39 oraz Dz. Urz. UE L 437 z 28.12.2020, str. 1.

Art. 4. Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych przepisów nie mają zastosowania do akcyzy.

Art. 5. Czynności lub stany faktyczne, o których mowa w art. 8 ust. 1–5a, art. 9 ust. 1, art. 9a ust. 1 i 2, art. 9b ust. 1 i 2, art. 9c ust. 1 i 2 oraz art. 100 ust. 1–2, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 6. W sprawach wynikających z przepisów o akcyzie stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.[7)]), chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Art. 7. 1. Jednostką współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy jest centralne biuro łącznikowe (ELO), usytuowane w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które wykonuje zadania w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych (Dz. Urz. UE L 359 z 04.12.2004, str. 1).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze zarządzenia, również inną jednostkę do współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określając zakres jej obowiązków, a także zasady jej współpracy z organami podatkowymi w zakresie akcyzy.

Art. 7a. W przypadku zawarcia przez Rzeczpospolitą Polską z państwem członkowskim Unii Europejskiej umowy w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostu transgranicznego, most i miejsce jego budowy, o których mowa w umowie, uważa się za część terytorium państwa, które zgodnie z umową jest odpowiedzialne za budowę lub utrzymanie mostu.

Art. 7b. (uchylony)

Art. 7c. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych nie stosuje się odprawy scentralizowanej, o której mowa w art. 179 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820, 1203, 1235, 1414, 1417, 1669, 1804 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 252.

i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.[8)]), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym", w której realizację zaangażowane są administracje celne z co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz samoobsługi celnej, o której mowa w art. 185 tego rozporządzenia.

2. Uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, nie stosuje się w odniesieniu do:

1) alkoholu etylowego, z wyłączeniem przypadków gdy procedurą wywozu jest obejmowany alkohol etylowy zawarty w produktach kosmetycznych objętych pozycjami CN 3304, 3305, 3306 i 3307, perfumach i wodach toaletowych objętych pozycją CN 3303, olejkach eterycznych objętych pozycją CN 3301 i mieszaninach substancji zapachowych objętych pozycją CN 3302;
2) paliw silnikowych, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Uproszczenia, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, mają zastosowanie do podmiotów, których wysokość obrotu paliwami silnikowymi przekroczyła w poprzednim roku podatkowym 40 mln zł.

4. W przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność w zakresie paliw silnikowych warunkiem stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, jest:

1) w roku rozpoczęcia działalności – złożenie oświadczenia, w którym podmiot zadeklaruje osiągnięcie w danym roku obrotu przekraczającego wymaganą wysokość obrotu zmniejszoną proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzenia działalności;
2) w roku następującym po roku rozpoczęcia działalności – uzyskanie w roku rozpoczęcia działalności obrotu przekraczającego wymaganą wysokość obrotu zmniejszoną proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzenia działalności.

[8)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

DZIAŁ IA

Wiążąca informacja akcyzowa

Art. 7d. 1. WIA jest decyzją wydawaną na potrzeby opodatkowania wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego akcyzą, organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi lub oznaczania znakami akcyzy tych wyrobów, która określa:

1) klasyfikację wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) albo
2) rodzaj wyrobu akcyzowego przez opis tego wyrobu w takim stopniu szczegółowości, który jest wystarczający do określenia opodatkowania wyrobu akcyzowego akcyzą, organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi lub oznaczania znakami akcyzy tych wyrobów.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, WIA wydaje się, gdy podanie kodu klasyfikacji w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) nie jest wystarczające do określenia opodatkowania wyrobów akcyzowych akcyzą, organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi lub oznaczania znakami akcyzy tych wyrobów.

3. WIA wiąże, z zastrzeżeniem ust. 3a i 3b, organy podatkowe i podmiot, na rzecz którego została ona wydana, w odniesieniu do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, wobec których czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą zostały dokonane w okresie ważności WIA.

3a. W przypadku zmiany WIA z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 1–3, i zastosowania się przez podmiot, na rzecz którego została ona wydana, do zmienionej WIA od dnia wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 1–3, do dnia, w którym decyzja o zmianie WIA stała się ostateczna, przepisy art. 14k–14m ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

3b. W przypadku zmiany WIA z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 4, i zastosowania się przez podmiot, na rzecz którego została ona wydana, do zmienionej WIA od dnia następującego po dniu, w którym WIA stała się ostateczna, do dnia, w którym decyzja o zmianie WIA stała się ostateczna, przepisy art. 14k–14m ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

4. WIA jest wydawana na okres 5 lat i jest ważna od dnia następującego po dniu, w którym stała się ostateczna.

5. WIA traci ważność przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, z dniem:

1) następującym po dniu, w którym decyzja o zmianie WIA albo decyzja o uchyleniu WIA stała się ostateczna, albo
2) wygaśnięcia na podstawie art. 7h ust. 1

– w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej.

Art. 7e. 1. WIA obejmuje jeden wyrób akcyzowy albo jeden samochód osobowy.

1a. WIA jest wydawana na wniosek podmiotu dokonującego albo zamierzającego dokonywać czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą albo organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi lub oznaczania znakami akcyzy.

2. Wniosek o wydanie WIA zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, jego adres zamieszkania lub adres siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer umożliwiający identyfikację wnioskodawcy oraz adres do doręczeń, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania lub adres siedziby;
2) imię, nazwisko i adres do doręczeń pełnomocnika wnioskodawcy, o ile został ustanowiony;
3) wskazanie, czy wnioskodawca jest podatnikiem akcyzy;
4) wskazanie właściwego dla wnioskodawcy naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy, jeżeli jest on podatnikiem akcyzy;
5) określenie przedmiotu wniosku, w tym:
   a) szczegółowy opis wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego pozwalający na taką ich identyfikację, aby dokonać ich klasyfikacji zgodnej z Nomenklaturą Scaloną (CN) lub określić rodzaj wyrobu akcyzowego, w tym wskazanie nazwy handlowej,
   b) opis składu wyrobu akcyzowego oraz metody badań lub analiz stosowanych dla jego określenia, w przypadku gdy zależy od tego dokonanie jego klasyfikacji lub określenie jego rodzaju.

2a. Wnioskodawca we wniosku o wydanie WIA składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego

oświadczenia oświadczam, że w dniu złożenia wniosku w zakresie przedmiotowym wniosku nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani kontrola celno-skarbowa oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji albo postanowieniu organu podatkowego.”. Treść oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W razie złożenia fałszywego oświadczenia przepisu art. 7d ust. 3 nie stosuje się w związku z wydaniem tej WIA.

2b. Nie wydaje się WIA, jeżeli zakres przedmiotowy wniosku o wydanie WIA w dniu złożenia tego wniosku jest przedmiotem:

1) toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji albo postanowieniu organu podatkowego;
2) zawartego porozumienia inwestycyjnego, o którym mowa w art. 20zt pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

3. Do wniosku o wydanie WIA załącza się dokumenty lub materiały odnoszące się do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, w szczególności próbki, fotografie, plany, schematy, katalogi, atesty, instrukcje, informacje od producenta lub inne dostępne dokumenty lub materiały, umożliwiające organowi podatkowemu dokonanie właściwej klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego lub określenie rodzaju wyrobu akcyzowego.

4. Jeżeli wniosek o wydanie WIA nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 2, 2a i 3, organ podatkowy wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2b i 4, wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

6. (uchylony)

Art. 7f. 1. Wnioskodawca jest obowiązany do uiszczenia opłaty z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz, w przypadku gdy rozpatrzenie wniosku o wydanie WIA wymaga przeprowadzenia badania lub analizy.

2. Badania lub analizy mogą być wykonywane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej lub inne akredytowane

laboratoria, a także przez Centrum Łukasiewicz i instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze lub międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium kraju, dysponujące wyposażeniem niezbędnym do wykonywania danego rodzaju badań lub analiz.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, pobierana za badania lub analizy wykonywane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek bankowy Krajowej Informacji Skarbowej.

4. Na wezwanie organu podatkowego wnioskodawca jest obowiązany, w terminie określonym w wezwaniu, niekrótszym niż 7 dni, do uiszczenia zaliczki na pokrycie opłaty za badania lub analizy, o których mowa w ust. 1. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w terminie określonym w wezwaniu organ podatkowy wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIA bez rozpatrzenia, na które przysługuje zażalenie.

5. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz termin jej uiszczenia są określane przez organ podatkowy w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

6. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać rzeczywistym wydatkom poniesionym z tytułu wykonanych badań lub analiz. W przypadku gdy badania lub analizy są wykonywane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać ryczałtowym stawkom opłat określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 4 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1373), jeżeli stawki te zostały określone w tych przepisach.

7. W przypadku gdy zaliczka uiszczona na pokrycie opłaty, o której mowa w ust. 1, jest większa niż wysokość opłaty określona w postanowieniu wydanym na podstawie ust. 5, a także w przypadku gdy opłata jest nienależna, zwrot kwoty nienależnej następuje w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie WIA.

Art. 7g. 1. Organ podatkowy wydaje WIA bez zbędnej zwłoki, jednak niepóźniej niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o wydanie WIA. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4 ustawy

z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, oraz dni, w których wystąpiła awaria Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych, zwanej dalej „PUESC”, w przypadku, o którym mowa w art. 35a ust. 6a i 6b ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, 1423, 1820 i 1863).

2. W sprawach dotyczących WIA stosuje się odpowiednio przepisy działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem rozdziałów 17–20.

3. Pisma w sprawie WIA składa się i doręcza wyłącznie za pośrednictwem konta na PUESC, z zastrzeżeniem art. 35a ust. 7 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Próbka wyrobu oraz dokumenty, które nie mogą być dostarczone za pośrednictwem konta na PUESC lub których dostarczenie w postaci fizycznej jest niezbędne do rozpatrzenia wniosku o wydanie WIA, w tym do dokonania właściwej klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego lub określenia rodzaju wyrobu akcyzowego, są dostarczane na zasadach ogólnych.

Art. 7h. 1. WIA wygasa z mocy prawa w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie akcyzy odnoszących się do wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego, będących przedmiotem WIA, w wyniku której WIA staje się niezgodna z tymi przepisami. Wygaśnięcie WIA następuje z dniem wejścia w życie przepisów, z którymi WIA stała się niezgodna.

2. (uchylony)

Art. 7ha. 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIA w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość, w szczególności w przypadku:

1) zmiany przepisów wstępnych, uwag lub uwag dodatkowych do sekcji lub działów w Nomenklaturze Scalonej (CN);
2) przyjęcia przez Komisję Europejską środków w celu określenia klasyfikacji taryfowej towarów;
3) utraty zgodności z interpretacją Nomenklatury Scalonej (CN) wynikającą z:

a) not wyjaśniających, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej,

b) wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

c) decyzji klasyfikacyjnych, opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do Nomenklatury Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, przyjętej przez organizację ustanowioną na podstawie Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej sporządzonej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r. (Dz. U. z 1978 r. poz. 43);

4) błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego;

5) istnienia w dniu jej wydania przesłanek: odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania WIA, odmowy wydania WIA albo umorzenia postępowania;

6) wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 240 § 1 oraz art. 247 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, z wnioskiem o zmianę albo uchylenie WIA może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej podmiot, na rzecz którego WIA została wydana.

3. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej po przeprowadzeniu postępowania określonego w ust. 1 i 2:

1) uchyla WIA i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo umarza postępowanie albo

2) zmienia WIA i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo

3) umarza postępowanie, jeżeli w jego wyniku sprawa zostałaby rozstrzygnięta jak w WIA albo jeżeli postępowanie stało się bezprzedmiotowe, albo

4) odmawia zmiany albo uchylenia WIA, w przypadku, o którym mowa w ust. 2, z powodu niewystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z żądaniem wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIA w przypadku wystąpienia albo

uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość, w szczególności w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

5. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej po otrzymaniu żądania, o którym mowa w ust. 4, niezwłocznie wszczyna postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIA. Przepisy ust. 3 pkt 1–3 stosuje się odpowiednio.

6. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może przejąć do dalszego prowadzenia, w drodze postanowienia, postępowanie wszczęte przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej na podstawie ust. 1 albo 5. Przepisy ust. 3 pkt 1–3 stosuje się odpowiednio.

7. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do innych niż WIA ostatecznych rozstrzygnięć wydanych w sprawach dotyczących wydawania WIA.

Art. 7hb. 1. Organ podatkowy, na wniosek podmiotu, na rzecz którego WIA została wydana, złożony niepóźniej niż 3 miesiące przed upływem okresu, na jaki WIA została wydana, może, w drodze decyzji, przedłużyć ten okres na kolejne okresy, niedłuższe niż 5 lat.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, na rzecz którego WIA została wydana, oraz jego adres zamieszkania albo siedziby;
2) datę wydania i numer WIA, której dotyczy wniosek;
3) określenie okresu, na jaki ma być przedłużona ważność WIA;
4) oświadczenie podmiotu, na rzecz którego WIA została wydana, że dokumenty i materiały, które załączone były do wniosku o wydanie WIA, odnoszące się do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, umożliwiające dokonanie właściwej klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego lub określenie rodzaju wyrobu akcyzowego, pozostają aktualne w dniu złożenia wniosku o przedłużenie okresu ważności WIA.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia

o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. W razie złożenia fałszywego oświadczenia przepisu art. 7d ust. 3 nie stosuje się.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 7e ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 7i. Organ podatkowy wydaje decyzję o odmowie wydania WIA, jeżeli wniosek o wydanie WIA:

1) nie dotyczy wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego.
2) (uchylony)
3) (uchylony)
4) (uchylony)

Art. 7j. (uchylony)

Art. 7k. WIA, decyzja o zmianie WIA, decyzja o uchyleniu WIA oraz decyzja o odmowie wydania WIA, o której mowa w art. 7i pkt 1, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, są zamieszczane, bez zbędnej zwłoki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W Biuletynie Informacji Publicznej zamieszcza się również informacje o okresie ważności WIA i decyzji o zmianie WIA oraz o okresach, na jakie została przedłużona WIA zgodnie z art. 7hb ust. 1.

DZIAŁ II

Opodatkowanie akcyzą wyrobów akcyzowych

Rozdział 1

Przedmiot opodatkowania i powstanie obowiązku podatkowego

Art. 8. 1. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) produkcja wyrobów akcyzowych;
2) wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;
3) import wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem:
   a) importu wyrobów akcyzowych wysłanych następnie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów,

b) importu wyrobów akcyzowych wprowadzonych do składu podatkowego, w celu dopuszczenia ich do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w miejscu importu znajdującym się w tym składzie podatkowym,

c) przypadków, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e–g lub k unijnego kodeksu celnego;

4) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonywanego do składu podatkowego;

4a) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, dokonywane do składu podatkowego w celu objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wprowadzenie tych wyrobów do składu podatkowego nie nastąpiło;

5) wyprowadzenie ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 13 ust. 3;

6) wysłanie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów.

2. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również:

1) użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie albo określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich użycie:

a) było niezgodne z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy lub

b) nastąpiło bez zachowania warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy;

2) dostarczenie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli odbyło się ono bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania zwolnienia od akcyzy;
3) sprzedaż wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, objętych określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich sprzedaż odbyła się bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;
4) nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

3. Przedmiotem opodatkowania akcyzą są również ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20. Wyrób uważa się za całkowicie zniszczony, gdy nie może już zostać wykorzystany jako wyrób akcyzowy.

4. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również zużycie:
1) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2, do produkcji innych wyrobów;
2) napojów alkoholowych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, przez podmiot zużywający.

5. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż lub oferowanie na sprzedaż papierosów lub tytoniu do palenia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z odpłatnością powyżej maksymalnej ceny detalicznej, w tym w połączeniu z innym towarem lub usługą lub w połączeniu z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług, a w przypadku papierosów lub tytoniu do palenia oznaczonych jednocześnie podatkowymi oraz legalizacyjnymi znakami akcyzy, jeżeli odpłatność przekracza kwotę równą sumie maksymalnej ceny detalicznej i kwoty 1,30 zł, stanowiącej należność za legalizacyjne znaki akcyzy.

5a. W przypadku zestawu części do urządzenia do waporyzacji przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:
1) sprzedaż zestawu części do urządzenia do waporyzacji na terytorium kraju osobie fizycznej nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej;

2) nabycie wewnątrzwspólnotowe zestawu części do urządzenia do waporyzacji przez osobę fizyczną nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej;
3) import zestawu części do urządzenia do waporyzacji przez osobę fizyczną nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej.

6. Jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została, po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy, określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 9. 1. W przypadku energii elektrycznej przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:
1) nabycie wewnątrzwspólnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju, w tym przez podmiot nieposiadający koncesji na wytwarzanie, magazynowanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który wyprodukował tę energię;
3) zużycie energii elektrycznej przez podmiot posiadający koncesję, o której mowa w pkt 2;
4) zużycie energii elektrycznej przez podmiot nieposiadający koncesji, o której mowa w pkt 2, który wyprodukował tę energię;
5) import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
6) zużycie energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu.

2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłania, dystrybucji lub magazynowania energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem oraz energii elektrycznej pobranej nielegalnie.

3. Jeżeli w stosunku do energii elektrycznej powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie

powstaje obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 9a. 1. W przypadku wyrobów węglowych przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) sprzedaż wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu;
2) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego;
3) import wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego;
4) użycie wyrobów węglowych przez pośredniczący podmiot węglowy;
5) użycie wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego:
   a) nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31a ust. 1, do celów innych niż zwolnione na podstawie tego przepisu, przy czym za takie użycie uznaje się również naruszenie warunków, o których mowa w art. 31a ust. 3, a także sprzedaż, eksport lub dostawę wewnątrzwspólnotową wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31a ust. 1,
   b) uzyskanych w sposób inny niż w drodze nabycia,
   c) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży wyrobów węglowych finalnemu nabywcy węglowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony w należnej wysokości;
6) użycie lub sprzedaż wyrobów węglowych uzyskanych w drodze czynu zabronionego pod groźbą kary;
7) powstanie ubytków wyrobów węglowych.

2. Za sprzedaż wyrobów węglowych uznaje się ich:

1) sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508 oraz z 2026 r. poz. 184);
2) zamianę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
3) wydanie w zamian za wierzytelności;
4) wydanie w miejsce świadczenia pieniężnego;

5) darowiznę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
6) wydanie w zamian za dokonanie określonej czynności;
7) przekazanie lub wykorzystanie na potrzeby reprezentacji albo reklamy;
8) przekazanie przez podatnika na potrzeby osobiste podatnika, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;
9) użycie na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

3. Jeżeli w stosunku do wyrobów węglowych powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

4. W przypadku sprzedaży wyrobów węglowych sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje te wyroby pośredniczącemu podmiotowi węglowemu czy finalnemu nabywcy węglowemu.

5. (uchylony)

Art. 9b. 1. W przypadku suszu tytoniowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) nabycie wewnątrzwspólnotowe suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy;
2) sprzedaż suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem sprzedaży przez podmiot prowadzący skład podatkowy, grupę producentów suszu tytoniowego utworzoną na podstawie ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1145), zwaną dalej „grupą producentów”, organizację producentów surowca tytoniowego wpisaną do rejestru organizacji producentów na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r.

o organizacji niektórych rynków rolnych, zwaną dalej „organizacją producentów”, oraz pośredniczący podmiot tytoniowy, którzy jednocześnie z tą sprzedażą dokonują dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu suszu tytoniowego;

3) import suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy;
4) zużycie suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy;
5) zużycie suszu tytoniowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy do innych celów niż produkcja wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich;
6) nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, pośredniczący podmiot tytoniowy lub producenta surowca tytoniowego, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał jego sprzedaży.

2. Za sprzedaż uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1–8.

2a. Sprzedaż suszu tytoniowego grupie producentów lub organizacji producentów oraz nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez grupę producentów lub organizację producentów nie podlega opodatkowaniu akcyzą pod warunkiem:

1) posiadania odpowiednio przez grupę producentów lub organizację producentów statusu podatnika podatku od towarów i usług;
2) zrzeszania odpowiednio przez grupę producentów lub organizację producentów wyłącznie producentów suszu tytoniowego;
3) nabywania suszu tytoniowego odpowiednio przez grupę producentów lub organizację producentów na podstawie umowy dostawy wyłącznie od zrzeszonych w tej grupie lub tej organizacji członków, którzy ten susz wyprodukowali;
4) niekaralności osób, które zgodnie ze statutem, umową lub innym aktem założycielskim są upoważnione do reprezentowania odpowiednio grupy producentów lub organizacji producentów, za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi

gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe.

3. Jeżeli w stosunku do suszu tytoniowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. W przypadku sprzedaży suszu tytoniowego, sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje ten susz podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy lub pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu.

5. W sytuacji, o której mowa w ust. 4, sprzedawca suszu tytoniowego może zażądać od nabywcy przedstawienia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego albo decyzji o dokonaniu wpisu do rejestru, o której mowa w art. 20a ust. 4, a w razie odmowy ich przedstawienia przez nabywcę może odmówić sprzedaży suszu tytoniowego po cenie nieuwzględniającej akcyzy.

6. Pośredniczący podmiot tytoniowy oraz podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, w terminie do dnia 30 czerwca, przekazują Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informację o masie suszu tytoniowego pochodzącego ze zbiorów z poprzedniego roku, skupionego od producenta surowca tytoniowego albo o nieprzeprowadzeniu skupu takiego suszu tytoniowego.

7. Informacja, o której mowa w ust. 6, zawiera wykaz producentów surowca tytoniowego oraz dane określające:

1) masę skupionego suszu tytoniowego łącznie oraz od poszczególnych producentów surowca tytoniowego, wyrażoną w kilogramach,
2) średnią cenę płaconą za susz tytoniowy producentom surowca tytoniowego, wyrażoną w złotych za kilogram, pomniejszoną o podatki i inne opłaty

– w podziale na grupy odmian tytoniu, o których mowa w ust. 6 załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego

niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113, z późn. zm.[9)]).

Art. 9c. 1. W przypadku wyrobów gazowych przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;
2) sprzedaż wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu;
3) import wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;
4) użycie wyrobów gazowych przez pośredniczący podmiot gazowy;
5) użycie wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego:
   a) uzyskanych w sposób inny niż w drodze nabycia,
   b) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona w należnej wysokości,
   c) nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 1–4, do innych celów niż zwolnione na podstawie tych przepisów, przy czym za takie użycie uważa się również naruszenie warunku, o którym mowa w art. 31b ust. 5–7 lub 9, a także sprzedaż, eksport lub dostawę wewnątrzwspólnotową wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1–4.

2. Za sprzedaż finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1–8.

3. Jeżeli w stosunku do wyrobów gazowych powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o której mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

9) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 268 z 22.10.2019, str. 6.

4. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje te wyroby pośredniczącemu podmiotowi gazowemu czy finalnemu nabywcy gazowemu.

5. (uchylony)

Art. 10. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z dniem wykonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

1a. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju powstaje z dniem wydania wyrobów węglowych, w tym także przewoźnikowi, a w przypadkach, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności.

1b. Jeżeli sprzedaż wyrobów węglowych jest potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, niepóźniej niż w 7. dniu od dnia wydania wyrobów węglowych.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego. Przepisu nie stosuje się w przypadku, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e–g lub k unijnego kodeksu celnego.

2a. Obowiązek podatkowy z tytułu wprowadzenia importowanych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego, w celu dopuszczenia ich do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy w miejscu importu znajdującym się w tym składzie podatkowym, powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

4. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, dokonanego przez uprawnionego odbiorcę, powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do miejsca odbioru wskazanego w e-SAD, na podstawie którego wyroby zostały przemieszczone.

4a. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 5a, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w opakowaniach jednostkowych bez użycia Systemu, dokonanego na potrzeby wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej na terytorium kraju, powstaje z dniem otrzymania tych wyrobów przez podatnika, niepóźniej jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wystawienia dokumentu handlowego.

5. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z wyłączeniem wyrobów węglowych i wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 4a, powstaje z dniem otrzymania tych wyrobów przez podatnika.

5a. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 4a, powstaje w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

6. Obowiązek podatkowy z tytułu dokonanego przez osobę fizyczną nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, przeznaczonych na cele handlowe, o których mowa w art. 34, powstaje w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

7. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, o którym mowa w art. 79, powstaje z dniem odbioru dostarczonych wyrobów akcyzowych przez odbiorcę na terytorium kraju.

8. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, ust. 5 i ust. 5a pkt 1, powstaje z dniem wydania ich nabywcy.

9. Jeżeli sprzedaż, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, niepóźniej jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania wyrobu akcyzowego.

10. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tych wyrobów, z zastrzeżeniem ust. 11.

11. W przypadku organów administracji rządowej, które weszły w posiadanie wyrobów akcyzowych określonych w art. 8 ust. 2 pkt 4, podlegających na mocy

przepisów odrębnych czynnościom określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wykonywanym przez te organy, obowiązek podatkowy powstaje z dniem zużycia lub sprzedaży przez nie tych wyrobów.

12. Na żądanie nabywcy podatnik akcyzy wykazuje w fakturze lub oświadczeniu załączanym do faktury kwotę akcyzy zawartą w cenie wyrobów akcyzowych wykazanych w tej fakturze.

13. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 12, powinno zawierać:

1) dane dotyczące podatnika, w tym nazwę oraz adres siedziby albo zamieszkania, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);
2) kwotę akcyzy zawartej w cenie wyrobów akcyzowych wykazanych w fakturze;
3) datę i miejsce złożenia oświadczenia;
4) czytelny podpis składającego oświadczenie.

Art. 11. 1. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje:

1) z dniem nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
2) z momentem wydania energii elektrycznej nabywcy końcowemu, w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju;
3) z dniem zużycia energii elektrycznej, w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6;
4) z dniem powstania długu celnego, w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.

2. Wydanie energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nabywcy końcowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika faktury lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną.

Art. 11a. W przypadku suszu tytoniowego obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

1) nabycia wewnątrzwspólnotowego suszu tytoniowego;
2) wydania suszu tytoniowego w przypadku dokonania jego sprzedaży;
3) zużycia suszu tytoniowego;
4) nabycia lub wejścia w posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy, grupa

producentów, organizacja producentów lub producent surowca tytoniowego, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży suszu tytoniowego;

5) powstania długu celnego, w przypadku importu suszu tytoniowego.

Art. 11b. 1. W przypadku wyrobów gazowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

1) nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;
2) wydania wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju;
3) powstania długu celnego, w przypadku importu wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;
4) użycia wyrobów gazowych przez podmioty w przypadkach, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5.

2. Jeżeli sprzedaż wyrobów gazowych jest potwierdzona fakturą lub innym dokumentem, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, wydanie wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika faktury lub tego dokumentu.

Art. 12. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności lub stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym organ podatkowy stwierdził dokonanie danej czynności lub istnienie danego stanu faktycznego.

Rozdział 2

Podatnik akcyzy.

Właściwość organów podatkowych

Art. 13. 1. Podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot:

1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony;
2) będący nabywcą końcowym zużywającym energię elektryczną, jeżeli od tej energii nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu;
2a) będący nabywcą lub posiadaczem suszu tytoniowego niebędący podmiotem prowadzącym skład podatkowy, pośredniczącym podmiotem tytoniowym, grupą producentów, organizacją producentów lub producentem surowca tytoniowego, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży suszu tytoniowego;
3) u którego powstają ubytki wyrobów akcyzowych lub doszło do całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a–e, również gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych;
3a) będący uprawnionym odbiorcą – w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f;
4) będący wysyłającym podmiotem zagranicznym albo przedstawicielem podatkowym;
5) będący zarejestrowanym odbiorcą, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innego podmiotu;
6) będący zarejestrowanym wysyłającym, jeżeli wysyła z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe z miejsca importu;
7) dokonujący użycia lub sprzedaży wyrobów węglowych, które uzyskał w drodze czynu zabronionego pod groźbą kary;
8) będący pośredniczącym podmiotem tytoniowym zużywającym susz tytoniowy;

9) będący podmiotem prowadzącym skład podatkowy zużywającym susz tytoniowy do innych celów niż produkcja wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich;
10) będący pośredniczącym podmiotem węglowym używającym wyrobów węglowych;
11) będący finalnym nabywcą węglowym – w przypadku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 pkt 5;
12) będący pośredniczącym podmiotem gazowym używającym wyrobów gazowych;
13) będący finalnym nabywcą gazowym – w przypadku, o którym mowa w art. 9c ust. 1 pkt 5;
14) będący przedsiębiorstwem w spadku, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. z 2021 r. poz. 170), w okresie od chwili śmierci przedsiębiorcy do dnia wygaśnięcia zarządu sukcesyjnego albo do dnia upływu terminu do powołania zarządcy sukcesyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 10 tej ustawy, w przypadku gdy nie ustanowiono zarządu sukcesyjnego, a osoby, o których mowa w art. 14 tej ustawy, dokonały czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub zaistniał wobec nich stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, przy czym przedsiębiorstwo w spadku uznaje się za podatnika kontynuującego prowadzenie działalności gospodarczej zmarłego podatnika.

1a. Podatnikiem z tytułu produkcji:

1) papierosów, o której mowa w art. 99 ust. 1a,
2) płynu do papierosów elektronicznych, o której mowa w art. 99b ust. 1,
3) wyrobów nowatorskich, o której mowa w art. 99c ust. 1,
4) urządzeń do waporyzacji, o której mowa w art. 99ca ust. 1,
5) saszetek nikotynowych, o której mowa w art. 99cc ust. 1,
6) innych wyrobów nikotynowych, o której mowa w art. 99cd ust. 1

– niezgodnej z art. 47, jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która produkuje te wyroby akcyzowe, oraz każda inna osoba, która uczestniczy w ich produkcji.

1b. Jeżeli obowiązek podatkowy z tytułu produkcji:

1) papierosów, o której mowa w art. 99 ust. 1a,

2) płynu do papierosów elektronicznych, o której mowa w art. 99b ust. 1,
3) wyrobów nowatorskich, o której mowa w art. 99c ust. 1,
4) urządzeń do waporyzacji, o której mowa w art. 99ca ust. 1,
5) saszetek nikotynowych, o której mowa w art. 99cc ust. 1,
6) innych wyrobów nikotynowych, o której mowa w art. 99cd ust. 1

– niezgodnej z art. 47, ciąży na kilku podatnikach, podatnicy ci ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe.

2. Podatnikiem jest również podmiot niebędący importerem, jeżeli ciąży na nim obowiązek uiszczenia cła.

3. Podatnikiem z tytułu wyprowadzenia ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy jest podmiot będący właścicielem tych wyrobów, który uzyskał od właściwego naczelnika urzędu skarbowego zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1.

4. Jeżeli obowiązek podatkowy ciąży na kilku podatnikach z tytułu dokonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2, 3, 5 i 5a, których przedmiotem są te same wyroby akcyzowe, zapłata akcyzy związanej z tymi wyrobami przez jednego z tych podatników powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego pozostałych podatników.

5. Podatnikiem w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego:

1) energii elektrycznej przez nabywcę końcowego,
2) wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego

– od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest podmiot reprezentujący wyznaczony przez podmiot zagraniczny.

5a. W przypadku prowadzenia działalności w zakresie suszu tytoniowego przez przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, i powstania zobowiązania podatkowego w stosunku do suszu tytoniowego podatnikiem akcyzy jest podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego.

6. W przypadku:

1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub
2) odmowy rejestracji w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych podmiotu reprezentującego, lub

3) nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1

– podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej.

6a. W przypadku:

1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub
2) odmowy rejestracji w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych podmiotu reprezentującego, lub
3) nieprzesłania w terminie przez finalnego nabywcę gazowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1

– podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest finalny nabywca gazowy, który dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych.

7. (uchylony)

Art. 14. 1. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 1b.

1a. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie WIA są Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej w przypadku, o którym mowa w art. 7ha ust. 6.

1b. Naczelnik urzędu celno-skarbowego jest organem podatkowym właściwym w zakresie akcyzy z tytułu importu i eksportu, z wyłączeniem poboru, oraz w zakresie wydania decyzji w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez ten organ w wyniku przeprowadzonej kontroli celno-skarbowej.

2. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio naczelnicy urzędów skarbowych, naczelnicy urzędów celno-skarbowych i dyrektorzy izb administracji skarbowych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego i dyrektora izby administracji skarbowej ustala się ze względu na

odpowiednio miejsce wykonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, podlegających opodatkowaniu akcyzą, albo miejsce wykonywania czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

3a. Właściwymi w zakresie akcyzy z tytułu importu są naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy, na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego i właściwy dla tego naczelnika dyrektor izby administracji skarbowej oraz naczelnik urzędu skarbowego, właściwy na podstawie przepisów prawa celnego, do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.

3aa. Organem podatkowym właściwym w sprawach Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych jest dyrektor izby administracji skarbowej.

3b. Organami podatkowymi właściwymi w sprawach rejestracji zużywających podmiotów olejowych oraz pośredniczących podmiotów olejowych są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania albo adres miejsca pobytu i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;
2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

3ba. Organami podatkowymi właściwymi w sprawach dotyczących uprawnionego wysyłającego są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;
2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

3bb. W przypadku gdy uprawniony wysyłający podlega obowiązkowi rejestracyjnemu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, do ustalenia organu podatkowego właściwego w sprawach dotyczących tego podmiotu stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3, 4–4g i 6.

3c. (uchylony)

3d. Organem podatkowym właściwym do orzekania w sprawach odpowiedzialności osoby trzeciej za zaległości podatkowe podatnika w zakresie akcyzy z tytułu importu towarów jest naczelnik urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w ust. 3a, oraz właściwy dla tego naczelnika dyrektor izby administracji skarbowej.

4. Jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą, czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, są wykonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub większej liczby organów podatkowych, właściwość miejscową ustala się dla:

1) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – ze względu na adres ich siedziby;
2) osób fizycznych – ze względu na adres ich zamieszkania.

4a. W przypadku gdy czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą są wykonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, organem podatkowym właściwym miejscowo, z zastrzeżeniem ust. 3a, 3d, 5–6 i 9, może być jeden z tych organów, wybrany przez podatnika i wskazany w oświadczeniu złożonym do wybranego organu podatkowego oraz organu podatkowego właściwego dla podatnika zgodnie z ust. 4.

4b. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4a, przez podatnika po rozpoczęciu działalności, organ podatkowy wskazany w oświadczeniu jest organem właściwym miejscowo począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone to oświadczenie.

4c. Jeżeli w okresie ostatnich 12 miesięcy, licząc od dnia wykonania na obszarze właściwości miejscowej organu podatkowego wybranego przez podatnika zgodnie

z ust. 4a ostatniej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub wystąpienia na tym obszarze ostatniego stanu faktycznego podlegającego opodatkowaniu akcyzą, podatnik ten nie wykonywał na tym obszarze takich czynności lub nie występowały w przypadku tego podatnika na tym obszarze takie stany faktyczne, podatnik jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia upływu tego okresu, złożyć oświadczenie o niewykonywaniu na tym obszarze takich czynności lub o niewystępowaniu na tym obszarze takich stanów faktycznych. Oświadczenie składa się do organu podatkowego wybranego zgodnie z ust. 4a oraz organu podatkowego właściwego dla podatnika zgodnie z ust. 4.

4d. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4c, właściwość miejscową ustala się ponownie zgodnie z ust. 3, 4 albo 4a. Przepis ust. 4b stosuje się odpowiednio.

4e. Organ podatkowy wybrany przez podatnika zgodnie z ust. 4a, do którego w okresie ostatnich 12 miesięcy, licząc od dnia złożenia przez tego podatnika oświadczenia, o którym mowa w ust. 4a, lub od dnia złożenia przez niego do tego organu po raz ostatni deklaracji podatkowej, informacji lub innego dokumentu, których obowiązek złożenia wynika z ustawy, nie zostały przez tego podatnika złożone deklaracje podatkowe, informacje lub inne dokumenty, których obowiązek złożenia wynika z ustawy, ani oświadczenie, o którym mowa w ust. 4c, wzywa tego podatnika do złożenia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania:

1) informacji o wykonanych w tym okresie na obszarze właściwości miejscowej tego organu podatkowego czynnościach podlegających opodatkowaniu akcyzą lub o wystąpieniu w tym okresie na tym obszarze stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą albo
2) oświadczenia o niewykonywaniu w tym okresie na obszarze właściwości miejscowej tego organu podatkowego czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub o niewystępowaniu w tym okresie na tym obszarze stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą.

4f. W przypadku niezłożenia informacji albo oświadczenia, o których mowa w ust. 4e, albo złożenia przez podatnika oświadczenia, o którym mowa w ust. 4e pkt 2, właściwość miejscową ustala się zgodnie z ust. 3 albo 4 począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin do złożenia tej informacji albo tego oświadczenia albo w którym złożono

oświadczenie, o którym mowa w ust. 4e pkt 2. Właściwość ustalona zgodnie z ust. 3 albo 4 może zostać ponownie ustalona na podstawie ust. 4a. Przepis ust. 4b stosuje się odpowiednio.

4g. Organami podatkowymi właściwymi miejscowo dla przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 14, są naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego oraz dyrektor izby administracji skarbowej, którzy byli organami właściwymi dla zmarłego przedsiębiorcy w chwili jego śmierci.

5. W sytuacjach:

1) ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych,
2) przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych, z użyciem Systemu,
3) powiadamiania naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy o:
   a) zamiarze wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,
   b) posiadaniu decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1
4) (uchylony)

– właściwość miejscową ustala się ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub występowania stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą, z którymi związane są czynności, o których mowa w pkt 1–3.

5a. Właściwość miejscową organu podatkowego w sprawach odnotowania obciążenia lub zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia ustala się ze względu na miejsce dokonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, stanowiących podstawę do tego odnotowania.

5b. W przypadku gdy zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej, o której mowa w art. 37h ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 218), zwanej dalej „opłatą paliwową”, wygasa na skutek zapłaty tego zobowiązania podatkowego lub tej opłaty paliwowej, organem właściwym do odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia jest naczelnik urzędu skarbowego, któremu podatnik składa deklarację podatkową.

5c. Na wniosek podatnika zwolnienie zabezpieczenia generalnego z obciążenia na skutek zapłaty zobowiązania podatkowego lub zapłaty opłaty paliwowej może odnotować inny niż określony w ust. 5b naczelnik urzędu skarbowego, pod warunkiem że posiada on informację, że zobowiązanie podatkowe lub opłata paliwowa zostały zapłacone, lub podatnik przedstawi mu dokumenty potwierdzające dokonanie tej zapłaty.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 4–4f, na wniosek właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego dyrektora izby administracji skarbowej, określone we wniosku czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub dyrektor izby administracji skarbowej, na którego obszarze właściwości miejscowej są wykonywane czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą lub występują stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą.

6a. Organem podatkowym właściwym w sprawie wydania dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w art. 109 ust. 2–2b, jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres:

1) zamieszkania wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna;
2) siedziby wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna albo jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej.

6b. W przypadku gdy podmiot występujący z wnioskiem o wydanie dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w art. 109 ust. 2–2b, podlega obowiązkowi rejestracyjnemu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, do ustalenia organu podatkowego właściwego w sprawie wydania tego dokumentu stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3, 4–4f, 6 i 10.

7. (uchylony)

8. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzwspólnotowego, z wyjątkiem nabycia wewnątrzwspólnotowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, organami podatkowymi właściwymi miejscowo są naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, właściwi ze względu na adres zamieszkania tych osób.

8a. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 82 ust. 1, 2 i 2e, obliczonej i wykazanej w zgłoszeniu celnym lub określonej w wydanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji, są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;
2) osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

9. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 42 ust. 4 i 8, art. 46p ust. 1, art. 82 ust. 1, 2 i 2e oraz art. 89 ust. 2f i ust. 20 pkt 1, są naczelnik urzędu skarbowego, któremu została złożona deklaracja podatkowa dla tej akcyzy lub który wydał decyzję określającą wysokość tej akcyzy, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

9a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu akcyzy na wniosek organu podatkowego, który określił wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

10. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób określony w ust. 3–5, 8 i 9, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając liczbę podatników prowadzących działalność na danym obszarze,
2) właściwy urząd skarbowy lub właściwe urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu zapłaty akcyzy, przedpłat akcyzy i wpłat dziennych oraz z których rachunku bankowego dokonuje się wypłaty

kwot z tytułu zwrotu akcyzy, a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie

– uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru i zwrotu akcyzy.

12. (uchylony)

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów potwierdzających dokonanie zapłaty zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, o których mowa w ust. 5c, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego stosowania zabezpieczenia akcyzowego.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby administracji skarbowej właściwego w sprawach Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego procesu rejestracji, kompletności i aktualności publikowanych list, o których mowa w art. 16 ust. 3c, oraz kompletności i aktualności Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych.

Art. 15. 1. Organami właściwymi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy są naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwani dalej odpowiednio „właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy” oraz „właściwym dyrektorem izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy”, których właściwość miejscową ustala się ze względu na adres siedziby lub zamieszkania podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 14, organami właściwymi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy są właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy i właściwy dyrektor izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy, którzy byli organami właściwymi dla zmarłego przedsiębiorcy w chwili jego śmierci.

1a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu:

1) kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,
2) kwoty na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy,
3) należności za legalizacyjne znaki akcyzy,

4) należności za legalizacyjne znaki akcyzy pomniejszonych o koszty ich wytworzenia

– na wniosek organu podatkowego, który odpowiednio wydał decyzję o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy lub wydał upoważnienie do odbioru znaków akcyzy w razie wystąpienia strat lub zwrotu tych znaków akcyzy.

2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy i właściwym dyrektorem izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;
2) właściwy urząd skarbowy lub właściwe urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy lub z których rachunku bankowego dokonuje się odpowiednio:
   a) wpłaty:
      – kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,
      – kwoty na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy,
      – należności za legalizacyjne znaki akcyzy,
   b) wypłaty z tytułu zwrotu kwot lub należności, o których mowa w lit. a, oraz należności, o których mowa w ust. 1a pkt 4

   – a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego rozliczania kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy i należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Rozdział 3

Rejestracja podmiotów

Art. 16. 1. Zgłoszenia rejestracyjnego jest obowiązany dokonać:

1) podmiot prowadzący działalność gospodarczą zamierzający:
   a) wykonywać czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą – przed dniem wykonania pierwszej takiej czynności,
   b) wykonywać czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie – przed dniem wykonania pierwszej czynności z wykorzystaniem tych wyrobów,
   c) wykonywać czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie – przed dniem wykonania pierwszej czynności z wykorzystaniem tych wyrobów,
   d) dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej lub dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego – przed dniem dokonania pierwszego nabycia wewnątrzwspólnotowego tego alkoholu;
2) podmiot zużywający nieprowadzący działalności gospodarczej, niebędący osobą fizyczną, zamierzający zużywać wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3 – przed dniem pierwszego nabycia tych wyrobów;
3) podmiot, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej prowadzi miejsce niszczenia wyrobów akcyzowych spełniające warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, do którego są wysyłane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1a – przed dniem wykonania pierwszej czynności w ramach niszczenia wyrobów akcyzowych;
4) podmiot, który zamierza prowadzić działalność gospodarczą jako:
   a) pośredniczący podmiot węglowy,
   b) pośredniczący podmiot gazowy
   – przed dniem rozpoczęcia tej działalności;

5) podmiot, który został wyznaczony jako podmiot reprezentujący, o którym mowa w:
   a) art. 13 ust. 5 – przed dniem dokonania pierwszego nabycia wewnątrzwspólnotowego przez odpowiednio nabywcę końcowego lub finalnego nabywcę gazowego,
   b) art. 13 ust. 5a – przed dniem rozpoczęcia działalności jako podmiot reprezentujący;
6) wysyłający podmiot zagraniczny, jeżeli nie wyznaczył przedstawiciela podatkowego – przed dniem dokonania pierwszej wysyłki wyrobów akcyzowych.

1a. Zgłoszenia rejestracyjnego może dokonać osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, zużywająca wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 32 ust. 1 pkt 3.

2. W przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą zgłoszenie rejestracyjne zawiera dane dotyczące tego podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności, obejmujące w szczególności:

1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu;
2) adres zamieszkania lub siedziby;
3) adres miejsca prowadzenia działalności;
4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie jego zamieszkania lub siedziby;
5) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych lub określenie samochodów osobowych będących przedmiotem prowadzonej działalności gospodarczej, lub określenie rodzaju wyrobów akcyzowych wykorzystywanych przy jej prowadzeniu;
6) wskazanie właściwego dla tego podmiotu naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy;
7) w przypadku podmiotu zagranicznego posiadającego oddział z siedzibą na terytorium kraju – również dane jego oddziału na terytorium kraju, w tym nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego podmiot zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, oraz adres jego siedziby;

8) w przypadku podmiotu zagranicznego reprezentowanego przez podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5 lub 5a – również dane podmiotu zagranicznego, o których mowa w pkt 1 i 2.

2a. W przypadku podmiotu zużywającego nieprowadzącego działalności gospodarczej lub prowadzącego działalność gospodarczą i nieposiadającego numeru identyfikacji podatkowej (NIP) zgłoszenie rejestracyjne zawiera dane dotyczące tego podmiotu i zużywanych przez niego wyrobów akcyzowych, obejmujące w szczególności:

1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu;
2) adres zamieszkania, siedziby lub miejsca pobytu;
3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby, albo numer PESEL, a jeżeli numer PESEL nie został nadany – nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej, a w przypadku podmiotu zużywającego prowadzącego działalność gospodarczą i nieposiadającego numeru identyfikacji podatkowej (NIP) – numer PESEL;
4) określenie rodzaju zużywanych przez ten podmiot wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;
5) wskazanie właściwego dla tego podmiotu naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy.

2b. Zgłoszenie rejestracyjne jest dokonywane do właściwego dyrektora izby administracji skarbowej przez PUESC.

2c. Zgłoszenie rejestracyjne podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo zaawansowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą certyfikatu celnego albo zapewnia się w inny sposób możliwość potwierdzenia pochodzenia oraz integralności danych w postaci elektronicznej, jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa minister właściwy do spraw finansów publicznych umożliwił podpisywanie dokumentów w taki sposób.

3. (uchylony)

3a. (uchylony)

3b. (uchylony)

3ba. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 1a, rejestracja w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych następuje po dokonaniu zgłoszenia rejestracyjnego spełniającego warunki, o których mowa w ust. 2–2c oraz przepisach wydanych na podstawie art. 20.

3c. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej publikuje, bez zbędnej zwłoki, na PUESC aktualne listy zarejestrowanych w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych pośredniczących podmiotów węglowych oraz pośredniczących podmiotów gazowych obejmujące następujące dane: imię i nazwisko lub nazwę, adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej lub adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).

4. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym ulegną zmianie, podmiot, który dokonał zgłoszenia, jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu dyrektorowi izby administracji skarbowej w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana, przy czym w takim przypadku przepisy ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio. W przypadku śmierci przedsiębiorcy i kontynuowania działalności po jego śmierci obowiązanym do zgłoszenia zmiany jest:

1) zarządca sukcesyjny, w przypadku gdy zarząd sukcesyjny został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy;
2) osoba, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonująca czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy, w przypadku gdy zarząd sukcesyjny nie został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy.

4a. (uchylony)

4b. (uchylony)

4c. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

7a. Obowiązek dokonania zgłoszenia rejestracyjnego nie ma zastosowania do:

1) podmiotów produkujących energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, która jest zużywana przez te podmioty, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej

energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości, przy czym w przypadku jednostki samorządu terytorialnego łączną moc generatorów produkujących energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68) ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego;

2) podmiotów zużywających, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22 lit. a, które nabyte wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2, odbierają wyłącznie odpowiednio na płycie lotniska bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym albo ze zbiornika zamontowanego na stałe w porcie bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na jednostce pływającej;

3) podmiotów zużywających, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22 lit. b;

4) podmiotów zużywających wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3, ze zbiornika zasilającego zbiorcze instalacje licznikowe.

7b. Przez jednostki organizacyjne jednostki samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 7a pkt 1, rozumie się:

1) utworzone przez jednostkę samorządu terytorialnego samorządową jednostkę budżetową oraz samorządowy zakład budżetowy;

2) urząd gminy, starostwo powiatowe oraz urząd marszałkowski.

8. (uchylony)

Art. 16a. (uchylony)

Art. 16b. 1. Podmiot zamierzający zużywać do celów opałowych wyroby akcyzowe jako zużywający podmiot olejowy lub prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot olejowy składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, przed dniem wykonania pierwszej czynności z wykorzystaniem tych wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zgłoszenie rejestracyjne uproszczone.

2. Zgłoszenie rejestracyjne uproszczone zawiera dane dotyczące podmiotu, o którym mowa w ust. 1, obejmujące jego imię i nazwisko lub nazwę, adres

zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL, a jeżeli nie został nadany nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, oraz w przypadku:

1) zużywającego podmiotu olejowego – liczbę posiadanych urządzeń grzewczych, miejsca, w tym adresy i dane geolokalizacyjne, gdzie znajdują się te urządzenia, z wyłączeniem urządzeń niestacjonarnych, przewidywaną ilość zużywanych wyrobów akcyzowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a przez każde urządzenie grzewcze w roku kalendarzowym oraz dla każdego urządzenia grzewczego – wskazanie jego rodzaju, typu oraz mocy;
2) pośredniczącego podmiotu olejowego – adresy miejsc wykonywania działalności oraz numer posiadanej koncesji wymaganej przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dla wyrobów akcyzowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, po przyjęciu zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, nadaje numer identyfikacyjny:

1) miejsca (adresu), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze – w przypadku urządzeń grzewczych stacjonarnych;
2) dla każdego urządzenia grzewczego – w przypadku urządzeń grzewczych niestacjonarnych.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, bez zbędnej zwłoki, niepóźniej niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, potwierdza jego przyjęcie. Potwierdzenie zawiera dane dotyczące zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego, obejmujące imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL, a jeżeli nie został nadany, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, oraz w przypadku zużywającego podmiotu olejowego wskazanie rodzaju, typu, mocy i liczby posiadanych urządzeń grzewczych, miejsc, w tym adresów i danych geolokalizacyjnych, gdzie znajdują się te urządzenia, z wyłączeniem urządzeń grzewczych niestacjonarnych, oraz numer identyfikacyjny miejsca (adresu), gdzie znajduje się urządzenie grzewcze stacjonarne, a w przypadku urządzeń grzewczych niestacjonarnych – numer identyfikacyjny urządzenia.

5. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego przed wydaniem potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, może zweryfikować dane podane w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1.

6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, podmiotowi składającemu zgłoszenie rejestracyjne uproszczone, jeżeli w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 5, zostanie stwierdzone, że:

1) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym są niezgodne z prawdą lub
2) podmiot ten nie istnieje, lub
3) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podmiotem albo jego pełnomocnikiem, lub
4) podmiot albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego, lub
5) podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot olejowy nie posiada koncesji wymaganej przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dla wyrobów akcyzowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

7. Odmowa wydania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, następuje w drodze decyzji, z wyłączeniem stosowania art. 165 § 2 i art. 200 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, odmowa wydania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, następuje bez konieczności zawiadamiania podmiotu składającego zgłoszenie rejestracyjne uproszczone.

9. W przypadku gdy dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym ulegną zmianie, zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy jest obowiązany do zgłoszenia zmiany tych danych w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

10. W przypadku śmierci przedsiębiorcy będącego zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym i kontynuowania działalności po jego śmierci obowiązanym do zgłoszenia zmiany danych zawartych w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym jest:

1) zarządca sukcesyjny – w przypadku gdy zarząd sukcesyjny został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy;
2) osoba, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonująca czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy – w przypadku gdy zarząd sukcesyjny nie został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy.

11. W przypadku przejęcia praw i obowiązków przedsiębiorcy będącego zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym na podstawie odrębnych przepisów, obowiązanym do zgłoszenia zmiany danych w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym jest następca prawny tego podmiotu lub inne osoby, które przejęły prawa i obowiązki.

12. W przypadkach, o których mowa w ust. 9–11, przepisy ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 16c. Przepisu art. 16b nie stosuje się do podmiotów nabywających wyroby akcyzowe nieobjęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 30 kg lub ich objętość nie przekracza 30 litrów, w łącznej ilości nieprzekraczającej jednorazowo odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów, w przypadku nabycia tych wyrobów od pośredniczącego podmiotu olejowego dokonującego ich sprzedaży detalicznej.

Art. 17. 1. Podmiotem reprezentującym, o którym mowa w art. 13 ust. 5, może być wyłącznie podmiot zarejestrowany w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych, który posiada siedzibę na terytorium kraju i spełnia warunki, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–4.

2. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej odmawia, bez zbędnej zwłoki, rejestracji w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych, jeżeli podmiot nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–4.

3. Nabywca końcowy jest obowiązany przesyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

3a. Finalny nabywca gazowy jest obowiązany przesyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego z urzędu wydaje decyzję o wykreśleniu podmiotu reprezentującego z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych w przypadku naruszenia któregokolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–4. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna. Przepis art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje właściwemu dyrektorowi izby administracji skarbowej, w celu wykreślenia podmiotu reprezentującego z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych.

Art. 18. 1. Centralny Rejestr Podmiotów Akcyzowych zawiera dane, o których mowa w art. 16 ust. 2 i 2a.

2. Na wniosek:

1) podmiotu zarejestrowanego w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych,
2) innego podmiotu mającego interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowaniu danego podmiotu w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych

– właściwy dyrektor izby administracji skarbowej wydaje zaświadczenie stwierdzające, czy dany podmiot jest podmiotem zarejestrowanym w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera dane dotyczące podmiotu zarejestrowanego w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę tego podmiotu, adres zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL, albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby, adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych będących przedmiotem prowadzonej działalności gospodarczej lub wykorzystywanych przy jej prowadzeniu. W przypadku podmiotu zużywającego nieprowadzącego działalności gospodarczej lub prowadzącego działalność gospodarczą i nieposiadającego numeru identyfikacji podatkowej (NIP)

zaświadczenie zamiast danych dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej zawiera określenie rodzaju wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, które podmiot zużywa.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 16b ust. 1. Rejestr zawiera dane, o których mowa w art. 16b ust. 2.

5. Na wniosek:

1) podmiotu zarejestrowanego w rejestrze podmiotów, o którym mowa w ust. 4,
2) innego niż określony w pkt 1 podmiotu mającego interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowaniu danego podmiotu w rejestrze podmiotów, o którym mowa w ust. 4

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje zaświadczenie stwierdzające, że zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy jest podmiotem zarejestrowanym w rejestrze podmiotów, o którym mowa w ust. 4.

6. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 5, zawiera dane dotyczące podmiotu zarejestrowanego w rejestrze podmiotów, o którym mowa w ust. 4, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę tego podmiotu, adres jego zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania, a w przypadku zużywającego podmiotu olejowego również miejsca, w tym adres i dane geolokalizacyjne, gdzie znajdują się urządzenia grzewcze, z wyłączeniem urządzeń grzewczych niestacjonarnych, oraz numer identyfikacyjny miejsca (adresu), gdzie znajduje się urządzenie grzewcze stacjonarne, a w przypadku urządzeń grzewczych niestacjonarnych – numer identyfikacyjny urządzenia.

7. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi, w postaci elektronicznej, ewidencję, która zawiera:

1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających, uprawnionych odbiorców, uprawnionych wysyłających oraz podmiotów pośredniczących, adresy ich siedzib lub zamieszkania oraz adresy ich poczty elektronicznej;
2) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych objętych działalnością prowadzoną przez podmioty, o których mowa w pkt 1, oraz określenie rodzaju prowadzonej

działalności przez podmioty prowadzące składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających oraz podmioty pośredniczące;

3) adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych odbiorców oraz miejsca, w których jest wykonywana działalność podmiotów pośredniczących, oraz adresy ich poczty elektronicznej;

4) numery akcyzowe składów podatkowych, podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających, uprawnionych odbiorców, uprawnionych wysyłających, a także numery podmiotów pośredniczących.

8. Dane z ewidencji, o których mowa w ust. 7 pkt 4, są potwierdzane na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1, albo udostępniane na wniosek innego podmiotu mającego interes prawny w uzyskaniu danych z ewidencji, albo udostępniane właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz są wykorzystywane przez System.

Art. 19. 1. Jeżeli podmiot zarejestrowany w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych zaprzestał wykonywania działalności lub czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 albo 1a, jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia ich zaprzestania złożyć właściwemu dyrektorowi izby administracji skarbowej zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tej działalności lub tych czynności. Przepisy art. 16 ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku przejęcia, na podstawie odrębnych przepisów, praw i obowiązków podmiotu zarejestrowanego w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych oraz zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, zgłoszenie o zaprzestaniu działalności składa następca prawny tego podmiotu zarejestrowanego lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku śmierci podmiotu zarejestrowanego w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych, jeżeli z chwilą jego śmierci nie został ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, następca prawny tego podmiotu:

1) informuje właściwego dyrektora izby administracji skarbowej o śmierci podmiotu zarejestrowanego, w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tego zdarzenia;
2) składa zgłoszenie o zaprzestaniu prowadzenia działalności, jeżeli nie zostanie ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, niepóźniej niż w terminie 7 dni od dnia upływu terminu do powołania zarządcy sukcesyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 10 tej ustawy.

4. Jeżeli zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 16b ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zaprzestania wykonywania tych czynności złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku śmierci przedsiębiorcy będącego zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym, jeżeli z chwilą jego śmierci nie został ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, następca prawny tego podmiotu:
1) informuje właściwego naczelnika urzędu skarbowego o śmierci podmiotu, w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tego zdarzenia;
2) składa zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania czynności, o których mowa w art. 16b ust. 1, jeżeli nie zostanie ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, niepóźniej niż w terminie 7 dni od dnia upływu terminu do powołania zarządcy sukcesyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 10 tej ustawy.

6. Zgłoszenie, o którym mowa w:
1) ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 2, stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej;

2) ust. 4 i ust. 5 pkt 2, stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu z rejestru podmiotów, o którym mowa w art. 18 ust. 4, przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

7. W przypadku:

1) wykreślenia podmiotu z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych – właściwy dyrektor izby administracji skarbowej powiadamia o wykreśleniu:
   a) podmiot zarejestrowany w tym rejestrze,
   b) Rządową Agencję Rezerw Strategicznych – w przypadku podmiotów zarejestrowanych, obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1281 oraz z 2025 r. poz. 1168 i 1303**);**
2) wykreślenia podmiotu z rejestru podmiotów, o którym mowa w art. 18 ust. 4 – właściwy naczelnik urzędu skarbowego powiadamia o wykreśleniu:
   a) podmiot zarejestrowany w tym rejestrze,
   b) Rządową Agencję Rezerw Strategicznych – w przypadku podmiotów zarejestrowanych, obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

8. W przypadku gdy:

1) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podmiotem albo jego pełnomocnikiem,
2) podmiot albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego może z urzędu wydać decyzję o wykreśleniu podmiotu z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych, jeżeli jest to niezbędne w celu ochrony interesu publicznego. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

9. W przypadku gdy:

1) nie zostało złożone zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, 2 lub ust. 3 pkt 2, lub
2) podmiot nie istnieje, lub
3) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym okażą się niezgodne z prawdą

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego z urzędu wydaje decyzję o wykreśleniu podmiotu z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

10. Informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 8 i 9, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje właściwemu dyrektorowi izby administracji skarbowej w celu wykreślenia podmiotu z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych.

11. W przypadku określonym w ust. 9 pkt 2 wydanie decyzji następuje bez konieczności zawiadamiania podmiotu zarejestrowanego.

12. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej powiadamia o wykreśleniu podmiotów z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych Rządową Agencję Rezerw Strategicznych w przypadku wykreślenia z tego rejestru podmiotów obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego z urzędu wykreśla z rejestru podmiotów, o którym mowa w art. 18 ust. 4, zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy, jeżeli:

1) podmiot nie istnieje lub
2) nie zostało złożone zgłoszenie, o którym mowa w ust. 4 lub ust. 5 pkt 2, lub
3) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podmiotem albo jego pełnomocnikiem, lub
4) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym okażą się niezgodne z prawdą, lub
5) podmiot albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego, lub

6) pośredniczący podmiot olejowy nie posiada koncesji wymaganej przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dla wyrobów akcyzowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

14. Wykreślenie z rejestru podmiotów, o którym mowa w art. 18 ust. 4, zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego następuje w drodze decyzji, która jest natychmiast wykonalna.

15. W przypadku, o którym mowa w ust. 13 pkt 1, wydanie decyzji następuje bez konieczności zawiadamiania odpowiednio zużywającego podmiotu olejowego albo pośredniczącego podmiotu olejowego.

16. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego powiadamia o wykreśleniu zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego z rejestru podmiotów, o którym mowa w art. 18 ust. 4, Rządową Agencję Rezerw Strategicznych w przypadku wykreślenia z tego rejestru podmiotów obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

Art. 19a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 1, potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 4, oraz zgłoszeń, o których mowa w art. 19 ust. 4 i ust. 5 pkt 2, uwzględniając konieczność zapewniania organom podatkowym informacji o pośredniczących podmiotach olejowych, zużywających podmiotach olejowych oraz urządzeniach grzewczych i miejscach, gdzie znajdują się te urządzenia.

Art. 20. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny być zawarte w:

1) zgłoszeniu rejestracyjnym, o którym mowa w art. 16,
2) zgłoszeniach, o których mowa w art. 19 ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 2

– wraz z niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność zapewniania organom podatkowym informacji o podatnikach lub podmiotach dokonujących czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych oraz umożliwienia monitorowania wykorzystania wyrobów akcyzowych zgodnie z ich przeznaczeniem.

Rozdział 3a

Rejestracja pośredniczących podmiotów tytoniowych

Art. 20a. 1. Prowadzenie działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy wymaga wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważniony przez niego organ publikuje bez zbędnej zwłoki aktualny rejestr pośredniczących podmiotów tytoniowych.

3. Rejestr pośredniczących podmiotów tytoniowych jest publikowany na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Wpis podmiotu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, jego zmiana oraz wykreślenie pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru następują na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

5. Decyzje, o których mowa w ust. 4, są natychmiast wykonalne.

6. Informację o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważnionemu przez niego organowi w celu dokonania odpowiednio wpisu pośredniczącego podmiotu tytoniowego do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, zmiany wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub wykreślenia pośredniczącego podmiotu tytoniowego z tego rejestru.

7. Decyzję o:

1) dokonaniu wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych – wydaje się na wniosek złożony według ustalonego wzoru;
2) zmianie wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych – wydaje się na wniosek złożony według ustalonego wzoru albo z urzędu;
3) wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych – wydaje się na wniosek albo z urzędu.

8. Wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych powinien zawierać dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez ten podmiot działalności, o których mowa w art. 20d pkt 1, z wyłączeniem adresu zamieszkania, jeżeli nie jest on taki sam jak adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 20b. 1. Do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych może zostać wpisany podmiot posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju lub przedsiębiorcy zagraniczni, o których mowa w art. 20d pkt 1 lit. b i c.

2. Przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, zamierzający prowadzić na terytorium kraju działalność gospodarczą w zakresie suszu tytoniowego obowiązany jest do wyznaczenia dla celów akcyzy podmiotu go reprezentującego na terytorium kraju.

Art. 20c. 1. Podmiotem reprezentującym przedsiębiorcę zagranicznego może być wyłącznie podmiot zarejestrowany w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych, który posiada siedzibę na terytorium kraju i spełnia warunki, o których mowa w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2.

2. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej odmawia, bez zbędnej zwłoki, rejestracji podmiotu w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych jako podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, jeżeli podmiot nie spełnia warunków, o których mowa w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego z urzędu wydaje decyzję o wykreśleniu podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych w przypadku naruszenia któregokolwiek z warunków określonych w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

3a. Informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 3, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje właściwemu dyrektorowi izby administracji skarbowej w celu wykreślenia podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych.

4. Działalność gospodarczą w zakresie suszu tytoniowego prowadzoną przez przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, uznaje się na potrzeby akcyzy za działalność prowadzoną przez podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego.

Art. 20d. Wniosek o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych powinien zawierać:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez ten podmiot działalności gospodarczej obejmujące:

a) w przypadku podmiotu krajowego: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego, miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, numer identyfikacji podatkowej (NIP),

b) w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego posiadającego oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
   – imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby oraz informacje o prowadzonej przez ten podmiot działalności,
   – nazwy oddziałów z siedzibą na terytorium kraju, w ramach których przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adresy ich siedzib, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, numer identyfikacji podatkowej (NIP),
   – miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego na terytorium kraju oraz miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju,
   – imiona i nazwiska osób upoważnionych do reprezentowania oddziału przedsiębiorcy zagranicznego oraz ich adresy,

c) w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego nieposiadającego oddziału z siedzibą na terytorium kraju utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
   – imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby oraz informacje o prowadzonej przez ten podmiot działalności,
   – imię i nazwisko lub nazwę podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer

w Krajowym Rejestrze Sądowym, numer identyfikacji podatkowej (NIP),

– miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego na terytorium kraju oraz miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju,

d) informację o rodzaju działalności gospodarczej w zakresie suszu tytoniowego, w tym wskazanie, czy podmiot zamierza susz tytoniowy:

– sprzedawać na terytorium kraju,

– eksportować,

– dostarczać wewnątrzwspólnotowo,

– nabywać wewnątrzwspólnotowo,

– importować,

– zużywać,

– przetwarzać, wraz z informacją, na czym będzie polegało to przetwarzanie;

2) proponowane zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 20e. 1. Warunkiem wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych jest:

1) niekaralność osób, które kierują działalnością podmiotu lub osób upoważnionych do reprezentowania oddziału przedsiębiorcy zagranicznego z siedzibą na terytorium kraju, za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;

2) nieposiadanie przez podmiot lub oddział przedsiębiorcy zagranicznego z siedzibą na terytorium kraju zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nieprowadzenie wobec podmiotu lub oddziału postępowania egzekucyjnego, likwidacyjnego lub upadłościowego;

3) złożenie zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot, który złożył wniosek o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, a w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c – przez podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego.

2. Do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych nie może zostać wpisany podmiot, któremu:

1) cofnięto, ze względu na naruszenie przepisów prawa, którekolwiek z zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1;
2) cofnięto koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej;
3) wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności regulowanej w zakresie wyrobów akcyzowych.

3. Przy ocenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

4. Do wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych dołącza się dokumenty potwierdzające dane zawarte we wniosku oraz spełnienie warunków dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

Art. 20f. 1. Decyzja o dokonaniu wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych zawiera dane dotyczące pośredniczącego podmiotu tytoniowego i prowadzonej przez ten podmiot działalności oraz formy i terminu obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego, a w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego – również dane dotyczące oddziałów tego przedsiębiorcy na terytorium kraju oraz osób uprawnionych do reprezentowania tych oddziałów lub podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego.

2. Pośredniczący podmiot tytoniowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o:

1) planowanych zmianach danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub w decyzji o dokonaniu wpisu do tego rejestru, przed dokonaniem tych zmian;
2) innych niż planowane zmianach danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub w decyzji o dokonaniu wpisu do tego rejestru, niezwłocznie po ich dokonaniu, niepóźniej jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym zmiany te nastąpiły.

3. Do powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty potwierdzające dane w nim zawarte.

4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, stanowi jednocześnie wniosek o dokonanie zmiany wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych. Do

zmiany danych zawartych we wniosku o dokonanie zmiany wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Pośredniczący podmiot tytoniowy lub jego następca prawny są obowiązani do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności przez pośredniczący podmiot tytoniowy niezwłocznie po zaprzestaniu prowadzenia tej działalności, niepóźniej jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym nastąpiło zaprzestanie prowadzenia tej działalności.

6. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 5, stanowi jednocześnie wniosek o wykreślenie pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

7. Zmiana polegająca na:

1) wstąpieniu, na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, następcy prawnego lub podmiotu przekształconego w prawa lub obowiązki przewidziane w przepisach prawa podatkowego pośredniczącego podmiotu tytoniowego,
2) wykonywaniu działalności na podstawie decyzji o wpisie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, którą posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a,
3) wstąpieniu jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z decyzji o wpisie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, o którym mowa w art. 84e

– nie wymaga wykreślenia dotychczasowego pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych i wpisania do tego rejestru jego następcy prawnego lub podmiotu przekształconego albo przedsiębiorstwa w spadku.

8. Zmiana, o której mowa w ust. 7, wymaga dokonania zmiany wpisu do rejestru.

Art. 20g. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w przypadku:

1) podania we wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych nieprawdziwych danych, w szczególności dotyczących prowadzenia przez podmiot wskazanej we wniosku działalności gospodarczej pod wskazanym w nim adresem;
2) niespełnienia przez podmiot warunków dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych;

3) gdy zachodzi uzasadniona obawa, że:
   a) prowadzenie działalności na podstawie uzyskanego wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego,
   b) podmiot nie będzie wywiązywał się z obowiązku rozliczania się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa, w szczególności naczelnik urzędu skarbowego pozyska informację, że osoba kierująca działalnością podmiotu kierowała w ostatnich 3 latach działalnością innego podmiotu, który w tym czasie w sposób uporczywy nie regulował w terminie należności podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa lub wobec którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne.

Art. 20h. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje z urzędu decyzję o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w przypadku:

1) prowadzenia przez pośredniczący podmiot tytoniowy lub podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego działalności niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub decyzją o dokonaniu wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, w szczególności przez:
   a) sprzedaż suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem sprzedaży przez podmiot, który jednocześnie z tą sprzedażą dokonuje dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu suszu tytoniowego,
   b) nieprowadzenie ewidencji suszu tytoniowego lub prowadzenie tej ewidencji w sposób nierzetelny,
   c) nieodnotowywanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 65 ust. 7, albo odnotowywanie tego obciążenia lub zwolnienia zabezpieczenia z tego obciążenia w sposób nierzetelny,
   d) niedopełnienie obowiązku informowania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru,

e) prowadzenie działalności w zakresie suszu tytoniowego w innym miejscu niż wskazane w decyzji o dokonaniu wpisu do rejestru;

2) naruszenia warunków, których spełnienie jest wymagane do dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, w szczególności gdy zabezpieczenie akcyzowe złożone przez pośredniczący podmiot tytoniowy lub podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego utraciło ważność lub nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty powstałych lub mogących powstać zobowiązań podatkowych;

3) wykreślenia podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych;

4) prowadzenia przez pośredniczący podmiot tytoniowy lub podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego działalności na podstawie uzyskanego wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w sposób, który powoduje zagrożenie ważnego interesu publicznego;

5) pozyskania informacji, że osoba kierująca działalnością pośredniczącego podmiotu tytoniowego kierowała w ostatnich 3 latach działalnością innego podmiotu, który w tym czasie w sposób uporczywy nie regulował w terminie należności podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa lub wobec którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne, i niedokonania, na wezwanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie 30 dni od dnia wezwania, zmiany osoby kierującej na osobę, która w ostatnich 3 latach nie kierowała działalnością takiego innego podmiotu.

1a. W przypadku powstania zaległości z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa, wynikających z decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego u:

1) pośredniczącego podmiotu tytoniowego lub

2) oddziału z siedzibą na terytorium kraju przedsiębiorcy zagranicznego będącego pośredniczącym podmiotem tytoniowym

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie wydaje decyzji o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, jeżeli zostanie przyjęte zabezpieczenie wykonania decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 33d § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. Ponowne wpisanie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych podmiotu, wobec którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, jest możliwe po upływie 3 lat od dnia doręczenia tej decyzji.

Art. 20i. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w art. 20a ust. 7 pkt 1 i 2, oraz wykaz dokumentów, które dołącza się do tych wniosków, uwzględniając potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podmiotach, w szczególności wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego i potrzebę prawidłowego działania pośredniczącego podmiotu tytoniowego.

Rozdział 3b

Numer akcyzowy uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju i numer akcyzowy uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju

Art. 20j. Podmiot, który zamierza:

1) dokonywać nabyć wewnątrzwspólnotowych lub dokonać jednorazowego nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych jako uprawniony odbiorca,
2) dokonywać dostaw wewnątrzwspólnotowych lub dokonać jednorazowej dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych jako uprawniony wysyłający

– jest obowiązany uzyskać odpowiednio numer akcyzowy uprawnionego odbiorcy lub numer akcyzowy uprawnionego wysyłającego.

Art. 20k. 1. Numer akcyzowy uprawnionego odbiorcy i numer akcyzowy uprawnionego wysyłającego nadaje właściwy dyrektor izby administracji skarbowej na wniosek podmiotu. Przepisy art. 16 ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio.

2. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej, bez zbędnej zwłoki, niepóźniej niż w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wniosku, informuje podmiot o nadaniu numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy lub numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego.

3. Wniosek o nadanie numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy zawiera:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze

Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także:

a) numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy – w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy,

b) numery akcyzowe zarejestrowanego odbiorcy związane z miejscami odbioru wyrobów akcyzowych – w przypadku zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;

2) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzwspólnotowo;

3) określenie ilości wyrobów akcyzowych, które zostaną nabyte wewnątrzwspólnotowo, oraz dane podmiotu, od którego zostaną one nabyte: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz jego numer akcyzowy – w przypadku wniosku o nadanie numeru akcyzowego na potrzeby jednorazowego nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych;

4) wskazanie właściwego dla podmiotu naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy.

4. Wniosek o nadanie numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego zawiera:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także:

a) numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy – w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy,

b) numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego – w przypadku zarejestrowanego wysyłającego;

2) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą wysyłane wewnątrzwspólnotowo;

3) określenie ilości wyrobów akcyzowych, które zostaną wysłane wewnątrzwspólnotowo, oraz dane podmiotu, do którego zostaną one wysłane: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz

jego numer akcyzowy – w przypadku wniosku o nadanie numeru akcyzowego na potrzeby jednorazowej dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych;

4) wskazanie właściwego dla podmiotu naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy.

Art. 20l. 1. W przypadku numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy nadanego na potrzeby jednorazowego nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych jako uprawniony odbiorca i numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego nadanego na potrzeby jednorazowej dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych jako uprawniony wysyłający tego nabycia lub tej dostawy należy dokonać w terminie 3 miesięcy od dnia nadania odpowiednio numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy lub numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego.

2. Numer akcyzowy, o którym mowa w ust. 1, wygasa w przypadku niedokonania odpowiednio nabycia lub dostawy, o których mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w tym przepisie.

Art. 20m. Uprawniony odbiorca oraz uprawniony wysyłający są obowiązani do poinformowania właściwego dyrektora izby administracji skarbowej o zmianie danych zawartych we wniosku, o których mowa w art. 20k ust. 3 i 4, w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana. Przepisy art. 16 ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio.

Art. 20n. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o utracie ważności numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy lub numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego, jeżeli uprawniony odbiorca lub uprawniony wysyłający:

1) nie istnieje albo

2) przez okres kolejnych 12 miesięcy nie dokonał odpowiednio nabycia wewnątrzwspólnotowego jako uprawniony odbiorca lub dostawy wewnątrzwspólnotowej jako uprawniony wysyłający.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje bez konieczności zawiadomienia odpowiednio uprawnionego odbiorcy albo uprawnionego wysyłającego.

3. Informację o decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje właściwemu dyrektorowi izby administracji skarbowej.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

Art. 20o. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby administracji skarbowej właściwego w sprawach numerów akcyzowych uprawnionych odbiorców oraz numerów akcyzowych uprawnionych wysyłających, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego procesu ich nadawania oraz kompletności i aktualności danych o uprawnionych odbiorcach oraz uprawnionych wysyłających.

Rozdział 4

Deklaracja podatkowa.

Terminy płatności akcyzy

Art. 21. 1. Podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,
2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe, według ustalonego wzoru,
2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy skutkujące powstaniem zobowiązania podatkowego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania:

1) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji uproszczonej, obliczenia i zapłaty akcyzy, o których mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3;
1a) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji, o której mowa w art. 24e ust. 1;

2) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, obliczenia i zapłaty akcyzy od energii elektrycznej, o których mowa w art. 24 ust. 1;
3) do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy;
4) do importu wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 27–29;
5) do nabycia wewnątrzwspólnotowego alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej lub dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego;
6) do zużywającego podmiotu gospodarczego w zakresie zużycia wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy.

4. (uchylony)

5. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej lub z deklaracji uproszczonej, chyba że organ podatkowy określi inną wysokość tego zobowiązania.

6. (uchylony)

7. Z zastrzeżeniem art. 23 ust. 4 oraz art. 27 ust. 2, kwotę akcyzy obniża się o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, niewcześniej jednak niż:

1) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem pkt 4 lit. b;
2) po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:
   a) produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5,

b) zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

c) podatnika nabywającego wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej,

d) nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 79 ust. 2,

e) podmiotu dokonującego czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1 i 2;

3) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego;

4) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:

a) zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

b) właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

8. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania składników będących wyrobami akcyzowymi.

9. W przypadku:

1) ubytków wyrobów akcyzowych:

a) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a–e, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7,

b) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a, d i lit. e tiret pierwsze, powstałych podczas przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, przekraczających wysokość określoną w akcie delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty

częściowej, wydanym na podstawie art. 6 ust. 10 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), zwanym dalej „aktem delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej”,

2) całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a–e

– z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową, obliczać oraz wpłacać akcyzę za dzienny okres rozliczeniowy, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał ubytek lub powstało całkowite zniszczenie.

Art. 21a. 1. W przypadku wyrobów węglowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,
2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia przypadającego w drugim miesiącu od miesiąca, w którym powstał obowiązek podatkowy.

1a. W zakresie wyrobów węglowych objętych zwolnieniem od akcyzy podatnik może złożyć deklarację podatkową, o której mowa w ust. 1 pkt 1, albo deklarację podatkową, o której mowa w art. 24e ust. 1, w przypadku gdy:

1) w danym okresie rozliczeniowym jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oraz innej deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy od innego wyrobu akcyzowego, lub
2) w danym kwartale jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w której wykazuje wszystkie wyroby węglowe za co najwyżej dwa miesiące, oraz deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 24e ust. 1, w której wykazuje tylko wyroby węglowe objęte zwolnieniem od akcyzy za co najmniej jeden pozostały miesiąc.

2. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów węglowych może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów węglowych.

3. (uchylony)

Art. 22. 1. Z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 pkt 1–4 i 6, w przypadku produkcji poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, producent jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje w sprawie przedpłaty akcyzy, według ustalonego wzoru,
2) obliczać i wpłacać przedpłatę akcyzy na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w wysokości akcyzy, jaka będzie należna od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w danym miesiącu

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostaną wyprodukowane.

2. Wpłaconą przedpłatę akcyzy zalicza się na poczet akcyzy należnej za miesiąc rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 1.

3. Wpłaconą przedpłatę akcyzy uwzględnia się w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1.

4. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest mniejsza od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, od tej różnicy należne są odsetki jak od zaległości podatkowej, za okres od ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostały wyprodukowane, do dnia, w którym powinna zostać zapłacona należna akcyza za te wyroby. Przepisy o zaległościach podatkowych stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest większa od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, nadwyżkę przedpłaty akcyzy wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, rozlicza się przy przedpłatach akcyzy za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

Art. 23. 1. Zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako

zarejestrowany odbiorca, podmioty prowadzące składy podatkowe oraz podatnicy, o których mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne, na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresy dzienne, zwanych dalej „wpłatami dziennymi", dokonuje się niepóźniej niż 25. dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy – po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe.

3. Wpłaty dzienne dokonane za miesiąc rozliczeniowy są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1.

4. Wpłaty dzienne obniża się o:

1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, niewcześniej jednak niż:
   a) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem lit. c tiret pierwsze,
   b) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego,
   c) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:
      – zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
      – właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i obniżeń akcyzy.

5. Nadpłatę wpłat dziennych wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, rozlicza się przy wpłatach dziennych za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz

bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

6. Wpłaty dzienne stanowią zaliczkę na akcyzę.

Art. 24. 1. W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie albo gdy z faktury nie wynika należność za energię elektryczną sprzedaną w tym okresie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;
3) nastąpiło zużycie energii elektrycznej – w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6.

2. (uchylony)

3. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podmiotu, o którym mowa w art. 16 ust. 7a pkt 1, w zakresie zużycia energii elektrycznej wyprodukowanej przez ten podmiot z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

4. W przypadku gdy moc generatorów produkujących energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii jednostki organizacyjnej jednostki samorządu terytorialnego przekroczy 1 MW, jednostka samorządu terytorialnego składa

deklarację podatkową, w której wykazuje energię elektryczną w zakresie odnoszącym się do tej jednostki organizacyjnej.

Art. 24a. W przypadku suszu tytoniowego podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Art. 24b. 1. W przypadku wyrobów gazowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego;
2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw wyrobów gazowych albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie albo gdy z faktury nie wynika należność za wyroby gazowe sprzedane w tym okresie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu;
3) nastąpiło użycie wyrobów gazowych – w przypadkach, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5.

2. (uchylony)

3. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów gazowych może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów gazowych.

Art. 24ba. W przypadku zestawu części do urządzenia do waporyzacji podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu

naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Art. 24c. (uchylony)

Art. 24d. 1. Deklaracje podatkowe, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 9, art. 21a ust. 1 pkt 1, art. 24 ust. 1, art. 24a, art. 24b ust. 1, art. 24ba, art. 24e ust. 1, oraz deklaracje w sprawie przedpłaty akcyzy, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej mogą składać deklaracje podatkowe w postaci papierowej.

Art. 24e. 1. W zakresie wyrobów akcyzowych:

1) objętych zwolnieniem od akcyzy, z wyjątkiem zwolnień częściowych lub zwolnień realizowanych przez zwrot akcyzy, lub zwolnień ubytków wyrobów akcyzowych, lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 30 ust. 3,
2) wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy

– podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru za kwartalny okres rozliczeniowy w terminie do 25. dnia drugiego miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy.

1a. W przypadku gdy podatnik jest obowiązany do wykazania w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 i 2, art. 21a ust. 1, art. 24, art. 24a, art. 24b ust. 1 i art. 24ba, również wyrobów, o których mowa w ust. 1, nie składa deklaracji, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 21a ust. 1a.

1b. Deklaracji, o której mowa w ust. 1, nie składa:

1) podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 7a pkt 1, w zakresie zużycia energii elektrycznej wyprodukowanej przez ten podmiot z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości;

2) zużywający podmiot gospodarczy w zakresie zużycia wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy.

2. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej, które dokonują czynności podlegających opodatkowaniu w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy, nie składają deklaracji podatkowych.

Art. 25. (uchylony)

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych i deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego składania tych deklaracji, informacjami o terminach i miejscu ich składania oraz pouczeniem podatnika, że deklaracje podatkowe stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb lub warunki dokonywania rozliczeń akcyzy, w szczególności w przypadkach obniżenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych,
2) wyroby akcyzowe, w przypadku których podatnicy mogą stosować dłuższe niż wymienione w art. 21 ust. 1, 2 i 9, w art. 21a ust. 1, w art. 23 ust. 2, w art. 24 ust. 1 i w art. 24b ust. 1 okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy, lub warunki, które muszą spełniać podmioty stosujące te okresy lub terminy

– uwzględniając zasadę jednokrotnego opodatkowania akcyzą, częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie oraz konieczność zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego i zapłaty akcyzy.

Rozdział 5

Postępowanie w przypadku importu

Art. 27. 1. W przypadku importu podatnik jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 3, do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy, z uwzględnieniem obowiązujących stawek akcyzy:

1) w zgłoszeniu celnym;
2) w przypadku stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, w zgłoszeniu uzupełniającym w rozumieniu przepisów prawa celnego;
3) w rozliczeniu zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.[10)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2446".

2. Kwotę akcyzy przypadającą do zapłaty z tytułu importu wyrobów akcyzowych obniża się o wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, objęte zgłoszeniem celnym.

2a. Miejsce importu może znajdować się w składzie podatkowym, jeżeli podmiot prowadzący skład podatkowy:

1) posiada wydaną na podstawie przepisów prawa celnego decyzję o uznaniu miejsca, w którym wyroby akcyzowe mogą być dopuszczane do obrotu w rozumieniu tych przepisów;
2) powiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o posiadaniu decyzji, o której mowa w pkt 1.

3. W przypadku objęcia importowanych wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub w przypadku importu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, podatnik jest obowiązany zamieścić w dokumentach, o których mowa w ust. 1, informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub zwolnieniem od akcyzy.

3a. W przypadku gdy importowane wyroby energetyczne, bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego na podstawie uzyskanego przez podmiot pozwolenia w rozumieniu przepisów prawa celnego, są przemieszczane rurociągiem z użyciem Systemu, z zastosowaniem procedury

[10)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju lub poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju, podmiotu pośredniczącego lub podmiotu zużywającego:

1) (uchylony)

2) zgłoszenie uzupełniające zawierające informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub zwolnieniem od akcyzy, przesyła się niepóźniej niż w momencie przesłania do Systemu projektu e-AD lub projektu e-DD.

4. Jeżeli przed zwolnieniem towaru, o którym mowa w art. 194 unijnego kodeksu celnego, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję, w której określa:

1) kwotę akcyzy w prawidłowej wysokości – w przypadku gdy decyzja jest wydawana przed zwolnieniem towaru;

2) różnicę między kwotą akcyzy w prawidłowej wysokości a kwotą akcyzy już wykazaną – w przypadku gdy decyzja jest wydawana po zwolnieniu towaru.

4a. Jeżeli po zwolnieniu towaru, o którym mowa w art. 194 unijnego kodeksu celnego, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym albo decyzji kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo albo nie została określona w prawidłowej wysokości, wydaje decyzję określającą różnicę między kwotą akcyzy w prawidłowej wysokości a kwotą akcyzy już wykazaną albo określoną.

5. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o wydanie decyzji określającej różnicę między kwotą akcyzy w prawidłowej wysokości a kwotą akcyzy już wykazaną albo określoną.

6. W przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 4–5, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych w prawidłowej wysokości.

6a. W przypadku gdy w decyzji, o której mowa w ust. 6, kwota akcyzy nie została określona w prawidłowej wysokości, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego wydaje decyzję określającą różnicę między kwotą akcyzy w prawidłowej wysokości a kwotą akcyzy już określoną.

6b. Do postępowań, o których mowa w ust. 4–6a i art. 29, stosuje się odpowiednio przepisy:

1) art. 5, art. 18, art. 19, art. 22 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie, ust. 2 i 3, ust. 4 zdanie pierwsze, ust. 6 i 7, art. 23 ust. 1–3, art. 27, art. 28 ust. 1–3 i ust. 4 zdanie pierwsze, art. 29, art. 44 i art. 55 unijnego kodeksu celnego oraz przepisy wydane na podstawie art. 20, art. 21, art. 24, art. 25, art. 31 i art. 32 unijnego kodeksu celnego;
2) art. 10a, art. 10b, art. 73c, art. 76, art. 77, art. 83, art. 84, art. 86, art. 88–90 i art. 90b–90e ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne;
3) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że w zakresie działu IV tej ustawy stosuje się przepisy art. 138a § 4, art. 141–143, art. 168, art. 170, art. 215 § 1 oraz rozdziałów 2, 5, 6, 9 i 10, rozdziału 11 – z wyłączeniem art. 200, rozdziałów 16a i 21–23, a do odwołań stosuje się także przepisy art. 140 § 1, art. 162 § 1–3, art. 163 § 2, art. 169, art. 208, art. 210 § 1 pkt 1–6 i 8 oraz § 2, art. 220, art. 221, art. 222, art. 223, art. 226–229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a tej ustawy.

6c. Czynności podjęte w postępowaniach, o których mowa w ust. 4–6a i art. 29, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyjątkiem rozstrzygnięć, o których mowa w art. 163 § 2, art. 169 § 4, art. 179 § 2, art. 215 § 1, art. 228 § 1, art. 262 § 5, art. 263 § 1, art. 268 § 3 oraz art. 270a tej ustawy:

1) nie są uznawane za decyzje w rozumieniu przepisów prawa celnego;
2) są zaskarżalne tylko w odwołaniu od decyzji.

7. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ wraz z należnymi odsetkami za zwłokę od niepobranej kwoty akcyzy, liczonymi od dnia następnego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych. W odniesieniu do zasad poboru i wysokości tych odsetek przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 7a.

7a. Odsetki pobiera się w wysokości:

1) 50 % stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeżeli po przyjęciu zgłoszenia celnego zgłaszający:
   a) wystąpi do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości, niepóźniej niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz
   b) uiści w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niepobraną na podstawie zgłoszenia celnego kwotę akcyzy wraz z odsetkami;
2) 150 % stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeżeli kwota akcyzy została określona w decyzji, o której mowa w ust. 6, albo w wyniku kontroli zgłoszenia celnego dokonanej z urzędu stwierdzono zaniżenie kwoty akcyzy w wysokości przekraczającej 25 % kwoty należnej i wyższej niż pięciokrotna wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), obowiązującego w dniu następującym po dniu upływu terminu płatności należności.

8. W przypadku stosowania uproszczenia, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego, zarejestrowany wysyłający przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego kopię wpisu lub wydruku z ewidencji towarów dopuszczonych do obrotu, niezwłocznie po przesłaniu do Systemu projektu e-AD dotyczącego wyrobów akcyzowych będących przedmiotem wpisu, z wyłączeniem sytuacji, gdy po przesłaniu projektu e-AD niezwłocznie zostanie przesłane zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego.

Art. 28. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, w odniesieniu do terminów i sposobu zapłaty akcyzy z tytułu importu stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących zawieszenia biegu terminu zapłaty, przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia terminu płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.

2. Podatnik jest obowiązany do zapłaty akcyzy również wtedy, gdy wyroby akcyzowe zostały zwolnione od należności celnych przywozowych lub stawki celne zostały zawieszone albo obniżone do stawki celnej zerowej.

3. Właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego zabezpiecza kwotę akcyzy lub opłaty paliwowej, jeżeli nie zostały one zapłacone, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyroby akcyzowe zostały:

1) objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 63 ust. 1a;
2) objęte czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej, a podmiot zobowiązany do złożenia zabezpieczenia należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 4.

4. Wymóg spełnienia przez podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, warunków określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 4 uważa się za spełniony w przypadku złożenia przez ten podmiot oświadczenia, że:

1) ma on swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
2) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, opłaty paliwowej, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, nie składa się, jeżeli właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego dysponuje takim oświadczeniem, przedstawionym niewcześniej niż 6 miesięcy przed objęciem wyrobów akcyzowych czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia, jeżeli uzna, że istnieje ryzyko, że kwota akcyzy lub opłaty paliwowej nie zostanie zapłacona w przewidzianym terminie.

Art. 29. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu.

Art. 29a. W przypadku gdy produktem przetworzonym uzyskiwanym w ramach procedury uszlachetniania czynnego jest wyrób akcyzowy:

1) nie stosuje się szczególnych przypadków zamknięcia tej procedury, o których mowa w art. 324 rozporządzenia 2015/2447;
2) kwotę akcyzy z tytułu importu określa się w każdym przypadku na podstawie elementów kalkulacyjnych, w szczególności klasyfikacji taryfowej, rodzaju, ilości i stawki, właściwych dla produktu przetworzonego.

Rozdział 6

Zwolnienia

Art. 30. 1. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, w rozumieniu przepisów prawa energetycznego lub przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się niewcześniej niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, poprzez obniżenie akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe.

3. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia.

4. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych:

1) do wysokości:
   a) ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1 lit. a,
   b) określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7;

2) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a, d i lit. e tiret pierwsze, wynikające z właściwości tych wyrobów, powstałe podczas przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy – do wysokości określonej w akcie delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej;
3) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f, wynikające z właściwości tych wyrobów, powstałe podczas ich przemieszczania na terytorium kraju – do wysokości określonej w akcie delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej.

4a. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych przekraczające normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a, albo określone w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7, do wysokości równej rzeczywistym stratom, jeżeli podmiot udowodni ich naturalny charakter wynikający z właściwości tych wyrobów.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3 i 4, nie ma zastosowania w przypadku ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, wynikających z popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.

6. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej, jak również zużycie tej energii w celu podtrzymywania tych procesów produkcyjnych.

7. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu.

7a. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wykorzystywaną:
1) do celów redukcji chemicznej;
2) w procesach elektrolitycznych;
3) w procesach metalurgicznych;
4) w procesach mineralogicznych.

7b. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 7a, jest:
1) wykorzystywanie energii elektrycznej przez podmiot będący podatnikiem akcyzy od tej energii.
2) (uchylony)

7c. (uchylony)

8. Zwalnia się od akcyzy zużycie do celów żeglugi, w tym rejsy rybackie, energii elektrycznej wytwarzanej na statku.

9. Zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy:

1) całkowicie skażony:
   a) produkowany na terytorium kraju, nabywany wewnątrzwspólnotowo oraz importowany, jeżeli został całkowicie skażony środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej,
   b) nabywany wewnątrzwspólnotowo, jeżeli został całkowicie skażony dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje,
   c) produkowany na terytorium kraju oraz importowany, jeżeli został całkowicie skażony dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez Rzeczpospolitą Polską

   – na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, w tym zawarty w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;
2) zawarty w nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, skażony środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej pochodzenia wyrobu;
3) zawarty w importowanych wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, skażony środkami skażającymi, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2;
4) zawarty w produktach leczniczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 750, 905, 924, 1416, 1537 i 1795);
5) zawarty w olejkach eterycznych lub mieszaninach substancji zapachowych, stosowanych do wytwarzania artykułów spożywczych i napojów bezalkoholowych o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 1,2 % objętości;
6) zawarty w artykułach spożywczych lub półproduktach, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 3 lit. d.

Art. 31. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby akcyzowe mające być wykorzystywane:

1) przez instytucje Unii Europejskiej;
2) w ramach stosunków dyplomatycznych lub konsularnych, w odniesieniu do osób, które nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego miejsca pobytu na terytorium kraju;
3) przez organizacje międzynarodowe uznawane przez właściwe organy na terytorium kraju oraz członków takich organizacji, w granicach i na warunkach określonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w umowach w sprawie ich siedzib;
3a) przez siły zbrojne państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii Europejskiej w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;
4) przez siły zbrojne państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, a także przez siły zbrojne uczestniczące w Partnerstwie dla Pokoju, Kwaterę Główną Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego oraz przez dowództwa sojusznicze, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn;
5) do konsumpcji zgodnie z umową zawartą z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, pod warunkiem że wyroby te są zwolnione od podatku od towarów i usług.

2. (uchylony)

3. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 3a i 4, nie stosuje się do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane również przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.

5. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, wyznaczony naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:

1) określi szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w ust. 1,
2) wyznaczy naczelników urzędów skarbowych właściwych w sprawach zwrotu zapłaconej kwoty akcyzy

– uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.

Art. 31a. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby węglowe przeznaczone do celów opałowych:
1) w procesie produkcji energii elektrycznej;
2) w procesie produkcji wyrobów energetycznych;
3) przez gospodarstwo domowe, organ administracji publicznej, jednostkę Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot systemu oświaty, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043, 1160 i 1837 oraz z 2026 r. poz. 187 i 203), żłobek i klub dziecięcy, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2025 r. poz. 798), podmiot leczniczy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2026 r. poz. 156), jednostkę organizacyjną pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 i 1302 oraz z 2026 r. poz. 26 i 203), organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338);
4) do przewozu towarów i pasażerów koleją;
5) do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;
6) w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb, oraz w leśnictwie;
7) w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej;
8) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.
9) (uchylony)

2. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy węglowego straty wyrobów węglowych, nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż wskazane w ust. 1.

3. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jest:

1) w przypadku sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju przez pośredniczący podmiot węglowy:
   a) który w poprzednim roku kalendarzowym sprzedał do 30 mln kg wyrobów węglowych – uzyskanie od finalnego nabywcy węglowego oświadczenia, że odebrane przez niego wyroby węglowe są przeznaczone do celów uprawniających do zwolnienia od akcyzy, oraz wystawienie faktury dokumentującej tę sprzedaż,
   b) który w poprzednim roku kalendarzowym sprzedał powyżej 30 mln kg wyrobów węglowych:
      – sporządzenie, po dostarczeniu finalnemu nabywcy węglowemu wyrobów węglowych, projektu e-DD na podstawie faktury dokumentującej tę sprzedaż, przesłanie tego projektu e-DD do Systemu w terminach określonych odpowiednio w art. 46na ust. 3, 4 lub 6 i uzyskanie z Systemu e-DD z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, zgodnie z art. 46na ust. 8, oraz dokonanie czynności wymaganych do zakończenia monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu w terminie, o którym mowa w art. 46ba,
      – złożenie oświadczenia przez finalnego nabywcę węglowego, że odebrane przez niego wyroby węglowe zostaną zużyte do celów uprawniających do zwolnienia w ilości wskazanej na fakturze wystawionej przez pośredniczący podmiot węglowy,
   c) realizowanej w postaci wydania deputatu węglowego – uzyskanie od finalnego nabywcy węglowego oświadczenia, że odebrane przez niego wyroby węglowe są przeznaczone do celów uprawniających do zwolnienia

od akcyzy, oraz sporządzenie listy finalnych nabywców węglowych uprawnionych do odbioru deputatu węglowego;

2) w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego zużywającego wyroby węglowe przeznaczone do celów uprawniających do zwolnienia od akcyzy – udokumentowanie nabycia wewnątrzwspólnotowego dokumentem handlowym wystawionym przez sprzedawcę wyrobów węglowych i określającym przeznaczenie tych wyrobów;

3) w przypadku importu wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego zużywającego wyroby węglowe przeznaczone do celów uprawniających do zwolnienia od akcyzy – udokumentowanie importu dokumentami wymaganymi przez przepisy prawa celnego.

3a. Faktura, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a, zawiera pozycję CN wyrobów węglowych oraz ich ilość wyrażoną w kilogramach.

3b. Lista, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lit. c, jest sporządzana za okresy kwartalne i zawiera:

1) imię i nazwisko,

2) (uchylony)

3) numer PESEL, a jeżeli nie został nadany – nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość

– finalnego nabywcy węglowego uprawnionego do odbioru deputatu węglowego.

3c. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a i c, zawiera:

1) w przypadku nabywcy będącego:

   a) osobą prawną, jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – nazwę, adres siedziby lub zamieszkania oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),

   b) osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej – imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer PESEL, a jeżeli nie został nadany – nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;

2) określenie ilości, rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów węglowych;

3) datę i miejsce złożenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

3d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a i c, dołącza się odpowiednio do faktury albo listy, o których mowa w tych przepisach. Oświadczenie może być złożone na wystawionej fakturze, jeżeli zostanie czytelnie podpisane.

3da. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a i c, może być złożone w postaci elektronicznej.

3db. Oświadczenie składane w postaci elektronicznej wymaga opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

3dc. Oświadczenie opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym, składane przez osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, nie musi zawierać danych, o których mowa w ust. 3c pkt 1 lit. b.

3e. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz lit. b tiret drugie, może być zastąpione oświadczeniem złożonym w okresowej umowie lub umowie ramowej zawartej między pośredniczącym podmiotem węglowym będącym sprzedawcą a finalnym nabywcą węglowym, które wywiera skutek jedynie w stosunku do nabywanych wyrobów węglowych w ilości wynikającej z tych umów, pod warunkiem potwierdzenia każdej sprzedaży tych wyrobów fakturą.

3f. Dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a i c, oraz umowa, o której mowa w ust. 3e, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.

3g. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 3c pkt 1 lit. b, są obowiązane do okazania sprzedawcy dokumentu w celu potwierdzenia tożsamości.

3h. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b tiret pierwsze, przesłanie projektu e-DD do Systemu przez pośredniczący podmiot węglowy, który nie dostarcza sprzedanych wyrobów węglowych bezpośrednio finalnemu nabywcy węglowemu, jest równoznaczne z potwierdzeniem przez ten podmiot dostarczenia finalnemu nabywcy węglowemu tych wyrobów w ilości określonej na fakturze będącej podstawą do sporządzenia e-DD.

3i. Odbiór przez finalnego nabywcę węglowego faktury dokumentującej sprzedaż, będącej podstawą do sporządzenia projektu e-DD, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b tiret pierwsze, w przypadku gdy sprzedaż nie jest realizowana

w ramach wykonania umów, o których mowa w ust. 3e, stanowi realizację warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b tiret drugie.

3j. W przypadku sprzedaży wyrobów węglowych finalnemu nabywcy węglowemu będącemu osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej sprzedawca jest obowiązany zastosować stawkę określoną w art. 89 ust. 1 pkt 1 w przypadku, gdy:

1) nabywca odmawia okazania dokumentu, o którym mowa w ust. 3g;
2) dane zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a i c, są niekompletne, nieczytelne lub niezgodne z danymi wynikającymi z dokumentu, o którym mowa w ust. 3g;
3) ilość lub rodzaj nabywanych wyrobów węglowych są inne niż wskazane w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a i c.

3k. W przypadku, o którym mowa w ust. 3j pkt 2, organ podatkowy nie wszczyna postępowania podatkowego, a wszczęte – umarza, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego zostanie ustalone, że wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1, zostały zużyte przez uprawniony podmiot, który je nabył w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, a podmiot ten dokona korekty danych zawartych w złożonym oświadczeniu, potwierdzając naniesione zmiany czytelnym podpisem z podaniem daty dokonania korekty.

4. (uchylony)

5. Zwrot wyrobów węglowych nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, przez finalnego nabywcę węglowego do pośredniczącego podmiotu węglowego, o którym mowa w:

1) ust. 3 pkt 1 lit. a, który sprzedał te wyroby, odbywa się na podstawie faktury korygującej;
2) ust. 3 pkt 1 lit. b, odbywa się z użyciem Systemu, w sposób, o którym mowa w art. 46na ust. 7.

6. (uchylony)

7. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów węglowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi niemniej niż 10 % w roku poprzedzającym rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący

wyroby węglowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

8. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe uznaje się także podmiot rozpoczynający działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który uruchamia nową instalację wykorzystującą wyroby węglowe, pod warunkiem złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia o planowanym osiągnięciu w pierwszym roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 7.

9. W przypadku nieosiągnięcia na koniec pierwszego roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 7, podmiot określony w ust. 8 jest obowiązany do zapłaty w pierwszym kwartale kolejnego roku akcyzy od zużytych wyrobów węglowych, od których nie została zapłacona akcyza, wraz z odsetkami.

Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do celów opałowych:

1) do przewozu towarów i pasażerów koleją;
2) do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;
3) w pracach rolniczych lub ogrodniczych;
3a) w hodowli ryb;
3b) w leśnictwie;
4) w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej;
5) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

2. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe o kodach CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00 i 2711 29 00 przeznaczone do celów opałowych przez:

1) gospodarstwa domowe;
2) organy administracji publicznej;

3) jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
4) podmioty systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
5) żłobki i kluby dziecięce, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3;
6) podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;
7) jednostki organizacyjne pomocy społecznej, o których mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
8) organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

3. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do:

1) napędu:
   a) statków powietrznych,
   b) w żegludze, włączając rejsy rybackie

   – z wyłączeniem prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, o których mowa w art. 32 ust. 2;
2) użycia w procesie produkcji energii elektrycznej;
3) użycia w procesie produkcji wyrobów energetycznych.

4. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do napędu stacjonarnych urządzeń lub do celów opałowych związanych z napędem stacjonarnych urządzeń, użyte:

1) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, lub
2) na potrzeby przesyłania, dystrybucji lub magazynowania tych wyrobów.

5. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych w ramach zwolnień, o których mowa w ust. 1, ust. 2 pkt 2–8, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz ust. 4, podmiotom, które użyją tych wyrobów do celów określonych w tych przepisach, warunkiem zwolnienia jest określenie w umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą, że wyroby te będą użyte do tych celów.

5a. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 5, dotyczy wyrobów gazowych zwolnionych od akcyzy oraz wyrobów gazowych niepodlegających zwolnieniu, których sprzedaż jest rozliczana okresowo, w umowie określa się

wstępnie ilość wyrobów podlegających zwolnieniu. Ilość wyrobów podlegających zwolnieniu określona wstępnie w umowie może zostać skorygowana, w drodze oświadczenia na piśmie nabywcy stanowiącego załącznik do tej umowy, najpóźniej do dnia wystawienia przez sprzedawcę faktury za okres rozliczeniowy, jeżeli rzeczywista ilość wyrobów gazowych podlegających zwolnieniu, zużytych w tym okresie, różni się od ilości określonej wstępnie w umowie.

6. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest:

1) w przypadku wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 21 00 – sprzedaż tych wyrobów w ilościach nieprzekraczających:
   a) 10 m^3/h – gazu ziemnego wysokometanowego grupy E, niewięcej niż 8000 metrów sześciennych rocznie, albo
   b) 25 m^3/h – gazu ziemnego zaazotowanego grupy Lw, grupy Ls, grupy Ln albo grupy Lm, niewięcej niż 10 650 metrów sześciennych rocznie;
2) w przypadku wyrobów gazowych o kodzie ex CN 2711 29 00 – sprzedaż tych wyrobów w ilościach nieprzekraczających:
   a) 10 m^3/h – wyrobu gazowego propan-butan-powietrze, niewięcej niż 5000 metrów sześciennych rocznie, albo
   b) 10 m^3/h – wyrobu gazowego propan-butan-rozprężony, niewięcej niż 1000 metrów sześciennych rocznie;
3) w przypadku sprzedaży wyrobów gazowych:
   a) o kodach CN 2705 00 00 i 2711 11 00,
   b) o kodzie CN 2711 21 00 w ilościach większych niż określone w pkt 1,
   c) o kodzie ex CN 2711 29 00 w ilościach większych niż określone w pkt 2

   – uzyskanie od nabywcy tych wyrobów oświadczenia, że nie używa tych wyrobów na inne potrzeby niż prowadzenie gospodarstwa domowego, w tym na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, albo oświadczenia o ilości tych wyrobów używanych na inne potrzeby niż prowadzone gospodarstwo domowe, w tym na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, określonej przez nabywcę proporcjonalnie do wykorzystanej na te potrzeby powierzchni nieruchomości z uwzględnieniem mocy urządzeń grzewczych.

7. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych propan-butan o kodzie ex CN 2711 29 00 warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest ponadto

wprowadzenie tych wyrobów do sieci dystrybucyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

8. Na potrzeby zastosowania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, za gospodarstwo domowe nie uznaje się nieruchomości w całości wykorzystywanej na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, w którym użycie wyrobów, o których mowa w ust. 6 pkt 1 lub 2, nie przekracza ilości określonych w tych przepisach.

9. W przypadku sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, podmiotom, które użyją tych wyrobów do celów określonych w tym przepisie, warunkiem zwolnienia jest faktura wystawiona przez sprzedawcę oraz oświadczenie nabywcy o przeznaczeniu wyrobów gazowych do tych celów.

10. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi niemniej niż 5 % w roku poprzedzającym rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

10a. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe uznaje się także podmiot rozpoczynający działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów gazowych lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który uruchamia nową instalację wykorzystującą wyroby gazowe, pod warunkiem złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia o planowanym osiągnięciu w pierwszym roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 10.

10b. W przypadku nieosiągnięcia na koniec pierwszego roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 10, podmiot określony w ust. 10a jest obowiązany do zapłaty w pierwszym kwartale kolejnego roku akcyzy od zużytych wyrobów gazowych, od których nie została zapłacona akcyza, wraz z odsetkami.

11. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy gazowego straty wyrobów gazowych nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1–4, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania

podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż określone w tych przepisach.

Art. 31c. Za system prowadzący do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 31a ust. 1 pkt 8 i art. 31b ust. 1 pkt 5, uznaje się:

1) system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1685 i 1863) i przepisach wydanych na podstawie *art. 25 ust. 4*[11)] i art. 29 ust. 1 tej ustawy;
2) system EMAS, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. z 2022 r. poz. 2013);
3) uzyskiwanie i umarzanie świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711), przez podmioty obowiązane na podstawie tej ustawy do uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej lub uiszczenia w zamian opłaty zastępczej;
4) system zarządzania środowiskowego potwierdzony przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 14001;
5) system zarządzania energią potwierdzony przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 50001.

Art. 31d. 1. Zakładowi energochłonnemu wykorzystującemu energię elektryczną, który łącznie spełnia następujące warunki:

1) wykonuje działalność gospodarczą oznaczoną następującymi kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD): 05.10, 07.29, 08.11, 08.91, 08.93, 08.99, 10.32, 10.39, 10.41, 10.62, 11.04, 11.06, 13.10, 13.20, 13.94, 13.95, 13.96, 14.24, 16.11, 16.12, 16.21, 17.11, 17.12, 17.22, 19.20, 20.11, 20.12, 20.13, 20.14, 20.15, 20.16, 20.17, 20.60, 21.10, 22.21, 22.22, 23.11, 23.12, 23.13, 23.14, 23.15, 23.20, 23.31, 23.32, 23.42, 23.43, 23.45, 23.51, 23.52, 23.99, 24.10, 24.20, 24.31, 24.32, 24.34, 24.41, 24.42, 24.43, 24.44, 24.45, 24.46, 24.51, 24.52, 24.53, 24.54, 26.11, 26.70, 27.20, 32.99 lub 38.21,

11) Uchylony przez art. 1 pkt 11 ustawy z dnia 15 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1047), która weszła w życie z dniem 25 czerwca 2021 r.

2) prowadzi księgi rachunkowe w rozumieniu przepisów o rachunkowości,

3) nie korzysta w stosunku do tej energii elektrycznej ze zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w art. 30 ust. 7a

– przysługuje zwolnienie od akcyzy, realizowane przez zwrot części zapłaconej akcyzy od energii elektrycznej wykorzystanej przez ten zakład.

2. Przez zakład energochłonny wykorzystujący energię elektryczną rozumie się podmiot, u którego udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej w roku podatkowym, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5, wynosi ponad 3 %. Zakład energochłonny wykorzystujący energię elektryczną nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

3. Kwotę zwrotu części zapłaconej akcyzy, o której mowa w ust. 1, zwanej dalej „kwotą zwracanej częściowo akcyzy”, oblicza się według następującego wzoru:

$$Z = \frac{K\,\% - 3\,\%}{K\,\%} \text{ x } (S - 0{,}5 \text{ x } W) \text{ x } E \text{ x } 0{,}85$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

Z – kwotę zwracanej częściowo akcyzy (w złotych),

K – udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej, wyrażony w procentach (%), w roku podatkowym, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5,

S – stawka akcyzy na energię elektryczną określona w art. 89 ust. 3,

W – kurs euro w stosunku do złotego, obowiązujący w pierwszym dniu roboczym października roku poprzedzającego rok, w którym rozpoczął się rok podatkowy, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5, opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

E – łączne zużycie energii elektrycznej wyrażone w megawatogodzinach (MWh) w roku podatkowym, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5.

4. W przypadku podmiotów, których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy, przy obliczaniu kwoty zwracanej częściowo akcyzy za rok podatkowy uwzględnia się, oddzielnie dla każdego roku kalendarzowego:

1) kurs euro w stosunku do złotego, opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, obowiązujący w pierwszym dniu roboczym października roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy;
2) łączne zużycie energii elektrycznej wyrażone w megawatogodzinach (MWh) w odpowiedniej części roku podatkowego, przypadającej w danym roku kalendarzowym.

4a. W przypadku podmiotów, których rok podatkowy obejmuje okres obowiązywania więcej niż jednej stawki akcyzy na energię elektryczną, kwotę zwracanej częściowo akcyzy oblicza się oddzielnie dla każdej stawki akcyzy na energię elektryczną, uwzględniając zużycie energii elektrycznej w okresie obowiązywania tej stawki.

5. Zwrot kwoty zwracanej częściowo akcyzy dokonywany jest na wniosek zakładu, o którym mowa w ust. 1, za okres roku podatkowego. O zwrocie tym orzeka, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu skarbowego.

6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu kwoty zwracanej częściowo akcyzy.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, powinien zawierać:

1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, adres zamieszkania lub jego siedziby;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
3) numer wnioskodawcy w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
4) (uchylony)
5) określenie kwoty zwracanej częściowo akcyzy, o zwrot której ubiega się wnioskodawca;
6) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonany zwrot kwoty zwracanej częściowo akcyzy;
7) określenie roku podatkowego, za który składany jest wniosek;
8) oświadczenie wnioskodawcy o:

a) wykonywaniu działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, z podaniem kodu Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD),

b) prowadzeniu ksiąg rachunkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się dokumenty, na podstawie których określono koszty wykorzystanej energii elektrycznej przy obliczaniu kwoty zwracanej częściowo akcyzy, oraz opinię biegłego rewidenta, potwierdzającą prawidłowość wyliczenia udziału kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej w roku podatkowym, za który składany jest wniosek.

9. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, jest składany za okres roku podatkowego, w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym zakończył się rok podatkowy.

10. Zwrot kwoty zwracanej częściowo akcyzy dokonywany jest na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 7 pkt 6, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 5, wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 8.

11. Kwota zwracanej częściowo akcyzy nie może być wyższa od kwoty akcyzy zapłaconej od energii elektrycznej wykorzystanej przez zakład energochłonny w trakcie roku podatkowego, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5.

11a. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu części zapłaconej akcyzy, o którym mowa w ust. 1, są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;

2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć naczelnika lub naczelników urzędów skarbowych właściwych w sprawie orzekania o zwrocie kwoty zwracanej częściowo akcyzy, uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w ust. 1, oraz zapewnienia właściwej kontroli i przepływu informacji dotyczących tego zwolnienia.

Art. 32. 1. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie następujące wyroby akcyzowe:

1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 12 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21, oleje smarowe do silników lotniczych oraz preparaty smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 2 i 2a oraz w ust. 6, 12 i 13;
2) używane do celów żeglugi, włączając rejsy rybackie, wyroby energetyczne – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 2 i 2a oraz w ust. 6, 6e, 12 i 13;
3) używane do celów opałowych, pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00 – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5, 6, 12 i 13;
4) używane do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1, wyroby energetyczne o kodzie CN 2901 10 00 w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 2 i 2a oraz w ust. 6, 12 i 13;
5) używane do napędu stacjonarnych urządzeń w procesie łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00, w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 2 i 2a oraz w ust. 6, 12 i 13.

1a. Zwalnia się od akcyzy olej opałowy, inny niż określony w art. 90 ust. 1 pkt 1, wykorzystywany do prowadzenia prób zdawczych u producentów silników dla morskich jednostek pływających, w przypadkach o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3, 4 lub 7, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 2 i 2a oraz w ust. 6, 12 i 13.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie stosuje się w przypadku prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się użycie statku lub statku powietrznego przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, w celach innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz

pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych.

3. Zwolnienie od akcyzy wyrobów, o których mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie w przypadku ich:

1) dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego lub
2) dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego, lub
3) dostarczenia od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego, lub
4) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu zużycia przez niego jako podmiot zużywający, lub
5) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu dostarczenia do podmiotu zużywającego, lub

5a) dostarczenia od zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, do podmiotu pośredniczącego, w przypadku posiadania przez zarejestrowanego odbiorcę zezwolenia na nabywanie wyrobów energetycznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w zakresie tych wyrobów, lub

6) importu przez podmiot pośredniczący, lub
7) importu przez podmiot zużywający, lub
8) zużycia przez podmiot prowadzący skład podatkowy występujący jako podmiot zużywający, lub
9) zużycia przez podmiot pośredniczący występujący jako podmiot zużywający.

4. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie również:

1) wyroby energetyczne zużywane w procesie produkcji energii elektrycznej – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5, 6, 12 i 13;

1a) wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, które stały się nieprzydatne do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia i po przemieszczeniu ze składu podatkowego do miejsca niszczenia spełniającego warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych zostały tam zniszczone;

2) alkohol etylowy skażony środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1893), i wykorzystywany do produkcji wyrobów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, gdy taki skażony alkohol:
   a) został dodany do wyrobu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi lub
   b) jest używany do konserwacji i czyszczenia urządzeń produkcyjnych wykorzystywanych w procesie produkcji wyrobu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, o którym mowa w lit. a

   – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2 oraz w ust. 6, 12 i 13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz w ust. 2 pkt 3;

3) napoje alkoholowe używane:
   a) do produkcji octu objętego pozycją CN 2209 00,
   b) do produkcji produktów leczniczych, o których mowa w art. 30 ust. 9 pkt 4,
   c) do produkcji olejków eterycznych, mieszanin substancji zapachowych, o których mowa w art. 30 ust. 9 pkt 5,
   d) bezpośrednio do wytwarzania artykułów spożywczych – rozlewanych lub innych, lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania artykułów spożywczych – rozlewanych lub innych, pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość alkoholu etylowego w tych artykułach spożywczych nie przekracza 8,5 litra alkoholu etylowego 100 % vol. na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów alkoholu etylowego 100 % vol. na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów

– wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 4 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2 oraz w ust. 6, 12 i 13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3;

4) alkohol etylowy, dla którego podmiot zużywający udowodni zużycie zgodnie z przeznaczeniem – w przypadku przekroczenia norm zużycia alkoholu etylowego, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 pkt 3;

5) alkohol etylowy pozostający jako odpad w procesie produkcyjnym, w którym produkt końcowy nie zawiera alkoholu etylowego, w przypadku gdy alkohol etylowy zostanie przemieszczony do składu podatkowego z przeznaczeniem do dalszego przerobu w tym składzie, jeżeli są spełnione warunki określone w ust. 5 pkt 2 i ust. 6d.

5. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie jest również:

1) objęcie wyrobów akcyzowych będących przedmiotem zwolnienia zabezpieczeniem akcyzowym lub w przypadku importu – zabezpieczeniem złożonym w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia tych wyrobów niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków zwolnienia – do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4 lub 8;

1a) w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, dostarczanych do zbiornika, z którego są zasilane zbiorcze instalacje licznikowe – potwierdzenie odbioru, w sposób określony w art. 46j ust. 3, przez podmiot upoważniony do odbioru tych wyrobów i złożenie oświadczenia przez ten podmiot o ich przeznaczeniu uprawniającym do zwolnienia;

2) przemieszczanie wyrobów akcyzowych na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD oraz zakończenie przemieszczania w sposób, o którym mowa w art. 46b ust. 2, oraz w terminie, o którym mowa w art. 46b ust. 3;

2a) w przypadku przemieszczeń, o których mowa w art. 46na ust. 1, 2, 5 i 7 – sporządzenie i przesłanie do Systemu projektu e-DD w terminach określonych w tych przepisach oraz uzyskanie z Systemu e-DD z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, zgodnie z art. 46na ust. 8.

3) (uchylony)

6. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3 i 5–7, jest dokonanie przez podmiot odbierający, podlegający obowiązkowi rejestracji, zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie art. 16 ust. 1.

6a. (uchylony)

6b. (uchylony)

6c. Warunkiem zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w ust. 4 pkt 1a, jest złożenie do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zawiadomienia o zamiarze zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w tym przepisie, oraz jego zgoda na zniszczenie tych wyrobów. Zniszczenie odbywa się w obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego. Przepisy ust. 5 pkt 1 i 2, ust. 6, art. 83a ust. 2a, 4 i 5, art. 138m oraz przepisy wydane na podstawie art. 138s stosuje się odpowiednio.

6d. Warunkiem zwolnienia od akcyzy alkoholu etylowego, o którym mowa w ust. 4 pkt 5, jest osiągnięcie przychodu ze sprzedaży tego alkoholu, stanowiącego niewięcej niż 0,1 % całości przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.[12)]) lub ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.[13)]), uzyskanego z prowadzonej działalności gospodarczej za poprzedni rok obrotowy lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej.

---

12) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 620, 680, 1022, 1074, 1218, 1301, 1426, 1657, 1658, 1804, 1817 i 1846.

13) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 368, 620, 680, 1022, 1180, 1301, 1302, 1366, 1795, 1804, 1817, 1822, 1823, 1838 i 1858 oraz z 2026 r. poz. 203.

6e. Warunkiem zwolnienia od akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, używanych na:

1) statkach w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 18),
2) statkach rybackich w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590),
3) jachtach lub jednostkach pływających w rozumieniu art. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m (Dz. U. z 2024 r. poz. 1536)

– jest ich wpisanie do właściwych dla nich rejestrów, o których mowa w tych ustawach, jeżeli przepisy tych ustaw przewidują taki obowiązek.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. (uchylony)

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. Podmiot zużywający będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej nabywającą wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie jest obowiązany do okazania dostarczającemu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, w celu potwierdzenia jego tożsamości.

13. Podmiot, który dostarcza wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie podmiotowi zużywającemu, o którym mowa w ust. 12, jest obowiązany odmówić wydania tych wyrobów w przypadku, gdy podmiot zużywający odmawia okazania dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość lub gdy dane podane przez podmiot zużywający do e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość.

14. W przypadku zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie przez:

1) podmiot zużywający do podmiotu pośredniczącego,
2) podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający do składu podatkowego

– przemieszczanie tych wyrobów odbywa się na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD.

Art. 33. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzwspólnotowe paliw silnikowych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach:

1) użytkowych pojazdów silnikowych;
2) zamontowanych w pojemnikach specjalnego przeznaczenia;
3) statków powietrznych lub jednostek pływających.

2. Za użytkowy pojazd silnikowy uważa się silnikowy pojazd drogowy, włączając ciągniki z przyczepą lub bez, który ze względu na konstrukcję lub wyposażenie jest przeznaczony i nadaje się do transportu, odpłatnego i nieodpłatnego, towarów lub więcej niż dziewięciu osób, włączając kierowcę, oraz każdy pojazd drogowy specjalnego przeznaczenia innego niż transport.

3. Za standardowy zbiornik uważa się:

1) zbiornik paliwa na stałe zamontowany przez producenta we wszystkich środkach transportu tego samego rodzaju oraz którego zamontowanie na stałe umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa zarówno do napędu, jak i, w odpowiednim przypadku, do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzącego i innych systemów;
2) zbiornik na stałe zamontowany przez producenta we wszystkich pojemnikach takiego samego typu i którego zamontowanie na stałe pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzenia i innych systemów, w które może być wyposażony pojemnik specjalnego przeznaczenia;
3) zbiornik gazu na stałe zamontowany w środkach transportu, którego zamontowanie na stałe umożliwia bezpośrednie wykorzystanie gazu zarówno do napędu, jak i, w odpowiednim przypadku, do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzącego i innych systemów, w które może być wyposażony środek transportu.

4. Za pojemnik specjalnego przeznaczenia uważa się pojemnik wyposażony w układy chłodzenia, systemy tlenowe, izolacji termicznej oraz inne systemy.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie, pod warunkiem że paliwa silnikowe:

1) są wykorzystywane wyłącznie przez środek transportu, w którym zostały przywiezione;
2) nie zostaną usunięte z tego środka transportu ani nie będą magazynowane, chyba że jest to konieczne w przypadku jego naprawy;
3) nie zostaną odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.

6. W przypadku naruszenia warunków, o których mowa w ust. 5, wysokość akcyzy określa się według stanu z dnia naruszenia tych warunków, a jeżeli tego dnia nie da się ustalić – z dnia stwierdzenia ich naruszenia.

Art. 34. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego dokonywane przez osobę fizyczną, gdy wyroby te są przemieszczane przez tę osobę osobiście na jej własny użytek i jeżeli wyroby te nie są przeznaczone na cele handlowe.

1a. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzwspólnotowe płynu do papierosów elektronicznych, wyrobów nowatorskich, urządzeń do waporyzacji, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych dokonywane przez osobę fizyczną, jeżeli wyroby te są przemieszczane przez tę osobę osobiście na jej własny użytek i nie są przeznaczone na cele handlowe.

2. W celu ustalenia przeznaczenia handlowego nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 i 1a, organy podatkowe biorą pod uwagę:
1) ilość wyrobów akcyzowych;
2) status handlowy osoby fizycznej nabywającej wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe;
3) miejsce, gdzie wyroby akcyzowe są umieszczone, lub, w razie wątpliwości, sposób transportu;
4) każdy dokument odnoszący się do wyrobów akcyzowych;
5) rodzaj wyrobów akcyzowych.

3. Na przeznaczenie handlowe wskazuje w szczególności nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych w ilościach przekraczających:
1) wyroby tytoniowe:
   a) papierosy – 800 sztuk,

b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 400 sztuk,

c) cygara – 200 sztuk,

d) tytoń do palenia – 1 kilogram;

2) napoje alkoholowe:

a) alkohol etylowy – 10 litrów,

b) wino i napoje fermentowane – 90 litrów, w tym wino musujące – 60 litrów,

c) piwo – 110 litrów,

d) produkty pośrednie – 20 litrów;

3) płyn do papierosów elektronicznych – 200 mililitrów;

4) wyroby nowatorskie – 0,16 kilograma;

5) urządzenia do waporyzacji – 2 sztuki;

6) saszetki nikotynowe – 0,2 kilograma;

7) inne wyroby nikotynowe – 0,2 kilograma.

4. Nabycie wewnątrzwspólnotowe przez osobę fizyczną, w każdej ilości, wyrobów energetycznych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego wskazuje na przeznaczenie handlowe tych wyrobów, jeżeli wyroby te są transportowane nietypowymi rodzajami transportu.

5. Za nietypowy rodzaj transportu uważa się:

1) transport paliw silnikowych, w inny sposób niż w zbiornikach paliwowych pojazdów samochodowych, montowanych na stałe przez producenta we wszystkich pojazdach samochodowych, które pozwalają na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do napędu pojazdu samochodowego, lub przystosowanych do pojazdów samochodowych, pozwalających na bezpośrednie wykorzystanie gazu jako paliwa, lub w odpowiednich pojemnikach zapasowych (kanistrach) zawierających paliwa silnikowe, przeznaczone do zużycia w tych pojazdach, w ilości nieprzekraczającej 10 litrów;

2) transport paliw opałowych, w inny sposób niż za pomocą cystern używanych przez podmioty w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Art. 35. 1. Zwalnia się od akcyzy import:

1) paliw silnikowych przewożonych w standardowych zbiornikach:

a) pojazdów silnikowych, w ilości nieprzekraczającej 600 litrów na pojazd,

b) pojemników specjalnego przeznaczenia, w ilości nieprzekraczającej 200 litrów na pojemnik,

c) statków powietrznych lub jednostek pływających;

2) paliw silnikowych znajdujących się w kanistrach przewożonych przez pojazdy silnikowe i w ilości nieprzekraczającej 10 litrów na pojazd zgodnie z warunkami określonymi w przepisach dotyczących przechowywania i transportu paliw;

3) smarów znajdujących się w środkach transportu, o których mowa w pkt 1, niezbędnych do ich eksploatacji.

2. Przepisy art. 33 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 36. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych, napojów alkoholowych, płynu do papierosów elektronicznych, wyrobów nowatorskich, urządzeń do waporyzacji, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych, przywożonych w bagażu osobistym podróżnego, który ukończył 17 lat, w ramach następujących norm:

1) wyroby tytoniowe – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim:

a) papierosy – 200 sztuk albo

b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 100 sztuk, albo

c) cygara – 50 sztuk, albo

d) tytoń do palenia – 250 gramów, albo

e) zestaw wyrobów określonych w lit. a–d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100 %;

2) wyroby tytoniowe – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski:

a) papierosy – 40 sztuk albo

b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 20 sztuk, albo

c) cygara – 10 sztuk, albo

d) tytoń do palenia – 50 gramów, albo

e) zestaw wyrobów określonych w lit. a–d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100 %;

3) następujące napoje alkoholowe:
   a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22 % objętości – 1 litr albo
   b) alkohol etylowy, napoje fermentowane, wina musujące i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22 % objętości – łącznie 2 litry, albo
   c) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w lit. a i b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100 %;
4) następujące napoje alkoholowe:
   a) wina niemusujące – łącznie 4 litry,
   b) piwo – 16 litrów;
5) płyn do papierosów elektronicznych:
   a) 50 mililitrów – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim,
   b) 10 mililitrów – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski;
6) wyroby nowatorskie:
   a) 0,04 kilograma – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim,
   b) 0,008 kilograma – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski;

6a) urządzenia do waporyzacji – 2 sztuki;

6b) saszetki nikotynowe:
   a) 0,04 kilograma – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim,
   b) 0,004 kilograma – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski;

6c) inne wyroby nikotynowe:

a) 0,04 kilograma – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim,

b) 0,004 kilograma – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski;

7) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w pkt 5 lit. a, pkt 6 lit. a, pkt 6b lit. a lub pkt 6c lit. a, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100 %;

8) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w pkt 5 lit. b, pkt 6 lit. b, pkt 6b lit. b lub pkt 6c lit. b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100 %.

2. Za bagaż osobisty uważa się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić urzędom celno-skarbowym, przybywając na terytorium kraju, jak również bagaż, który zostanie przedstawiony urzędom celno-skarbowym w terminie późniejszym, pod warunkiem przedstawienia tym organom dowodu, że bagaż był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez podmiot, który był odpowiedzialny za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży.

3. Przez podróżnych w transporcie lotniczym rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą powietrzną z wyłączeniem prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym.

4. Przez podróżnych w transporcie morskim rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą morską z wyłączeniem prywatnych rejsów o charakterze rekreacyjnym.

5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, są stosowane pod warunkiem, że:

1) charakter lub ilość przywożonych wyrobów akcyzowych nie wskazuje na przywóz w celach handlowych;

2) przywóz tych wyrobów ma charakter okazjonalny;

3) wyroby te są przeznaczone wyłącznie na własny użytek podróżnego lub jego rodziny lub są przeznaczone na prezenty.

6. Przepisy ust. 1–5 mają również zastosowanie, jeżeli podróż obejmuje tranzyt przez terytorium państwa trzeciego, a podróżny nie jest w stanie wykazać, że towary przewożone w jego bagażu osobistym zostały nabyte na ogólnych zasadach

opodatkowania na terytorium Unii Europejskiej i nie dotyczy ich zwrot akcyzy. Przelot bez lądowania nie jest uważany za tranzyt.

Art. 36a. 1. Zwalnia się od akcyzy import napojów alkoholowych przywożonych w bagażu osobistym członka załogi środka transportu wykorzystywanego do podróży z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, w ramach następujących norm:

1) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22 % objętości – 0,5 litra;
2) napoje fermentowane, wina musujące i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22 % objętości – 0,5 litra;
3) wina niemusujące – 0,5 litra;
4) piwo – 2 litry;
5) zestaw wyrobów określonych w pkt 1 i 2, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100 %.

2. Przepisy art. 36 ust. 2 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 37. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

1) przesyłka ma charakter okazjonalny;
2) przesyłka zawiera wyroby akcyzowe przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego odbiorcy lub jego rodziny;
3) całkowita wartość wyrobów akcyzowych zawartych w przesyłce nie przekracza równowartości 45 euro;
4) ilość i rodzaj wyrobów akcyzowych nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe;
5) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.

2. Wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm:

1) wyroby tytoniowe:

a) papierosy – 50 sztuk albo
b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 25 sztuk, albo
c) cygara – 10 sztuk, albo
d) tytoń do palenia – 50 gramów;

2) napoje alkoholowe:
a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22 % objętości – 1 litr albo
b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22 % objętości, wina musujące – 1 litr, albo
c) wina niemusujące – 2 litry.

3. W przypadku gdy ilość wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, przekracza normy, o których mowa w ust. 2, opodatkowaniu podlegają wszystkie wyroby tytoniowe i napoje alkoholowe importowane w przesyłce, o której mowa w ust. 1.

4. Równowartość kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wyrażonej w euro ustala się w złotych na każdy rok kalendarzowy według kursu obowiązującego w pierwszym dniu roboczym października poprzedniego roku, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, z tym że kwotę wynikającą z przeliczenia zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

Art. 37a. 1. Zwalnia się od akcyzy import płynu do papierosów elektronicznych, wyrobów nowatorskich, urządzeń do waporyzacji, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych, umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

1) przesyłka ma charakter okazjonalny;
2) przesyłka zawiera wyroby akcyzowe przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego odbiorcy lub jego rodziny;
3) ilość i rodzaj wyrobów akcyzowych nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe;

4) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.

2. Płyn do papierosów elektronicznych, wyroby nowatorskie, saszetki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm:

1) płyn do papierosów elektronicznych – 10 mililitrów albo
2) wyroby nowatorskie – 0,008 kilograma, albo
3) saszetki nikotynowe – 0,004 kilograma, albo
4) inne wyroby nikotynowe – 0,004 kilograma.

2a. Urządzenia do waporyzacji, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w liczbie 2 sztuk.

3. W przypadku gdy ilość lub liczba wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, przekracza normy, o których mowa w ust. 2 lub 2a, opodatkowaniu podlegają wszystkie te wyroby akcyzowe importowane w przesyłce, o której mowa w ust. 1.

Art. 38. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) (uchylony)
2) (uchylony)
3) środki skażające, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2, ich ilość oraz warunki stosowania
4) (uchylony)

– uwzględniając konieczność zapewnienia skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, właściwej kontroli oraz przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy i wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) dodatkowe warunki i tryb stosowania zwolnień, o których mowa w art. 30, art. 31a i art. 32, w szczególności w zakresie ewidencjonowania i dokumentowania uprawnienia do stosowania zwolnień,
2) sytuacje, w których do zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre warunki albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 31a ust. 3 oraz art. 32 ust. 3, 5, 6, 12 lub 13

3) (uchylony)

4) (uchylony)

– uwzględniając specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi objętymi zwolnieniem oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli stosowania zwolnień od akcyzy.

Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienia od akcyzy w przypadku, gdy:

1) uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa, bezpieczeństwem paliwowym państwa lub ochroną środowiska,
2) wynika to z przepisów prawa Unii Europejskiej,
3) wynika to z umów międzynarodowych,
4) wynika to z konieczności uniknięcia wielokrotnego opodatkowania wyrobów akcyzowych,
5) na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są zwolnione od należności celnych przywozowych,
6) uzasadnia to przeznaczenie próbek niektórych wyrobów akcyzowych do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych

– określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu zwolnionymi wyrobami akcyzowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Zwolnienia od akcyzy mogą być:

1) całkowite albo częściowe;
2) realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy;
3) wprowadzane ze względu na przeznaczenie, ilość lub sposób produkcji.

3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

DZIAŁ III

Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi

Rozdział 1

Procedura zawieszenia poboru akcyzy

Art. 40. 1. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie, jeżeli:

1) wyroby akcyzowe są:
   a) w składzie podatkowym, w tym również w wyniku:
      – zwrotu przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający,
      – wprowadzenia do składu podatkowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy, który odebrał te wyroby jako uprawniony odbiorca,
      – dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, w miejscu importu znajdującym się w składzie podatkowym,
   b) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju,
   c) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celno-
   -skarbowego na terytorium kraju, który:
      – nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
      – jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym te wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego,
   d) przemieszczane ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;

1a) wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, są w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu lub dostarczenia przez zużywający podmiot gospodarczy, który posiadał te wyroby i nie zużył ich do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy;

2) wyroby akcyzowe importowane i dopuszczone do obrotu są przemieszczane przez zarejestrowanego wysyłającego z miejsca importu na terytorium kraju do:
   a) składu podatkowego na terytorium kraju,
   b) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który:

– nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
– jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym te wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego,

c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1.

3) (uchylony)

2. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli wyroby akcyzowe są przemieszczane:

1) ze składu podatkowego na terytorium kraju do składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego;
2) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do składu podatkowego na terytorium kraju;
3) w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do organu celnego, który:
   a) nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
   b) jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym te wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego;
4) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który:
   a) nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
   b) jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym te wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego;
5) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do organu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który:
   a) nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
   b) jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym te wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego;
6) ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze

podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;

7) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca ich odbioru przez zarejestrowanego odbiorcę na terytorium kraju lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;
8) przez terytorium kraju między składami podatkowymi na terytorium państw członkowskich;
9) przez terytorium kraju ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;
10) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium kraju, przez zarejestrowanego wysyłającego do:
    a) składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego,
    b) nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy,
    c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1,
    d) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który:
        – nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
        – jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym te wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego;
11) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium państwa członkowskiego, przez zarejestrowanego wysyłającego do:
    a) składu podatkowego na terytorium kraju,

b) określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru tych wyrobów przez zarejestrowanego odbiorcę,

c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1,

d) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który:

– nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo

– jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym te wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego,

e) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który:

– nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przez terytorium kraju albo

– jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym te wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego, przez terytorium kraju.

2a. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli w ramach przemieszczania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2, wyroby te są przemieszczane przez terytorium państwa trzeciego.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się do wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, w tym objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, z zastrzeżeniem ust. 5a i art. 47 ust. 1.

5a. W przypadku wyrobów akcyzowych:

1) o kodach CN 2710 12 21, 2710 12 25 i 2710 19 29,

2) o kodzie CN 2710 20 90, których mniej niż 90 % objętości (włącznie ze stratami) destyluje w temperaturze 210 °C i których co najmniej 65 % objętości (włącznie ze stratami) destyluje w temperaturze 250 °C według metody ISO 3405 (równoważnej metodzie ASTM D 86)

– procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.

6. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się na terytorium kraju również do wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 pkt 1 i 5.

7. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej, wyrobów gazowych, wyrobów węglowych, suszu tytoniowego i zestawów części do urządzeń do waporyzacji.

8. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych dla sił zbrojnych wymienionych w art. 31 ust. 1 pkt 4, jeżeli do tego przemieszczania znajdzie zastosowanie procedura bezpośrednio oparta na Traktacie Północnoatlantyckim, chyba że inne postanowienia wynikają z porozumienia zawartego z państwem członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 41. 1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest:

1) zastosowanie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD;
2) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego.

1a. Warunek złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzwspólnotowej do podmiotu nieprowadzącego składu podatkowego, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 – zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w akcie wykonawczym Komisji Europejskiej wydanym na podstawie art. 12 ust. 3 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w akcie

wykonawczym Komisji Europejskiej wydanym na podstawie art. 12 ust. 3 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunkiem zastosowania tej procedury jest w przypadku wyrobów:

1) przemieszczanych wyłącznie na terytorium kraju – spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1;
2) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego:
   a) dokonanie przez podatnika do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym obejmującego w szczególności dane dotyczące ilości nabywanych wyrobów akcyzowych i kwotę akcyzy podlegającej zawieszeniu, oraz złożenie zabezpieczenia akcyzowego, przed wprowadzeniem wyrobów na terytorium kraju, oraz
   b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych;
3) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej:
   a) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego przed rozpoczęciem przemieszczania oraz
   b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych.

5. Przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego:

1) raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru lub
2) raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu, lub
3) alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy

– w części objętej potwierdzeniem.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy przemieszczanych:

1) w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej;
2) w celu dokonania eksportu;
3) między składami podatkowymi na terytorium kraju, z wyjątkiem przemieszczania:
   a) między składami podatkowymi tego samego podmiotu,
   b) ze składu podatkowego producenta wyrobów akcyzowych, niebędącego właścicielem tych wyrobów, do składu podatkowego właściciela tych wyrobów,
   c) ze składu podatkowego producenta wyrobów akcyzowych, niebędącego właścicielem tych wyrobów, do składu podatkowego, którego dotyczy wydane właścicielowi tych wyrobów zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1,
   d) ze składu podatkowego właściciela wyrobów akcyzowych do innego składu podatkowego, którego dotyczy wydane właścicielowi tych wyrobów zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1.

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. (uchylony)

13. (uchylony)

14. (uchylony)

15. W przypadku dokonania kontroli lub wystąpienia w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy innego zdarzenia, które może mieć wpływ na przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury lub na jej dokumentowanie, właściwy naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego zamieszcza w Systemie informację o dokonanej kontroli lub o takim zdarzeniu.

16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, o którym mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a, uwzględniając konieczność ujednolicenia formy dokonywanych zgłoszeń.

Art. 41a. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się z chwilą:

1) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b–d oraz ust. 2 pkt 1–9;
2) dopuszczenia wyrobów akcyzowych do obrotu w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 10 i 11, pod warunkiem że dane dotyczące wyrobów akcyzowych zawarte w zgłoszeniu celnym zgadzają się z danymi zawartymi w e-AD, sprawdzonym pod względem kompletności i prawidłowości danych i któremu został nadany numer referencyjny.

1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, porównania danych dotyczących wyrobów akcyzowych zawartych w zgłoszeniu celnym z danymi zawartymi w e-AD dokonuje naczelnik urzędu celno-skarbowego, który dopuścił wyroby akcyzowe do obrotu.

1b. Warunkiem rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 10 lit. a–c, jest przedstawienie, zgodnie z art. 15 unijnego kodeksu celnego, przez zgłaszającego w rozumieniu przepisów prawa celnego lub inną osobę uczestniczącą w załatwianiu formalności celnych naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, który dopuścił wyroby akcyzowe do obrotu na terytorium kraju:

1) numeru akcyzowego zarejestrowanego wysyłającego;
2) numeru akcyzowego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli jest obowiązany taki numer posiadać;
3) dowodu, że importowane wyroby akcyzowe są przeznaczone dla odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego – na żądanie tego naczelnika.

2. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy kończy się z chwilą:

1) odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i d i pkt 2 lit. a i c oraz ust. 2 pkt 1, 2, 6–9, pkt 10 lit. a–c i pkt 11 lit. a–c;
2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c tiret pierwsze i pkt 2 lit. b tiret pierwsze oraz ust. 2 pkt 3 lit. a, pkt 4 lit. a, pkt 5 lit. a, pkt 10 lit. d tiret pierwsze i pkt 11 lit. d tiret pierwsze i lit. e tiret pierwsze;

3) objęcia wyrobów akcyzowych procedurą tranzytu zewnętrznego w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c tiret drugie i pkt 2 lit. b tiret drugie oraz ust. 2 pkt 3 lit. b, pkt 4 lit. b, pkt 5 lit. b, pkt 10 lit. d tiret drugie i pkt 11 lit. d tiret drugie i lit. e tiret drugie.

3. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy może być rozpoczęte po:

1) przesłaniu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, do Systemu projektu e-AD i uzyskaniu z Systemu e-AD, z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, albo
2) sporządzeniu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, dokumentu zastępującego e-AD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

3a. W przypadku przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, projekt e-AD powinien zawierać informację, że przemieszczane wyroby opodatkowane są zerową stawką akcyzy.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zarejestrowany wysyłający przesyła do Systemu projekt e-AD przed dopuszczeniem do obrotu wyrobów akcyzowych, których e-AD dotyczy.

4a. W przypadku gdy wyroby energetyczne są przemieszczane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, przy użyciu rurociągu:

1) bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego w rozumieniu przepisów prawa celnego, z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju,
2) pomiędzy składami podatkowymi na terytorium kraju

– podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, przesyła do Systemu projekt e-AD niezwłocznie po zakończeniu tłoczenia.

5. Na żądanie organu podatkowego osoby uczestniczące w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy powinny wskazać numer referencyjny nadany e-AD, na podstawie którego odbywa się

przemieszczanie. W przypadku gdy przemieszczanie odbywa się na podstawie dokumentu zastępującego e-AD, dokument ten powinien być załączony do przemieszczanych wyrobów akcyzowych.

6. Z chwilą zweryfikowania projektu e-AD, przed przesłaniem e-AD zgodnie z art. 41b ust. 1, następuje automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy i opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, albo następuje automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym.

7. (uchylony)

Art. 41b. 1. Jeżeli projekt e-AD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny, a następnie dokument ten jest automatycznie przesyłany do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, oraz do:

1) podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a – w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju albo
2) władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a – w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej, albo
3) władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest składane zgłoszenie celne wywozowe na podstawie art. 221 ust. 2 rozporządzenia 2015/2447 – w przypadkach eksportu, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, 5, pkt 10 lit. d i pkt 11 lit. e.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy e-AD jest przekazywany do Systemu przez właściwe dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a następnie jest

przekazywany automatycznie do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a.

Art. 41ba. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych przemieszczanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z terytorium państwa członkowskiego, w celu dokonania eksportu, zgłaszający w rozumieniu przepisów prawa celnego na terytorium kraju wyroby akcyzowe do procedury wywozu albo procedury tranzytu zewnętrznego podaje naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, w którym składane jest zgłoszenie celne, numer referencyjny nadany e-AD, na podstawie którego są przemieszczane wyroby akcyzowe, o których mowa w zgłoszeniu celnym.

2. Przed zwolnieniem wyrobów akcyzowych do procedury wywozu albo procedury tranzytu zewnętrznego naczelnik urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w ust. 1, dokonuje sprawdzenia, czy dane zawarte w e-AD są zgodne z danymi zawartymi w zgłoszeniu celnym.

3. W przypadku gdy dane zawarte w e-AD i zgłoszeniu celnym nie są zgodne, informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu do właściwych władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego wyroby akcyzowe zostały wysłane.

4. W przypadku gdy wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, nie zostaną wyprowadzone z terytorium Unii Europejskiej, naczelnik urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w ust. 1, powiadamia o tym władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 3, za pomocą Systemu.

Art. 41bb. Jeżeli System jest niedostępny w momencie rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z terytorium kraju w celu dokonania eksportu z terytorium państwa członkowskiego i nie przywrócono dostępności Systemu do momentu złożenia zgłoszenia celnego do procedury wywozu albo procedury tranzytu zewnętrznego, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, przekazuje zgłaszającemu w rozumieniu przepisów prawa celnego kopię dokumentu zastępującego e-AD.

Art. 41c. 1. W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy drogą morską podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, może nie wskazywać w

projekcie e-AD podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, jeżeli nie jest on znany w momencie przesyłania do Systemu projektu e-AD.

2. Niezwłocznie po uzyskaniu danych dotyczących podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, niepóźniej jednak niż w momencie zakończenia przemieszczania, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, uzupełnia w Systemie dane dotyczące tego podmiotu odbierającego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przemieszczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3–5, pkt 10 lit. d oraz pkt 11 lit. d i e.

Art. 41d. (uchylony)

Art. 41e. 1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, niezwłocznie przesyła do Systemu powiadomienie o przybyciu przemieszczanych wyrobów akcyzowych. Podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, nie dokonuje rozładunku wyrobów akcyzowych do momentu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.

2. Podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, przesyła do Systemu projekt raportu odbioru niezwłocznie po:

1) przeprowadzeniu kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych albo
2) zakończeniu przemieszczania wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu zakończenia przemieszczania tych wyrobów informacji, o której mowa w ust. 1

– niepóźniej jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych.

2a. Zakończenie przemieszczania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2, następuje po rozładunku, z chwilą wpisu do ewidencji wyrobów, które podmiot odbierający odebrał.

3. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane oraz – w przypadku wyrobów akcyzowych opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa – zostało odnotowane obciążenie zabezpieczenia generalnego podmiotu

odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, albo zostało odnotowane objęcie tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym albo objęcie ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, raport odbioru jest automatycznie przesyłany z Systemu do tego podmiotu odbierającego oraz do:

1) podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a – w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju albo
2) władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego.

3a. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane oraz – w przypadku wyrobów akcyzowych opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa – nie zostało odnotowane obciążenie zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, albo nie zostało odnotowane objęcie tych wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym albo objęcie ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, raport odbioru jest przesyłany z Systemu do podmiotów, o których mowa w ust. 3, po potwierdzeniu w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, że zobowiązanie podatkowe podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, lub obowiązek zapłaty przez niego opłaty paliwowej, dotyczące przemieszczanych wyrobów akcyzowych, w całości albo w części wygasły lub nie mogą już powstać.

4. W przypadku gdy:

1) projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3–4 rozporządzenia 2015/2447, zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, albo
2) z użyciem Systemu są przemieszczane wyroby akcyzowe opodatkowane stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i nie jest możliwe odnotowanie obciążenia w należnej wysokości zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego,

o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, albo odnotowanie objęcia wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, albo objęcia ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a

– informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu odpowiednio do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, albo do właściwego organu celnego.

5. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych przez urząd celno-skarbowy wyprowadzenia znajdujący się na terytorium kraju, w tym urząd celno-skarbowy będący urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego, w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyprowadzenie wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej. Raport wywozu po sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości danych w nim zawartych jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, albo do właściwych dla tego podmiotu władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu dokonywanego przez terytorium państwa członkowskiego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy System otrzymuje od właściwych dla podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej raport odbioru albo raport wywozu, który następnie jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a.

6a. W przypadku wyrobów akcyzowych przemieszczanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z terytorium kraju, w celu dokonania eksportu z terytorium państwa członkowskiego, System otrzymuje od władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego wyroby miały zostać wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej, powiadomienie, że wyroby akcyzowe nie zostaną wyprowadzone. Powiadomienie to jest automatycznie przesyłane z Systemu do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt

31 lit. a. Po otrzymaniu powiadomienia podmiot wysyłający unieważnia e-AD lub dokonuje zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów za pośrednictwem Systemu.

7. W momencie zarejestrowania w Systemie:

1) raportu odbioru – następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym oraz, w przypadku odbioru na terytorium kraju wyrobów akcyzowych opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu odbierającego albo objęcia ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym temu podmiotowi odbierającemu;
2) raportu wywozu – następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym.

8. W przypadku braku raportu odbioru albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, odnotowanie zwolnienia:

1) zabezpieczenia generalnego z obciążenia, w całości lub w części, jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości lub w części wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać;
2) wyrobów z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe oraz obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać.

9. Podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 dostarcza do właściwego naczelnika urzędu skarbowego dokument zastępujący raport odbioru wraz ze świadectwem zwolnienia w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie wprowadza raport odbioru do Systemu w imieniu tego podmiotu.

Art. 41f. (uchylony)

Art. 41g. 1. Jeżeli w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-AD, podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, który złożył zabezpieczenie generalne, którego kwota wolna pokrywa kwotę akcyzy albo kwotę akcyzy i opłaty paliwowej, wynikające z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, albo złożył zabezpieczenie ryczałtowe, albo został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, które obejmują te wyroby akcyzowe, przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, niepóźniej niż w terminie 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego po uzyskaniu potwierdzenia, że podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, złożył zabezpieczenie generalne lub zabezpieczenie ryczałtowe obejmujące odebrane wyroby akcyzowe albo został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego obejmującego odebrane wyroby akcyzowe, przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru właściwemu dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, naczelnikowi urzędu skarbowego, a w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego – właściwym dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, naczelnik urzędu skarbowego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a.

3. Jeżeli, w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, System jest niedostępny lub gdy nie uzyskano e-AD, naczelnik urzędu celno-skarbowego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, albo naczelnik

urzędu celno-skarbowego będącego urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego, przesyła dokument zastępujący raport wywozu lub dokument zastępujący powiadomienie, o którym mowa w art. 41ba ust. 4, że wyroby nie zostaną wyprowadzone z terytorium Unii Europejskiej, właściwemu dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, naczelnikowi urzędu skarbowego albo właściwym dla tego podmiotu władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu lub dokument zastępujący powiadomienie, o którym mowa w art. 41ba ust. 4, temu podmiotowi wysyłającemu.

Art. 41ga. W przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w celu dokonania eksportu, oraz braku raportu wywozu lub alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może zakończyć procedurę zawieszenia poboru akcyzy w Systemie na podstawie co najmniej dwóch z następujących dowodów:

1) potwierdzenie dostawy wyrobów akcyzowych na terytorium państwa trzeciego dokonane przez odbiorcę;
2) dokument podpisany lub uwierzytelniony przez podmiot, który wyprowadził wyroby akcyzowe z terytorium Unii Europejskiej, poświadczający ich wyprowadzenie;
3) dokument, w którym właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa trzeciego poświadczają dostawę, zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do tego poświadczenia w tym państwie;
4) rejestry wyrobów akcyzowych dostarczanych na statki, samoloty lub instalacje morskie;
5) inne dowody spełniające wymogi, o których mowa w art. 180 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 41h. (uchylony)

Art. 41i. 1. W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych transportem kolejowym z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z

użyciem Systemu podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, może dokonać podziału rozpoczętego przemieszczenia na co najmniej dwa przemieszczenia, pod warunkiem że całkowita ilość przemieszczanych wyrobów nie ulegnie zmianie.

2. Jeżeli w trakcie przemieszczania podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, zamierza dokonać podziału przemieszczenia na terytorium kraju, powiadamia o tym podziale, przed jego dokonaniem, naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce dokonywania podziału, wysyłając do Systemu projekt powiadomienia o podziale przemieszczenia. Z Systemu automatycznie jest wysyłana informacja o błędach, w przypadku gdy projekt powiadomienia o podziale przemieszczenia zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane.

2a. Jeżeli w trakcie przemieszczania podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, zamierza dokonać podziału przemieszczenia na terytorium państwa członkowskiego, którego przepisy zezwalają na podział przemieszczenia, powiadamia o tym podziale właściwe władze tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przed jego dokonaniem, wysyłając do Systemu projekt powiadomienia o podziale przemieszczenia. Z Systemu automatycznie jest wysyłana informacja o błędach, w przypadku gdy projekt powiadomienia o podziale przemieszczenia zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane.

3. W przypadku przyjęcia przez System powiadomienia o podziale przemieszczenia dla każdego przemieszczenia po podziale jest tworzony nowy e-AD z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzony pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, który jest automatycznie przesyłany do:

1) podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, oraz
2) podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, wskazanego w nowym e-AD albo władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla tego podmiotu odbierającego – w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dokonywanego przez organ celny znajdujący się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

4. Utworzone dla każdego przemieszczenia po podziale nowe e-AD zastępują pierwotnie wystawiony e-AD. Od momentu dokonania podziału przemieszczenia każde przemieszczenie odbywa się na podstawie nowego e-AD.

5. Przepisy ust. 1–4 nie mają zastosowania do wyrobów energetycznych objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, przemieszczanych z zastosowaniem świadectwa zwolnienia, o którym mowa w akcie wykonawczym Komisji Europejskiej wydanym na podstawie art. 12 ust. 3 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie).

Art. 42. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje:

1) z dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy wobec podmiotu prowadzącego skład podatkowy, jeżeli powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5;
2) z dniem zużycia wyrobu akcyzowego w składzie podatkowym; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy, gdy zużyto wyrób akcyzowy do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego, również w ramach procesów służących bezpośrednio produkcji tego wyrobu; jeżeli ilość napoju alkoholowego zużyta do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego przekracza dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. a lub ust. 2 pkt 1 lit. b, w stosunku do ilości przekraczającej te normy obowiązek podatkowy nie wygasa, a zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem wyprowadzenia wyprodukowanego wyrobu akcyzowego ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
3) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, w terminie 2 miesięcy od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru, raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu lub alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju – następnego dnia po upływie tego terminu;

4) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, w terminie 4 miesięcy od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru, raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu lub alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu;

4a) w przypadku gdy w raporcie odbioru lub dokumencie zastępującym raport odbioru podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, celowo poświadcza nieprawdę co do tożsamości otrzymanego wyrobu lub jego ilości – z dniem poświadczenia nieprawdy, a gdy nie można ustalić tego dnia – z dniem stwierdzenia przez uprawniony organ poświadczenia nieprawdy;

5) z dniem naruszenia innych niż określone w pkt 3–4a warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a gdy nie można ustalić dnia ich naruszenia – z dniem stwierdzenia takiego naruszenia przez uprawniony organ;

6) w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 – z dniem powstania ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia, a gdy nie można ustalić tego dnia – z dniem stwierdzenia przez uprawniony organ ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia;

7) w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6 – z dniem otrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tych wyrobów, dokumentu handlowego lub innego dokumentu potwierdzającego dostawę tych wyrobów na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenie ich poza terytorium Unii Europejskiej; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego tego dokumentu, w części objętej potwierdzeniem;

8) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, w terminie 4 miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego

wyrobów akcyzowych, dokumentu, o którym mowa w pkt 7, z potwierdzeniem dostawy tych wyrobów akcyzowych na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenia ich poza terytorium Unii Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu.

1a. W przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, przemieszczanych na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD, uznaje się, że nie nastąpiło naruszenie warunków zwolnienia oraz że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.

1b. W przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, niedostarczonych do zużywającego podmiotu gospodarczego, przemieszczanych na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD, uznaje się, że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.

2. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

1) zostaną naruszone na terytorium kraju warunki tej procedury, co spowoduje jej zakończenie, lub
2) nie można ustalić miejsca naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a ich naruszenie zostanie stwierdzone na terytorium kraju

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym doszło do tego naruszenia, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono to naruszenie.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2, informuje za pomocą Systemu właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz o powstaniu zobowiązania podatkowego na terytorium kraju.

4. Podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, który otrzymał:

1) raport odbioru albo dokument zastępujący raport odbioru, raport wywozu albo dokument zastępujący raport wywozu lub alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, albo
2) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym doszło do naruszenia lub stwierdzono naruszenie warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, w kwocie odpowiadającej ilości wyrobów akcyzowych, których dotyczyło to naruszenie, albo
3) dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, z potwierdzeniem dostawy na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8

– przysługuje zwrot kwoty akcyzy zapłaconej przez ten podmiot od tych wyrobów na terytorium kraju, na jego sporządzony na piśmie wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, może być złożony w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

6. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym warunki procedury zawieszenia poboru akcyzy powodujące jej zakończenie zostały naruszone na terytorium kraju.

7. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, o fakcie naruszenia tych warunków oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

8. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, powstało zobowiązanie podatkowe na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium państwa członkowskiego, to w przypadku gdy akcyza:

1) została pobrana na terytorium kraju – podmiotowi, który zapłacił akcyzę na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej kwoty akcyzy,
2) nie została pobrana na terytorium kraju w całości lub w części – powstałe zobowiązanie podatkowe podlega umorzeniu w całości lub w części odpowiadającej kwocie niepobranej akcyzy

– pod warunkiem że akcyza została zapłacona na terytorium państwa członkowskiego.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, zwrot akcyzy następuje na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego oraz na terytorium kraju, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy na terytorium kraju.

Art. 43. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) (uchylony)
2) (uchylony)
3) (uchylony)
4) (uchylony)
5) (uchylony)
6) szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 42 ust. 4 i 8.
7) (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni:

1) (uchylony)
2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
3) (uchylony)

4) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczanych wyrobów akcyzowych;
4a) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy;
5) przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, które dane pozostawione do decyzji państw członkowskich Unii Europejskiej umieszcza się obowiązkowo w e-AD lub w dokumencie zastępującym e-AD, uwzględniając przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 44. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również z dniem:
1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający;
2) upływu okresu, na jaki zostało wydane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, jeżeli podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia przed upływem tego okresu;
3) zaprzestania przez podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
4) likwidacji przedsiębiorstwa podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego;
5) utraty ważności zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany wysyłający nie złożył nowego zabezpieczenia akcyzowego albo podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzyskał zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1;
6) utraty ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy nie złożył zabezpieczenia akcyzowego lub nie uzyskał przedłużenia zwolnienia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 5a.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do:

1) sporządzenia spisu z natury wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „spisem z natury", według stanu na dzień zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, w terminie 21 dni od tego dnia;
2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty od tych wyrobów, w terminie 7 dni od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu, niepóźniej jednak niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy, o którym mowa w art. 21 ust. 2.

3. Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa:

1) ilość wyrobów akcyzowych w drodze oszacowania;
2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie.

Art. 44a. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy nie następuje z dniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:

1) w miejscu prowadzenia składu podatkowego albo w jego części będzie prowadzony skład podatkowy przez inny podmiot prowadzący skład podatkowy na podstawie:
   a) nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego albo
   b) zmienionego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego przez rozszerzenie dotychczasowego miejsca prowadzenia składu podatkowego

   – obowiązującego od dnia następującego po dniu cofnięcia zezwolenia;
2) podmiot prowadzący skład podatkowy, w którego miejscu prowadzenia albo w jego części będzie prowadzony skład podatkowy przez inny podmiot prowadzący skład podatkowy:
   a) sporządzi na dzień, w którym nastąpi cofnięcie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, niepóźniej niż w dniu następującym po tym dniu, wykaz wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy znajdujących się w miejscu prowadzenia tego składu podatkowego albo w jego części, w których będzie prowadzony skład podatkowy przez inny podmiot prowadzący skład podatkowy, określający ilości wyrobów

akcyzowych oraz kwotę akcyzy, która przypadałaby do zapłaty, gdyby te wyroby nie były objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy,

b) niezwłocznie powiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o sporządzeniu wykazu, o którym mowa w lit. a;

3) podmiot prowadzący skład podatkowy, któremu zostało wydane nowe zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego albo zmienione zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego:

a) w dniu, w którym zacznie obowiązywać nowe zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego albo zmienione zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, powiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego, że wyroby akcyzowe objęte wykazem, o którym mowa w pkt 2 lit. a, znajdują się w prowadzonym przez niego składzie podatkowym,

b) niezwłocznie dokona wpisów wyrobów akcyzowych objętych wykazem, o którym mowa w pkt 2 lit. a, do ewidencji wyrobów akcyzowych prowadzonej przez ten podmiot prowadzący skład podatkowy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy nie następuje w stosunku do wyrobów akcyzowych ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a.

Art. 45. 1. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem zakończenia tej procedury, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, do obliczenia wysokości zobowiązania podatkowego stosuje się stawkę akcyzy obowiązującą w dniu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 46. (uchylony)

Rozdział 1a

Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu oraz monitorowanie sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu na terytorium kraju

Art. 46a. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z użyciem Systemu na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD, jeżeli:

1) wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie są przemieszczane:
   a) ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego,
   b) od podmiotu pośredniczącego do składu podatkowego, w celu zwrotu,
   c) ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego,
   d) od podmiotu zużywającego do składu podatkowego, w celu zwrotu,
   e) od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego,
   f) od podmiotu zużywającego do podmiotu pośredniczącego, w celu zwrotu,
   g) od zarejestrowanego odbiorcy, o którym mowa w art. 32 ust. 3 pkt 5, do podmiotu zużywającego,
   h) od zarejestrowanego odbiorcy, o którym mowa w art. 32 ust. 3 pkt 5a, do podmiotu pośredniczącego – w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2,
   i) ze składu podatkowego do podmiotu prowadzącego miejsce niszczenia wyrobów akcyzowych spełniające warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych – w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1a,
   j) od podmiotu posiadającego alkohol etylowy stanowiący odpad do składu podatkowego – w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 5,
   k) z miejsca importu do podmiotu pośredniczącego lub podmiotu zużywającego prowadzącego działalność gospodarczą;
2) wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, są przemieszczane na terytorium kraju:
   a) ze składu podatkowego do zużywającego podmiotu gospodarczego,
   b) od zużywającego podmiotu gospodarczego do składu podatkowego, również w celu zwrotu,
   c) od zarejestrowanego odbiorcy – w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 2 pkt 5 – do zużywającego podmiotu gospodarczego,
   d) z miejsca importu do zużywającego podmiotu gospodarczego,
   e) od zużywającego podmiotu gospodarczego do sprzedawcy z terytorium państwa trzeciego, w celu zwrotu, jeżeli ich wyprowadzenie poza

terytorium Unii Europejskiej następuje przez urząd celno-skarbowy znajdujący się na terytorium kraju.

Art. 46aa. Monitorowanie sprzedaży wyrobów węglowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie odbywa się z użyciem Systemu, jeżeli wyroby te są:

1) sprzedawane finalnemu nabywcy węglowemu przez pośredniczący podmiot węglowy, który w poprzednim roku kalendarzowym sprzedał powyżej 30 mln kg wyrobów węglowych;
2) zwracane przez finalnego nabywcę węglowego do pośredniczącego podmiotu węglowego, który w poprzednim roku kalendarzowym sprzedał powyżej 30 mln kg wyrobów węglowych.

Art. 46b. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się z chwilą:

1) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego lub innego miejsca wysyłki – w przypadkach, o których mowa w art. 46a pkt 1 lit. a–j i pkt 2 lit. a–c i e;
2) dopuszczenia wyrobów akcyzowych do obrotu – w przypadkach, o których mowa w art. 46a pkt 1 lit. k i pkt 2 lit. d, pod warunkiem że dane dotyczące wyrobów akcyzowych zawarte w zgłoszeniu celnym zgadzają się z danymi zawartymi w e-DD sprawdzonym pod względem kompletności i prawidłowości danych i któremu został nadany numer referencyjny.

1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, porównania danych dotyczących wyrobów akcyzowych zawartych w zgłoszeniu celnym z danymi zawartymi w e-DD dokonuje naczelnik urzędu celno-skarbowego, który dopuścił wyroby akcyzowe do obrotu.

2. Zakończenie przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wymaga:

1) odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, d lub e, i następuje z chwilą przesłania do Systemu raportu odbioru zawierającego kompletne i prawidłowe dane;
2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej – w przypadku, o którym mowa w art. 46a pkt 2 lit. e.

3. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy powinno zostać zakończone w terminie 30 dni od dnia wysłania wyrobów akcyzowych wskazanego w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD.

Art. 46ba. Podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. d, dokonuje czynności wymaganych do zakończenia monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu, o których mowa w art. 46na ust. 8, w terminie 47 dni od dnia dokonania sprzedaży tych wyrobów.

Art. 46c. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy może być rozpoczęte po:

1) przesłaniu do Systemu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b–c, e lub f, projektu e-DD i uzyskaniu z Systemu e-DD z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, albo
2) sporządzeniu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b–c, e lub f, dokumentu zastępującego e-DD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

2. Projekt e-DD oraz dokument zastępujący e-DD zawierają informację, czy przemieszczane wyroby akcyzowe są objęte zwolnieniem od akcyzy czy opodatkowane zerową stawką akcyzy.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 46a pkt 1 lit. k i pkt 2 lit. d, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. f, przesyła do Systemu projekt e-DD przed dopuszczeniem do obrotu wyrobów akcyzowych, których e-DD dotyczy.

Art. 46d. 1. Dla każdego podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b–e, sporządza się jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD.

2. W przypadku przemieszczania objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3, jednym środkiem transportu, do więcej niż jednego podmiotu zużywającego lub miejsca odbioru tego samego podmiotu zużywającego, jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich podmiotów zużywających lub miejsc odbioru tego samego podmiotu zużywającego.

2a. W przypadku przemieszczania objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3, więcej niż jednym środkiem transportu, do jednego podmiotu zużywającego, jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich przemieszczanych wyrobów.

3. W przypadku przemieszczania na terenie lotniska jedną cysterną objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem olejów smarowych do silników lotniczych, do więcej niż jednego podmiotu zużywającego, jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich podmiotów zużywających. W tym przypadku dokument ten nie musi zawierać danych tych podmiotów.

4. W przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jednym środkiem transportu, do więcej niż jednego zużywającego podmiotu gospodarczego lub miejsca odbioru tego samego zużywającego podmiotu gospodarczego, jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich zużywających podmiotów gospodarczych lub miejsc odbioru tego samego zużywającego podmiotu gospodarczego.

5. W przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, więcej niż jednym środkiem transportu, do jednego zużywającego podmiotu gospodarczego, jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich przemieszczanych wyrobów.

6. W przypadku:

1) przemieszczania w celu zwrotu objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3, jednym środkiem transportu, do jednego podmiotu pośredniczącego albo jednego składu podatkowego od więcej niż jednego podmiotu zużywającego lub z więcej niż jednego miejsca odbioru tego samego podmiotu zużywającego,
2) przemieszczania wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jednym środkiem transportu, do jednego składu podatkowego od więcej niż

jednego zużywającego podmiotu gospodarczego lub z więcej niż jednego miejsca odbioru tego samego zużywającego podmiotu gospodarczego

– jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich przemieszczanych wyrobów.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 6, projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD zawiera dane o szacunkowej ilości przemieszczanych wyrobów akcyzowych. Podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b, określa faktyczną ilość przemieszczanych wyrobów akcyzowych w potwierdzeniu wydania, niezwłocznie po załadunku wyrobów akcyzowych na środek transportu.

8. Do potwierdzenia wydania, o którym mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio art. 46j ust. 3 i 4.

Art. 46e. 1. Na żądanie organu podatkowego osoby uczestniczące w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy powinny wskazać numer referencyjny nadany e-DD, na podstawie którego odbywa się przemieszczanie.

2. W przypadku gdy przemieszczanie odbywa się na podstawie dokumentu zastępującego e-DD, dokument ten powinien być załączony do przemieszczanych wyrobów akcyzowych.

Art. 46f. W przypadku wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie z chwilą zweryfikowania projektu e-DD, przed przesłaniem e-DD zgodnie z art. 46g, następuje automatyczne odnotowanie:

1) zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego zarejestrowanego odbiorcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. c, w kwocie akcyzy lub kwocie akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju wyrobów akcyzowych wskazanych w projekcie e-DD, oraz
2) obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu prowadzącego skład podatkowy, podmiotu pośredniczącego lub zarejestrowanego odbiorcy, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b–c i f, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju wyrobów akcyzowych wskazanych w projekcie e-DD, albo objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym tych podmiotów.

Art. 46g. Jeżeli projekt e-DD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny, a następnie e-DD jest automatycznie przesyłany do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b–c, e lub f, oraz do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b–d, będącego użytkownikiem Systemu.

Art. 46ga. Podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b–f, może dokonać zmiany środka transportu podczas przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 46h. 1. W przypadku odmowy przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 46t ust. 2 pkt 1, podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b lub d, będący użytkownikiem Systemu sporządza raport odbioru w Systemie, wskazujący odmowę przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych.

2. W przypadku gdy podmiotem odbierającym, o którym mowa w ust. 1, jest podmiot niebędący użytkownikiem Systemu, raport odbioru wskazujący odmowę przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych sporządza w Systemie podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c.

Art. 46i. 1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia przez naczelnika urzędu celno--skarbowego kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, d lub e, będący użytkownikiem Systemu ma obowiązek przesłania do Systemu powiadomienia o przybyciu wyrobów akcyzowych niezwłocznie po ich przybyciu. Do momentu przeprowadzenia kontroli nie dokonuje się rozładunku tych wyrobów.

1a. W przypadku gdy podmiot zużywający lub podmiot upoważniony do odbioru wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, nie jest użytkownikiem Systemu, informacja, o której mowa w ust. 1, jest wysyłana do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b lub c. Podmiot wysyłający jest obowiązany do przesłania do Systemu powiadomienia o przybyciu wyrobów akcyzowych niezwłocznie po ich przybyciu. Do momentu przeprowadzenia kontroli nie dokonuje się rozładunku tych wyrobów.

2. Podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, d lub e, będący użytkownikiem Systemu przesyła do Systemu projekt raportu odbioru niezwłocznie po:

1) przeprowadzeniu kontroli odbieranych wyrobów akcyzowych albo
2) odbiorze wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu odbioru tych wyrobów informacji z Systemu o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych

– niepóźniej jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia odbioru tych wyrobów.

Art. 46j. 1. (uchylony)

2. Podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, który nie jest użytkownikiem Systemu, potwierdza odbiór wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie i przekazuje potwierdzenie odbioru podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b–d, niezwłocznie po:

1) przeprowadzeniu kontroli odbieranych wyrobów akcyzowych albo
2) odbiorze wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu odbioru tych wyrobów informacji o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych.

3. Potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 2 i 5a, mogą być dokonane:

1) na wydruku e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD;
2) w elektronicznym potwierdzeniu odbioru za pomocą urządzenia umożliwiającego odwzorowanie pisma własnoręcznego, poprzez umieszczenie czytelnego podpisu zawierającego imię i nazwisko;
3) na innym niż wskazany w pkt 1 papierowym dokumencie zawierającym dane, które są wymagane dla raportu odbioru.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, oprogramowanie obsługujące urządzenie umożliwiające odwzorowanie pisma własnoręcznego oraz system teleinformatyczny obsługujący elektroniczne potwierdzenia odbioru zapewniają integralność danych zawartych w elektronicznych potwierdzeniach odbioru z własnoręcznym podpisem złożonym przez podmiot odbierający, w ten sposób, że są rozpoznawalne zmiany tych danych dokonane po złożeniu podpisu.

5. W przypadku gdy podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, nie jest użytkownikiem Systemu, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, sporządza w Systemie projekt raportu odbioru na podstawie potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia potwierdzenia odbioru.

5a. W przypadkach, o których mowa w art. 46d ust. 2 i 4, podmiot wysyłający, o którym mowa odpowiednio w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b lub c, sporządza w Systemie jeden projekt raportu odbioru na podstawie potwierdzeń odbioru wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 3, w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia dokonania ostatniego potwierdzenia odbioru.

5b. W przypadku, o którym mowa w art. 46d ust. 6, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b, sporządza w Systemie jeden raport odbioru, w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia odbioru wyrobów akcyzowych. Raport odbioru w takim przypadku zawiera dodatkowo dane o ilościach wyrobów akcyzowych, określonych w potwierdzeniach wydania, o których mowa w art. 46d ust. 7.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, 5a albo 5b, jeżeli System jest niedostępny, podmiot wysyłający, o którym mowa odpowiednio w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b lub c, sporządza, w terminie określonym w ust. 5, 5a albo 5b, jeden dokument zastępujący raport odbioru potwierdzający, że przemieszczenie zostało zakończone.

Art. 46k. W przypadku, o którym mowa w art. 46d ust. 3, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, sporządza w Systemie, w terminie, o którym mowa w art. 46j ust. 5, jeden projekt raportu odbioru na podstawie potwierdzeń odbioru wyrobów akcyzowych dokonanych przez podmioty odbierające, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b.

Art. 46l. (uchylony)

Art. 46m. 1. Jeżeli projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2015/2447, zawiera kompletne i prawidłowe dane, raport odbioru albo raport wywozu jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, d lub e, będącego użytkownikiem Systemu

oraz do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b–c, e lub f, albo do właściwego organu celnego.

2. W przypadku gdy projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2015/2447, zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, d lub e, będącego użytkownikiem Systemu oraz do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b–c, e lub f, w przypadkach gdy podmiot ten będzie sporządzać raport odbioru, albo do właściwego organu celnego.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 46a pkt 2 lit. e, w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyprowadzenie wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej. Raport wywozu po sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości danych w nim zawartych jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. e.

Art. 46n. (uchylony)

Art. 46na. 1. W przypadku przemieszczania objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem olejów smarowych do silników lotniczych oraz preparatów smarowych do silników lotniczych, jeżeli wyroby te są:

1) wydawane ze zbiornika na stałe zamontowanego na płycie lotniska bezpośrednio podmiotowi zużywającemu do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym,
2) przemieszczane na terenie lotniska cysterną do podmiotu zużywającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22 lit. a lub b, i wydawane temu podmiotowi bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym

– podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b, sporządza projekt e-DD na podstawie potwierdzenia odbioru, o którym mowa w art. 46j ust. 3, i przesyła go do Systemu niezwłocznie, niepóźniej jednak niż w terminie 5 dni, licząc od dnia potwierdzenia odbioru.

2. W przypadku przemieszczania objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, jeżeli wyroby te są wydawane ze zbiornika na stałe zamontowanego w porcie bezpośrednio podmiotowi zużywającemu do zbiornika na stałe zamontowanego na statku, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b, sporządza projekt e-DD na podstawie potwierdzenia odbioru, o którym mowa w art. 46j ust. 3, i przesyła go do Systemu niezwłocznie, niepóźniej jednak niż w terminie 5 dni, licząc od dnia potwierdzenia odbioru.

3. W przypadku sprzedaży objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów węglowych, o których mowa w art. 31a ust. 1, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. d, sporządza projekt e-DD na podstawie faktury dokumentującej tę sprzedaż i przesyła go do Systemu niezwłocznie, niepóźniej jednak niż do 16. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym sprzedał objęte zwolnieniem od akcyzy wyroby węglowe finalnemu nabywcy węglowemu.

4. W przypadku sprzedaży objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów węglowych, o których mowa w art. 31a ust. 1, i ich dostarczania realizowanego w sposób ciągły transportem taśmowym, na podstawie zawartej umowy, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. d, przesyła do Systemu projekt e-DD co najmniej raz w miesiącu, na podstawie faktury dokumentującej tę sprzedaż.

5. W przypadku przemieszczania objętych zwolnieniem od akcyzy lub objętych zerową stawką akcyzy wyrobów energetycznych przy użyciu rurociągu:

1) bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego w rozumieniu przepisów prawa celnego z miejsca importu bezpośrednio do odpowiednio składu podatkowego na terytorium kraju, podmiotu pośredniczącego, podmiotu zużywającego albo zużywającego podmiotu gospodarczego,
2) ze składu podatkowego na terytorium kraju odpowiednio do podmiotu pośredniczącego, podmiotu zużywającego albo zużywającego podmiotu gospodarczego,
3) od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego

– podmiot wysyłający, o którym mowa odpowiednio w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b albo f, przesyła do Systemu projekt e-DD niezwłocznie po zakończeniu tłoczenia.

6. W przypadku gdy wyroby węglowe, o których mowa w art. 31a ust. 1, przed ich sprzedażą finalnemu nabywcy węglowemu były przedmiotem dostaw pomiędzy

pośredniczącymi podmiotami węglowymi, pośredniczący podmiot węglowy, który dokonał sprzedaży tych wyrobów finalnemu nabywcy węglowemu, przesyła do Systemu projekt e-DD do 16. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nabył te wyroby węglowe od innego pośredniczącego podmiotu węglowego.

7. W przypadku zwrotu wyrobów akcyzowych, które zostały przemieszczone lub sprzedane w sposób określony w ust. 1–3 lub 6, podmiot wysyłający, do którego zostały te wyroby zwrócone, przesyła projekt e-DD do Systemu niezwłocznie po otrzymaniu tych wyrobów, niepóźniej jednak niż w terminie 5 dni, licząc od dnia ich otrzymania.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–7, nie sporządza się w Systemie raportu odbioru, a odpowiednio przemieszczenie albo monitorowanie sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu uznaje się za zakończone z chwilą uzyskania z Systemu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b lub d, e-DD z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie. Przepisu art. 46g nie stosuje się.

Art. 46o. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie w momencie zarejestrowania w Systemie raportu odbioru następuje:

1) automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym, a w przypadku odbioru tych wyrobów przez podmiot pośredniczący – automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu pośredniczącego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu pośredniczącego;
2) automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu pośredniczącego albo podmiotu prowadzącego skład podatkowy kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu pośredniczącego albo

podmiotu prowadzącego skład podatkowy, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy – w przypadku odbioru przez podmiot pośredniczący albo podmiot prowadzący skład podatkowy zwracanych wyrobów akcyzowych.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 46na ust. 1, 2 i 5, w momencie zarejestrowania w Systemie e-DD następuje automatyczne odnotowanie:

1) zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b, albo zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu;
2) obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub podmiotu pośredniczącego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub podmiotu pośredniczącego, albo objęcia tych wyrobów zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy – w przypadku odbioru tych wyrobów przez podmiot prowadzący skład podatkowy lub podmiot pośredniczący.

2a. W przypadku zwrotu, o którym mowa w art. 46na ust. 7, do podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub podmiotu pośredniczącego w momencie zarejestrowania w Systemie e-DD następuje automatyczne odnotowanie:

1) zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu pośredniczącego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b, albo zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu;
2) obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub podmiotu pośredniczącego, do którego zostały zwrócone wyroby, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju zwróconych wyrobów akcyzowych, albo objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub podmiotu pośredniczącego, albo objęcia tych wyrobów zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy.

3. W przypadku braku raportu odbioru albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, odnotowanie zwolnienia:

1) zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, z obciążenia, w całości albo w części, jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów akcyzowych w całości albo w części wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać;
2) wyrobów akcyzowych z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów akcyzowych w całości wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać.

Art. 46p. 1. W przypadku:

1) otrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru po upływie terminu na zakończenie przemieszczenia, o którym mowa w art. 46b ust. 3,
1a) otrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. e, raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu po upływie terminu na zakończenie przemieszczenia, o którym mowa w art. 46b ust. 3
2) (uchylony)

– przysługuje zwrot kwoty akcyzy podmiotowi, który dokonał zapłaty akcyzy od wyrobów akcyzowych przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na jego wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w terminie roku, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

Rozdział 1aa

Wewnątrzwspólnotowe przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu

Art. 46pa. Wewnątrzwspólnotowe przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z użyciem Systemu na podstawie e-SAD lub dokumentu zastępującego e-SAD, jeżeli wyroby wymienione w załączniku nr 2 do ustawy są przemieszczane w ramach:

1) dostawy wewnątrzwspólnotowej od uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju do uprawnionego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego,
2) nabycia wewnątrzwspólnotowego do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju od uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego

– z tym że w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 5a, wewnątrzwspólnotowe przemieszczanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z użyciem Systemu na podstawie e-SAD lub dokumentu zastępującego e-SAD, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.

Art. 46pb. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych w przypadkach, o których mowa w art. 46pa, rozpoczyna się z chwilą wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z miejsca wysyłki określonego w e-SAD lub w dokumencie zastępującym e-SAD i kończy się z chwilą odbioru wyrobów akcyzowych przez uprawnionego odbiorcę w miejscu odbioru określonym w e-SAD lub w dokumencie zastępującym e-SAD.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 1, przemieszczanie wyrobów akcyzowych może być rozpoczęte po:

1) przesłaniu przez uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju do Systemu projektu e-SAD i uzyskaniu z Systemu e-SAD, z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, albo
2) sporządzeniu przez uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju dokumentu zastępującego e-SAD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 46pa, uprawniony wysyłający podaje osobom uczestniczącym w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych numer

referencyjny nadany e-SAD, na podstawie którego odbywa się przemieszczanie. Na żądanie organu podatkowego osoby uczestniczące w tym przemieszczaniu powinny podać ten numer referencyjny.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 46pa, jeżeli przemieszczane są wyroby akcyzowe objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, projekt e-SAD powinien zawierać informację, że przemieszczane wyroby są objęte zerową stawką akcyzy.

5. W przypadkach, o których mowa w art. 46pa, jeżeli przemieszczanie odbywa się na podstawie dokumentu zastępującego e-SAD, dokument ten powinien być załączony do przemieszczanych wyrobów.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, jeżeli nabywane wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przed wyprowadzeniem tych wyrobów z miejsca wysyłki następuje automatyczne odnotowanie:

1) obciążenia zabezpieczenia generalnego złożonego przez uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych, albo
2) objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu

– po przekazaniu przez ten podmiot złożonego na piśmie oświadczenia w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym będą objęte nabywane wewnątrzwspólnotowo przez ten podmiot wyroby akcyzowe.

Art. 46pc. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 1, jeżeli projekt e-SAD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny. Po nadaniu numeru referencyjnego dokument ten jest automatycznie przesyłany do uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, e-SAD jest przekazywany do Systemu przez właściwe dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a następnie jest automatycznie przekazywany do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju.

Art. 46pd. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, jeżeli uprawniony odbiorca na terytorium kraju otrzyma z Systemu informację o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych:

1) niezwłocznie przesyła do Systemu powiadomienie o ich przybyciu;
2) nie dokonuje rozładunku wyrobów akcyzowych do momentu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, uprawniony odbiorca na terytorium kraju przesyła do Systemu projekt raportu odbioru niezwłocznie po:

1) przeprowadzeniu kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych albo
2) zakończeniu przemieszczania wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu odbioru tych wyrobów informacji, o której mowa w ust. 1

– niepóźniej jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych.

3. Zakończenie przemieszczania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2, następuje po rozładunku, z chwilą wpisu do ewidencji wyrobów, które uprawniony odbiorca odebrał.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, jeżeli:

1) projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane,
2) został wypełniony obowiązek, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3

– raport odbioru jest przesyłany z Systemu do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego.

5. W przypadku gdy wyroby akcyzowe nabywane wewnątrzwspólnotowo przez uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju będącego jednocześnie podmiotem prowadzącym skład podatkowy są wprowadzane do składu podatkowego i obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy, a projekt raportu odbioru zawiera prawidłowe i kompletne dane, raport odbioru jest przesyłany z Systemu do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, w momencie zarejestrowania w Systemie raportu odbioru następuje:

1) automatyczne odnotowanie zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego w kwocie akcyzy lub w kwocie akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych albo automatyczne odnotowanie zwolnienia odebranych wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym oraz
2) automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą akcyzy lub kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

7. W przypadku spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4, oraz wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 37o ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, jeżeli opłata paliwowa jest należna, następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym.

8. Jeżeli:

1) projekt raportu odbioru zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane albo
2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5, z użyciem Systemu są przemieszczane wyroby akcyzowe objęte stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i nie jest możliwe odnotowanie:
   a) obciążenia w należnej wysokości zabezpieczenia generalnego albo
   b) objęcia wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym, albo
   c) objęcia wyrobów akcyzowych zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego

– informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju.

9. W przypadku gdy raport odbioru potwierdza odbiór większej ilości wyrobów akcyzowych niż ilość określona w e-SAD, w Systemie następuje automatyczne

obciążenie zabezpieczenia generalnego uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju kwotą akcyzy lub kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych stanowiących nadwyżkę albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 1, System otrzymuje od władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego raport odbioru, który następnie jest automatycznie przesyłany z Systemu do uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju.

Art. 46pe. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, jeżeli w momencie zakończenia przemieszczania System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-SAD, uprawniony odbiorca na terytorium kraju przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, niepóźniej niż w terminie 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego po uzyskaniu dokumentu zastępującego raport odbioru przesyła ten dokument władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwym dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego, chyba że dostępność Systemu zostanie niezwłocznie przywrócona i uprawniony odbiorca na terytorium kraju będzie mógł przesłać do Systemu projekt raportu odbioru.

Art. 46pf. W przypadku braku raportu odbioru niebędącego skutkiem niedostępności Systemu zakończenie przemieszczania, o którym mowa w art. 46pa pkt 1, może nastąpić na podstawie alternatywnego dowodu dostawy wyrobów akcyzowych przemieszczanych na podstawie e-SAD.

Art. 46pg. Przepisy art. 46pa, art. 46pb ust. 1–3 i 5, art. 46pc, art. 46pd ust. 1–3, ust. 4 pkt 1, ust. 8 pkt 1 i ust. 10, art. 46pe oraz art. 46pf stosuje się odpowiednio do nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej lub dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada

1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego.

Rozdział 1b

Obsługa Systemu. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z użyciem Systemu – przepisy wspólne

Art. 46q. 1. Systemem administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Użytkownikami Systemu są:

1) podmioty prowadzące składy podatkowe;
2) zarejestrowani wysyłający;
3) zarejestrowani odbiorcy;
4) podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;
5) podmioty pośredniczące;
6) podmioty zużywające, które obowiązane są do dokonania zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie art. 16 ust. 1, jeżeli wymagane jest sporządzenie w Systemie raportu odbioru przez te podmioty;
6a) pośredniczące podmioty węglowe, które w poprzednim roku kalendarzowym sprzedały powyżej 30 mln kg wyrobów węglowych;
6b) podmioty zużywające wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3, zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, będące osobami fizycznymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej, które dokonały zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie art. 16 ust. 1a, i w przypadku których wymagane jest dokonywanie przez nie czynności w Systemie;
7) zużywające podmioty gospodarcze;
7a) uprawnieni wysyłający na terytorium kraju;
7b) uprawnieni odbiorcy na terytorium kraju;
7c) podmioty prowadzące miejsce niszczenia wyrobów akcyzowych spełniające warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1a;
8) organy podatkowe.

3. Użytkownicy Systemu, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 5–7c, każdorazowo dokonują elektronicznego podpisu dokumentów przesyłanych do Systemu.

4. Dokument przesyłany do Systemu podlega sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości przesłanych danych, w szczególności w zakresie zgodności z danymi z Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych lub z ewidencji, o której mowa w art. 18 ust. 7.

5. Po przesłaniu dokumentu do Systemu potwierdzenie jego otrzymania z podaniem czasu otrzymania jest automatycznie wysyłane do podmiotu, który ten dokument przesłał.

6. W Systemie jest prowadzona ewidencja przemieszczeń wyrobów akcyzowych.

7. Z urzędu lub na wniosek złożony przez podmiot wysyłający lub podmiot odbierający do właściwego naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego są usuwane stwierdzone w Systemie nieprawidłowości spowodowane niezgodnością czynności dokonywanych w Systemie z przepisami ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Odmowa uwzględnienia wniosku następuje w drodze decyzji.

Art. 46r. (uchylony)

Art. 46s. 1. Jeżeli projekt e-AD, projekt e-DD albo projekt e-SAD zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, do podmiotu wysyłającego jest automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach.

2. Podmiot wysyłający może unieważnić e-AD albo e-DD do momentu rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych.

Art. 46t. 1. Podmiot wysyłający może w czasie przemieszczania wyrobów akcyzowych dokonać zmiany miejsca przeznaczenia tych wyrobów za pośrednictwem Systemu. Zmiana ta wymaga aktualizacji e-AD, e-DD albo e-SAD w Systemie przez wskazanie nowego podmiotu odbierającego.

2. Podmiot wysyłający ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia w przypadkach:

1) odmowy przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający po zakończeniu przemieszczania tych wyrobów – gdy przemieszczanie wyrobów akcyzowych następuje z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub poza tą procedurą albo
2) otrzymania z Systemu informacji o odmowie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej, a w razie niedostępności

Systemu – otrzymania dokumentu zastępującego raport wywozu stwierdzającego odmowę wyprowadzenia tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej – gdy przemieszczanie wyrobów akcyzowych następuje z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub poza tą procedurą, albo

3) utraty przez podmiot odbierający, wskazany w dokumencie zastępującym e-AD, dokumencie zastępującym e-DD albo dokumencie zastępującym e-SAD, uprawnienia do odbioru wyrobów akcyzowych, albo

4) w których rozpoczęcie przemieszczania nastąpiło podczas niedostępności Systemu, a po przywróceniu dostępności Systemu i przesłaniu do niego odpowiednich informacji System nie będzie mógł potwierdzić możliwości wysyłki do wskazanego podmiotu odbierającego – gdy przemieszczanie wyrobów akcyzowych nastąpiło poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, przemieszczanie nieprzyjętych wyrobów akcyzowych odbywa się po dokonaniu przez podmiot wysyłający aktualizacji e-AD, e-DD albo e-SAD w Systemie przez wskazanie:

1) nowego podmiotu odbierającego – w przypadku aktualizacji e-AD albo e-DD;

2) nowego miejsca odbioru podmiotu odbierającego wskazanego w e-SAD albo miejsca wysyłki wskazanego w e-SAD – w przypadku aktualizacji e-SAD.

4. Zaktualizowany e-AD, e-DD albo e-SAD, o którym mowa w ust. 1 i 3, zawierający prawidłowe i kompletne dane, jest przesyłany do podmiotu wysyłającego oraz do podmiotu odbierającego będącego użytkownikiem Systemu, wskazanego w zaktualizowanym e-AD, e-DD albo e-SAD. Jeżeli podmiot odbierający odmówił przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych albo wyroby akcyzowe nie są już do tego podmiotu przemieszczane, otrzymuje on powiadomienie o dokonanej zmianie miejsca przeznaczenia.

5. Podmiot odbierający po otrzymaniu e-AD albo e-SAD z Systemu może poinformować, że może nie przyjąć albo że nie przyjmie wyrobów akcyzowych.

6. (uchylony)

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki, w których podmiot wysyłający ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów akcyzowych przemieszczanych:

1) z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, uwzględniając konieczność właściwego i skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
2) poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu, uwzględniając konieczność właściwego i skutecznego przemieszczania dokonywanego na podstawie:
   a) e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD,
   b) e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD.

Art. 46u. 1. Uprawnione organy mają prawo wglądu do Systemu w każdej chwili w celu sprawdzenia zgodności danych zawartych w e-AD, e-DD lub e-SAD ze stanem faktycznym oraz prawo żądania przedstawienia im:

1) (uchylony)
2) dokumentu zastępującego e-AD, dokumentu zastępującego e-DD lub dokumentu zastępującego e-SAD – w przypadku gdy System jest niedostępny w momencie rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych;
3) numeru referencyjnego nadanego e-AD, e-DD lub e-SAD.

2. Podmiot wezwany do przedstawienia dokumentów lub numeru referencyjnego, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany odpowiednio do ich okazania lub podania.

Art. 46v. 1. System jest niedostępny, jeżeli nie ma możliwości przesyłania do Systemu dokumentów lub informacji.

2. Po przywróceniu dostępności Systemu, niezwłocznie po nadaniu e-AD, e-DD albo e-SAD numeru referencyjnego odpowiednio na podstawie art. 41b ust. 1, art. 46g albo art. 46pc ust. 1, dokument ten zastępuje odpowiednio dokument zastępujący e-AD, dokument zastępujący e-DD albo dokument zastępujący e-SAD.

3. Podmiot wysyłający przechowuje kopię dokumentu zastępującego e-AD, dokumentu zastępującego e-DD lub dokumentu zastępującego e-SAD, z przyporządkowanym do niego numerem referencyjnym nadanym po przywróceniu dostępności Systemu.

4. W przypadku gdy System jest niedostępny, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przekazują właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego albo

naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dokumenty lub informacje, które w przypadku dostępności Systemu przesyłają do Systemu.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) przypadki, w jakich uznaje się, że System jest niedostępny;
2) szczegółowy sposób postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających oraz organów podatkowych w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności, w tym rodzaje dostarczanych dokumentów lub zakres dostarczanych informacji;
3) organ podatkowy lub organy podatkowe właściwe do wykonywania określonych zadań w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności i rodzaje tych zadań.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, uwzględni konieczność zapewnienia:

1) informacji dotyczącej przemieszczanych wyrobów akcyzowych oraz monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo poza tą procedurą oraz monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych, z użyciem Systemu;
2) przepływu informacji i danych dotyczących przemieszczania lub sprzedaży wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
3) informacji i danych dotyczących wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;
4) bezpieczeństwa przesyłanych informacji i danych.

Art. 46w. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, podmiot wysyłający oraz będący użytkownikiem Systemu podmiot odbierający są obowiązani zapewnić:

1) aktualne informacje o wyrobach akcyzowych, jeżeli informacje takie nie są automatycznie zapewniane przez System;
2) dostarczanie do Systemu danych dotyczących:

a) podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przemieszczanych wyrobów akcyzowych, środka transportu, którym są przemieszczane wyroby akcyzowe, terminów związanych z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych oraz przyczyn unieważnienia e-AD lub e-DD – w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z użyciem Systemu,

b) podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, wyrobów węglowych oraz daty ich sprzedaży – w przypadku monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres informacji, które zgodnie z ust. 1 pkt 1 powinny być dostarczone do Systemu, oraz przypadki, w których takie informacje powinny być dostarczone;

2) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, które powinny być zawarte w: e-DD, raporcie odbioru, unieważnieniu e-DD, zmianie miejsca przeznaczenia, potwierdzeniu odbioru na wydruku e-DD, elektronicznym potwierdzeniu odbioru, o którym mowa w art. 46j ust. 3 pkt 2, innym dokumencie, o którym mowa w art. 46j ust. 3 pkt 3, oraz potwierdzeniu wydania, o którym mowa w art. 46d ust. 7;

3) szczegółowy tryb postępowania w przypadku przesłania do Systemu e-DD, raportu odbioru, unieważnienia e-DD oraz zmiany miejsca przeznaczenia;

4) sposób komunikowania się użytkowników z Systemem, w szczególności rodzaje podpisów elektronicznych, jakimi należy opatrywać dokumenty przesyłane do Systemu pocztą elektroniczną, oraz sposób dostępu do Systemu przez użytkowników Systemu;

5) strukturę lokalnego numeru referencyjnego nadawanego e-AD, e-DD lub e-SAD w Systemie;

6) szczegółowe przypadki i sposób dostarczenia danych przez podmioty właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego celem wprowadzenia ich do Systemu;

7) warunki dokonywania zmiany środka transportu wyrobów akcyzowych przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu w innych przypadkach niż określone w art. 46na ust. 1–7.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, uwzględni konieczność zapewnienia:

1) skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutecznego przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu oraz skutecznego monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu;
2) właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi przemieszczanymi z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i poza tą procedurą z użyciem Systemu oraz wyrobami węglowymi, których sprzedaż jest monitorowana z użyciem Systemu;
3) przepływu informacji i danych dotyczących przemieszczania lub sprzedaży wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
4) właściwych informacji i danych dotyczących wyrobów akcyzowych, w tym wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;
5) bezpieczeństwa przesyłanych informacji i danych.

Rozdział 2

Składy podatkowe

Art. 47. 1. Produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, w tym opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem produkcji:

1) wyrobów akcyzowych, z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych, albo z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, pod warunkiem że wyprodukowany wyrób jest również wyrobem akcyzowym zwolnionym od akcyzy ze względu na przeznaczenie;
2) mniej niż 1000 hektolitrów w ciągu roku:

a) winiarskiego, w przypadku win, biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję z następujących po sobie co najmniej trzech lat winiarskich poprzedzających rok, w którym jest ustalana wielkość produkcji wina,

b) kalendarzowego, w przypadku napojów fermentowanych, biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję z następujących po sobie co najmniej trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym jest ustalana wielkość produkcji napojów fermentowanych, jeżeli napoje te:

– spełniają wymagania określone dla fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c i d, pkt 2–6, 9 lub 10 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550 oraz z 2025 r. poz. 769 i 1795) oraz

– są produkowane przez podmioty posiadające wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich;

3) piwa, wina i napojów fermentowanych, wytwarzanych domowym sposobem przez osoby fizyczne na własny użytek i nieprzeznaczonych do sprzedaży;

4) mniej niż 10 hektolitrów w ciągu roku kalendarzowego, alkoholu etylowego, dokonywanej przez gorzelnie prawnie i ekonomicznie niezależne od wszelkich innych gorzelni oraz niedziałające na podstawie licencji uzyskanej od innego podmiotu;

5) wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona przedpłata akcyzy;

6) energii elektrycznej;

7) wyrobów węglowych;

8) suszu tytoniowego;

9) wyrobów gazowych;

10) zestawów części do urządzeń do waporyzacji.

1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, warunkiem produkcji wina lub napojów fermentowanych poza składem podatkowym przez podmiot, który ją rozpoczyna, jest złożenie przez ten podmiot właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia, że co najmniej w trzech kolejnych latach odpowiednio winiarskich lub kalendarzowych średnia roczna produkcja wina lub napojów fermentowanych nie przekroczy 1000 hektolitrów.

2. Magazynowanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym.

3. W składzie podatkowym wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy mogą być magazynowane w jednym pomieszczeniu z innymi wyrobami, pod warunkiem że wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy będą magazynowane oddzielnie, a miejsce ich magazynowania będzie wskazane w ewidencji wyrobów akcyzowych prowadzonej przez podmiot prowadzący skład podatkowy.

3a. W składzie podatkowym mogą być magazynowane wyroby akcyzowe nieobjęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyroby niebędące wyrobami akcyzowymi, pod warunkiem że:

1) spełnione są warunki określone w ust. 3;
2) sposób magazynowania pozwala na określenie ilości wyrobów akcyzowych nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy i wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi.

4. Przeładunek wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem sytuacji:

1) losowych, w przypadkach, w których dokonanie przeładunku jest możliwe tylko w miejscu zdarzenia losowego;
2) w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD, a w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej – do jednego miejsca odbioru wskazanego w dokumencie handlowym.

5. (uchylony)

6. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego win gronowych wyprodukowanych poza składem podatkowym jest obowiązany poinformować właściwego naczelnika urzędu skarbowego o odbiorze tych win oraz przedstawić

dokument handlowy towarzyszący produktom winiarskim, na którego podstawie dokonano ich przemieszczenia na terytorium kraju.

Art. 47a. 1. W składzie podatkowym w jednym zbiorniku mogą być magazynowane wyroby energetyczne klasyfikowane do tego samego kodu CN, posiadające różne parametry fizykochemiczne, pod warunkiem że parametry fizykochemiczne nie mają wpływu na stawkę akcyzy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do gazów propan-butan (LPG) objętych pozycją CN 2711, które mogą być magazynowane w jednym zbiorniku niezależnie od kodów CN, do których są klasyfikowane, i ich parametrów fizykochemicznych.

3. W składzie podatkowym w jednym zbiorniku mogą być magazynowane wyroby energetyczne: objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz z zapłaconą akcyzą, pod warunkiem że:

1) ubytki i inne straty tych wyrobów są rozliczane proporcjonalnie do ilości oraz okresu ich magazynowania;
2) ewidencja wyrobów akcyzowych prowadzona przez podmiot prowadzący skład podatkowy umożliwia identyfikację tych wyrobów.

Art. 48. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane podmiotowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych, w tym będących również własnością innych podmiotów;
2) jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług;
3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nieskazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe;
5) złoży zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 1;

6) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826), w zakresie wyrobów akcyzowych;
7) posiada tytuł prawny do korzystania z miejsca, w którym ma być prowadzony skład podatkowy.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2025 r. poz. 901), wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

2a. Przepis ust. 1 pkt 7 nie ma zastosowania do wydawania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w przypadku, o którym mowa w art. 44a ust. 1.

2b. Podmiot, któremu zostało wydane nowe zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego w przypadku, o którym mowa w art. 44a ust. 1, jest obowiązany:
1) posiadać tytuł prawny do korzystania z miejsca albo części miejsca, w którym był prowadzony skład podatkowy przez inny podmiot prowadzący skład podatkowy, na dzień, od którego zaczyna obowiązywać to zezwolenie;
2) przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oryginał albo uwierzytelnioną kopię dokumentu potwierdzającego tytuł prawny, o którym mowa w pkt 1, niezwłocznie po jego uzyskaniu.

3. W przypadku podmiotu ubiegającego się o wydanie zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, oprócz warunków określonych w ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 4, jest dla:
1) wyrobów tytoniowych – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru

akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 222 mln zł;

1a) płynu do papierosów elektronicznych, wyrobów nowatorskich, urządzeń do waporyzacji, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od tych wyrobów akcyzowych, gdyby nie zostały one objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym w przypadku:

a) płynu do papierosów elektronicznych albo płynu do papierosów elektronicznych i urządzeń do waporyzacji – 7 mln zł,

b) wyrobów nowatorskich albo wyrobów nowatorskich i urządzeń do waporyzacji – 1,8 mln zł,

c) urządzeń do waporyzacji – 600 tys. zł,

d) saszetek nikotynowych – 1,8 mln zł,

e) innych wyrobów nikotynowych – 1,8 mln zł,

f) co najmniej dwóch rodzajów wyrobów akcyzowych spośród wyrobów nowatorskich, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych – 2,5 mln zł;

2) napojów alkoholowych – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym w przypadku:

a) alkoholu etylowego – 23 mln zł,

b) wina i napojów fermentowanych – 3 mln zł,

c) wyrobów pośrednich – 5 mln zł,

d) piwa – 8 mln zł;

3) wyrobów energetycznych, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w pkt 4–6 – pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 2500 m^3;

4) olejów smarowych lub preparatów smarowych – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą

zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 600 tys. zł;

5) gazu – pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 250 m^3;

6) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70, paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 400 m^3.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 1a, 2 i 4, warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego jest złożenie przez podmiot oświadczenia, że w składzie podatkowym, w którym będzie prowadzona działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wysokość akcyzy, która byłaby należna od magazynowanych lub przeładowywanych wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, będzie osiągać w roku kalendarzowym minimalne poziomy określone w ust. 3 pkt 1, 1a, 2 lub 4. W przypadku gdy zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane w trakcie roku kalendarzowego, minimalną wysokość akcyzy oblicza się proporcjonalnie do liczby pozostałych, kolejnych miesięcy roku kalendarzowego.

4a. W przypadku operatora logistycznego, który ubiega się o wydanie zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, oprócz warunków określonych w ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia jest minimalna wartość rynkowa wszystkich towarów będących przedmiotem działalności tego podmiotu, jako operatora logistycznego, w tym wyrobów akcyzowych w jednym miejscu magazynowania w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym, wynosząca dla:

1) wyrobów tytoniowych – 350 mln zł;

2) napojów alkoholowych – 50 mln zł;

3) olejów smarowych lub preparatów smarowych – 10 mln zł;

4) płynu do papierosów elektronicznych, wyrobów nowatorskich, urządzeń do waporyzacji, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych – 350 mln zł.

4b. Za operatora logistycznego uznaje się podmiot prowadzący działalność polegającą na kompleksowej obsłudze innych podmiotów w zakresie magazynowania, przeładowywania, przewozu i konfekcjonowania towarów należących do obsługiwanych podmiotów.

4c. Za wartość rynkową, o której mowa w ust. 4a, uznaje się całkowitą kwotę, jaką nabywca, w warunkach uczciwej konkurencji, zapłaciłby za te wyroby niezależnemu sprzedawcy na terytorium kraju. W przypadku gdy nie można ustalić porównywalnej sprzedaży, za wartość rynkową uznaje się kwotę niemniejszą niż cena nabycia podobnych towarów, a w przypadku braku ceny nabycia, koszt ich wytworzenia.

4d. W przypadku, o którym mowa w ust. 4a, warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego jest złożenie przez operatora logistycznego oświadczenia, że minimalna wartość rynkowa wszystkich towarów będących przedmiotem działalności operatora logistycznego będzie osiągać w roku kalendarzowym minimalne poziomy określone w ust. 4a. W przypadku gdy zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane w trakcie roku kalendarzowego, minimalną wartość rynkową oblicza się proporcjonalnie do liczby pozostałych, kolejnych miesięcy roku kalendarzowego.

5. W przypadku podmiotu prowadzącego w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na przeładowywaniu cystern kolejowych z gazem płynnym nie stosuje się warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, jeżeli przeładowany gaz płynny będzie przemieszczany w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

6. Podmiot prowadzący skład podatkowy, w którym produkuje wyroby akcyzowe, może w tym składzie podatkowym magazynować i przeładowywać wyroby akcyzowe objęte zezwoleniem na prowadzenie składu podatkowego, również wyprodukowane w innym składzie podatkowym lub przez inny podmiot, bez konieczności spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 i 4.

7. W przypadku gdy zmiana zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego dotyczy zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1 będących przedmiotem działalności w składzie podatkowym

i powoduje, że po zmianie zezwolenia zabezpieczenie akcyzowe złożone przez podmiot prowadzący skład podatkowy nie zapewniłoby pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, warunkiem zmiany zezwolenia jest złożenie dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 1.

8. Do zmiany zezwolenia przepisy ust. 3–4d stosuje się odpowiednio.

8a. Do zmiany zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w przypadku, o którym mowa w art. 44a ust. 1, przepisy ust. 2a i 2b stosuje się odpowiednio.

9. Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, 894, 896, 1203, 1541 i 1811), na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem że podmiot, na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki:

1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jeżeli koncesja ta jest wymagana;
2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych;
3) posiada:
   a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo
   b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;
4) przekaże podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych.

9a. Warunki, o których mowa w ust. 9, nie dotyczą podmiotów zużywających wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 9, zwolnione od akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2.

10. Podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie 3 dni po upływie miesiąca, informuje Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o podmiotach, na rzecz których dokonał w tym miesiącu nabyć wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz o tych nabytych wyrobach.

11. Informacja, o której mowa w ust. 10, powinna zawierać określenie rodzaju, kodu CN i ilości nabytych wyrobów akcyzowych oraz:

1) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu i jego numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL;
2) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju, utworzonego na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu, nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczeniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.

12. Podmiot prowadzący skład podatkowy nie przekazuje informacji, o której mowa w ust. 10, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, jeżeli dane, które powinny zostać zawarte w tej informacji, zamieści w raporcie odbioru.

Art. 48a. 1. Miejsce magazynowania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym powinno być dostosowane do bezpiecznego składowania tych wyrobów, a proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń,

w których ma być prowadzony skład podatkowy, lub ich wyposażenie powinny umożliwiać sprawowanie kontroli.

2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Zmiana zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zmiany.

Art. 49. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu.

2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być wydane na czas oznaczony, niedłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym, jak również wskazanie planowanej lokalizacji składu podatkowego, proponowanego zabezpieczenia akcyzowego oraz liczby już prowadzonych przez podmiot składów podatkowych.

4. Przepis ust. 3 w zakresie numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

5. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego stanowi również wniosek o nadanie podmiotowi numeru akcyzowego podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się plan składu podatkowego, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 oraz dokumenty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia.

7. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 8 i 10.

8. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 10.

9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 8, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

10. Zmiana miejsca prowadzenia składu podatkowego lub podmiotu prowadzącego skład podatkowy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;
3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

11. (uchylony)

Art. 50. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, nadaje podmiotowi odrębną decyzją numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

2. Dla każdego składu podatkowego wydaje się odrębne zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego oraz określa się odrębny numer akcyzowy składu podatkowego.

3. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego określa w szczególności:

1) numer akcyzowy składu podatkowego;
2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy;
3) rodzaj prowadzonej działalności w składzie podatkowym;
4) rodzaj wyrobów akcyzowych będących przedmiotem działalności w składzie podatkowym;
5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego, a w przypadku zwolnienia podmiotu występującego z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego z obowiązku złożenia zabezpieczenia – przewidywaną maksymalną kwotę zobowiązania podatkowego albo przewidywaną maksymalną kwotę zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu oraz termin ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, który wydał zezwolenie, wskazuje w nim numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy, nadany na podstawie ust. 1.

5. (uchylony)

Art. 51. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe.

2. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wykazywać w deklaracji podatkowej wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.

Art. 52. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy:

1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1, 3 lub 4, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;
2) zachodzi uzasadniona obawa, że:
   a) prowadzenie działalności na podstawie wydanego zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego,
   b) podmiot nie będzie wywiązywał się z obowiązku rozliczania się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa, w szczególności naczelnik urzędu skarbowego pozyska informację, że osoba kierująca działalnością podmiotu kierowała w ostatnich 3 latach działalnością innego podmiotu, który w tym czasie w sposób uporczywy nie regulował w terminie należności podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa lub wobec którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne;
3) nie zostaną zatwierdzone akta weryfikacyjne w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:

1) (uchylony)
2) podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
3) zabezpieczenie akcyzowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany, a w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego – jeżeli to zwolnienie utraciło ważność, a podmiot, we właściwym terminie, nie uzyskał nowego zwolnienia lub nie złożył zabezpieczenia akcyzowego w należnej wysokości, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 5a;
4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 48;

5) w okresie trzech pierwszych miesięcy po uzyskaniu zezwolenia podmiot, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 48 ust. 4 lub 4d, nie osiągnął zadeklarowanych minimalnych poziomów określonych odpowiednio w art. 48 ust. 3 pkt 1, 1a, 2 i 4 lub ust. 4a;
6) prowadzenie działalności na podstawie tego zezwolenia powoduje zagrożenie ważnego interesu publicznego;
7) pozyska informację, że osoba kierująca działalnością podmiotu prowadzącego skład podatkowy kierowała w ostatnich 3 latach działalnością innego podmiotu, który w tym czasie w sposób uporczywy nie regulował w terminie należności podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa lub wobec którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne, oraz wezwie podmiot prowadzący skład podatkowy do zmiany osoby kierującej jego działalnością na osobę, która w ostatnich 3 latach nie kierowała działalnością takiego innego podmiotu, a podmiot prowadzący skład podatkowy nie dokona zmiany w terminie 30 dni od dnia wezwania.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy wysokość zobowiązania podatkowego została określona przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

3a. W przypadku powstania u podmiotu prowadzącego skład podatkowy zaległości z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa, wynikających z decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli zostanie przyjęte zabezpieczenie wykonania tej decyzji, o którym mowa w art. 33d § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

4a. W przypadku, o którym mowa w art. 44a ust. 1, wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera informację, że w miejscu albo w części miejsca, w którym jest

prowadzony skład podatkowy, będzie prowadzony skład podatkowy przez inny podmiot prowadzący skład podatkowy.

5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane i niewydania przed upływem tego okresu nowego zezwolenia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przesyła informację o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia, odpowiednio, właściwemu organowi prowadzącemu rejestr działalności regulowanej, organowi rejestrowemu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, organowi koncesyjnemu lub organowi zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 53. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

4a. (uchylony)

4b. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

Art. 54. 1. Zezwolenie na wyprowadzanie wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zwane dalej „zezwoleniem wyprowadzenia”, dotyczy konkretnego składu podatkowego i jest wydawane na czas oznaczony, niedłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie warunki określone w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, a także adres, pod

którym jest zlokalizowany skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego.

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia wyprowadzenia załącza się sporządzoną na piśmie zgodę podmiotu prowadzącego skład podatkowy na magazynowanie w tym składzie wyrobów akcyzowych podmiotu występującego z wnioskiem oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4. Zezwolenie wyprowadzenia określa w szczególności:

1) adres siedziby lub zamieszkania podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego;
3) rodzaj wyrobów akcyzowych wyprowadzanych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

5. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia wyprowadzenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia wyprowadzenia w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia wyprowadzenia przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

8. Zmiana podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub miejsca prowadzenia składu podatkowego, którego dotyczy zezwolenie wyprowadzenia, lub podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, wymaga uzyskania nowego zezwolenia wyprowadzenia, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia wyprowadzenia, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;
3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia wyprowadzenia, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

9. (uchylony)

10. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia wyprowadzenia, w przypadku gdy:

1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie wyprowadzenia nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;
2) zachodzi uzasadniona obawa, że:
   a) prowadzenie działalności na podstawie wydanego zezwolenia wyprowadzenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego,
   b) podmiot nie będzie wywiązywał się z obowiązku rozliczania się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa, w szczególności naczelnik urzędu skarbowego pozyska informację, że osoba kierująca działalnością podmiotu kierowała w ostatnich 3 latach działalnością innego podmiotu, który w tym czasie w sposób uporczywy nie regulował w terminie należności podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa lub wobec którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne.

11. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie wyprowadzenia, jeżeli:

1) (uchylony)
2) podatnik prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
3) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6;
4) zabezpieczenie akcyzowe podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany, a w

przypadku gdy podatnik ten został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego – jeżeli to zwolnienie utraciło ważność, a podatnik we właściwym terminie nie uzyskał nowego zwolnienia lub nie złożył zabezpieczenia akcyzowego w należnej wysokości, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 5a;

5) prowadzenie działalności na podstawie zezwolenia wyprowadzenia powoduje zagrożenie ważnego interesu publicznego;

6) pozyska informację, że osoba kierująca działalnością podmiotu posiadającego zezwolenie wyprowadzenia kierowała w ostatnich 3 latach działalnością innego podmiotu, który w tym czasie w sposób uporczywy nie regulował w terminie należności podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa lub wobec którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne, oraz wezwie podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia do zmiany osoby kierującej jego działalnością na osobę, która w ostatnich 3 latach nie kierowała działalnością takiego innego podmiotu, a podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia nie dokona zmiany w terminie 30 dni od dnia wezwania.

12. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia wyprowadzenia, jeżeli podatnik dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

12a. W przypadku powstania u podmiotu posiadającego zezwolenie wyprowadzenia zaległości z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa, wynikających z decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia wyprowadzenia, jeżeli zostanie przyjęte zabezpieczenie wykonania tej decyzji, o którym mowa w art. 33d § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie wyprowadzenia również na wniosek podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

14. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany przekazać kopię zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy przed

pierwszym wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych z tego składu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

15. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego informację na piśmie zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia, w terminie do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyprowadzono te wyroby ze składu podatkowego.

16. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego doręcza kopię decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego następowało lub mogło nastąpić wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, określonemu w zezwoleniu wyprowadzenia.

Art. 55. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania przeładunku wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy poza składem podatkowym, uwzględniając specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz środków transportu używanych do przemieszczania tych wyrobów, konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w przypadku podmiotów prowadzących w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, sytuacje inne niż określona w art. 48 ust. 5, w których nie muszą być spełnione warunki, o których mowa w art. 48 ust. 3, uwzględniając specyfikę obrotu poszczególnymi wyrobami akcyzowymi, możliwości techniczne w zakresie wykonywania działalności w zakresie wyrobów akcyzowych, konieczność zapewnienia właściwej kontroli wyrobów akcyzowych oraz zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia na terytorium kraju w paliwa ciekłe wynikające z odrębnych przepisów.

Rozdział 3

Podmiot pośredniczący

Art. 56. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący jest wydawane na czas oznaczony, niedłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług;
2) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nieskazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
3) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe;
4) złożył zabezpieczenie akcyzowe;
5) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie zakresu działalności, która będzie prowadzona przez podmiot, a także proponowane zabezpieczenie akcyzowe.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1.

4. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący określa w szczególności:

1) numer podmiotu pośredniczącego;

2) adres siedziby lub zamieszkania podmiotu pośredniczącego;
3) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego;
4) zakres prowadzonej działalności;
5) rodzaj wyrobów akcyzowych.

5. (uchylony)

6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9.

7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9.

8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. Zmiana podmiotu prowadzącego działalność jako podmiot pośredniczący wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;
3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

10. (uchylony)

11. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku, gdy:

1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;
2) zachodzi uzasadniona obawa, że:
   a) prowadzenie działalności na podstawie wydanego zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego,
   b) podmiot nie będzie wywiązywał się z obowiązku rozliczania się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa, w szczególności naczelnik urzędu skarbowego pozyska informację, że osoba kierująca działalnością podmiotu kierowała w ostatnich 3 latach działalnością innego podmiotu, który w tym czasie w sposób uporczywy nie regulował w terminie należności podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa lub wobec którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne.

12. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli:

1) (uchylony)
2) podmiot pośredniczący prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
3) zabezpieczenie akcyzowe podmiotu pośredniczącego utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego albo jego zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany;
4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w ust. 1;
5) prowadzenie działalności na podstawie tego zezwolenia powoduje zagrożenie ważnego interesu publicznego;
6) pozyska informację, że osoba kierująca działalnością podmiotu pośredniczącego kierowała w ostatnich 3 latach działalnością innego podmiotu, który w tym czasie w sposób uporczywy nie regulował w terminie należności podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa lub wobec którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne, oraz wezwie podmiot pośredniczący do zmiany osoby kierującej jego działalnością na osobę, która w ostatnich 3 latach nie

kierowała działalnością takiego innego podmiotu, a podmiot pośredniczący nie dokona zmiany w terminie 30 dni od dnia wezwania.

13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący również na wniosek podmiotu pośredniczącego.

14. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli podmiot pośredniczący dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

15. W przypadku powstania u podmiotu pośredniczącego zaległości z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa, wynikających z decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli zostanie przyjęte zabezpieczenie wykonania tej decyzji, o którym mowa w art. 33d § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 56a. Do magazynowania wyrobów przez podmiot pośredniczący stosuje się odpowiednio przepis art. 47a.

Rozdział 4

Zarejestrowani odbiorcy

Art. 57. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione:

1) w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6 – wydaje zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
2) w art. 48 ust. 1 pkt 2–6 – wydaje zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

1a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może uzyskać więcej niż jedno zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

2. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, jest obowiązany posiadać tytuł prawny do korzystania z wyodrębnionego miejsca przeznaczonego do odbierania wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „miejscem odbioru wyrobów akcyzowych". Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może dotyczyć tylko jednego miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

2a. Miejsce odbioru wyrobów akcyzowych powinno być dostosowane do bezpiecznego wprowadzenia tych wyrobów, a proponowana lokalizacja miejsca odbioru tych wyrobów, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma znajdować się to miejsce, lub ich wyposażenie powinny umożliwiać sprawowanie kontroli.

2b. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

2c. Zmiana zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zmiany.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
2) informację o rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzwspólnotowo;

3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;
4) informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

3a. Wniosek o wydanie zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
2) informację o rodzaju oraz ilości wyrobów akcyzowych, które będą nabyte wewnątrzwspólnotowo;
3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;
4) dane podmiotu, od którego będą nabyte wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, załącza się plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6 oraz dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzenia kontroli określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

4a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3a, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

5. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może być wydane na czas oznaczony, niedłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinno być wykorzystane jednorazowo, w terminie 3 miesięcy od daty wydania zezwolenia.

6. Zarejestrowany odbiorca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9.

7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9.

8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. Zmiana miejsca odbioru wyrobów akcyzowych lub zarejestrowanego odbiorcy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub nowego zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;
3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

10. (uchylony)

11. Do:

1) odmowy wydania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 1;
2) odmowy wydania zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 1 pkt 1 i 2;
3) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów

akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 2–5.

Art. 58. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych.

2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności:

1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;
2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy;
3) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
4) rodzaj nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych;
5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.

3. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności:

1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;
2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy;
3) dane podmiotu, od którego są nabywane wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe;
4) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
5) rodzaj oraz ilość nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych;
6) wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 59. 1. Zarejestrowany odbiorca nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. (uchylony)

3. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innych podmiotów.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

1a) szczegółowe warunki prowadzenia składu podatkowego, w tym miejsca, w którym wyroby akcyzowe są magazynowane

2) (uchylony)

– uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli, specyfikę magazynowania i produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych i obrotu tymi wyrobami, a także konieczność właściwego zabezpieczenia wyrobów akcyzowych przed ich wyprowadzeniem ze składu podatkowego w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami.

8. Zarejestrowany odbiorca może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem że podmiot, na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki:

1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jeżeli koncesja ta jest wymagana;

2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych;

3) posiada:

   a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo

   b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;

4) przekaże zarejestrowanemu odbiorcy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych.

8a. Warunki, o których mowa w ust. 8, nie dotyczą podmiotów zużywających wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 8, zwolnione od akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2.

9. Zarejestrowany odbiorca, w terminie 3 dni po upływie miesiąca, informuje Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o podmiotach, na rzecz których dokonał w tym miesiącu nabyć wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz o tych nabytych wyrobach.

10. Informacja, o której mowa w ust. 9, powinna zawierać określenie rodzaju, kodu CN i ilości nabytych wyrobów akcyzowych oraz:

1) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu i jego numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL;

2) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju, utworzonego na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu, nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczeniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.

11. Zarejestrowany odbiorca nie przekazuje informacji, o której mowa w ust. 9, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, jeżeli dane, które powinny zostać zawarte w tej informacji, zamieści w raporcie odbioru.

Rozdział 5

(uchylony)

Rozdział 5a

Zarejestrowani wysyłający

Art. 62a. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu spełniającego warunki, wymienione w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, wydaje zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający".

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający powinien zawierać:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz adres poczty elektronicznej;
2) informację o rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą wysyłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;
4) informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający.

3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający może być wydane na czas oznaczony, niedłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.

5. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym

mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

8. Zmiana zarejestrowanego wysyłającego wymaga uzyskania nowego zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;
3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

9. (uchylony)

10. Do:

1) odmowy wydania zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 1 pkt 1 i 2;
2) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 2–5.

Art. 62b. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego.

2. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający określa w szczególności:

1) numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego;
2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego wysyłającego;
3) rodzaj wysyłanych wyrobów akcyzowych;
4) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 62c. 1. Zarejestrowany wysyłający nie może magazynować wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany:

1) po dopuszczeniu do obrotu wyrobów akcyzowych wysłać wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2) (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Rozdział 6

Zabezpieczenie akcyzowe

Art. 63. 1. Do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej powstałe albo mogące powstać zobowiązanie podatkowe albo powstałe lub mogące powstać zobowiązanie podatkowe oraz opłatę paliwową, której obowiązek zapłaty powstał albo może powstać, są obowiązane następujące podmioty:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy;
2) zarejestrowany odbiorca;
3) zarejestrowany wysyłający;
4) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
5) uprawniony odbiorca;
6) podmiot pośredniczący;
7) przedstawiciel podatkowy;
8) pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c;

9) podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c;
10) wysyłający podmiot zagraniczny;
11) podatnik, o którym mowa w art. 78 ust. 3.

1a. Obowiązek złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie dotyczy wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

1b. Na wniosek podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z użyciem Systemu, powstałe albo mogące powstać zobowiązania podatkowe tego podmiotu albo jego powstałe lub mogące powstać zobowiązania podatkowe oraz opłata paliwowa, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych, mogą być objęte jednym zabezpieczeniem generalnym albo ryczałtowym złożonym w związku z uzyskanymi zezwoleniami akcyzowymi, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 1, 2 i 3a–5, lub numerem akcyzowym uprawnionego odbiorcy, o którym mowa w art. 20j.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony albo nieoznaczony, dla zagwarantowania pokrycia jednego lub wielu zobowiązań podatkowych, albo jednego lub wielu zobowiązań podatkowych oraz jednej lub wielu opłat paliwowych.

3. Na wniosek podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem ust. 3a, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez:

1) przewoźnika lub spedytora – w przypadku przemieszczania przez nich wyrobów akcyzowych podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo poza tą procedurą, na podstawie art. 46pa, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych oraz opłaty paliwowej, mogących powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych,
2) właściciela wyrobów akcyzowych,
3) odbiorcę wyrobów akcyzowych – w przypadku innych przemieszczeń niż określone w art. 46pa,

3a) osobę fizyczną lub prawną zarejestrowaną przez właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która wysyła na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy,

4) wszystkie lub kilka podmiotów, o których mowa w pkt 1–3a

– w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.

3a. Na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lub 9, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone przez osobę trzecią zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem, w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.

3b. W przypadku, o którym mowa w art. 44a ust. 1, na wniosek podmiotu, który będzie prowadził skład podatkowy w miejscu albo w części miejsca, w którym jest prowadzony skład podatkowy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone zamiast podmiotu, który będzie prowadził skład podatkowy, lub łącznie z tym podmiotem, przez podmiot prowadzący skład podatkowy, który złożył wniosek o cofnięcie dotychczasowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w tym miejscu, w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.

3c. Zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w ust. 3b, nie składa się dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych oraz opłaty paliwowej mogących powstać w stosunku do wyrobów akcyzowych przemieszczanych:

1) z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub

2) jeżeli zostały objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

4. W przypadku przemieszczania na terytorium kraju wyrobów akcyzowych między składami podatkowymi oraz dostarczania wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego zobowiązanie podatkowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy będącego podmiotem wysyłającym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a lub b, albo jego zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, której obowiązek zapłaty może powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych, mogą być, na jego wniosek, objęte zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego złożonym na

terytorium kraju w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, za zgodą tego podmiotu odbierającego.

5. Osoba, która złożyła zabezpieczenie akcyzowe zgodnie z ust. 3 lub której zabezpieczeniem akcyzowym zostały objęte zobowiązanie podatkowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy będącego podmiotem wysyłającym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a lub b, albo jego zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, której obowiązek zapłaty może powstać w stosunku do przemieszczanych wyrobów akcyzowych zgodnie z ust. 4, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz opłatę paliwową, do której zapłaty jest obowiązany ten podmiot, wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem, do wysokości kwoty:

1) złożonego zabezpieczenia akcyzowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 3;
2) którą zostało obciążone zabezpieczenie generalne podmiotu odbierającego, lub kwoty zobowiązania podatkowego albo zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej objętych zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu, wraz z odsetkami za zwłokę – w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

6. Osoba, która złożyła zabezpieczenie akcyzowe zgodnie z ust. 3a albo 3b, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem, do wysokości kwoty złożonego zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 64. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmiot ten spełnia następujące warunki:

1) ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
2) stosuje procedurę zawieszenia poboru akcyzy co najmniej od roku;
3) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej;
4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, opłaty paliwowej, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe;

5) zobowiązał się do zapłacenia, na pierwsze żądanie na piśmie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, kwoty akcyzy oraz kwoty opłaty paliwowej, przypadających do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej.

1a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz 3–5.

1b. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 14, przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się również okres, w którym procedura zawieszenia poboru akcyzy była stosowana przez zmarłego przedsiębiorcę.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 nie mają zastosowania do rolników prowadzących skład podatkowy, w którym są wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest udzielane na czas oznaczony, niedłuższy niż 2 lata, w drodze decyzji, na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu. Na sporządzony na piśmie wniosek zwolnionego podmiotu zwolnienie może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy niedłuższe niż 2 lata.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, a także określenie przewidywanych maksymalnych kwot zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu oraz terminu, na jaki zwolnienie ma być udzielone lub przedłużone. Wniosek o udzielenie zwolnienia, składany przez podmiot prowadzący skład podatkowy, powinien zawierać ponadto określenie rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot w składzie podatkowym.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1.

5a. W przypadku złożenia przez podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego wniosku o przedłużenie tego zwolnienia, spełniającego wymagania określone w ust. 4 i 5, niepóźniej niż 3 miesiące przed upływem terminu,

na jaki zwolnienie zostało udzielone, zwolnienie to stosuje się do dnia doręczenia temu podmiotowi decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawie przedłużenia albo odmowy przedłużenia zwolnienia, niedłużej jednak niż przez 90 dni od dnia, w którym upływa termin, na jaki zwolnienie zostało udzielone.

6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

7. Zwalnia się z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego podmiot, który przemieszcza ropopochodne wyroby akcyzowe stałym rurociągiem.

8. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub we wniosku o przedłużenie zwolnienia, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

9. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, w przypadku gdy podmiot, któremu udzielono zwolnienia, naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 pkt 1, 3 lub 4.

9a. W przypadku powstania u podmiotu zwolnionego z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego zaległości z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa, wynikających z decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, jeżeli zostanie przyjęte zabezpieczenie wykonania tej decyzji, o którym mowa w art. 33d § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 1, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosków, o których mowa w ust. 3, a także szczegółowy sposób udzielania, przedłużania i cofania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia zobowiązań podatkowych oraz opłaty paliwowej, a także konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 65. 1. Podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy,
2) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
3) zarejestrowany wysyłający,
4) podmiot pośredniczący,
5) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3,
6) pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c,
7) podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c,
8) uprawniony odbiorca, z wyłączeniem uprawnionego odbiorcy, który odbiera jednorazowo w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD,
9) podatnik, o którym mowa w art. 78 ust. 3

– składają zabezpieczenie w formie zabezpieczenia generalnego w celu zagwarantowania pokrycia wielu zobowiązań podatkowych albo wielu zobowiązań podatkowych oraz wielu opłat paliwowych.

1a. Zabezpieczenie generalne może być również złożone na sporządzony na piśmie wniosek:

1) przedstawiciela podatkowego, dla zagwarantowania pokrycia jego zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, do których zapłaty może być obowiązany;
2) przewoźnika lub spedytora, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do przemieszczanych przez nich, z zastosowaniem procedury zawieszania poboru akcyzy albo poza tą procedurą na podstawie art. 46pa, wyrobów akcyzowych podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz opłat paliwowych, do których zapłaty mogą być obowiązane te podmioty.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3, 3a lub 3b, na poziomie równym:

1) wysokości zobowiązań podatkowych albo zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, gdy ich kwota może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia;
2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogących powstać zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, których obowiązek zapłaty może powstać.

3. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia wyrobów akcyzowych niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków tego zwolnienia oraz maksymalnej kwoty opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty może powstać w stosunku do tych wyrobów.

3a. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9 oraz ust. 1a, ustala się w kwocie wskazanej przez ten podmiot we wniosku o złożenie zabezpieczenia generalnego, oszacowanej przez ten podmiot na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, które mają być objęte tym zabezpieczeniem.

3b. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez pośredniczący podmiot tytoniowy oraz podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy lub zużycia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy, jednak niemniejszej niż 2 mln zł.

4. Dla ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego stosuje się stawki akcyzy oraz stawki opłaty paliwowej, obowiązujące w dniu powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku gdy tego dnia nie można ustalić – w dniu złożenia zabezpieczenia; jeżeli jednak stawki akcyzy lub stawki opłaty paliwowej ulegną zmianie w trakcie trwania procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego koryguje wysokość zabezpieczenia akcyzowego i powiadamia o tym podmiot, który złożył zabezpieczenie.

5. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych albo zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w ust. 1 lub 1a, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie tych zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych.

6. Podmiot pośredniczący, pośredniczący podmiot tytoniowy i podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, są obowiązane aktualizować wysokość zabezpieczenia generalnego w sposób zapewniający pokrycie mogących powstać w każdym czasie ich zobowiązań podatkowych, a w przypadku podmiotu pośredniczącego – także opłat paliwowych, do których zapłaty może być on obowiązany.

7. Dokonanie czynności lub zaistnienie stanu faktycznego, powodujących powstanie obowiązku podatkowego, a w przypadku pośredniczącego podmiotu tytoniowego oraz podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, nabycie suszu tytoniowego, odpowiednio, przez ten pośredniczący podmiot tytoniowy albo tego przedsiębiorcę zagranicznego, wymaga odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego odpowiednio kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, po uprzednim ustaleniu stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego, z zastrzeżeniem art. 63 ust. 1a.

7a. Z zastrzeżeniem art. 41a ust. 6, art. 41e ust. 7, art. 46f, art. 46o, art. 46pb ust. 6 oraz art. 46pd ust. 6, 7 i 9, obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, i jego zwolnienie z obciążenia w przypadkach, o których mowa:

1) w ust. 1 pkt 1–3, 5, 8 i 9 oraz ust. 1a – odnotowuje właściwy naczelnik urzędu skarbowego;
2) w ust. 1 pkt 4 – odnotowuje podmiot pośredniczący;
3) w ust. 1 pkt 6 – odnotowuje pośredniczący podmiot tytoniowy;
4) w ust. 1 pkt 7 – odnotowuje podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c.

7b. Obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, a także jego zwolnienie z obciążenia, w przypadkach gdy to obciążenie lub zwolnienie nie jest odnotowywane z wykorzystaniem Systemu, może odnotowywać podmiot określony w ust. 1 pkt 1–3, 5, 8 i 9, pod warunkiem że sposób odnotowywania obciążania zabezpieczenia generalnego oraz zwalniania go z tego obciążenia zapewnia możliwość ustalenia w każdym czasie stanu wykorzystania tego zabezpieczenia oraz został uzgodniony na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego.

8. Na wniosek podmiotu określonego w ust. 1, który spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wyraża zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania jego zobowiązań podatkowych albo wykonania jego zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej przez ten podmiot. Przepisy art. 64 ust. 3–5a i 8–9a oraz przepisy wydane na podstawie art. 64 ust. 10 dotyczące sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w art. 64 ust. 1, w tym rodzaju dokumentów potwierdzających ich spełnienie, stosuje się odpowiednio.

9. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 30 % wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest obowiązany podmiot składający wniosek o złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9a i 9b.

9a. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego albo podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, który spełnia warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9b, na poziomie 30 % wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia są obowiązane te podmioty, jednak niewiększym niż 15 mln zł.

9b. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego, który posiada odpowiednią infrastrukturę do przechowywania suszu tytoniowego, zawarł umowy z producentami suszu tytoniowego na dostarczenie co najmniej 100 ton suszu tytoniowego w ciągu roku, spełnia odpowiednio warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 oraz nie naruszył przepisów prawa podatkowego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku, właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala

wysokość zabezpieczenia ryczałtowego z uwzględnieniem ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzwspólnotowo lub importowanego przez ten podmiot w ciągu roku przed dniem ustalenia tej wysokości, na poziomie 1 mln zł od każdego pełnego tysiąca ton suszu tytoniowego, jednak niemniej niż 1 mln zł.

10. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego co najmniej raz w roku ustala ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, w szczególności w przypadku zmiany maksymalnych kwot zobowiązań podatkowych lub opłat paliwowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu, zmiany ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzwspólnotowo lub importowanego w okresie roku przez pośredniczący podmiot tytoniowy, o którym mowa w ust. 9b, lub na wniosek podmiotu składającego zabezpieczenie ryczałtowe.

Art. 66. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór wniosku o wyrażenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego i wniosku o przedłużenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego,
2) szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego,
3) szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, w tym:
   a) sposób ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego oraz odnotowywania jego obciążenia i zwolnienia z obciążenia kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać,
   b) sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego przy wykorzystaniu Systemu,
4) szczegółowy sposób objęcia zabezpieczeniem akcyzowym wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 5 pkt 1,
5) sposób i częstotliwość aktualizacji zabezpieczenia generalnego, o której mowa w art. 65 ust. 6

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych oraz opłaty paliwowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) inne niż określone w art. 63 ust. 4 przypadki, w których zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w art. 63 ust. 1, oraz opłaty paliwowe, do których zapłaty są lub mogą być obowiązane te podmioty, mogą być, na ich wniosek, objęte zabezpieczeniem akcyzowym osoby trzeciej, za zgodą tej osoby,
2) inne niż określone w art. 65 ust. 8 przypadki, w których może być złożone zabezpieczenie ryczałtowe,
3) przypadki, w których stosuje się dla niektórych wyrobów akcyzowych niższy poziom zabezpieczenia akcyzowego niż określony w ustawie, oraz określić ten poziom,
4) szczegółowe warunki odnotowywania przez podmiot, o którym mowa w art. 65 ust. 7b, obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, a także zwalniania go z tego obciążenia,
5) szczegółowy sposób odnotowywania przez podmiot, o którym mowa w art. 65 ust. 7b, obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, a także zwalniania go z tego obciążenia,
6) przypadki, w których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz kwotą opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych oraz opłaty paliwowej, zapewnienia sprawnego stosowania zabezpieczeń akcyzowych, a także uproszczenia obrotu wyrobami akcyzowymi.

Art. 67. 1. Zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone w formie:

1) depozytu w gotówce;
2) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
[3) czeku potwierdzonego przez osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez oddział banku zagranicznego, którzy

prowadzą na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176);]

<3) czeku potwierdzonego przez osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez oddział z państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, z późn. zm.[14]), które prowadzą na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów tej ustawy;>

Nowe brzmienie pkt 3 w ust. 1 w art. 67 wejdzie w życie z dn. 11.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 1206).

4) weksla własnego;

5) innego dokumentu mającego wartość płatniczą;

6) hipoteki na nieruchomości.

2. Zabezpieczenie akcyzowe obowiązuje na całym terytorium Unii Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób i miejsce składania zabezpieczenia akcyzowego,

2) rodzaje innych dokumentów mających wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie akcyzowe,

3) sposób dokonania potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego,

4) wzory druków służących do potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej.

Art. 68. Depozyt w gotówce składa się w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 69. 1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie

[14] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 176, 331, 340, 644, 846 i 1206.

akcyzowe zamiast podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub łącznie z nim, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego, zabezpieczonej kwoty opłaty paliwowej, albo obu tych kwot, wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli ich zapłacenie stanie się wymagalne.

2. Gwarant odpowiada całym swoim majątkiem, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub łącznie z nim, za zobowiązanie podatkowe objęte gwarancją do czasu jego wygaśnięcia oraz za opłatę paliwową objętą gwarancją do czasu wygaśnięcia obowiązku jej zapłaty, wraz z odsetkami za zwłokę – do wysokości kwoty gwarancji.

3. Gwarantem może być jedynie osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, *[oddział banku zagranicznego]* **<oddział z państwa trzeciego>** oraz główny oddział zakładu ubezpieczeń, które prowadzą na terytorium kraju działalność bankową lub ubezpieczeniową, w rozumieniu przepisów, odpowiednio, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1526 oraz z 2026 r. poz. 176), oraz:

Zmiana w ust. 3 w art. 69 wejdzie w życie z dn. 11.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 1206).

1) posiadają na podstawie tych przepisów uprawnienie do udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych na całym terytorium kraju;
2) zawiadomią na piśmie ministra właściwego do spraw finansów publicznych o zamiarze udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych, składanych jako zabezpieczenie akcyzowe.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Nadzoru Finansowego ogłasza, w drodze obwieszczenia, wykaz gwarantów, o których mowa w ust. 3.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzory treści gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie akcyzowe, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji przez gwaranta zobowiązania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 69a. 1. Hipoteka na nieruchomości, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 6, może zostać ustanowiona wyłącznie na prawie własności nieruchomości.

2. Hipoteka na nieruchomości może zostać ustanowiona do 65 % wartości nieruchomości.

3. Wartość nieruchomości przyjmuje się na podstawie zadeklarowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wartości rynkowej nieruchomości będącej przedmiotem zabezpieczenia.

4. Wartość nieruchomości deklaruje się według stanu nieruchomości na dzień złożenia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo według stanu nieruchomości na dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, z uwzględnieniem miejsca jej położenia, stanu i stopnia zużycia nieruchomości oraz przeciętnych cen nieruchomości do niej podobnych. W przypadku złożenia wniosku o zmianę wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo wniosku o zmianę zezwolenia, wartość nieruchomości deklaruje się według stanu nieruchomości na dzień złożenia tego wniosku.

5. Jeżeli wartość nieruchomości deklarowana przez podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie odpowiada, według oceny organu podatkowego, wartości rynkowej, organ podatkowy wzywa podmiot do wskazania przyczyn uzasadniających podanie wartości nieruchomości w deklarowanej wysokości.

6. W przypadku nieudzielenia odpowiedzi lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają przyjęcie wartości nieruchomości w deklarowanej wysokości, przyjmuje się wartość nieruchomości określoną w opinii sporządzonej w formie operatu szacunkowego przez rzeczoznawcę majątkowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 1077 i 1080).

7. Jeżeli wartość nieruchomości określona przez powołanego przez organ podatkowy biegłego rzeczoznawcę majątkowego w opinii, o której mowa w ust. 6, różni się więcej niż o 33 % od wartości rynkowej nieruchomości deklarowanej przez podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, koszty wydania opinii ponosi ten podmiot.

8. Na nieruchomości, w stosunku do której istnieją ograniczenia obrotu nieruchomością wynikające z przepisów odrębnych, nie ustanawia się hipoteki.

9. W dniu ustanowienia hipoteki nieruchomość:

1) ma stanowić wyłączną własność podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego;
2) nie może być obciążona ograniczonymi prawami rzeczowymi, z wyjątkiem służebności przesyłu.

10. Zbycie albo obciążenie nieruchomości prawami, o których mowa w ust. 9 pkt 2, uważa się za równoznaczne z sytuacją, w której złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej.

Art. 70. 1. Podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego mogą wybrać formę zabezpieczenia spośród form określonych w art. 67 ust. 1.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone w kilku formach określonych w art. 67 ust. 1, pod warunkiem że łącznie pokryją całą wymaganą kwotę zabezpieczenia akcyzowego.

3. Zabezpieczenie złożone w formie, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 6, może stanowić pokrycie do 45 % zabezpieczenia akcyzowego. Pozostałą część zabezpieczenia akcyzowego składa się w jednej lub kilku formach przewidzianych w art. 67 ust. 1 pkt 1–5.

Art. 71. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz kwoty opłaty paliwowej.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób skuteczny pokrycia w terminie kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz kwoty opłaty paliwowej.

Art. 72. 1. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu skarbowego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości lub w terminie kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty

paliwowej, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.

2. Podmiot, który złożył zabezpieczenie akcyzowe na czas oznaczony, jest obowiązany najpóźniej na miesiąc przed upływem tego terminu udokumentować przedłużenie jego ważności lub złożyć nowe zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 73. 1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy lub kwota opłaty paliwowej nie zostały zapłacone w terminie, organ podatkowy pokrywa je ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego.

1a. Organ podatkowy nie pokrywa kwoty akcyzy, o której mowa w ust. 1, z zabezpieczenia akcyzowego podmiotu, o którym mowa w art. 63 ust. 3, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 4, jeżeli podmiot ten nie został poinformowany lub nie mógł być poinformowany o nieotrzymaniu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru bądź raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu albo alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy i, w terminie miesiąca od dnia przekazania mu informacji o tym przez organ podatkowy, przedstawi dowód, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zakończyło się zgodnie z art. 41a ust. 2, lub dowód potwierdzający miejsce wystąpienia nieprawidłowości na terytorium państwa członkowskiego.

1b. Jeżeli kwota zabezpieczenia akcyzowego nie pokrywa w całości, kwoty akcyzy i kwoty opłaty paliwowej, wraz z odsetkami:

1) z części zabezpieczenia akcyzowego, której wysokość została ustalona dla pokrycia akcyzy – w pierwszej kolejności pokrywa się kwotę akcyzy wraz z odsetkami;
2) z części zabezpieczenia akcyzowego, której wysokość została ustalona dla pokrycia opłaty paliwowej – w pierwszej kolejności pokrywa się kwotę opłaty paliwowej wraz z odsetkami.

2. Jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy lub kwoty opłaty paliwowej niezapłaconych w terminie wymagana jest sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, praw z dokumentów mających wartość płatniczą złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe lub nieruchomości obciążonej hipoteką zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 6, do sprzedaży stosuje się przepisy ustawy z dnia

17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268).

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, należne odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej są naliczane do dnia pokrycia kwoty akcyzy lub kwoty opłaty paliwowej.

Art. 74. 1. Zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki nie wygasną lub nie będą mogły już powstać zobowiązanie podatkowe oraz obowiązek zapłaty opłaty paliwowej.

2. (uchylony)

3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej wygaśnie częściowo lub nie może już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie zostaje niezwłocznie częściowo zwrócone podmiotowi, który je złożył, na jego wniosek.

4. Jeżeli zobowiązanie podatkowe oraz obowiązek zapłaty opłaty paliwowej wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie akcyzowe zostaje zwrócone na wniosek podmiotu, który je złożył, w terminie 7 dni.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu zabezpieczenia akcyzowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej.

Art. 75. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia akcyzowego nie przysługują odsetki.

Art. 76. (uchylony)

Rozdział 7

Wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy

Art. 77. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

Art. 78. 1. W przypadku gdy uprawniony odbiorca nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy,

znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej, jest obowiązany:

1) (uchylony)

2) (uchylony)

2a) (uchylony)

3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w terminie 10 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa;

3a) złożyć zabezpieczenie akcyzowe, przed wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych z miejsca wysyłki na terytorium państwa członkowskiego przez uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego, w przypadku gdy nabywane wyroby są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa;

3b) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację, o której mowa w art. 24e ust. 1, w terminie określonym w tym przepisie, w przypadku gdy nabywane wyroby akcyzowe są objęte na terytorium kraju zerową stawką akcyzy.

4) (uchylony)

1a. Deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

1b. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f, przekraczających wysokość określoną w akcie delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f, z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, uprawniony odbiorca na terytorium kraju jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonych w tym przepisie, w przypadku

gdy nabywane wyroby są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

2. (uchylony)

2a. (uchylony)

3. W przypadku gdy podatnik nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w art. 40 ust. 7, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej, jest obowiązany:

1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego;
2) złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonych w tym przepisie.

4. Osoba fizyczna, która nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

1) wymienione w załączniku nr 2 do ustawy albo niewymienione w tym załączniku, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, na cele handlowe w rozumieniu art. 34 i przemieszcza te wyroby osobiście,
2) niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w art. 40 ust. 7, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej i wyroby te są jej dostarczane na terytorium kraju

– jest obowiązana, bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonych w tym przepisie.

4a. (uchylony)

4b. Osoby fizyczne, o których mowa w ust. 4, mogą składać deklaracje uproszczone, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w postaci papierowej.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

7a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, warunkiem dokonania przez podatnika nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług jest posiadanie:

1) koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, lub
2) wpisu do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty.

9. (uchylony)

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego złożenia tej deklaracji, informacją o terminie i miejscu jej złożenia oraz pouczeniem podatnika, że deklaracja ta stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 78a. W przypadkach, o których mowa w art. 78 ust. 1 i 3, podatnik nie może dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego odpowiednio paliw opałowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a lub wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, na rzecz innego podmiotu.

Art. 79. 1. Jeżeli osoba fizyczna zamierza nabyć wewnątrzwspólnotowo, nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej, wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, od których na terytorium państwa członkowskiego została zapłacona akcyza lub które

są objęte na terytorium państwa członkowskiego zerową stawką akcyzy, i wyroby te mają być jej dostarczane na terytorium kraju, przyjmuje się, że nabycia wewnątrzwspólnotowego nie dokonuje ta osoba fizyczna, lecz wysyłający podmiot zagraniczny.

2. Wysyłający podmiot zagraniczny może wyznaczyć na terytorium kraju działającego na jego rzecz przedstawiciela podatkowego. W takim przypadku przyjmuje się, że nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonuje wyznaczony przedstawiciel podatkowy.

Art. 79a. W przypadku gdy wysyłający podmiot zagraniczny nie wyznaczy przedstawiciela podatkowego, jest obowiązany:

1) złożyć zabezpieczenie akcyzowe przed wysłaniem wyrobów akcyzowych;
2) bez wezwania organu podatkowego złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
   a) deklarację uproszczoną, o której mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonych w tym przepisie albo
   b) deklarację, o której mowa w art. 24e ust. 1, w terminie określonym w tym przepisie, w przypadku gdy nabywane wyroby akcyzowe są objęte na terytorium kraju zerową stawką akcyzy.

Art. 80. 1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie podmiot, spełniający łącznie warunki, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, któremu właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydał zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.

2. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:

1) obliczać akcyzę i dokonywać zapłaty akcyzy przypadającej do zapłaty;
2) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe.
3) (uchylony)

2a. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Art. 81. 1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydawane jest na czas oznaczony, niedłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, na wniosek wysyłającego podmiotu zagranicznego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące wysyłającego podmiotu zagranicznego i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę wysyłającego podmiotu zagranicznego, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę przedstawiciela podatkowego, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedstawiciel podatkowy taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzwspólnotowo.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wysyłający podmiot zagraniczny jest obowiązany załączyć oświadczenie o wyrażeniu zgody przez przedstawiciela podatkowego na wykonywanie przez niego czynności w tym charakterze oraz dokumenty potwierdzające spełnienie przez przedstawiciela podatkowego warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego określa w szczególności:

1) adres siedziby lub zamieszkania przedstawiciela podatkowego;
2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania wysyłającego podmiotu zagranicznego;
3) rodzaj wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo.

5. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych zawartych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

8. Zmiana przedstawiciela podatkowego lub wysyłającego podmiotu zagranicznego określonych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wymaga uzyskania nowego zezwolenia, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;
3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

9. (uchylony)

10. Do:

1) odmowy wydania zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 1 pkt 1 i 2;
2) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 2–5.

Art. 82. 1. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

1) podatnikowi, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej tych wyrobów akcyzowych, albo
2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich dostawy wewnątrzwspólnotowej, albo

3) uprawnionemu wysyłającemu niebędącemu podatnikiem albo podmiotem, który nabył wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej tych wyrobów

– na sporządzony na piśmie wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3.

2. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

1) podatnikowi, który dokonał eksportu tych wyrobów akcyzowych, albo
2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich eksportu

– na sporządzony na piśmie wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w ciągu roku od dnia dokonania eksportu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4.

2a. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

1) powstała nieprawidłowość na terytorium kraju lub
2) nie można ustalić miejsca, gdzie powstała nieprawidłowość, a powstanie tej nieprawidłowości zostanie stwierdzone na terytorium kraju

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym powstała nieprawidłowość, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono powstanie tej nieprawidłowości.

2b. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2a, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o powstaniu lub stwierdzeniu powstania nieprawidłowości oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2c. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym nieprawidłowość ta powstała.

2d. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2c, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości, o powstaniu nieprawidłowości oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2e. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium państwa członkowskiego i akcyza zostanie tam pobrana, podmiotowi, który zapłacił akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej akcyzy.

2f. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, zwrot akcyzy następuje na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

2g. Za nieprawidłowość uważa się przypadki, do których dochodzi w trakcie przemieszczania wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w wyniku których całe przemieszczanie lub część przemieszczania tych wyrobów nie odbywa się zgodnie z przepisami, z wyłączeniem przypadków, w których w trakcie przemieszczania dochodzi do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej całkowitej lub częściowej utraty wyrobów akcyzowych powodującej, że przemieszczanie lub część przemieszczania nie zakończyły się zgodnie z przepisami.

3. Wraz z wnioskiem o zwrot akcyzy, o którym mowa w ust. 1:

1) podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 5a, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w opakowaniach jednostkowych bez użycia Systemu lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy dostarczonych wewnątrzwspólnotowo osobie

fizycznej, nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej, są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

a) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych,

b) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego Unii Europejskiej na dokumencie handlowym,

c) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy lub złożenie deklaracji w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub złożenie zabezpieczenia albo dokument potwierdzający, że akcyza w tym państwie nie jest wymagana,

d) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;

2) podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które zostały przemieszczone z użyciem Systemu, są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

a) numer referencyjny e-SAD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały przemieszczone w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej i których odbiór został potwierdzony raportem odbioru albo alternatywnym dowodem dostawy wyrobów akcyzowych przemieszczanych na podstawie e-SAD,

b) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;

3) uprawniony wysyłający po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które zostały przemieszczone z użyciem Systemu, jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

a) numer referencyjny e-SAD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały przemieszczone w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej i których odbiór został potwierdzony raportem odbioru albo alternatywnym dowodem dostawy wyrobów akcyzowych przemieszczanych na podstawie e-SAD,

b) faktury, z których wynika wnioskowany zwrot akcyzy, lub dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju,

c) informację o podatniku, który dokonał zapłaty akcyzy na terytorium kraju od dostarczonych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych, poprzez podanie numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub numeru PESEL tego podatnika.

4. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 2, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

1) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;
2) udokumentowane potwierdzenie wywozu wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Unii Europejskiej w rozumieniu art. 4 unijnego kodeksu celnego, w sposób zgodny z przepisami prawa celnego, a w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia 2015/2446, zaświadczenie, o którym mowa w art. 68b ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne.

4a. Podmiot, o którym mowa w ust. 2e, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;
2) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym powstała nieprawidłowość;
3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju.

5. Zwrotowi nie podlega akcyza w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej i eksportu wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy, a także kwota akcyzy niższa od minimalnej kwoty zwrotu.

6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 3–4a.

6a. W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, oprocentowanie zwrotu akcyzy przysługuje od dnia następującego po dniu upływu tych terminów.

6b. Do oprocentowania zwrotu akcyzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy dokonywania zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, minimalną kwotę zwrotu oraz wzór wniosku o zwrot akcyzy, uwzględniając:

1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych wewnątrzwspólnotowo lub eksportowanych wyrobów akcyzowych;
2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy;

3) ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.

Art. 83. 1. W przypadku reklamacji wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą uznanej przez podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot ten może dokonać obniżenia kwoty akcyzy, do której zapłacenia jest zobowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od reklamowanych wyrobów.

2. Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać obniżenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku wykorzystania reklamowanych wyrobów akcyzowych do produkcji wyrobów akcyzowych.

Art. 83a. 1. W przypadku reklamacji wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą uznanej przez podatnika może on dokonać obniżenia kwoty akcyzy, do której zapłacenia jest obowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od reklamowanych wyrobów.

2. Podatnik może dokonać obniżenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku całkowitego zniszczenia reklamowanych wyrobów akcyzowych:

1) w składzie podatkowym albo,

2) za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego – w innym miejscu spełniającym warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego.

2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego po otrzymaniu zawiadomienia podatnika o zamiarze zniszczenia wyrobów akcyzowych może udzielić zgody na zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1, bez obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego.

3. Z czynności zniszczenia wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, sporządza się, w dwóch egzemplarzach, protokół zniszczenia wyrobów akcyzowych, w którym podaje się przyczyny tego zniszczenia. Protokół zniszczenia wyrobów akcyzowych podpisuje podatnik oraz obecny przy czynności zniszczenia przedstawiciel organu podatkowego.

4. W przypadku udzielenia zgody na zniszczenie wyrobów akcyzowych bez obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego podatnik, w terminie 3 dni roboczych, składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie potwierdzające zniszczenie wyrobów akcyzowych.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno zawierać w szczególności:

1) datę zniszczenia wyrobów akcyzowych;
2) ilość zniszczonych wyrobów akcyzowych;
3) czytelny podpis składającego oświadczenie.

Rozdział 8

Zezwolenia

Art. 84. 1. Wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia:
1) na prowadzenie składu podatkowego,
2) na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
2a) na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
3) (uchylony)
3a) na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający,
4) na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,
5) na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący,
6) wyprowadzenia
– następuje w drodze decyzji.

1a. (uchylony)

1b. Decyzja o cofnięciu zezwolenia z przyczyn, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 3, 6 lub 7, art. 54 ust. 11 pkt 4, 5 lub 6, art. 56 ust. 12 pkt 3, 5 lub 6, jest natychmiast wykonalna.

1c. Decyzji o cofnięciu zezwolenia z przyczyn innych niż określone w art. 52 ust. 2 pkt 3, 6 lub 7, art. 54 ust. 11 pkt 4, 5 lub 6, art. 56 ust. 12 pkt 3, 5 lub 6 może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności. Przepisy działu IV rozdziału 16a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
1) szczegółowy sposób wydawania, zmiany oraz cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1;
2) wzory wniosków o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, a także sposób dokumentowania spełnienia warunków, od których uzależnione jest wydanie danego zezwolenia.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, uwzględni:

1) potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podatniku, w szczególności wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego i potrzebę prawidłowego działania podmiotu;
2) konieczność zapewnienia swobody przepływu wyrobów akcyzowych.

Rozdział 8a

Przepisy szczególne dotyczące przedsiębiorstwa w spadku

Art. 84a. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku nie wygasają decyzje ani zezwolenia akcyzowe, o których mowa w art. 20a ust. 4, art. 64 ust. 3, art. 65 ust. 8 oraz art. 84 ust. 1, które posiadał zmarły przedsiębiorca, jeżeli:

1) zarząd sukcesyjny został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy, który posiadał decyzję lub zezwolenie akcyzowe;
2) po śmierci przedsiębiorcy, który posiadał decyzję lub zezwolenie akcyzowe, zostanie zapewniona ciągłość zarządu sukcesyjnego;
3) przedsiębiorstwo w spadku, zarządca sukcesyjny, następcy zmarłego przedsiębiorcy oraz małżonek zmarłego przedsiębiorcy spełniają warunki określone w art. 84b–84d;
4) zarządca sukcesyjny złoży, w terminie 7 dni od dnia śmierci przedsiębiorcy, wniosek o zmianę decyzji lub zezwolenia akcyzowego, poprzez dodanie do dotychczasowej nazwy posiadacza decyzji lub zezwolenia oznaczenia „w spadku”;
5) zmarły przedsiębiorca posiadał miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju – w przypadku decyzji, o których mowa w art. 20a ust. 4.

Art. 84b. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku może być wykonywana działalność na podstawie zezwolenia akcyzowego, które posiadał zmarły przedsiębiorca, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo w spadku spełnia łącznie następujące warunki:
   a) w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych, w tym będących własnością innych podmiotów,

b) jest podatnikiem podatku od towarów i usług, z wyłączeniem zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, o którym mowa w art. 48 ust. 2,

c) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa ani nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne,

d) złoży zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 84d ust. 1,

e) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez nie działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych,

f) nie posiada, jako płatnik, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;

2) zarządca sukcesyjny spełnia łącznie następujące warunki:

a) nie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,

b) w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – posiada tytuł prawny do korzystania z miejsca, w którym prowadzony jest skład podatkowy lub znajduje się miejsce przeznaczone do odbierania wyrobów akcyzowych, jeżeli tytułem prawnym jest umowa zawarta przez zmarłego przedsiębiorcę, w miejsce którego wstąpił zarządca sukcesyjny,

c) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych,

d) nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku;

3) nie jest prowadzone wobec któregokolwiek z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub małżonka przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne, w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku.

Art. 84c. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku może być wykonywana działalność na podstawie decyzji o wpisie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, którą posiadał zmarły przedsiębiorca, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo w spadku spełnia łącznie następujące warunki:
   a) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa ani nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne,
   b) złoży zabezpieczenie akcyzowe,
   c) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez nie działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych,
   d) nie posiada, jako płatnik, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;
2) zarządca sukcesyjny spełnia łącznie następujące warunki:
   a) nie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,
   b) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych,
   c) nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku;

3) nie jest prowadzone wobec któregokolwiek z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub małżonka przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne, w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku.

Art. 84d. 1. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku może być stosowane zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo w spadku spełnia następujące warunki:
   a) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się ze zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej,
   b) nie posiada zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz opłaty paliwowej ani nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne,
   c) zobowiązało się do zapłacenia, na pierwsze żądanie na piśmie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, kwoty akcyzy oraz kwoty opłaty paliwowej, przypadających do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej,
   d) nie posiada, jako płatnik, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;
2) zarządca sukcesyjny spełnia następujące warunki:
   a) posiada miejsce zamieszkania na terytorium kraju,
   b) nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku;
3) nie jest prowadzone wobec któregokolwiek z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub małżonka przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne, w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku.

2. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku może być stosowana zgoda na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo w spadku spełnia następujące warunki:
   a) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się ze zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej,
   b) nie posiada zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz opłaty paliwowej ani nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne,

c) nie posiada, jako płatnik, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;

2) zarządca sukcesyjny spełnia następujące warunki:
   a) posiada miejsce zamieszkania na terytorium kraju,
   b) nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku;
3) nie jest prowadzone wobec któregokolwiek z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub małżonka przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne, w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku.

Art. 84e. 1. W trakcie trwania zarządu sukcesyjnego, na wniosek zarządcy sukcesyjnego, za sporządzoną na piśmie zgodą następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zmienia decyzję lub zezwolenie akcyzowe, o których mowa w art. 20a ust. 4, art. 64 ust. 3, art. 65 ust. 8 oraz art. 84 ust. 1, przez zmianę podmiotu posiadającego decyzję lub zezwolenie akcyzowe z przedsiębiorstwa w spadku na jednego z następców prawnych, pod warunkiem że ten następca prawny spełnia warunki wymagane do uzyskania tej decyzji lub tego zezwolenia.

2. Z dniem, w którym stała się wykonalna decyzja zmieniająca decyzję lub zezwolenie akcyzowe, o których mowa w art. 20a ust. 4, art. 64 ust. 3, art. 65 ust. 8 lub art. 84 ust. 1, następca prawny wskazany w tej decyzji lub tym zezwoleniu wstępuje w prawa i obowiązki wynikające ze zmienionej decyzji lub zmienionego zezwolenia akcyzowego.

Art. 84f. W przypadku gdy za życia przedsiębiorcy zaistniała przesłanka do wydania decyzji o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub cofnięcia decyzji lub zezwolenia akcyzowego, o których mowa w art. 64 ust. 3, art. 65 ust. 8 oraz art. 84 ust. 1, a nie została wydana decyzja o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo decyzja lub zezwolenie akcyzowe nie zostało cofnięte za życia przedsiębiorcy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo cofa decyzję lub zezwolenie akcyzowe w stosunku do przedsiębiorstwa w spadku lub następcy prawnego

przedsiębiorcy, któremu przysługują prawa i obowiązki wynikające z tej decyzji lub tego zezwolenia.

Rozdział 9

Normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych i dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych

Art. 85. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 7, ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów, na ich wniosek:

1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych;
2) dopuszczalne normy zużycia napojów alkoholowych:
   a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w przypadku ich użycia do produkcji innych wyrobów,
   b) o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, w przypadku ich użycia przez podmiot zużywający.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 7, w drodze decyzji wydanej z urzędu dla poszczególnych podmiotów:

1) może ustalić:
   a) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych,
   b) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych
   – o których mowa w ust. 1;
2) ustala dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych zerową stawką akcyzy, w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów;
3) ustala dopuszczalne normy zużycia napojów alkoholowych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, w przypadku ich użycia przez podmiot zużywający.

3. W przypadku posiadania przez podatnika więcej niż jednego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się odrębnie dla każdego składu podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, ustalając normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych oraz dopuszczalne normy ich zużycia, uwzględni:

1) rodzaj wyrobów akcyzowych;

2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
3) warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku;
4) maksymalne normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;
3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, lub zmiany warunków technicznych i technologicznych przy dokonywaniu tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględni:

1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
3) warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, normy dopuszczalnych ubytków niektórych albo wszystkich wyrobów akcyzowych, uwzględniając rodzaj wyrobów akcyzowych, specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, warunki techniczne i technologiczne, w tym środki transportu, występujące w danym przypadku.

8. Z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie ust. 7 decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a tracą moc w części dotyczącej norm dopuszczalnych ubytków, które zostały określone w tych przepisach.

9. Jeżeli decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a ustalają normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych korzystniejsze dla podmiotu niż określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, decyzje te zachowują moc do końca okresu, na jaki zostały wydane, a w przypadku decyzji bezterminowych – do końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie ust. 7.

10. Przepisy ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lit. a, ust. 3, 4, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie ust. 5 i 7 nie mają zastosowania do ubytków wyrobów akcyzowych powstałych podczas ich przemieszczania.

11. Przepisy ust. 1–4, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie ust. 5 i 7 nie mają zastosowania do ubytków urządzeń do waporyzacji.

DZIAŁ IV

Wyroby akcyzowe – przepisy szczegółowe.

Podstawa opodatkowania i stawki akcyzy

Rozdział 1

Wyroby energetyczne i energia elektryczna

Art. 86. 1. Do wyrobów energetycznych, w rozumieniu ustawy, zalicza się wyroby:

1) objęte pozycjami CN od 1507 do 1518 00, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
2) objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz od 2704 do 2715;
3) objęte pozycjami CN 2901 i 2902;
4) oznaczone kodem CN 2905 11 00, niebędące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
5) objęte pozycją CN 3403;
6) objęte pozycją CN 3811;
7) objęte pozycją CN 3817;
8) oznaczone kodami CN: 3824 99 86, 3824 99 92, 3824 99 93, 3824 99 96, 3826 00 10 oraz 3826 00 90, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;

9) pozostałe wyroby, z wyłączeniem substancji stosowanych do znakowania i barwienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych – bez względu na kod CN;
10) pozostałe wyroby będące węglowodorami, z wyłączeniem torfu, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa opałowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych – bez względu na kod CN.

2. Paliwami silnikowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do napędu silników spalinowych.

3. Paliwami opałowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do celów opałowych, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w ust. 2.

4. Biokomponentami są biokomponenty w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 87. 1. Produkcją wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów energetycznych, w tym również mieszanie lub przeklasyfikowanie komponentów paliwowych, rozlew gazu skroplonego do butli gazowych, a także barwienie i znakowanie wyrobów energetycznych.

2. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych uzyskiwania niewielkiej ilości wyrobów energetycznych jako produktu ubocznego w procesie wytwarzania wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi. Za niewielką ilość uważa się ilość wyrobów energetycznych, jeżeli przychód osiągnięty z ich sprzedaży stanowi niewięcej niż 0,1 % całości przychodu, w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, uzyskanego z prowadzonej działalności gospodarczej za poprzedni rok obrotowy lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej.

3. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w ust. 2, jest obowiązany do:
1) powiadomienia na piśmie właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów – w terminie 14 dni od dnia uzyskania po raz pierwszy tych wyrobów;

2) przedstawienia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego informacji na piśmie o uzyskanym przychodzie, z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także o wysokości przychodu osiągniętego ze sprzedaży tych wyrobów – na zakończenie każdego roku obrotowego.

4. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych dodawania do paliw silnikowych lub paliw opałowych dodatków lub domieszek w ilości stanowiącej niewięcej niż 0,2 % objętości wyrobu energetycznego zawierającego te dodatki, z wyłączeniem barwienia i znakowania wyrobów energetycznych, o którym mowa w art. 90 ust. 1.

Art. 88. 1. Podstawą opodatkowania wyrobów energetycznych jest ich ilość, wyrażona, w zależności od rodzaju wyrobów, w litrach gotowego wyrobu w temperaturze 15 °C lub w kilogramach gotowego wyrobu, albo wartość opałowa, wyrażona w gigadżulach (GJ).

2. Podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

2a. W przypadku nielegalnego poboru energii elektrycznej podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej szacunkowa ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

2b. Podmiot, który określa szacunkową ilość nielegalnie pobranej energii elektrycznej, jest obowiązany powiadomić właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia ustalenia podmiotu dokonującego nielegalnego poboru energii elektrycznej.

3. Podstawą opodatkowania w przypadku użycia do celów napędowych, z wyłączeniem celów żeglugi:

1) paliw opałowych,

2) olejów napędowych przeznaczonych do celów żeglugi

– jest ich ilość, wyrażona w litrach, która może być przechowywana w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw lub w zbiorniku pojazdu bądź innego środka przewozowego.

4. Za użycie paliw opałowych lub olejów napędowych, o których mowa w ust. 3, niezgodnie z przeznaczeniem uznaje się również ich posiadanie lub sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw.

5. Za odmierzacz paliw określony w odrębnych przepisach uznaje się instalację pomiarową przeznaczoną do tankowania pojazdów silnikowych, małych łodzi i małych samolotów.

6. Do celów poboru akcyzy ustala się wartości opałowe wyrobów węglowych, które wynoszą odpowiednio:

1) 23,8 GJ/1000 kilogramów dla węgla objętego pozycją CN 2701;
2) 8,6 GJ/1000 kilogramów dla węgla brunatnego objętego pozycją CN 2702;
3) 27,5 GJ/1000 kilogramów dla koksu objętego pozycją CN 2704.

7. Do celów poboru akcyzy ustala się wartości opałowe, które wynoszą:

1) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2705 00 00:
   a) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu koksowniczego powstającego w procesie produkcji koksu metodą wysokotemperaturowego odgazowania węgla koksowego,
   b) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ekspansyjnego i gazów resztkowych powstających na ciągach technologicznych nieorganicznych,
   c) 7,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu konwertorowego będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w konwertorze tlenowym w czasie przedmuchiwania tlenem ciekłej surówki żelaza,
   d) 3,6 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu wielkopiecowego będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w wielkim piecu podczas przetapiania spieku rudnego i rudy żelaza na surówkę, w procesie redukcyjnym,
   e) 1,9 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu nadmiarowego będącego produktem ubocznym suchego chłodzenia koksu,
   f) 1,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu gardzielowego stanowiącego produkt odpadowy powstający w procesie wytapiania w piecach szybowych wsadu w postaci brykietów koncentratu miedziowego, koksu oraz mieszanki żużla konwertorowego i żużla z wytopu ołowiu,
   g) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a–f lub gdy nie można ustalić rodzaju wyrobu gazowego;
2) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 11 00 – 45,2 GJ/1000 kilogramów;

3) dla wyrobów energetycznych o kodach CN od 2711 12 do 2711 19 00 – 46,0 GJ/1000 kilogramów;
4) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 21 00:
   a) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego wysokometanowego grupy E,
   b) 27,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Lw,
   c) 24,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Ls,
   d) 20,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Ln,
   e) 16,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Lm,
   f) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a–e;
5) dla wyrobów gazowych o kodzie ex CN 2711 29 00:
   a) 24,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego propan-butan-powietrze,
   b) 115 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego propan-butan-rozprężony;
6) dla wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00 – 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych;
7) dla wyrobów gazowych niewymienionych w pkt 1, 2, 4 i 5 – 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych.

8. W przypadku sprzedaży finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych do obliczenia podstawy opodatkowania tych wyrobów przyjmuje się ilość tych wyrobów wynikającą z faktury dokumentującej ich sprzedaż.

Art. 89. 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla:
1) węgla i koksu przeznaczonych do celów opałowych objętych pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00 – 1,38 zł/1 gigadżul (GJ);
2) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 12 45 lub 2710 12 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających

wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1529 zł/1000 litrów;

3) (uchylony)

4) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – 1822,00 zł/1000 litrów;

5) paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – 1446,00 zł/1000 litrów;

6) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 43 i 2710 20 11 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1160 zł/1000 litrów;

7) (uchylony)

8) biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 1160 zł/1000 litrów;

9) olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów;

10) olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39:

   a) z których 30 % lub więcej objętościowo destyluje przy 350 °C lub których gęstość w temperaturze 15 °C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów,

   b) pozostałych, niepodlegających obowiązkowi barwienia i znakowania na podstawie przepisów szczególnych – 69,00 zł/1000 kilogramów;

11) olejów i preparatów smarowych:

   a) olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99,

b) olejów smarowych o kodzie CN 2710 20 90,

c) preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, z wyłączeniem smarów plastycznych objętych tą pozycją

– 1180,00 zł/1000 litrów;

12) gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych:

a) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711 oraz gazowych węglowodorów alifatycznych objętych pozycją CN 2901:

– skroplonych – 659 zł/1000 kilogramów,

– w stanie gazowym – 10,32 zł/1 gigadżul (GJ),

aa) gazu ziemnego o kodach CN 2711 11 00 i 2711 21 00 – 0 zł,

b) wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach:

– biogazu, bez względu na kod CN – 0 zł,

– wodoru i biowodoru o kodzie CN 2804 10 00 – 0 zł,

c) pozostałych – 14,00 zł/1 gigadżul GJ;

13) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711, przeznaczonych do celów opałowych – 1,38 zł/1 gigadżul (GJ);

14) pozostałych paliw silnikowych – 1786 zł/1000 litrów;

15) pozostałych paliw opałowych:

a) w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15 °C jest:

– niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 232,00 zł/1000 litrów,

– równa lub wyższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 69,00 zł/1000 kilogramów,

b) gazowych – 1,38 zł/gigadżul (GJ).

1a. W latach 2015–2019 stawki akcyzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6, 8, 12 lit. a i c oraz pkt 14, są obniżone odpowiednio o 25,00 zł/1000 litrów, 25,00 zł/1000 kilogramów albo o 0,50 zł/1 gigadżul (GJ).

1aa. W latach 2020–2021 stawki akcyzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6, 8, pkt 12 lit. a i c oraz pkt 14, są obniżone odpowiednio o 28,00 zł/1000 litrów, 28,00 zł/1000 kilogramów albo 0,56 zł/1 gigadżul (GJ).

1ab. W okresie do dnia 31 grudnia 2020 r. stawki akcyzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6, 8, pkt 12 lit. a i c oraz pkt 14, po obniżeniu zgodnie z przepisem ust. 1aa, są obniżone dodatkowo odpowiednio o 17,00 zł/1000 litrów, 17,00 zł/1000 kilogramów albo 0,4 zł/1 gigadżul (GJ).

1b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", stawki akcyzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6, 8, pkt 12 lit. a i c oraz pkt 14, obowiązujące w poszczególnych latach kalendarzowych okresów, o których mowa w ust. 1a–1ab, uwzględniając kwoty ich obniżenia odpowiednio zgodnie z ust. 1a–1ab:

1) w terminie do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego poprzedzającego każdy rok z tego okresu;
2) niezwłocznie – w przypadku zmiany ich wysokości.

2. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w ust. 1 pkt 1–13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł, jeżeli wyroby te są:

1) w posiadaniu zużywającego podmiotu gospodarczego;
2) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD ze składu podatkowego do zużywającego podmiotu gospodarczego lub do składu podatkowego od zużywającego podmiotu gospodarczego, który posiadał je w celu zużycia do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy;
3) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD do składu podatkowego w przypadku niedostarczenia ich do zużywającego podmiotu gospodarczego;
4) nabywane wewnątrzwspólnotowo na podstawie e-SAD lub dokumentu handlowego przez zużywający podmiot gospodarczy;
5) nabywane wewnątrzwspólnotowo w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego odbiorcę w celu dostarczenia ich do zużywającego podmiotu gospodarczego i przemieszczane do tego podmiotu na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD;

6) importowane przez zużywający podmiot gospodarczy;

6a) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD – w przypadku zwrotu przez zużywający podmiot gospodarczy, który importował te wyroby, do sprzedawcy spoza terytorium Unii Europejskiej, jeżeli wyprowadzenie wyrobów akcyzowych następuje przez urząd celno-skarbowy znajdujący się na terytorium kraju;

7) przeznaczone do sprzedaży detalicznej w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 litrów lub wadze do 5 kilogramów;

8) importowane lub nabywane wewnątrzwspólnotowo w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 litrów lub wadze do 5 kilogramów przez osobę fizyczną w celach innych niż prowadzenie działalności gospodarczej lub innych niż cele handlowe.

2a. (uchylony)

2aa. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 3 i 5–6a, warunkiem zastosowania zerowej stawki akcyzy jest zakończenie przemieszczania w sposób, o którym mowa w art. 46b ust. 2, oraz w terminie, o którym mowa w art. 46b ust. 3.

2ab. (uchylony)

2b. W przypadku wyrobów energetycznych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, innych niż określone w ust. 1 pkt 1–13, przeznaczonych do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, przyjmuje się, w tym na potrzeby przepisów o zabezpieczeniu akcyzowym oraz przepisów działu VIa, że stawka akcyzy na te wyroby wynosi 0 zł, jeżeli wyroby te zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

2c. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w ust. 1 pkt 1–13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł.

2d. Stawka akcyzy w przypadku ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, wynosi 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gazów – 14,72 zł/GJ.

2e. Jeżeli do wyrobów energetycznych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, innych niż określone w ust. 1 pkt 1–13, nie ma zastosowania zerowa stawka akcyzy, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gazów – 14,72 zł/GJ.

2f. Podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, który wysłał wyroby energetyczne, w przypadkach, o których mowa w ust. 2, z użyciem Systemu i nie otrzymał raportu odbioru lub dokumentu zastępującego raport odbioru, przysługuje zwrot akcyzy zapłaconej przez ten podmiot, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno--skarbowej albo postępowania podatkowego ustalono, że wyroby te zostały użyte do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych.

2g. W przypadku, o którym mowa w ust. 2f, organ podatkowy, który ustalił, że wyroby energetyczne zostały użyte do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, informuje podmiot wysyłający, który zapłacił akcyzę, o dokonanych ustaleniach.

2h. W przypadku, o którym mowa w ust. 2f, zwrot akcyzy następuje na wniosek podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie roku, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym organ podatkowy poinformował podmiot wysyłający o dokonanych ustaleniach.

3. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 5,00 zł za megawatogodzinę (MWh).

3a. Stawka akcyzy na energię elektryczną zużywaną:

1) w procesie wydobycia i przeróbki wyrobów o kodzie CN 2701 na terenie zakładu górniczego w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69) przez podmiot będący podatnikiem akcyzy od energii elektrycznej,
2) w produkcji wyrobów o kodzie CN 2704 w procesie odgazowania wyrobów o kodzie CN 2701 w temperaturze powyżej 950 °C przez podmiot będący podatnikiem akcyzy od energii elektrycznej

– wynosi 3,00 zł za megawatogodzinę (MWh).

3b. Stawkę akcyzy, o której mowa w ust. 3a, stosuje się pod warunkiem, że podatnik akcyzy, o którym mowa w ust. 3a, nie korzysta w stosunku do energii elektrycznej ze zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w art. 30 ust. 7a lub w art. 31d.

4. W przypadku:

1) użycia wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, do napędu silników spalinowych, użycia ich, gdy nie spełniają warunków określonych w szczególnych przepisach w zakresie prawidłowego znakowania i barwienia, a także ich posiadania w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw lub sprzedaży z takiego zbiornika, stosuje się odpowiednio stawkę 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15 °C jest równa lub wyższa od 890 kilogramów/metr sześcienny – 2047,00 zł/1000 kilogramów;
2) przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2, ustalonych dla wyrobów energetycznych, o których mowa w ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 2d, a jeżeli zużywający podmiot gospodarczy udowodni zużycie tych wyrobów zgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zastosowania zerowej stawki akcyzy – stawkę akcyzy 0 zł;
3) ubytków wyrobów energetycznych powstałych w czasie transportu rurociągiem przesyłowym dalekosiężnym, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lit. a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7, stosuje się stawkę akcyzy będącą średnią ważoną stawek na wszystkie wyroby energetyczne wysłane w okresie rocznym do wszystkich odbiorców.

5. W przypadku sprzedaży wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a stosuje się, pod warunkiem że:

1) nabywcą tych wyrobów jest pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy;
2) sprzedawca będący pośredniczącym podmiotem olejowym dokona zgłoszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 albo art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1218);

3) nabywca oświadczy, że nabywane wyroby:

a) zostaną przeznaczone do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek; oświadczenie ma następującą treść:

„Oświadczam, że nabywane wyroby zużyję do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia nabywanych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.” lub

b) będą sprzedane do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek; oświadczenie ma następującą treść:

„Oświadczam, że nabywane wyroby sprzedam do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia nabywanych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.”;

4) nabywca uzupełni zgłoszenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 albo art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zgodnie z art. 5 ust. 6 lub art. 6a ust. 3 tej ustawy oraz uzupełni to zgłoszenie o oświadczenie, o którym mowa w pkt 3.

5a. W przypadku sprzedaży wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 30 kg lub ich objętość nie przekracza 30 litrów, w łącznej ilości nieprzekraczającej jednorazowo odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów, warunkiem zastosowania stawek określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a jest:

1) zamieszczenie przez pośredniczący podmiot olejowy w rejestrze, o którym mowa w art. 138ta ust. 1, danych wymienionych w art. 138ta ust. 2;

2) potwierdzenie przez pośredniczący podmiot olejowy sprzedaży detalicznej tych wyrobów fakturą, która zawiera informację o treści: „Nabywane paliwa opałowe mogą być zużyte wyłącznie do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia nabytych paliw opałowych i przez to narażenie na uszczuplenie podatku

akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.”.

5b. W przypadku importu wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a stosuje się, pod warunkiem że:

1) importerem tych wyrobów jest pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy;
2) w zgłoszeniu celnym w rozumieniu przepisów prawa celnego importer złoży:
   a) oświadczenie, że przywożone wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek, o następującej treści:

   „Oświadczam, że przywożone wyroby zużyję do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia przywożonych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.” lub

   b) oświadczenie, że przywożone wyroby będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek, o następującej treści:

   „Oświadczam, że przywożone wyroby sprzedam z przeznaczeniem do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia przywożonych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.”.

5c. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a stosuje się, pod warunkiem że:

1) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów jest pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy;
2) podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego dokona zgłoszenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 albo art. 6b ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi;

3) podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego w dokonanym zgłoszeniu złoży oświadczenie, że nabywane wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek o treści określonej w ust. 5b pkt 2 lit. a lub b;

4) podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, uzupełni zgłoszenie zgodnie z art. 6 ust. 5 tej ustawy o informację o ilości odebranego wyrobu.

5d. W przypadkach niedostępności rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, warunki określone w ust. 5 pkt 2–4 oraz ust. 5c pkt 2–4 uznaje się za spełnione, o ile podmiot dokona zgłoszenia i uzupełnienia zgłoszenia o informacje o odbiorze wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, na warunkach i w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 7 tej ustawy.

5e. W przypadku sprzedaży paliw opałowych będących przedmiotem przewozu towarów w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi pośredniczącemu podmiotowi olejowemu lub zużywającemu podmiotowi olejowemu innemu niż osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, warunki stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, o których mowa w ust. 5 pkt 3 i 4, mogą być zastąpione oświadczeniem nabywcy o treści określonej w ust. 5 pkt 3 lit. a lub b złożonym w okresowej umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą wyrobów akcyzowych, które wywiera skutek jedynie w stosunku do nabywanych wyrobów akcyzowych w ilości wynikającej z tej umowy, jeżeli:

1) każda sprzedaż tych wyrobów została potwierdzona fakturą;

2) nabywca poinformuje sprzedawcę, że ilość odebranych wyrobów jest zgodna z ilością wykazaną w fakturze, o której mowa w pkt 1;
3) dokonano zgłoszenia do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, danych zawartych w umowie, o których mowa w art. 6c ust. 2 tej ustawy, niepóźniej niż przed dokonaniem pierwszej sprzedaży tych wyrobów.

5f. W przypadku sprzedaży paliw opałowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy niebędących przedmiotem przewozu w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi pośredniczącemu podmiotowi olejowemu lub zużywającemu podmiotowi olejowemu innemu niż osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, warunki stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, o których mowa w ust. 5 pkt 2–4, mogą być zastąpione oświadczeniem nabywcy o treści określonej w ust. 5 pkt 3 lit. a lub b złożonym w okresowej umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą wyrobów akcyzowych, które wywiera skutek jedynie w stosunku do nabywanych wyrobów akcyzowych w ilości wynikającej z tej umowy, jeżeli:

1) każda sprzedaż tych wyrobów została potwierdzona fakturą;
2) nabywca poinformuje sprzedawcę, że ilość odebranych wyrobów jest zgodna z ilością wykazaną w fakturze, o której mowa w pkt 1;
3) dokonano zgłoszenia do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, danych zawartych w umowie, o których mowa w art. 6c ust. 2 tej ustawy, niepóźniej niż przed dokonaniem pierwszej sprzedaży tych wyrobów.

5g. W przypadkach, o których mowa w ust. 5e i 5f, sprzedawca będący pośredniczącym podmiotem olejowym, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano sprzedaży, sporządza i przesyła do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, miesięczne zestawienie informacji, o których mowa w art. 6c ust. 4 tej ustawy.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

8a. (uchylony)

9. (uchylony)

10. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a zużywającym podmiotom olejowym jest obowiązany odmówić sprzedaży tych wyrobów w przypadku gdy:

1) (uchylony)

2) (uchylony)

3) adres, pod który sprzedawca dostarczył wyroby akcyzowe, jest inny niż wskazane w potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego miejsce (adres), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze, z wyłączeniem miejsc, gdzie znajdują się urządzenia grzewcze niestacjonarne.

4) (uchylony)

11. (uchylony)

12. (uchylony)

13. (uchylony)

14. (uchylony)

15. (uchylony)

16. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 5–5f i ust. 10 pkt 3, nie zostały spełnione, stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 4 pkt 1.

17. W przypadku gdy nabywca uzupełni zgłoszenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, po upływie terminu, o którym mowa w art. 5 ust. 6 lub art. 6a ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ale przed upływem terminu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 tej ustawy, zobowiązanie podatkowe nie powstaje i z chwilą uzupełnienia przez nabywcę tego zgłoszenia, w części objętej potwierdzeniem, wygasa obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, ciążący na pośredniczącym podmiocie olejowym.

18. W przypadku gdy podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, uzupełni zgłoszenie,

o którym mowa w ust. 5c pkt 4, po upływie terminu, o którym mowa w art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ale przed upływem terminu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 tej ustawy, stosuje się stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

19. W przypadku naruszenia warunków sprzedaży, o których mowa w ust. 5e i 5f, obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, ciążący na pośredniczącym podmiocie olejowym, wygasa w zakresie ilości odebranego towaru potwierdzonej przez nabywcę w zgłoszeniu w sposób, o którym mowa w art. 5 ust. 6 lub art. 6a ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.

20. W przypadku nieuzupełnienia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, ust. 5c pkt 4 i ust. 5d, albo naruszenia warunków sprzedaży, o których mowa w ust. 5a, 5e, 5f i ust. 10 pkt 3:

1) pośredniczącemu podmiotowi olejowemu lub zużywającemu podmiotowi olejowemu, na jego wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie roku, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy, przysługuje zwrot akcyzy zapłaconej przez ten podmiot, jeżeli w wyniku postępowania podatkowego zostanie ustalone, że wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zostały zużyte do celów opałowych albo
2) jeżeli pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy nie złożył deklaracji podatkowej lub deklaracji uproszczonej w zakresie wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, z zastosowaniem stawki akcyzy określonej w ust. 4 pkt 1:
   a) nie wszczyna się postępowań podatkowych, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej ustalono, że wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zostały zużyte do celów opałowych albo
   b) wszczęte postępowanie umarza się, jeżeli w tym postępowaniu ustalono, że wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zostały zużyte do celów opałowych.

21. W przypadku, o którym mowa w ust. 20 pkt 1, kwotę zwrotu akcyzy zapłaconej z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, stanowi różnica między akcyzą zapłaconą według stawki akcyzy określonej w ust. 4 pkt 1 a akcyzą należną obliczoną według stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

Art. 90. 1. Obowiązkowi znakowania i barwienia podlegają:

1) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39, z których 30 % lub więcej objętościowo destyluje przy 350 °C lub których gęstość w temperaturze 15 °C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny;
2) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 – przeznaczone na cele opałowe;
3) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 – wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich.

1a. Obowiązkowi barwienia nie podlegają wyroby energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, wykorzystywane do celów żeglugi przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Obowiązek znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, o których mowa w ust. 1, ciąży na podmiotach prowadzących składy podatkowe, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzwspólnotowego i przedstawicielach podatkowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia;
2) ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w miligramach/litr wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględni:

1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami energetycznymi, a zwłaszcza konieczność przeciwdziałania unikaniu opodatkowania akcyzą;

2) techniczne możliwości zapewniające prawidłowe oznaczenie i zabarwienie wyrobów energetycznych;
3) przeznaczenie wyrobów energetycznych.

Art. 91. (uchylony)

Art. 91a. (uchylony)

Art. 91b. (uchylony)

Rozdział 2

Napoje alkoholowe

Art. 92. Do napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy zalicza się alkohol etylowy, piwo, wino, napoje fermentowane oraz wyroby pośrednie.

Art. 93. 1. Do alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy zalicza się:
1) wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości, objęte pozycjami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Nomenklatury Scalonej;
2) wyroby objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22 % objętości;
3) napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony alkohol etylowy.

2. Produkcją alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie, przetwarzanie, oczyszczanie, skażanie lub odwadnianie alkoholu etylowego, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania alkoholu etylowego jest liczba hektolitrów alkoholu etylowego 100 % vol. w temperaturze 20 °C zawartego w gotowym wyrobie.

4. Stawka akcyzy na alkohol etylowy wynosi 8811,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100 % vol. zawartego w gotowym wyrobie.

4a. Stawka akcyzy na alkohol etylowy wyprodukowany przez małą gorzelnię wynosi 50 % stawki akcyzy, o której mowa w ust. 4.

4b. Przepisu ust. 4a nie stosuje się do podatników, którzy wyłącznie rozlewają alkohol etylowy wytworzony przez inne gorzelnie.

4c. Przez małą gorzelnię rozumie się gorzelnię, która jest prawnie i ekonomicznie niezależna od innych gorzelni, nie produkuje alkoholu etylowego na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jej produkcji

alkoholu etylowego w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 10 hektolitrów 100 % vol.

4d. W przypadku gdy wielkość produkcji alkoholu etylowego w danym roku kalendarzowym przekroczy 10 hektolitrów 100 % vol., do ilości alkoholu etylowego przekraczającej tę wielkość stosuje się stawkę, o której mowa w ust. 4.

4e. Przy obliczaniu wielkości produkcji, o której mowa w ust. 4c i 4d, podatnik rozlewający alkohol etylowy nie uwzględnia ilości rozlanego alkoholu etylowego wytworzonego przez inne małe gorzelnie, przemieszczonego od tych gorzelni do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli alkohol etylowy po rozlaniu zostanie przemieszczony między podmiotem dokonującym jego rozlewu i podmiotem wytwarzającym alkohol etylowy w tej procedurze.

5. Stawka akcyzy na alkohol etylowy wyprodukowany przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrów alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez producentów owoców pochodzących z ich upraw własnych lub osób z nimi zamieszkujących i utrzymujących się wspólnie wynosi 50 % stawki akcyzy, o której mowa w ust. 4, z ograniczeniem jej stosowania do 30 litrów 100 % vol. alkoholu etylowego w roku kalendarzowym na producenta owoców i osób z nim zamieszkujących i utrzymujących się wspólnie, przeznaczonego wyłącznie do jego konsumpcji własnej.

6. Przez producenta owoców rozumie się producenta posiadającego tytuł prawny do co najmniej 0,5 ha gruntu rolnego obsadzonego drzewami lub krzewami owocowymi, z których pozyskuje owoce.

7. Warunkiem stosowania stawki, o której mowa w ust. 5, jest zawarcie przez producenta owoców umowy z gorzelnią na produkcję określonej ilości alkoholu etylowego. Umowa powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

Art. 94. 1. Piwem w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2203 00 oraz wszelkie wyroby zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, objęte pozycją CN 2206 00, jeżeli rzeczywista objętościowa moc alkoholu w tych wyrobach przekracza 0,5 % objętości.

2. Produkcją piwa w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie piwa, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania piwa jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu na 1 stopień Plato.

3a. Do celów pomiaru w stopniach Plato uwzględnia się wszystkie składniki piwa, w tym składniki dodane po zakończeniu fermentacji.

4. Stawka akcyzy na piwo wynosi 12,04 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe metody ustalania parametrów służących do określenia podstawy opodatkowania piwa, o których mowa w ust. 3, w szczególności wyznaczania liczby stopni Plato w piwie gotowym, uwzględniając przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy oraz technologię wytwarzania piwa.

Art. 95. 1. Winem w rozumieniu ustawy jest:

1) wino niemusujące – wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w pkt 2:
   a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości, lecz nieprzekraczającej 15 % objętości, pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji, albo
   b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 15 % objętości, lecz nieprzekraczającej 18 % objętości, pod warunkiem że nie zawierają żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
2) wino musujące – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:
   a) znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
   b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2 % objętości, lecz nieprzekraczającą 15 % objętości,
   c) cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją wina w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wina, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania wina jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy na wino wynosi 245,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

5. Stawka akcyzy na wino wyprodukowane przez małego producenta wina wynosi 50 % stawki akcyzy, o której mowa w ust. 4.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do podatników, którzy wyłącznie rozlewają wino wytworzone przez innych producentów.

7. Przez małego producenta wina rozumie się producenta wina, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów wina, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją wina, nie produkuje wina na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego średniej rocznej produkcji wina nie przekroczyła 1000 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wina współpracuje ze sobą na podstawie pisemnej umowy, a łączna wielkość ich średniej rocznej produkcji wina nie przekroczyła 1000 hektolitrów, są oni traktowani jako jeden mały producent wina.

8a. Średnią roczną produkcję wina określa się, biorąc pod uwagę następujące po sobie trzy lata winiarskie poprzedzające rok, w którym jest ustalana wielkość produkcji wina.

8b. W przypadku gdy w roku, w którym jest ustalana wielkość produkcji wina, nie jest możliwe określenie średniej rocznej produkcji wina w sposób, o którym mowa w ust. 8a, stawkę, o której mowa w ust. 5, stosuje się do wina wyprodukowanego w ciągu trzech następujących po sobie lat winiarskich, w tym w roku, w którym jest ustalana wielkość produkcji wina, w ilości nieprzekraczającej łącznie 3000 hektolitrów.

8c. W przypadku gdy w danym roku winiarskim, biorąc pod uwagę ten rok oraz dwa poprzednie lata winiarskie, wielkość produkcji wina przekroczy łącznie 3000 hektolitrów, do ilości wina przekraczającej tę wielkość stosuje się stawkę, o której mowa w ust. 4.

9. Przy obliczaniu wielkości produkcji, o której mowa w ust. 7–8c, podatnik rozlewający wino nie uwzględnia ilości rozlanego wina wytworzonego przez innych

producentów, przemieszczonego od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wino to po rozlaniu zostanie przemieszczone między podmiotem dokonującym jego rozlewu i podmiotem wytwarzającym wino w tej procedurze.

Art. 96. 1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:

1) musujące napoje fermentowane – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2206 00 31 i 2206 00 39 oraz CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 95, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:
   a) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2 % objętości, lecz nieprzekraczającą 13 % objętości, albo
   b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 13 % objętości, lecz nieprzekraczającą 15 % objętości

   – pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
2) niemusujące napoje fermentowane – niebędące musującymi napojami fermentowanymi określonymi w pkt 1 – wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 95 ust. 1, oraz wyroby objęte pozycją CN 2206 00, z wyjątkiem wszelkich wyrobów określonych w art. 94 ust. 1:
   a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości, lecz nieprzekraczającej 10 % objętości, albo
   b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 10 % objętości, lecz nieprzekraczającej 15 % objętości

   – pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją napojów fermentowanych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie napojów fermentowanych, a także ich rozlew.

3. Podstawą opodatkowania napojów fermentowanych jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawki akcyzy na napoje fermentowane wynoszą:

1) na cydr i perry o kodach CN 2206 00 31, 2206 00 51 oraz 2206 00 81, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 5,0 % objętości – 97,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;

2) na pozostałe napoje fermentowane – 245,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

5. Stawka akcyzy na napoje fermentowane wyprodukowane przez małego producenta napojów fermentowanych wynosi 50 % stawki akcyzy, o której mowa w ust. 4.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do podatników, którzy wyłącznie rozlewają napoje fermentowane wytworzone przez innych producentów.

7. Przez małego producenta napojów fermentowanych rozumie się producenta tych napojów, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów napojów fermentowanych, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją napojów fermentowanych, nie produkuje napojów fermentowanych na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego produkcji tych napojów w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 1000 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów napojów fermentowanych współpracuje ze sobą na podstawie pisemnej umowy, a łączna wielkość ich produkcji napojów fermentowanych w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 1000 hektolitrów, są oni traktowani jako jeden mały producent napojów fermentowanych.

8a. W przypadku gdy wielkość produkcji napojów fermentowanych w danym roku kalendarzowym przekroczy 1000 hektolitrów, do ilości napojów fermentowanych przekraczającej tę wielkość stosuje się stawkę, o której mowa w ust. 4.

9. Warunkiem zastosowania stawki, o której mowa w ust. 5, jest:

1) otrzymanie napoju fermentowanego w wyniku fermentacji owoców, jagód, warzyw, roztworu miodu w wodzie lub świeżego lub zagęszczonego soku otrzymanego z owoców, jagód lub warzyw;

2) brak dodatku innego napoju alkoholowego, poza alkoholem dodawanym do rozcieńczenia lub rozpuszczenia środków aromatyzujących w ściśle niezbędnych dawkach tak, by zawartość alkoholu nie wzrosła o więcej niż 1,2 % objętości,

a dodanie takich środków aromatyzujących nie zmieniło znacząco charakteru produktu oryginalnego;

3) udział soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego, w przeliczeniu na moszcz jabłkowy, lub moszczu jabłkowego, w nastawie na napój fermentowany, niemniejszy niż 80 % objętościowych, a w przypadku przygotowania nastawu z jabłek, ilość jabłek niemniejsza niż 5 kg na litr wody;

4) udział soku gruszkowego lub zagęszczonego soku gruszkowego, w przeliczeniu na moszcz gruszkowy, lub moszczu gruszkowego, w nastawie na napój fermentowany, niemniejszy niż 80 % objętościowych, a w przypadku przygotowania nastawu z gruszek, ilość gruszek niemniejsza niż 5 kg na litr wody;

5) udział świeżego lub zagęszczonego soku otrzymanego z jagód, warzyw lub owoców innych niż jabłka lub gruszki, w przeliczeniu na sok odtworzony, w nastawie na napój fermentowany, niemniejszy niż 40 % objętościowych.

10. Przy obliczaniu wielkości produkcji, o której mowa w ust. 7–8a, podatnik rozlewający napoje fermentowane nie uwzględnia ilości rozlanych napojów fermentowanych wytworzonych przez innych producentów, przemieszczonych od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli napoje fermentowane po rozlaniu zostaną przemieszczone między podmiotem dokonującym ich rozlewu i podmiotem wytwarzającym napoje fermentowane w tej procedurze.

Art. 97. 1. Wyrobami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % objętości, lecz nieprzekraczającej 22 % objętości, objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 94–96.

2. Produkcją wyrobów pośrednich w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów pośrednich, a także ich rozlew.

3. Podstawą opodatkowania wyrobów pośrednich jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy na wyroby pośrednie wynosi 490,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

5. Stawka akcyzy na wyroby pośrednie wyprodukowane przez małego producenta wyrobów pośrednich wynosi 50 % stawki akcyzy, o której mowa w ust. 4.

Stawka ma zastosowanie do wyrobów pośrednich zawierających w swoim składzie co najmniej 75 % objętościowych wina lub napoju fermentowanego spełniającego warunki, o których mowa w art. 96 ust. 9.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do podatników, którzy wyłącznie rozlewają wyroby pośrednie wytworzone przez innych producentów.

7. Przez małego producenta wyrobów pośrednich rozumie się producenta tych wyrobów, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów wyrobów pośrednich, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją wyrobów pośrednich, nie produkuje wyrobów pośrednich na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego produkcji wyrobów pośrednich w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 250 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wyrobów pośrednich współpracuje ze sobą na podstawie pisemnej umowy, a łączna wielkość ich produkcji wyrobów pośrednich w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 250 hektolitrów, są oni traktowani jako jeden mały producent wyrobów pośrednich.

8a. W przypadku gdy wielkość produkcji wyrobów pośrednich w danym roku kalendarzowym przekroczy 250 hektolitrów, do ilości wyrobów pośrednich przekraczającej tę wielkość stosuje się stawkę, o której mowa w ust. 4.

9. Przy obliczaniu wielkości produkcji, o której mowa w ust. 7–8a, podatnik rozlewający wyroby pośrednie nie uwzględnia ilości rozlanych wyrobów pośrednich wytworzonych przez innych producentów, przemieszczonych od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wyroby pośrednie po rozlaniu zostaną przemieszczone między podmiotem dokonującym ich rozlewu i podmiotem wytwarzającym wyroby pośrednie w tej procedurze.

Art. 97a. 1. (uchylony)

2. Na potrzeby planowanej dostawy wewnątrzwspólnotowej, na sporządzony na piśmie wniosek małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 21 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 206, z

późn. zm.[15)]), zwanej dalej „dyrektywą 92/83/EWG”, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje certyfikat małego producenta zgodnie z wzorem określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/2266 z dnia 17 grudnia 2021 r. ustanawiającym przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 92/83/EWG w zakresie certyfikacji i samocertyfikacji niezależnych, małych producentów napojów alkoholowych do celów podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 455 z 20.12.2021, str. 26).

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać dane dotyczące małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności:

1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, adres poczty elektronicznej;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
3) w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy – jego numer akcyzowy oraz numer akcyzowy składu podatkowego, w którym produkuje napoje alkoholowe, w odniesieniu do których występuje o wydanie certyfikatu małego producenta;
4) (uchylony)
5) średnią roczną produkcję wina albo łączną roczną produkcję innych napojów alkoholowych uprawniającą do uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG.

3a. W przypadku małych producentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, współpracujących ze sobą na podstawie pisemnej umowy dane określone w ust. 3 pkt 1–3 wykazują wszyscy ci producenci.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, oprócz danych, o których mowa w ust. 3, zawiera oświadczenie o spełnieniu warunków uprawniających do uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG. W przypadku takich małych producentów współpracujących ze sobą na podstawie pisemnej umowy oświadczenie składa każdy z nich.

4a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający

[15)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 23.09.2003, str. 555, Dz. Urz. UE L 157 z 21.06.2005, str. 86 oraz Dz. Urz. UE L 256 z 05.08.2020, str. 1.

oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4:

1) w przypadku podmiotu, który nie produkował napojów alkoholowych, o których mowa odpowiednio w art. 93 ust. 1, art. 94 ust. 1, art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 – dotyczy planowanej łącznej rocznej produkcji w roku kalendarzowym, na który ma zostać wydany certyfikat małego producenta;
2) w przypadku producenta wina, gdy w roku, na który ma zostać wydany certyfikat małego producenta, nie jest możliwe określenie średniej rocznej produkcji wina – dotyczy planowanej średniej rocznej produkcji.

6. Certyfikat małego producenta jest wydawany na rok kalendarzowy.

7. W przypadku małych producentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, współpracujących ze sobą na podstawie pisemnej umowy certyfikat małego producenta jest wydawany dla każdego z nich.

8. Producent, któremu wydano certyfikat małego producenta, jest obowiązany do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 8, stanowi jednocześnie wniosek o wydanie nowego certyfikatu małego producenta.

10. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym producent, któremu wydano certyfikat małego producenta, przekracza wielkość odpowiednio średniej rocznej produkcji wina albo łącznej rocznej produkcji innych napojów alkoholowych lub przestaje spełniać inne warunki uprawniające do uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, jest obowiązany powiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym przekroczył wielkość odpowiednio średniej albo łącznej rocznej produkcji lub przestał spełniać inne warunki. Certyfikat małego producenta traci ważność z dniem następującym po dniu, w którym producent przekroczył wielkość odpowiednio średniej rocznej produkcji wina albo łącznej rocznej produkcji innych napojów alkoholowych lub przestał spełniać inne warunki uprawniające do uznania za małego

producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, w zakresie objętym powiadomieniem.

11. W przypadku gdy certyfikat małego producenta dotyczy więcej niż jednego rodzaju napoju alkoholowego, powiadomienie, o którym mowa w ust. 10, stanowi jednocześnie wniosek o wydanie nowego certyfikatu małego producenta w odniesieniu do napojów alkoholowych, w przypadku których producent nie przekracza wielkości odpowiednio średniej rocznej produkcji wina albo łącznej rocznej produkcji innych napojów alkoholowych oraz spełnia inne warunki uprawniające do uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG.

12. (uchylony)

13. W przypadku importu napojów alkoholowych warunkiem stosowania stawek akcyzy, o których mowa w art. 93 ust. 4a, art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 i art. 97 ust. 5, jest przedstawienie przez podmiot dokonujący takiego importu właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego z chwilą złożenia zgłoszenia celnego dokumentu wydanego przez właściwe władze podatkowe dla zagranicznego producenta tych napojów, zawierającego takie same dane, jakie są wymagane dla certyfikatu małego producenta, i potwierdzającego:

1) średnią roczną produkcję wina, o której mowa w art. 95 ust. 7 albo 8, lub
2) łączną roczną produkcję innych napojów alkoholowych, o której mowa odpowiednio w art. 93 ust. 4c, art. 96 ust. 7 albo 8 lub art. 97 ust. 7 albo 8

– oraz spełnienie przez zagranicznego producenta tych napojów innych warunków, o których mowa odpowiednio w art. 93 ust. 4c, art. 95 ust. 7, art. 96 ust. 7 i 9 albo art. 97 ust. 7.

14. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych, gdy wymóg posiadania certyfikatu małego producenta wynika z przepisów prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym napój alkoholowy został wyprodukowany, warunkiem stosowania stawek akcyzy, o których mowa w art. 93 ust. 4a, art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 i art. 97 ust. 5, jest posiadanie przez zagranicznego producenta tych napojów certyfikatu małego producenta, który potwierdza średnią roczną produkcję wina lub łączną roczną produkcję innych napojów alkoholowych, niewiększą niż określona odpowiednio w art. 93 ust. 4c, art. 95 ust. 7 albo 8, art. 96 ust. 7 albo 8 lub art. 97 ust. 7 albo 8.

15. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych, gdy wymóg posiadania certyfikatu małego producenta nie wynika z przepisów prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym napój alkoholowy został wyprodukowany, warunkiem stosowania stawek akcyzy, o których mowa w art. 93 ust. 4a, art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 i art. 97 ust. 5, jest informacja o średniej rocznej produkcji wina lub łącznej rocznej produkcji innych napojów alkoholowych, niewiększej niż określona odpowiednio w art. 93 ust. 4c, art. 95 ust. 7 albo 8, art. 96 ust. 7 albo 8 lub art. 97 ust. 7 albo 8 oraz o spełnieniu przez zagranicznego producenta tych napojów innych warunków, o których mowa odpowiednio w art. 93 ust. 4c, art. 95 ust. 7, art. 96 ust. 7 i 9 lub art. 97 ust. 7, wykazana zgodnie z art. 5 albo art. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2266 z dnia 17 grudnia 2021 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 92/83/EWG w zakresie certyfikacji i samocertyfikacji niezależnych, małych producentów napojów alkoholowych do celów podatku akcyzowego.

Rozdział 3

Wyroby tytoniowe, susz tytoniowy, płyn do papierosów elektronicznych, wyroby nowatorskie, urządzenia do waporyzacji, zestawy części do urządzeń do waporyzacji, saszetki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe

Art. 98. 1. Do wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy zalicza się bez względu na kod CN:

1) papierosy;
2) tytoń do palenia;
3) cygara i cygaretki.

2. Za papierosy uznaje się:

1) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarami ani cygaretkami w rozumieniu ust. 4;
2) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w tutkach z bibuły papierosowej;
3) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.

3. Do celów akcyzy, tytoń zrolowany, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za:

1) dwa papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 8 centymetrów, ale niedłuższy niż 11 centymetrów;
2) trzy papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 11 centymetrów, ale niedłuższy niż 14 centymetrów;
3) cztery papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 14 centymetrów, ale niedłuższy niż 17 centymetrów;
4) pięć papierosów – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 17 centymetrów, ale niedłuższy niż 20 centymetrów.

3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do ustalenia, co należy uznać za sześć, siedem i większą liczbę papierosów.

4. Za cygara lub cygaretki, biorąc pod uwagę ich właściwości i zwykłe oczekiwania konsumentów, uznaje się:

1) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu,
2) tytoń zrolowany z poszarpanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara z odtworzonego tytoniu pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie ustnik, w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi niemniej niż 2,3 grama i niewięcej niż 10 gramów, a obwód równy przynajmniej jednej trzeciej długości wynosi niemniej niż 34 milimetry

– jeżeli są oraz mogą być przeznaczone wyłącznie do palenia w stanie niezmienionym.

5. Za tytoń do palenia uznaje się:

1) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;
2) odpady tytoniowe będące pozostałościami liści tytoniu i produktami ubocznymi uzyskanymi podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych, oddane do sprzedaży detalicznej, niebędące papierosami, cygarami lub cygaretkami, a nadające się do palenia.

6. (uchylony)

7. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 4, są traktowane jako cygara i cygaretki.

8. Produkty składające się w całości albo w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 2, 3 lub 5, są traktowane jako

papierosy i tytoń do palenia. Jednakże nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych produktów, które nie zawierają tytoniu i są wykorzystywane wyłącznie w celach medycznych.

Art. 99. 1. Produkcją wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

1a. Produkcją papierosów jest również ich wytwarzanie, także przez konsumenta, przy użyciu maszyny do wytwarzania papierosów.

1b. Za produkcję papierosów nie uznaje się wytwarzania papierosów przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwach domowych.

2. Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

1) na papierosy, z zastrzeżeniem ust. 10 – 476,10 zł za każde 1000 sztuk i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej;
2) na tytoń do palenia, z zastrzeżeniem ust. 10 – 412,58 zł za każdy kilogram i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej;
3) na cygara i cygaretki – 903,90 zł za każdy kilogram.

3. Na papierosy i tytoń do palenia nieobjęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczone maksymalną ceną detaliczną stawki akcyzy wynoszą:

1) na papierosy – 789,77 zł za każde 1000 sztuk;
2) na tytoń do palenia – 668,06 zł za każdy kilogram.

4. Minimalna stawka akcyzy na papierosy i tytoń do palenia wynosi odpowiednio 105 % w przypadku papierosów i 100 % w przypadku tytoniu do palenia, całkowitej kwoty akcyzy, naliczonej od ceny równej średniej ważonej detalicznej cenie sprzedaży odpowiednio papierosów i tytoniu do palenia.

5. (uchylony)

5a. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów albo średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia stanowi iloraz całkowitej wartości odpowiednio wszystkich papierosów albo tytoniu do palenia, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, i odpowiednio liczby tych papierosów albo ilości tytoniu do palenia.

5b. Całkowitą wartość, o której mowa w ust. 5a, oblicza się w oparciu o detaliczne ceny sprzedaży obejmujące wszystkie podatki.

5c. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia oblicza się na podstawie danych z roku

poprzedzającego rok kalendarzowy, na który te średnie ważone detaliczne ceny sprzedaży są obliczane.

5d. Na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy i tytoń do palenia stosuje się średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży odpowiednio papierosów i tytoniu do palenia obliczaną na podstawie danych za pierwszych 10 miesięcy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, na który średnia ważona detaliczna cena sprzedaży odpowiednio papierosów i tytoniu do palenia jest obliczana.

6. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego na opakowaniu jednostkowym papierosów lub tytoniu do palenia, z zastrzeżeniem ust. 9.

7. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów lub tytoniu do palenia, przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju, jest obowiązany wyznaczyć i wydrukować maksymalną cenę detaliczną na opakowaniu jednostkowym tych wyrobów.

8. W przypadku importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, o której mowa w ust. 5d, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, że jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

9. W przypadku:

1) nabycia lub posiadania papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych albo oznaczonych maksymalną ceną detaliczną, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony,
2) produkcji, o której mowa w art. 99 ust. 1a, niezgodnej z art. 47

– stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, o której mowa w ust. 5d, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, że jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 5, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70 % maksymalnej ceny detalicznej wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.

11. Producent, importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów lub tytoniu do palenia są obowiązani do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji o liczbie znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy papierosów poszczególnych marek i ilości tytoniu do palenia oznaczonych maksymalną ceną detaliczną w okresie:

1) pierwszych 10 miesięcy roku kalendarzowego,
2) roku kalendarzowego

– poprzedzających rok kalendarzowy, na który są obliczane średnie ważone detaliczne ceny sprzedaży.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, formę przekazywania oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 11, uwzględniając potrzebę ustalenia średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów oraz średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

13. (uchylony)

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia, najpóźniej do dnia 1 marca danego roku kalendarzowego, na podstawie danych, o których mowa w ust. 11 pkt 2.

Art. 99a. 1. Za susz tytoniowy uznaje się, bez względu na wilgotność, tytoń, który nie jest połączony z żywą rośliną i nie jest jeszcze wyrobem tytoniowym.

2. Podstawą opodatkowania suszu tytoniowego jest ilość tego suszu wyrażona w kilogramach.

3. Stawka akcyzy na susz tytoniowy wynosi 668,06 zł za każdy kilogram.

4. W przypadku:

1) nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub
2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy

– bez jego oznaczenia znakami akcyzy, stawka akcyzy wynosi 1336,10 zł za każdy kilogram.

5. W przypadku nabycia lub posiadania suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy, grupa producentów, organizacja producentów lub producent surowca tytoniowego, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tego suszu, stosuje się stawkę akcyzy, o której mowa w ust. 4.

6. Nie dokonuje się:

1) nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub
2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy

– luzem bez opakowania.

Art. 99b. 1. Produkcją płynu do papierosów elektronicznych w rozumieniu ustawy jest jego wytwarzanie, przetwarzanie, a także jego rozlew.

2. Za produkcję płynu do papierosów elektronicznych nie uznaje się wytwarzania tego płynu przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwie domowym na własne potrzeby.

3. Podstawą opodatkowania płynu do papierosów elektronicznych jest jego ilość wyrażona w mililitrach.

[4. Stawka akcyzy na płyn do papierosów elektronicznych wynosi 1,80 zł za każdy mililitr.]

<4. Stawka akcyzy na płyn do papierosów elektronicznych wynosi 2,20 zł za każdy mililitr.>

4a. W przypadku płynu do papierosów elektronicznych zawartego w jednym jednorazowym papierosie elektronicznym akcyzę obliczoną według stawki, o której mowa w ust. 4, powiększa się o kwotę 50,00 zł.

5. W przypadku produkcji, o której mowa w ust. 1, niezgodnej z art. 47, stawka akcyzy na płyn do papierosów elektronicznych wynosi dwukrotność stawki, o której mowa w ust. 4.

Nowe brzmienie ust. 4 w art. 99b wejdzie w życie z dn. 1.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 1398).

6. W przypadku nabycia lub posiadania płynu do papierosów elektronicznych znajdującego się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tego płynu nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony, stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 5.

Art. 99c. 1. Produkcją wyrobów nowatorskich w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

2. Za produkcję wyrobów nowatorskich nie uznaje się wytwarzania tych wyrobów przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwie domowym na własne potrzeby.

3. Podstawą opodatkowania wyrobów nowatorskich jest ich ilość wyrażona w kilogramach.

4. Stawka akcyzy na wyroby nowatorskie wynosi 780,41 zł za każdy kilogram i 32,05 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

5. W przypadku produkcji, o której mowa w ust. 1, niezgodnej z art. 47, stawka akcyzy na wyroby nowatorskie wynosi 780,41 zł za każdy kilogram i 32,05 % trzykrotności średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

6. Na potrzeby ustalenia stawki akcyzy na wyroby nowatorskie stosuje się średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia obliczaną na podstawie danych za pierwszych 10 miesięcy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, na który średnia ważona detaliczna cena sprzedaży tytoniu do palenia jest obliczana.

7. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów nowatorskich, przeznaczonych do sprzedaży na

terytorium kraju, jest obowiązany wydrukować na opakowaniu jednostkowym informację o ilości tych wyrobów nowatorskich wyrażonej w gramach.

8. W przypadku importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów nowatorskich znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych w sposób określony w ust. 7, stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 5.

9. W przypadku nabycia lub posiadania wyrobów nowatorskich znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych albo oznaczonych w sposób określony w ust. 7, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony, stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 5.

Art. 99ca. 1. Produkcją urządzeń do waporyzacji w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie poprzez złożenie lub połączenie różnych części, a także pakowanie.

2. Podstawą opodatkowania urządzeń do waporyzacji jest liczba ich sztuk.

3. Stawka akcyzy na urządzenia do waporyzacji wynosi 50,00 zł za sztukę.

4. W przypadku produkcji, o której mowa w ust. 1, niezgodnej z art. 47, stawka akcyzy na urządzenia do waporyzacji wynosi dwukrotność stawki, o której mowa w ust. 3.

5. W przypadku nabycia lub posiadania urządzenia do waporyzacji znajdującego się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona, stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 4.

Art. 99cb. 1. Podstawą opodatkowania zestawów części do urządzeń do waporyzacji jest liczba sztuk tych zestawów.

2. Stawka akcyzy na zestawy części do urządzeń do waporyzacji wynosi 50,00 zł za sztukę.

Art. 99cc. 1. Produkcją saszetek nikotynowych w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

2. Za produkcję saszetek nikotynowych nie uznaje się ich wytwarzania przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwie domowym na własne potrzeby.

3. Podstawą opodatkowania saszetek nikotynowych jest ich ilość wyrażona w kilogramach.

4. Stawka akcyzy na saszetki nikotynowe wynosi 250,00 zł za każdy kilogram.

5. W przypadku produkcji, o której mowa w ust. 1, niezgodnej z art. 47, stawka akcyzy na saszetki nikotynowe wynosi dwukrotność stawki, o której mowa w ust. 4.

6. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego saszetek nikotynowych przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju jest obowiązany wydrukować na opakowaniu jednostkowym informację o ilości tych saszetek nikotynowych wyrażonej w gramach.

7. W przypadku:

1) importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego saszetek nikotynowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych w sposób określony w ust. 6,
2) nabycia lub posiadania saszetek nikotynowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli nie została od nich zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona

– stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 5.

Art. 99cd. 1. Produkcją innych wyrobów nikotynowych w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, rozlew, a także pakowanie.

2. Za produkcję innych wyrobów nikotynowych nie uznaje się ich wytwarzania przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwie domowym na własne potrzeby.

3. Podstawą opodatkowania innych wyrobów nikotynowych jest ich ilość wyrażona w kilogramach.

4. Stawka akcyzy na inne wyroby nikotynowe wynosi 250,00 zł za każdy kilogram.

5. W przypadku produkcji, o której mowa w ust. 1, niezgodnej z art. 47, stawka akcyzy na inne wyroby nikotynowe wynosi dwukrotność stawki, o której mowa w ust. 4.

6. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego innych wyrobów nikotynowych przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju jest obowiązany wydrukować na opakowaniu jednostkowym informację o ilości tych innych wyrobów nikotynowych wyrażonej w gramach.

7. W przypadku:

1) importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego innych wyrobów nikotynowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych w sposób określony w ust. 6,
2) nabycia lub posiadania innych wyrobów nikotynowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli nie została od nich zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona

– stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 5.

Art. 99d. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy, minimalnej stawki akcyzy na tytoń do palenia oraz stawki akcyzy na wyroby nowatorskie przed końcem roku kalendarzowego poprzedzającego rok kalendarzowy, na który są ustalane, na podstawie danych, o których mowa w art. 99 ust. 11 pkt 1.

2. W przypadku stwierdzenia w trakcie roku kalendarzowego, na który zostały ogłoszone średnia ważona detaliczna cena sprzedaży papierosów oraz średnia ważona detaliczna cena sprzedaży tytoniu do palenia, o których mowa w ust. 1, że dane, o których mowa w art. 99 ust. 11 pkt 1, nie były zgodne ze stanem faktycznym, a niezgodność taka miała wpływ na wysokość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów lub średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia, ogłoszonych zgodnie z ust. 1, minister właściwy do spraw finansów

publicznych ogłasza niezwłocznie, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy, minimalnej stawki akcyzy na tytoń do palenia oraz stawki akcyzy na wyroby nowatorskie. W tym przypadku średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ich ogłoszenia.

DZIAŁ V

Opodatkowanie akcyzą samochodów osobowych

Art. 100. 1. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) import samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, z wyłączeniem przypadków, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e–g lub k unijnego kodeksu celnego;
2) nabycie wewnątrzwspólnotowe samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
3) pierwsza sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym:
   a) wyprodukowanego na terytorium kraju,
   b) od którego nie została zapłacona akcyza z tytułu czynności, o których mowa w pkt 1 albo 2.

1a. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również:

1) dokonanie w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowanym na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy;
2) nabycie lub posiadanie samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał wcześniejszej czynności podlegającej

opodatkowaniu, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b albo ust. 2, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

2. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju, następująca po sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wcześniej akcyza nie została zapłacona w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

2a. W przypadku wymiany, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika samochodu osobowego o pojemności 2000 centymetrów sześciennych albo niższej na silnik o pojemności powyżej 2000 centymetrów sześciennych przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika powyżej 2000 centymetrów sześciennych.

2b. W przypadku instalacji, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika w samochodzie osobowym bez silnika przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika, który został zainstalowany.

2c. Przepisy ust. 2a i 2b stosuje się niezależnie od tego, czy wymiana bądź instalacja silnika zostały dokonane z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

3. Jeżeli w stosunku do samochodu osobowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności podlegającej opodatkowaniu to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. Samochody osobowe są to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją CN 8703 przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem pojazdów samochodowych i pozostałych pojazdów, które nie wymagają rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

5. Na potrzeby niniejszego działu za sprzedaż samochodu osobowego uznaje się jego:

1) sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
2) zamianę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
3) wydanie w zamian za wierzytelności;
4) wydanie w miejsce świadczenia pieniężnego;
5) darowiznę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
6) wydanie w zamian za dokonanie określonej czynności;
7) przekazanie lub wykorzystanie na potrzeby reprezentacji albo reklamy;
8) przekazanie przez podatnika na potrzeby osobiste podatnika, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;
9) użycie na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

5a. Przepisy niniejszego działu dotyczące samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym stosuje się odpowiednio do samochodu osobowego:

1) zarejestrowanego czasowo na terytorium kraju w celu umożliwienia jego wywozu za granicę zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego nastąpił zwrot akcyzy na podstawie art. 107 ust. 1a pkt 1;
2) zarejestrowanego profesjonalnie na terytorium kraju w celu wykonywania jazd testowych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym:
   a) od którego nastąpił zwrot akcyzy na podstawie art. 107 ust. 1a pkt 2, albo
   b) który został zwolniony od akcyzy na podstawie art. 110b ust. 1.

6. Do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych stosuje się odpowiednio art. 10 ust. 12 i 13, art. 14 ust. 1–3aa, 4, 4g, 6, 8, 10 i 11, art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. a, ust. 2, 2b, 2c, 3ba i 4, art. 18 ust. 1–3, art. 19 ust. 1–3, ust. 6 pkt 1, ust. 7 pkt 1 lit. a i ust. 8–11, art. 21 ust. 5 i art. 27–29a oraz przepisy wydane na podstawie art. 20.

Art. 101. 1. Obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu

drogowym powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego. Przepisu nie stosuje się w przypadku, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e–g lub k unijnego kodeksu celnego.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem:

1) przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju – jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel nastąpiło przed przemieszczeniem samochodu na terytorium kraju;
2) nabycia prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel – jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel nastąpiło po przemieszczeniu samochodu osobowego na terytorium kraju;
3) złożenia wniosku o rejestrację samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym – jeżeli podmiot występujący z wnioskiem o rejestrację na terytorium kraju nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego nie jest jego właścicielem.

2a. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a, nie powstaje, jeżeli ten samochód osobowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo lub wyeksportowany w terminie 30 dni od dnia nabycia wewnątrzwspólnotowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a. Fakt dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu jest potwierdzany przez dokumenty, o których mowa w art. 107 ust. 3.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem wydania, a w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 5 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności.

4. Jeżeli sprzedaż samochodu osobowego powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, niepóźniej jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania, a w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 5 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności. Sprzedawca jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonanej sprzedaży.

4a. Obowiązek podatkowy z tytułu:

1) dokonania czynności, o której mowa w art. 100 ust. 1a pkt 1, powstaje z dniem dokonania tej czynności;
2) nabycia lub posiadania samochodu osobowego, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 2, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tego samochodu.

5. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania danej czynności lub wystąpienia stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 100 ust. 1, 1a lub 2, za dzień jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy stwierdził dokonanie czynności lub wystąpienie stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu.

Art. 102. 1. Podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej:

1) która dokonuje czynności, o których mowa w art. 100 ust. 1 lub 2, lub
2) która nabyła lub posiada samochód osobowy, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 2, lub
3) na której ciąży obowiązek złożenia zawiadomienia o dokonaniu w pojeździe samochodowym zarejestrowanym na terytorium kraju zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym – w przypadku, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 1.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 101 ust. 2 pkt 1 i 2, jeżeli przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju dokonał inny podmiot niż podmiot, który nabył prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która nabyła prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 101 ust. 2 pkt 3, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która wystąpiła o rejestrację tego samochodu na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

4. W przypadku gdy samochód osobowy stanowi przedmiot współwłasności, za podatników uznaje się wszystkich współwłaścicieli, nawet gdy czynności

podlegających opodatkowaniu dokonał jeden ze współwłaścicieli. Współwłaściciele ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe.

Art. 103. 1. Organy egzekucyjne, określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, z późn. zm.[16)]), są płatnikami akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego akcyza nie została zapłacona.

2. Płatnik akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym sprzedano samochód, a także przekazać w tym terminie do właściwego naczelnika urzędu skarbowego deklarację o wysokości pobranej i wpłaconej akcyzy według ustalonego wzoru.

2a. Deklaracje o wysokości akcyzy pobranej i wpłaconej przez płatnika składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych zawartych w deklaracji o wysokości akcyzy pobranej i wpłaconej przez płatnika oraz wzór tej deklaracji, zamieszczając objaśnienia co do sposobu prawidłowego składania deklaracji oraz informacje o miejscu ich składania, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia kwoty akcyzy.

Art. 104. 1. Podstawą opodatkowania w przypadku samochodu osobowego jest:

1) kwota należna z tytułu sprzedaży samochodu osobowego na terytorium kraju pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy należne od tego samochodu osobowego;
2) kwota, jaką podatnik jest obowiązany zapłacić za samochód osobowy – w przypadku jego nabycia wewnątrzwspólnotowego, z tym że w przypadku,

[16)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518 i 1661 oraz z 2026 r. poz. 26.

o którym mowa w art. 101 ust. 2 pkt 3, podstawą opodatkowania jest średnia wartość rynkowa samochodu osobowego pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy;

3) wartość celna samochodu osobowego powiększona o należne cło – w przypadku importu tego samochodu, z zastrzeżeniem ust. 2–5.

2. W przypadku samochodu osobowego, wobec którego mają zastosowanie przepisy dotyczące procedury uszlachetniania biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów przetworzonych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.

3. Podstawą opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego objętego procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby samochód ten był objęty procedurą dopuszczenia do obrotu.

4. Podstawa opodatkowania w przypadku importu samochodu osobowego obejmuje również prowizję oraz koszty transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały do niej włączone, a zostały już poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w dokumencie przewozowym lub innym dokumencie, na podstawie którego samochód jest importowany.

5. Do podstawy opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli urzędy celno-skarbowe mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu.

6. Podstawą opodatkowania z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego dopuszczonego wcześniej do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z przepisami celnymi, ale niezarejestrowanego na terytorium innego państwa członkowskiego jest wartość, o której mowa w ust. 1 pkt 3, z uwzględnieniem prowizji, kosztów transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały uwzględnione w cenie, ale zostały już poniesione do miejsca, w którym nastąpiło objęcie towaru procedurą celną.

6a. W przypadku samochodów osobowych typu ambulans do podstawy opodatkowania nie wlicza się kwot stanowiących wartość specjalistycznego wyposażenia medycznego.

6b. Podstawą opodatkowania z tytułu dokonania czynności lub wystąpienia stanów faktycznych, o których mowa w art. 100 ust. 1a, jest średnia wartość rynkowa samochodu osobowego na rynku krajowym, pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.

7. Jeżeli nie można określić kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w szczególności w przypadku darowizny samochodu osobowego, za podstawę opodatkowania przyjmuje się średnią wartość rynkową samochodu osobowego na rynku krajowym, pomniejszoną o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.

8. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania w przypadku czynności lub stanów faktycznych, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 1a oraz 2, bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od średniej wartości rynkowej tego samochodu osobowego, organ podatkowy wzywa podatnika do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego.

9. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego, organ podatkowy określi wysokość podstawy opodatkowania.

10. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania ustalona z uwzględnieniem opinii biegłego odbiega co najmniej o 33 % od zadeklarowanej podstawy opodatkowania, koszty opinii biegłego lub biegłych ponosi podatnik.

11. Średnią wartością rynkową samochodu osobowego jest wartość ustalana na podstawie notowanej na rynku krajowym w dniu powstania obowiązku podatkowego średniej ceny zarejestrowanego na terytorium kraju samochodu osobowego tej samej marki, tego samego modelu, rocznika oraz – jeżeli jest to możliwe do ustalenia – z tym samym wyposażeniem i o przybliżonym stanie technicznym, co samochód osobowy odpowiednio:

1) nabyty na terytorium kraju;
2) nabyty wewnątrzwspólnotowo;
3) nabyty lub posiadany w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1a pkt 2;

4) powstały w wyniku dokonania w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowanym na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy.

12. Do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej stosuje się bieżący kurs średni waluty obcej wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu powstania obowiązku podatkowego.

13. W przypadku gdy w dniu powstania obowiązku podatkowego nie został wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski bieżący kurs średni waluty obcej, do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej stosuje się ostatni, przed dniem powstania obowiązku podatkowego, bieżący kurs średni wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski.

Art. 105. Stawka akcyzy na samochody osobowe wynosi:

1) 18,6 % podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych o pojemności silnika powyżej 2000 centymetrów sześciennych;

1a) 9,3 % podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych:

a) o hybrydowym napędzie spalinowo-elektrycznym, w którym energia elektryczna nie jest akumulowana przez podłączenie do zewnętrznego źródła zasilania, o pojemności silnika spalinowego wyższej niż 2000 centymetrów sześciennych, ale niewyższej niż 3500 centymetrów sześciennych,

b) stanowiących pojazd hybrydowy w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881) o pojemności silnika spalinowego wyższej niż 2000 centymetrów sześciennych, ale niewyższej niż 3500 centymetrów sześciennych;

1b) 1,55 % podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych o hybrydowym napędzie spalinowo-elektrycznym, w którym energia elektryczna nie jest akumulowana przez podłączenie do zewnętrznego źródła zasilania, o pojemności silnika spalinowego równej 2000 centymetrów sześciennych lub niższej;

2) 3,1 % podstawy opodatkowania – dla pozostałych samochodów osobowych.

Art. 106. 1. Podatnik z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe w sprawie akcyzy, według ustalonego wzoru,
2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

2. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, niepóźniej jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego dokonać obliczenia i zapłaty na rachunek właściwego urzędu skarbowego akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, niepóźniej jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3a. (uchylony)

3b. W przypadku, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 1, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego,
2) dokonać obliczenia i zapłaty akcyzy na rachunek właściwego urzędu skarbowego w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego

– niepóźniej jednak niż w dniu złożenia zawiadomienia zgodnie z przepisami o ruchu drogowym o dokonaniu w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowanym na terytorium kraju, zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy, a w przypadku gdy jego sprzedaż odbyła się przed dniem złożenia tego zawiadomienia – w dniu sprzedaży tego samochodu osobowego.

3c. W przypadku, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 2, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego,
2) dokonać obliczenia i zapłaty akcyzy na rachunek właściwego urzędu skarbowego w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego

– niepóźniej jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3d. Deklaracje podatkowe, o których mowa w ust. 1, i deklaracje uproszczone, o których mowa w ust. 2, 3b i 3c, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3e. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej mogą składać deklaracje, o których mowa w ust. 2, 3b i 3c, w postaci papierowej.

3f. W przypadku gdy samochód osobowy stanowi przedmiot współwłasności, jeden ze współwłaścicieli składa deklarację uproszczoną, obejmującą całkowitą kwotę akcyzy do zapłaty oraz złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oświadczenie, zawarte w tej deklaracji, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że zostałem upoważniony przez pozostałych współwłaścicieli do złożenia tej deklaracji.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

1) deklaracji podatkowych, o których mowa w ust. 1,
2) deklaracji uproszczonych, o których mowa w ust. 2, 3b i 3c

– wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego składania tych deklaracji, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie, że deklaracje stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 107. 1. Podmiot, który nabył prawo rozporządzania jak właściciel samochodem osobowym niezarejestrowanym wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego akcyza została zapłacona na terytorium

kraju, dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego, lub jeżeli w jego imieniu ta dostawa albo eksport są realizowane, ma prawo do zwrotu akcyzy na wniosek złożony właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie roku od dnia dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego.

1a. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego:

1) zarejestrowanego czasowo na terytorium kraju w celu umożliwienia jego wywozu za granicę zgodnie z przepisami o ruchu drogowym,
2) zarejestrowanego profesjonalnie na terytorium kraju w celu wykonywania jazd testowych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym

– od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju.

1b. Jeżeli samochód osobowy, o którym mowa w ust. 1a, w terminie roku od dnia dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu zostanie zarejestrowany na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, zwrot akcyzy nie przysługuje.

2. Zwrotowi nie podlega akcyza w kwocie niższej niż minimalna kwota zwrotu.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany posiadać dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu, którymi są w szczególności: dokumenty przewozowe, celne, faktura i specyfikacja dostawy oraz inne dokumenty handlowe związane z dostawą wewnątrzwspólnotową albo eksportem.

4. Do wniosku o zwrot załącza się dowód zapłaty akcyzy na terytorium kraju lub fakturę z wykazaną kwotą akcyzy oraz dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu, o których mowa w ust. 3.

5. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego lub pierwszej sprzedaży na terytorium kraju została zapłacona na terytorium kraju, są naczelnik urzędu skarbowego, któremu została złożona deklaracja podatkowa w sprawie tej akcyzy lub który wydał decyzję określającą wysokość tej akcyzy, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

5a. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, obliczonej i wykazanej w zgłoszeniu celnym lub określonej w wydanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji, są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;
2) osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

5b. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób określony w ust. 5 i 5a, organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.

5c. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu akcyzy na wniosek organu podatkowego, który określił wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

5d. W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zwrotu akcyzy w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 oprocentowanie zwrotu akcyzy przysługuje od dnia następującego po dniu upływu tych terminów.

5e. Do oprocentowania zwrotu akcyzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy od samochodu osobowego, minimalną kwotę zwrotu akcyzy, wzór wniosku o zwrot akcyzy oraz terminy zwrotu akcyzy, uwzględniając konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy oraz ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.

Art. 108. (uchylony)

Art. 109. 1. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju, do wydania podatnikowi, na jego wniosek, dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 109a ust. 2, art. 110 ust. 6, art. 110a ust. 2a, art. 111 ust. 4 i art. 112 ust. 3a.

1a. W przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1a, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju albo zmianą danych zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wydaje podatnikowi, na jego wniosek, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

2. Dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany wydać na wniosek zainteresowanego podmiotu dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 109a ust. 2, art. 110 ust. 6, art. 110a ust. 2a, art. 111 ust. 4 i art. 112 ust. 3a.

2a. Dla celów związanych z rejestracją samochodu ciężarowego lub specjalnego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.[17)]), niebędącego samochodem osobowym w rozumieniu art. 100 ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany wydać, na wniosek podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzwspólnotowego tego samochodu, dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju.

2b. Dla celów związanych ze zmianą danych zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, w związku z wprowadzeniem w pojeździe zarejestrowanym na terytorium kraju zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód ciężarowy lub specjalny o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,

[17)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180.

niebędący samochodem osobowym w rozumieniu art. 100 ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany wydać, na wniosek zainteresowanego podmiotu, dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju.

2c. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2–2b, załącza się dokumenty dotyczące samochodu, w szczególności fotografie, plany, schematy, katalogi, informacje od producenta lub inne dostępne dokumenty umożliwiające organowi podatkowemu wydanie dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju.

3. W przypadku sprzedaży nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego, niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju lub dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 3a–3c.

3a. Podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia samochodów osobowych, prowadzący sprzedaż nowych samochodów osobowych na rzecz wyspecjalizowanych salonów sprzedaży, posiadający z nimi długoterminowe umowy, może nie przekazywać tym salonom oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przekaże im kopię tego dokumentu. Kopia powinna zawierać oświadczenie podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowych nabyć samochodów osobowych o posiadaniu przez ten podmiot oryginału tego dokumentu.

3b. W przypadku przekazania przez podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia samochodów osobowych wyspecjalizowanemu salonowi sprzedaży oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wyspecjalizowany salon sprzedaży może nie przekazywać nabywcy samochodu osobowego oryginału tego dokumentu, jeżeli dołączy do faktury oświadczenie, że posiada oryginał tego dokumentu.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, gdy wyspecjalizowany salon sprzedaży nie posiada oryginału dokumentu, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z

przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany dołączyć do faktury oświadczenie, że posiada kopię dokumentu, o której mowa w ust. 3a.

3d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b i 3c, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawionej fakturze.

3e. Przez wyspecjalizowany salon sprzedaży, o którym mowa w ust. 3a–3c, należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej prowadzącą salon sprzedaży samochodów osobowych autoryzowany przez producenta samochodów osobowych lub jego upoważnionego przedstawiciela.

3f. Przepisy ust. 3–3e stosuje się odpowiednio do sprzedaży nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu ciężarowego lub specjalnego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, niebędącego samochodem osobowym w rozumieniu art. 100 ust. 4.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 109a. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy stanowiący pojazd elektryczny w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych i pojazd napędzany wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy pod warunkiem, że podmiot ten przedstawi dokumentację potwierdzającą, iż pojazd, którego dotyczy zwolnienie, jest pojazdem elektrycznym lub pojazdem napędzanym wodorem.

3. W przypadku sprzedaży samochodów osobowych, o których mowa w ust. 1, niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

4. Podmiot prowadzący sprzedaż nowych samochodów osobowych, o których mowa w ust. 1, na rzecz wyspecjalizowanych salonów sprzedaży, posiadający z nimi długoterminowe umowy, może nie przekazywać tym salonom oryginału zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, o którym mowa w ust. 2, jeżeli

przekaże im kopię zaświadczenia. Kopia zawiera oświadczenie podmiotu o posiadaniu przez ten podmiot oryginału tego zaświadczenia.

5. W przypadku przekazania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, wyspecjalizowanemu salonowi sprzedaży oryginału zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, o którym mowa w ust. 2, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wyspecjalizowany salon sprzedaży może nie przekazywać nabywcy tego samochodu osobowego oryginału zaświadczenia, jeżeli dołączy do faktury oświadczenie, że posiada oryginał tego zaświadczenia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, gdy wyspecjalizowany salon sprzedaży nie posiada oryginału zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany dołączyć do faktury oświadczenie, że posiada kopię zaświadczenia, o której mowa w ust. 4.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 i 6, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawionej fakturze.

8. Przez wyspecjalizowany salon sprzedaży należy rozumieć wyspecjalizowany salon sprzedaży, o którym mowa w art. 109 ust. 3e.

9. (uchylony)

Art. 110. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;
2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu w państwie członkowskim Unii Europejskiej przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;
3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;
4) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia jego przywozu na terytorium kraju;

5) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym osoba fizyczna miała miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia od akcyzy lub zwrotu podatku.

2. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju na pobyt stały w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli łącznie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, oraz przywóz następuje w okresie 2 miesięcy przed przewidywaną datą zawarcia związku małżeńskiego albo 4 miesięcy po dacie zawarcia tego związku małżeńskiego.

3. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 2, jest obowiązana do przedłożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dowodu zawarcia związku małżeńskiego w okresie 4 miesięcy od daty jego zawarcia.

4. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną, która nabyła w drodze dziedziczenia prawo własności lub prawo użytkowania tego samochodu osobowego na terytorium państwa członkowskiego, pod warunkiem że osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dokument stwierdzający prawo własności lub prawo użytkowania samochodu osobowego nabyte w drodze dziedziczenia potwierdzony przez notariusza lub inne właściwe władze, a także że samochód osobowy jest przywożony na terytorium kraju niepóźniej niż w terminie 2 lat, licząc od daty wejścia w posiadanie tego samochodu.

5. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawią dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju – w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty na terytoriach państw członkowskich Unii Europejskiej, z których powracają.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

7. W przypadku przywozu, o którym mowa w ust. 1 i 2, z terytorium państwa członkowskiego, samochód osobowy jest zwolniony od akcyzy, jeżeli został przywieziony przed upływem 12 miesięcy od dnia osiedlenia się osoby fizycznej na terytorium kraju.

8. Za miejsce stałego pobytu uznaje się miejsce, w którym osoba fizyczna przebywa przez co najmniej 185 dni w roku kalendarzowym ze względu na swoje więzi osobiste i zawodowe. W przypadku osoby niezwiązanej z tym miejscem zawodowo na osobiste powiązania wskazuje istnienie ścisłych więzi pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka. Jednakże za miejsce stałego pobytu osoby związanej zawodowo z miejscem innym niż miejsce powiązań osobistych, i z tego względu przebywającej na zmianę w różnych miejscach na terytoriach dwóch lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej, uznaje się miejsce, z którym jest związana osobiście, pod warunkiem że regularnie tam powraca. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony, jeśli osoba mieszka na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wypełnienia zadania w określonym czasie. Studia wyższe bądź nauka w szkole poza miejscem stałego pobytu nie stanowią zmiany miejsca stałego pobytu.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju na pobyt stały lub powracających z czasowego pobytu z terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 110a. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy stanowiący specjalistyczny środek transportu sanitarnego, przeznaczony do działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń zdrowotnych przez podmioty lecznicze wpisane do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, spełniający cechy techniczne i jakościowe, z wyłączeniem wyposażenia w wyroby medyczne, określone w Polskich Normach przenoszących europejskie normy zharmonizowane, których szczegółowe dane zostały określone w Polskiej Normie PN-EN 1789+A1.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy ambulansów drogowych:

1) typu B – ambulans ratunkowy;
2) typu C – ruchoma jednostka intensywnej opieki.

2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

2aa. Przepisy art. 109a ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

2b. Zmiany Polskiej Normy PN-EN 1789+A1 nie powodują zmian w opodatkowaniu akcyzą samochodów osobowych, jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.

Art. 110b. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy zarejestrowany profesjonalnie na terytorium kraju w celu wykonywania jazd testowych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

2. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jest:

1) wykonywanie jazd testowych samochodem osobowym z wypełnionym profesjonalnym dowodem rejestracyjnym i z wykorzystaniem profesjonalnych tablic rejestracyjnych zgodnie z decyzją o profesjonalnej rejestracji pojazdów, o której mowa w art. 80t i art. 80v ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
2) przeznaczenie samochodu osobowego do badań naukowych lub prac rozwojowych w ramach prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej przez okres ważności decyzji o profesjonalnej rejestracji pojazdów, o której mowa w art. 80t i art. 80v ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, niedłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego;
3) wpisanie samochodu osobowego do wykazu pojazdów zgodnie z art. 80x ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
4) wywóz samochodu osobowego z terytorium kraju, wycofanie samochodu osobowego z eksploatacji i uzyskanie zaświadczenia o jego demontażu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056), albo zwrot samochodu osobowego producentowi samochodu osobowego lub jego upoważnionemu przedstawicielowi – w terminie 14 dni od dnia upływu okresu, o którym mowa w pkt 2.

3. Przez działalność badawczo-rozwojową, o której mowa w ust. 2 pkt 2, rozumie się działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4. Przez badania naukowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2, rozumie się badania naukowe w rozumieniu art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[18)]).

5. Przez prace rozwojowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2, rozumie się prace rozwojowe w rozumieniu art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

7. Podmiot korzystający ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przedstawić właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dokumenty potwierdzające wywóz samochodu osobowego z terytorium kraju, zaświadczenie o jego demontażu albo dokument potwierdzający zwrot samochodu osobowego producentowi samochodu osobowego lub jego upoważnionemu przedstawicielowi – w terminie 30 dni od dnia upływu okresu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

8. W przypadku naruszenia warunków, o których mowa w ust. 2, lub nieprzedstawienia w terminie dokumentów albo zaświadczenia, o których mowa w ust. 7, podmiot jest obowiązany do zapłaty akcyzy, której wysokość określa się według stanu z dnia powstania obowiązku podatkowego. Przepisy o zaległościach podatkowych stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 6, traci ważność.

Art. 111. 1. Zwalnia się od akcyzy:

1) samochód osobowy przywożony czasowo do celów prywatnych przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

[18)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187 i 203.

a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, w rozumieniu art. 110 ust. 8, na terytorium państwa członkowskiego,
b) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby,
c) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,
d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej w okresie czasowego przywozu, jednakże samochód osobowy należący do przedsiębiorstwa wynajmującego z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego może być podnajmowany w celu jego ponownego przywozu, jeżeli znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego na skutek wykonania umowy najmu, która na terytorium tego państwa członkowskiego została zrealizowana; samochód może też być zwrócony na terytorium państwa członkowskiego przez pracownika przedsiębiorstwa wynajmującego, na terytorium którego został wynajęty, także w przypadku gdy pracownik ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju;

2) samochód osobowy przywożony czasowo do celów zawodowych przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, w rozumieniu art. 110 ust. 8, na terytorium państwa członkowskiego,
b) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,
c) samochód osobowy nie będzie służył na terytorium kraju do odpłatnego transportu osób ani do odpłatnego lub nieodpłatnego transportu towarów do celów przemysłowych lub handlowych,
d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej w okresie czasowego przywozu,
e) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi na terytorium państwa członkowskiego, na terytorium którego osoba fizyczna ma miejsce

zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia od akcyzy lub zwrotu podatku, z zastrzeżeniem ust. 2;

3) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego, w którym użytkownik ma miejsce zamieszkania, używany w regularnych podróżach z miejsca zamieszkania do miejsca pracy na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c–e;

4) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego, w którym student ma miejsce zamieszkania, używany przez niego na terytorium kraju, w którym przebywa on wyłącznie w celu studiowania, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c–e.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, uważa się za spełniony, jeżeli samochód osobowy posiada urzędowy znak rejestracyjny państwa członkowskiego, na terytorium którego został zarejestrowany, z wyłączeniem tymczasowych znaków rejestracyjnych. W przypadku samochodu osobowego zarejestrowanego na terytorium państwa członkowskiego, na terytorium którego wydanie urzędowych znaków rejestracyjnych nie stanowi dowodu, że samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi na terytorium państwa członkowskiego, użytkownik powinien wykazać w inny sposób, że wymagane podatki lub opłaty zostały zapłacone.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest bezterminowe.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, miejsce stałego pobytu na terytorium państwa członkowskiego ustala się na podstawie dokumentów, w szczególności dowodu tożsamości lub innego dokumentu urzędowego. W przypadku wątpliwości dotyczących spełnienia warunku posiadania miejsca stałego pobytu, zwolnienie od akcyzy następuje pod warunkiem wpłacenia kaucji pieniężnej w walucie polskiej, w wysokości kwoty akcyzy, która byłaby należna.

6. Zwrot kaucji następuje w terminie dwóch miesięcy od dnia przedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego. Od kwoty zwracanej kaucji nie przysługują odsetki.

7. W przypadku nieprzedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu w terminie dwunastu miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zalicza kaucję na poczet kwoty należnej akcyzy.

8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju z terytorium państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

9. (uchylony)

Art. 112. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony spoza terytorium państw członkowskich oraz państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium tych państw, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;
2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu poza terytorium państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;
3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;
4) osoba ta przebywała poza terytorium państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez okres co najmniej 12 kolejnych miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu;
5) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej przez okres 12 miesięcy od dnia jego przywozu na terytorium kraju.

2. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych skierowanych lub wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawią dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej

Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju – w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty w państwach, z których powracają.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zwolnienie od akcyzy obejmuje również samochody osobowe przywożone z terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, nabywane w drodze powrotnej z terytorium państwa trzeciego.

3a. W przypadku zwolnienia od akcyzy samochodu osobowego, o którym mowa w ust. 3, przywożonego z terytorium państwa członkowskiego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje, na wniosek zainteresowanego podmiotu, zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

4. Przepisy art. 110 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 113. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienia samochodów osobowych od akcyzy i określić wzór zaświadczenia stwierdzającego takie zwolnienia, w przypadku gdy wynika to z:

1) przepisów prawa Unii Europejskiej,
2) umów międzynarodowych,
3) zasady wzajemności

– określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu samochodami osobowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Zwolnienia od akcyzy mogą być realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.

3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

Art. 113a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w art. 109 ust. 1–2b, art. 109a ust. 2, art. 110 ust. 6, art. 110a ust. 2a i art. 112 ust. 3a, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych, samochodów ciężarowych lub specjalnych o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz konieczność ich identyfikacji.

DZIAŁ VI

Znaki akcyzy

Rozdział 1

Obowiązek oznaczania znakami akcyzy

Art. 114. Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 115. 1. Prawo wyłączne do wytwarzania znaków akcyzy minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej z siedzibą w Warszawie, zwanej dalej „wytwórcą".

1a. Wytwórca zapewnia bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania znaków akcyzy.

2. Wytwórca może zbywać znaki akcyzy wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. Wytwórca może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwym naczelnikom urzędów skarbowych w sprawach znaków akcyzy lub podmiotom przez nich upoważnionym.

Art. 116. 1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a, ciąży na zarejestrowanym, zgodnie z art. 16, podmiocie będącym:

1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy, z zastrzeżeniem pkt 6 i 7;
2) importerem;
3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;
4) przedstawicielem podatkowym;
5) podmiotem dokonującym produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;
6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
7) podmiotem zamierzającym nabyć wyroby akcyzowe i posiadającym zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1.

1a. Obowiązek oznaczania suszu tytoniowego podatkowymi znakami akcyzy ciąży na podmiocie dokonującym czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1–3.

1b. Producent wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich będący rolnikiem wyrabiającym mniej niż 100 hektolitrów wina w ciągu roku gospodarczego wyłącznie z winogron pochodzących z upraw własnych winorośli, który nie dokonał zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych do obrotu, ma obowiązek oznaczania tych wyrobów podatkowymi znakami akcyzy.

2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o importerze rozumie się przez to również podmiot niebędący importerem, lecz na którym ciąży obowiązek uiszczenia cła, o którym mowa w art. 13 ust. 2.

3. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, w przypadku gdy wyroby te przeznaczone są do dalszej sprzedaży.

4. W przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 3, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – nabywca tych wyrobów, jest obowiązany zakupić znaki akcyzy i oznaczyć nimi wyroby. Z czynności oznaczania sporządza się protokół.

5. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 3, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go w celu potwierdzenia naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, ponownie rozlanych lub rozważonych w inne opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych w miejscu ich sprzedaży detalicznej.

Art. 117. 1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadkach, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 2 oraz w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, odpowiednio przed dokonaniem ich sprzedaży lub przekazaniem do magazynu wyrobów gotowych.

2. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy:

1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego albo do składu podatkowego, w którym jest miejsce importu, i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
2) przemieszczane na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, chyba że przemieszczanie dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, które są przemieszczane w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
3) przemieszczone na terytorium kraju z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę.

3. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być przedmiotem sprzedaży na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 118. 1. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są:

1) całkowicie niezdatne do użytku;
2) wyprowadzane ze składu podatkowego i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport;
3) wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego i przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych podróżnym udającym się poza terytorium kraju;
4) przewożone przez terytorium kraju w ramach procedury tranzytu w rozumieniu przepisów prawa celnego;

5) przewożone z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez terytorium kraju;
6) wyprodukowane na warunkach określonych w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5 i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport.

2. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się także wyroby akcyzowe, które są zwolnione od akcyzy albo objęte zerową stawką akcyzy.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydane z magazynu wyrobów gotowych pod warunkiem powiadomienia na piśmie właściwego naczelnika urzędu skarbowego przed dniem wprowadzenia wyrobów akcyzowych do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Na wniosek właściwego naczelnika urzędu skarbowego naczelnik urzędu celno-skarbowego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu albo do momentu wprowadzenia ich do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.

6. Warunkiem zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, jest złożenie zabezpieczenia kwoty akcyzy na zasadach i w trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zwolnić z obowiązku oznaczania niektórych wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, w przypadku gdy:
1) uzasadnia to ważny interes państwa lub podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;
2) wynika to z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych;
3) wskazuje na to przeznaczenie niektórych wyrobów akcyzowych, w postaci próbek do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określi okres, na jaki zwolnienie jest wprowadzane, oraz warunki i tryb stosowania zwolnień w odniesieniu do niektórych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie, biorąc pod uwagę sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfikę obrotu tymi wyrobami oraz konieczność zapewnienia kontroli nad tym obrotem.

Rozdział 2

Zasady i tryb nanoszenia znaków akcyzy

Art. 120. 1. Znaki akcyzy mogą mieć w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.

2. Znak akcyzy jest nanoszony na opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego lub bezpośrednio na wyrób akcyzowy w taki sposób, aby zdjęcie znaku lub otwarcie opakowania w miejscu przeznaczonym do jego otwierania albo użycie wyrobu powodowały trwałe i widoczne uszkodzenie znaku w sposób uniemożliwiający jego powtórne użycie, chyba że znak akcyzy jest nanoszony bezpośrednio na wyrób akcyzowy w sposób trwały.

3. Opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego jest to opakowanie samodzielne, bezpośrednio chroniące wyrób akcyzowy:

1) jednorazowego lub wielokrotnego użytku oraz
2) przystosowane lub umożliwiające jego przystosowanie do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim lub z niego wyrobu akcyzowego, oraz
3) posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, które jest lub może być przystosowane do bezpośredniego lub pośredniego spożycia wyrobu albo umożliwia bezpośrednie lub pośrednie spożycie wyrobu, a także
4) przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych.

4. W przypadku płynu do papierosów elektronicznych, wyrobów nowatorskich, saszetek nikotynowych i innych wyrobów nikotynowych opakowanie jednostkowe jest to opakowanie samodzielne, bezpośrednio lub pośrednio chroniące płyn do papierosów elektronicznych, wyroby nowatorskie, saszetki nikotynowe lub inne wyroby nikotynowe:

1) jednorazowego lub wielokrotnego użytku oraz

2) przystosowane lub umożliwiające jego przystosowanie do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim płynu do papierosów elektronicznych, wyrobu nowatorskiego, saszetek nikotynowych lub innego wyrobu nikotynowego, oraz
3) posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, a także
4) przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych

– przeznaczone do sprzedaży w tej postaci konsumentom.

Art. 121. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazuje, w drodze decyzji, sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności rodzaj, nazwę i pochodzenie wyrobu akcyzowego, zawartość i rodzaj opakowania jednostkowego wyrobu akcyzowego, szczegółowy sposób naniesienia znaków akcyzy oraz czas, na jaki wydano decyzję.

Art. 122. (uchylony)

Art. 123. 1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych, na które zostały naniesione, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą sprzedawane na terytorium kraju.

2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy.

3. Zdjęte znaki akcyzy są:
1) zwracane do wytwórcy albo
2) niezwłocznie niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 124. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek kasowania nanoszonych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe znaków akcyzy w celu uniemożliwienia ich powtórnego wykorzystania, określając również szczegółowe warunki, sposób i tryb kasowania znaków akcyzy, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Rozdział 3

Procedura otrzymywania znaków akcyzy

Art. 125. 1. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje zarejestrowany, zgodnie z art. 16, podmiot będący:

1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy, z zastrzeżeniem pkt 6;
2) importerem;
3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;
4) przedstawicielem podatkowym;
5) podmiotem dokonującym produkcji, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;
6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
7) podmiotem, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7.

1a. W przypadku wyrobów akcyzowych, które po dokonaniu importu i dopuszczeniu do obrotu mają być wysyłane przez zarejestrowanego wysyłającego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego na terytorium kraju, znaki akcyzy może otrzymać importer, podmiot prowadzący skład podatkowy albo właściciel wyrobów, o którym mowa w art. 13 ust. 3, w przypadku gdy będzie wyprowadzał te wyroby ze składu podatkowego.

1b. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje również podmiot dokonujący czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1–3.

1c. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje również producent wina, o którym mowa w art. 116 ust. 1b.

2. Legalizacyjne znaki akcyzy są sprzedawane:

1) posiadaczowi występujących poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi;

2) nabywcy wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej.

3. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składa wstępne zapotrzebowanie na znaki akcyzy na rok kalendarzowy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 30 października roku poprzedzającego rok, na który jest składane wstępne zapotrzebowanie.

4. W przypadku wystąpienia w ciągu roku kalendarzowego okoliczności uzasadniających złożenie, zmianę lub cofnięcie wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy podmiot, którego to dotyczy, jest obowiązany, z chwilą powstania tych okoliczności, do niezwłocznego złożenia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych takiego zapotrzebowania, jego zmiany lub cofnięcia, z tym że ostateczna zmiana wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy w przypadku:

1) wyrobów nowatorskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem cygar i cygaretek, nie może być złożona po dniu 30 września danego roku kalendarzowego, a jeżeli jest składana po dniu 1 września danego roku kalendarzowego, nie może przekraczać 5 % ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu;
2) zmiany wzorów znaków akcyzy nie może być złożona po upływie ostatniego dnia czwartego miesiąca poprzedzającego datę wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy, a jeżeli jest składana po pierwszym dniu czwartego miesiąca poprzedzającego datę wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy, nie może przekraczać 5 % ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu.

4a. Podmiot, który nie odebrał znaków akcyzy, objętych ostateczną zmianą wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, o której mowa w ust. 4, do końca danego roku kalendarzowego, wpłaca kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy.

5. Niezłożenie wstępnego zapotrzebowania lub zmiany wstępnego zapotrzebowania powoduje, że wynikające z tego skutki braku znaków akcyzy

obciążają podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który nie dopełnił obowiązku w tym zakresie.

6. (uchylony)

Art. 126. 1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy na wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza odpowiednio dokumenty o:

1) zaległościach podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa albo ich braku;
2) rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i posiadaniu zezwolenia, koncesji lub uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
3) rejestracji podatkowej, o której mowa w art. 16;
4) zgłoszeniu planowanego nabycia wewnątrzwspólnotowego – w przypadku, o którym mowa w art. 78 ust. 3 pkt 1;
5) złożonym zabezpieczeniu należności podatkowych;
6) uprawnieniu do:
   a) prowadzenia składu podatkowego,
   b) nabywania albo jednorazowego nabycia wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
   c) (uchylona)
   d) wykonywania czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,
   e) wyprowadzania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych jako podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3,
   f) wyprowadzania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych jako podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7;
7) posiadanych wyrobach akcyzowych.

3. Przed wydaniem decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który złożył wniosek o:

1) wydanie podatkowych znaków akcyzy – wpłaca kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy oraz kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy;
2) sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy – wpłaca należność za te znaki.

4. Kwota wpłacana na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowi co najmniej 80 % całkowitych kosztów ich wytworzenia.

5. Wpływy uzyskane ze sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wpływy z tytułu kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowią dochód budżetu państwa.

6. (uchylony)

Art. 127. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:
1) nie zostanie wpłacona kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy lub
2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy, lub
3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy:
1) który ma zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa lub
2) wobec którego jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe lub likwidacyjne, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.

3. W przypadku wydania decyzji o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.

Art. 128. 1. Znaki akcyzy są wydawane, na wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczenia wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, przez:

1) właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy;
2) wytwórcę.

2. Wydanie znaków akcyzy przez wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy wydanego przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach znaków akcyzy.

Art. 129. (uchylony)

Rozdział 4

Prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy

Art. 130. 1. Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie albo nieodpłatnie innym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 3–5.

2. Znaki akcyzy są zwracane:

1) właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, od którego odebrano te znaki;
2) wytwórcy.

3. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy mogą przekazać znaki akcyzy podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, będące przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego.

4. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może przekazywać znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe stanowiące jego własność podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy albo podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa trzeciego.

4a. Podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, może przekazywać podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.

4b. W przypadku śmierci przedsiębiorcy znaki akcyzy, które otrzymał zmarły przedsiębiorca, przejmuje z mocy prawa:

1) przedsiębiorstwo w spadku, w przypadku gdy zarząd sukcesyjny został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy;
2) osoba, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonująca czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy, w przypadku gdy zarząd sukcesyjny nie został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy.

5. Znaki akcyzy mogą być przekazane:

1) następcom prawnym lub podmiotom przekształconym w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
2) jednemu z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy, który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z decyzji oraz zezwoleń akcyzowych, o których mowa w art. 20a ust. 4 oraz art. 84 ust. 1, na zasadach, o których mowa w art. 84e;
3) przedsiębiorstwu w spadku przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonujące czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy, w przypadku ustanowienia zarządu sukcesyjnego po śmierci przedsiębiorcy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazania znaków akcyzy:

1) następcom prawnym lub podmiotom przekształconym w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
2) jednemu z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy, który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z decyzji oraz zezwoleń akcyzowych, o których mowa w art. 20a ust. 4 oraz art. 84 ust. 1, na zasadach, o których mowa w art. 84e,
3) przedsiębiorstwu w spadku przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonujące

czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy, w przypadku ustanowienia zarządu sukcesyjnego po śmierci przedsiębiorcy

– uwzględniając konieczność kontroli nad przekazaniem znaków akcyzy oraz identyfikacji rodzaju i liczby przekazywanych znaków akcyzy.

Art. 131. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. Znaki akcyzy muszą być przechowywane i przewożone w sposób zapewniający zabezpieczenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

7. Za uszkodzone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych pozwala na identyfikację znaków co do oryginalności, rodzaju, nazwy, wymiarów, serii, numeru ewidencyjnego i daty wytworzenia.

8. Za zniszczone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych uniemożliwia identyfikację znaku co do jego rodzaju, nazwy, serii, numeru identyfikacyjnego oraz daty wytworzenia.

9. Za utracone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który je utracił w następstwie innych okoliczności niż:

1) naniesienie znaków akcyzy na wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego i wprowadzenie wyrobu do sprzedaży z naniesionym znakiem akcyzy;
2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do wytwórcy;
3) przekazanie znaków akcyzy przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub przedstawiciela podatkowego podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobu akcyzowego lub wyrób akcyzowy będący przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego;

4) przekazanie znaków akcyzy przez właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, lub podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe;
5) zabezpieczenie znaków akcyzy przez właściwy organ administracji publicznej w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.

10. (uchylony)

Art. 132. 1. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani uzyskać od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

2. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany uzyskać od podmiotu prowadzącego skład podatkowy albo od podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

2a. Podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, jest obowiązany uzyskać od podmiotu prowadzącego skład podatkowy rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

3. Rozliczenie powinno zawierać w szczególności informacje o rodzaju i liczbie znaków akcyzy przekazanych w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych oraz niewykorzystanych.

4. Znaki akcyzy uszkodzone oraz znaki akcyzy, które nie będą wykorzystywane do oznaczania wyrobów akcyzowych, powinny być zwrócone podmiotowi, który je wydał, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania przez podmiot, któremu znaki akcyzy zostały wydane, od podmiotu, któremu znaki akcyzy zostały przekazane w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.

5. (uchylony)

Art. 133. 1. Uszkodzone i zniszczone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.

2. Wyroby akcyzowe oznaczone uszkodzonymi albo zniszczonymi znakami akcyzy nie mogą być sprzedawane.

3. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 30 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub zniszczenia, podmiotowi, który je wydał, albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 134. 1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia wprowadzenia nowego wzoru lub zakończenia stosowania dotychczasowego wzoru znaku akcyzy, zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał.

2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru lub zakończeniem stosowania dotychczasowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia odpowiednio wprowadzenia nowego wzoru lub zakończenia stosowania dotychczasowego wzoru.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji, o której mowa w art. 126 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy jest obowiązany do zwrotu znaków akcyzy niewykorzystanych na dzień doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność, podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność.

4. W przypadku zaprzestania wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy obowiązany jest do rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy przed dniem złożenia zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania tych czynności.

5. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy dokonuje następca prawny podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie 14 dni od przejęcia praw i obowiązków.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy niż określony w ust. 2 okres ważności dotychczasowych znaków akcyzy, z wyłączeniem znaków akcyzy na wyroby tytoniowe, oraz różnicować go w zależności od wyrobów akcyzowych, na które nanoszone są znaki

akcyzy, uwzględniając zapewnienie bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy i kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi.

Art. 135. 1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy przysługuje, z zastrzeżeniem art. 136 ust. 8, bezzwłocznie zwrot wpłaconych kwot stanowiących odpowiednio wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy pomniejszone o koszty ich wytworzenia.

2. Zwrotowi nie podlegają kwoty wpłacone na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy, z wyjątkiem kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy zwracanych w związku z wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy lub stwierdzeniem nieważności decyzji, o której mowa w art. 126 ust. 1, jeżeli zwracane znaki są niewykorzystane i nieuszkodzone, a ich zwrot następuje w terminie, o którym mowa w art. 134 ust. 1 lub 3.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki zwrotu wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, uwzględniając zasady dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz przypadki, w których wyrób akcyzowy nie będzie wprowadzany do sprzedaży na terytorium kraju.

Art. 136. 1. Podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, cygar, cygaretek, urządzeń do waporyzacji, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych jest obowiązany, w okresie 24 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, cygar, cygaretek, urządzeń do waporyzacji, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego – sprowadzić na terytorium kraju wyroby spirytusowe, wyroby winiarskie, cygara, cygaretki, urządzenia do waporyzacji, saszetki nikotynowe lub inne wyroby nikotynowe oznaczone tymi znakami.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność dla podmiotu, który otrzymał je na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, i nie mogą być nanoszone przez ten podmiot na:

1) opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, cygar, cygaretek, urządzeń do waporyzacji, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych lub
2) wyroby akcyzowe, o których mowa w pkt 1.

3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi w terminie 60 dni od dnia utraty ich ważności podmiotowi, który je wydał.

4. Podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów nowatorskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem cygar i cygaretek, jest obowiązany nanieść znaki akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów nowatorskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem cygar i cygaretek, lub na wyroby nowatorskie, płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby tytoniowe, z wyłączeniem cygar i cygaretek, do końca roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach.

5. Od dnia 1 stycznia danego roku kalendarzowego na opakowania jednostkowe wyrobów nowatorskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem cygar i cygaretek, lub na wyroby nowatorskie, płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby tytoniowe, z wyłączeniem cygar i cygaretek, mogą być nanoszone wyłącznie znaki akcyzy z nadrukowanym rokiem wytworzenia odpowiadającym rozpoczynającemu się rokowi kalendarzowemu.

6. Znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów nowatorskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem cygar i cygaretek, lub na wyroby nowatorskie, płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby tytoniowe, z wyłączeniem cygar i cygaretek, w danym roku kalendarzowym zachowują ważność do ostatniego dnia lutego następnego roku kalendarzowego.

7. Znaki akcyzy na wyroby nowatorskie, płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby tytoniowe, z wyłączeniem cygar i cygaretek, niewykorzystane do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego są zwracane w terminie do końca lutego następnego roku kalendarzowego podmiotowi, który je wydał.

8. Zwracającemu znaki akcyzy po terminach, o których mowa w ust. 3 i 7, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

9. Na wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów nowatorskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem cygar i cygaretek, znakami akcyzy wydanie decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy na wyroby nowatorskie, płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby tytoniowe, z wyłączeniem cygar i cygaretek, z nadrukowanym rokiem wytworzenia odpowiadającym następnemu rokowi kalendarzowemu i wydania upoważnienia do odbioru tych znaków akcyzy oraz wydanie znaków akcyzy może nastąpić przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, pod warunkiem odebrania znaków akcyzy, o których mowa w art. 125 ust. 4, a w przypadku ich nieodebrania – wpłacenia kwot należności, o których mowa w art. 125 ust. 4a.

10. Znaki akcyzy odbierane na zasadach określonych w ust. 9 mogą być nanoszone na opakowania jednostkowe wyrobów nowatorskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem cygar i cygaretek, lub na wyroby nowatorskie, płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby tytoniowe, z wyłączeniem cygar i cygaretek, przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, z tym że wyprowadzenie tak oznaczonych wyrobów ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, import albo nabycie wewnątrzwspólnotowe nie może nastąpić przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach.

Art. 137. (uchylony)

Art. 137a. 1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia albo zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, właścicielowi wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, podmiotowi, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, jeżeli oznaczenie następuje w składzie podatkowym na terytorium kraju, oraz podmiotowi dokonującemu produkcji, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5, przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy.

2. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania są zwracane podmiotowi, który je wydał, albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

3. Zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy przysługuje pod warunkiem przedstawienia protokołu potwierdzającego:

1) utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków akcyzy oraz
2) zwrot uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy albo zniszczenie uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy.

4. W zamian za znaki akcyzy utracone, uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych wydaje się znaki akcyzy odpowiadające, co do rodzaju i serii, znakom akcyzy utraconym, uszkodzonym i zniszczonym.

Rozdział 5

Przepisy upoważniające o charakterze obligatoryjnym w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy

Art. 137b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) postacie znaków akcyzy, ich wzory, kryteria jakościowe, jakie powinny spełniać znaki akcyzy, i elementy znaków akcyzy oraz szczegółowe sposoby nanoszenia znaków akcyzy na typowe dla danego rodzaju wyrobów akcyzowych opakowania jednostkowe, uwzględniając konieczność zapewnienia kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi oraz prawidłowością nanoszenia znaków akcyzy, a także rodzaje wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy oraz konieczność zastosowania w znakach akcyzy odpowiednich zabezpieczeń;
2) wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy na nietypowe opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, uwzględniając różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych;
3) szczegółowe przypadki, w których znaki akcyzy mogą być zdjęte z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych, warunki i tryb zdejmowania znaków akcyzy oraz wzór wniosku o zdjęcie znaków akcyzy, uwzględniając przypadki zwrotu wyrobów akcyzowych w związku

z występującymi w nich wadami fizycznymi oraz przypadki wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium kraju, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy;

4) wzór wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom obowiązanym do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy odpowiedniej liczby i odpowiednich rodzajów tych znaków;

5) wysokość kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, wysokość kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy, wysokość należności z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wysokość kosztów wytworzenia legalizacyjnych znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zabezpieczenia wpływów z tytułu akcyzy, wysokość akcyzy należnej od wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy oraz nakłady ponoszone na wytworzenie znaków akcyzy;

6) wzór wniosku o wydanie podatkowych znaków akcyzy lub o sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy, a także wzór tego upoważnienia oraz szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do wniosku o wydanie podatkowych znaków akcyzy lub o sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy, uwzględniając konieczność identyfikacji rodzaju i liczby wydawanych znaków akcyzy oraz identyfikacji podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także częstotliwość składania wniosków;

7) sposób przewozu i przechowywania znaków akcyzy, uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniej kontroli nad wydanymi znakami akcyzy;

8) szczegółowy zakres i termin dokonywania rozliczeń znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego i terminowego ich rozliczenia;

9) sposób zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony znaków akcyzy;

10) normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych w stosunku do łącznej liczby znaków akcyzy wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych oraz zespół czynności, które składają się na proces oznaczania

wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, uwzględniając konieczność kontroli prawidłowości wykorzystania znaków akcyzy przez podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Art. 138. (uchylony)

DZIAŁ VIA

Ewidencje i inne dokumentacje

Art. 138a. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi ewidencję wyrobów akcyzowych.

2. Operator logistyczny prowadzący skład podatkowy oprócz ewidencji, o której mowa w ust. 1, prowadzi ewidencję wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi, innych niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości, rodzajów oraz miejsca magazynowania w składzie podatkowym wyrobów akcyzowych:
   a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym wyrobów importowanych, które zostały wprowadzone do składu podatkowego,
   b) nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym:
      – wyrobów zwolnionych od akcyzy, w tym zwolnionych ze względu na ich przeznaczenie,
      – wyrobów opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w art. 89;
2) ustalenie ilości i rodzajów wyrobów, od których została zapłacona akcyza;
3) ustalenie ilości i rodzajów magazynowanych w jednym zbiorniku wyrobów energetycznych:
   a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy,
   b) od których została zapłacona akcyza,
   c) zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,
   d) opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w art. 89;
4) wyodrębnienie kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu w związku z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, oraz kwoty akcyzy, która przypadałaby do zapłaty, gdyby wyroby nie były zwolnione od akcyzy;

5) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych wprowadzonych do składu podatkowego i wyprodukowanych w składzie podatkowym;
6) ustalenie ilości wysłanych lub otrzymanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, daty wysłania lub odbioru tych wyrobów, a także miejsca odbioru w przypadku ich przemieszczania oraz informacje o e-DD;
7) ustalenie właściciela wyrobów akcyzowych, innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, oraz posiadania przez tego właściciela wymaganej koncesji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, powinna umożliwiać ustalenie ilości oraz rodzajów magazynowanych w składzie podatkowym wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi, innych niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego.

Art. 138b. 1. Zarejestrowany wysyłający prowadzi ewidencję wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności ustalenie ilości i rodzaju wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego wysyłającego oraz określenie kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu w związku z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, oraz podmiotu, do którego są wysyłane wyroby akcyzowe.

Art. 138c. 1. Ewidencję wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo prowadzą:
1) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
2) podatnik nabywający wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju;

3) podatnik nabywający wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

2. Przedstawiciel podatkowy prowadzi ewidencję nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych dostarczanych na terytorium kraju przez wysyłający podmiot zagraniczny, którego jest przedstawicielem.

3. Ewidencje, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości i rodzaju wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo;
2) określenie kwot akcyzy;
3) ustalenie podmiotu, który wysłał wyroby akcyzowe, oraz podmiotu, na rzecz którego wyroby akcyzowe zostały nabyte wewnątrzwspólnotowo.
4) (uchylony)

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powinna umożliwiać dodatkowo ustalenie posiadania przez właściciela, na rzecz którego zarejestrowany odbiorca dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego paliwa, wymaganej koncesji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 138d. 1. Do prowadzenia dokumentacji kontroli nad produkcją alkoholu etylowego, obrotem nim i jego zużyciem obowiązani są:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy;
2) podmiot produkujący alkohol etylowy poza składem podatkowym na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 4–5;
3) podmiot zużywający.

2. Dokumentacja kontroli, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości alkoholu etylowego wytworzonego, przetworzonego, przerobionego na ocet, znajdującego się w magazynie, oczyszczonego, skażonego, rektyfikowanego, odwodnionego, rozlanego w opakowania jednostkowe oraz zniszczonego;
2) określenie kwot akcyzy;
3) ustalenie miejsca i daty wytworzenia alkoholu etylowego, jego przetworzenia, przerobienia na ocet, dokonania obrotu nim w magazynie, jego oczyszczenia,

skażenia, rektyfikacji, odwodnienia, rozlania go w opakowania jednostkowe oraz zniszczenia.

Art. 138e. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy i zarejestrowany wysyłający prowadzą ewidencję dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać dane dotyczące dokumentów handlowych, w szczególności w zakresie podmiotów i wyrobów akcyzowych, których te dokumenty dotyczą.

Art. 138f. 1. Ewidencję wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie prowadzą:

1) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
2) podmiot pośredniczący;
3) podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, z wyłączeniem podmiotu zużywającego, który wyłącznie używa do celów opałowych pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności ustalenie ilości i rodzaju wysłanych lub otrzymanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, daty wysłania lub odbioru tych wyrobów, a także miejsca odbioru w przypadku ich przemieszczania oraz uzyskanie informacji o e-DD.

Art. 138g. 1. Ewidencję suszu tytoniowego prowadzą:

1) pośredniczący podmiot tytoniowy;
2) osoba upoważniona w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego, w przypadku gdy pośredniczącym podmiotem tytoniowym jest przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. b;

3) podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20c, w przypadku gdy pośredniczącym podmiotem tytoniowym jest przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c;
4) podmiot prowadzący skład podatkowy, który magazynuje susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości suszu tytoniowego:
   a) nabytego na terytorium kraju,
   b) nabytego wewnątrzwspólnotowo,
   c) importowanego,
   d) sprzedanego na terytorium kraju,
   e) dostarczonego wewnątrzwspólnotowo,
   f) eksportowanego,
   g) zużytego przez pośredniczący podmiot tytoniowy,
   h) zniszczonego,
   i) przemieszczanego ze składu podatkowego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4,
   j) przemieszczanego do składu podatkowego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;
2) ustalenie:
   a) podmiotu, od którego susz tytoniowy został nabyty lub importowany,
   b) podmiotu, któremu susz tytoniowy został sprzedany,
   c) podmiotu, do którego susz tytoniowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo lub wyeksportowany;
3) ustalenie ilości i sposobu przetwarzania suszu tytoniowego;
4) ustalenie miejsca i adresu magazynowania suszu tytoniowego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 138h. 1. Ewidencję ilościową energii elektrycznej prowadzą:

1) podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu;
2) podatnik zużywający energię elektryczną w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4;
3) podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5;

4) podmiot dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu energii elektrycznej.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 7a pkt 1.

2a. W przypadku gdy moc generatorów produkujących energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii jednostki organizacyjnej jednostki samorządu terytorialnego przekroczy 1 MW, jednostka samorządu terytorialnego prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, tej energii w zakresie odnoszącym się do tej jednostki organizacyjnej.

3. Podmioty określone w ust. 1 pkt 1–3 prowadzą ewidencję, o której mowa w ust. 1, na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego lub podmiotu zużywającego energię, a w przypadku braku urządzeń pomiarowych – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru energii przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.

4. Podmiot określony w ust. 1 pkt 4 prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku takich możliwości – na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać odpowiednio dane niezbędne do określenia w okresach miesięcznych, z dokładnością do 0,001 MWh, łącznej ilości:

1) energii elektrycznej wyprodukowanej, nabytej wewnątrzwspólnotowo, zaimportowanej lub zakupionej na terytorium kraju;
2) energii elektrycznej sprzedanej nabywcom końcowym na terytorium kraju;
3) energii elektrycznej sprzedanej podmiotom posiadającym koncesję w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
4) energii elektrycznej dostarczonej wewnątrzwspólnotowo i wyeksportowanej;
5) energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne;
6) energii elektrycznej zwolnionej od akcyzy na podstawie art. 30 ust. 6, 7 i 7a oraz przepisów wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 2;

7) strat energii elektrycznej niepodlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 9 ust. 2.

6. W przypadku braku urządzeń pomiarowych pozwalających na precyzyjne określenie ilości, o których mowa w ust. 5 pkt 5 i 7, prowadzący ewidencję określa ilości szacunkowe.

7. W odniesieniu do energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w przypadku braku urządzeń pomiarowych pozwalających na precyzyjne określenie ilości energii wyprodukowanej, o której mowa w ust. 5 pkt 1, prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 1, określa ilości szacunkowe tej energii, uwzględniając moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Art. 138i. 1. Ewidencję wyrobów węglowych prowadzą:

1) pośredniczący podmiot węglowy dokonujący sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu;
2) pośredniczący podmiot węglowy używający wyrobów węglowych.

2. Ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot węglowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinna zawierać następujące dane:

1) ilość każdorazowo sprzedanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu wyrobów węglowych, w kilogramach, według nazwy oraz pozycji CN;
2) datę sprzedaży wyrobów węglowych i datę ich wydania finalnemu nabywcy węglowemu;
3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy węglowego;
4) datę wystawienia i numer faktury, z której wynika zapłata należności za wyroby węglowe przeznaczone do celów opałowych, o których mowa w art. 31a ust. 1, sprzedane przez pośredniczący podmiot węglowy, na podstawie której wyroby te zostały sprzedane na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu.

3. Ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot węglowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinna zawierać dane dotyczące wyrobów węglowych:

1) użytych w ramach zwolnień, o których mowa w art. 31a ust. 1, lub

2) użytych do celów nieobjętych zwolnieniem

– w podziale na miesiące, w kilogramach, według nazwy oraz pozycji CN.

Art. 138j. 1. Ewidencję wyrobów gazowych prowadzą:

1) pośredniczący podmiot gazowy dokonujący sprzedaży wyrobów gazowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu;
2) pośredniczący podmiot gazowy używający wyrobów gazowych.

2. Ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot gazowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinna zawierać następujące dane:

1) ilość każdorazowo sprzedanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN, oraz ich wartość opałową;
2) datę sprzedaży wyrobów gazowych;
3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy gazowego;
4) datę wystawienia i numer faktury lub innego dokumentu, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, na podstawie których wyroby te zostały sprzedane na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu.

3. Jeżeli sprzedaż wyrobów gazowych jest udokumentowana tylko paragonem fiskalnym, ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot gazowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinna zawierać dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 4.

4. Ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot gazowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinna zawierać następujące dane:

1) ilość wyrobów gazowych, odpowiednio do dokonanych czynności:
   a) użytych w ramach zwolnień, o których mowa w art. 31b ust. 1, 2 lub 3, lub
   b) użytych do celów nieobjętych zwolnieniem, lub
   c) wyprodukowanych, lub
   d) nabytych wewnątrzwspólnotowo, lub
   e) dostarczonych wewnątrzwspólnotowo, lub
   f) importowanych, lub
   g) eksportowanych, lub
   h) nabytych na terytorium kraju, lub
   i) sprzedanych na terytorium kraju

– w podziale na miesiące dokonania czynności, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN, oraz ich wartość opałową;

2) datę oraz adres miejsca dokonania czynności;

3) w przypadkach, o których mowa w pkt 1 lit. d–i, dane kontrahentów, z którymi dokonano tych czynności.

5. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku tych urządzeń – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru wyrobów gazowych przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.

Art. 138ja. 1. Ewidencję zestawów części do urządzeń do waporyzacji prowadzi podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży tych zestawów na terytorium kraju osobom fizycznym nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać następujące dane:

1) liczbę zestawów części do urządzeń do waporyzacji sprzedanych na terytorium kraju;

2) datę sprzedaży zestawów części do urządzeń do waporyzacji;

3) datę wystawienia i numer faktury lub innego dokumentu, z których wynika zapłata należności za sprzedane zestawy części do urządzeń do waporyzacji.

Art. 138k. Ewidencje rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych określonych w art. 118 ust. 1 pkt 1–3 i 6 prowadzą:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy;

2) importer wyrobów akcyzowych;

3) podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych;

4) podmiot produkujący wyroby akcyzowe, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;

5) właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

Art. 138l. 1. Ewidencję podatkowych znaków akcyzy prowadzą:

1) podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;

2) podmiot prowadzący skład podatkowy na terytorium kraju, któremu właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, lub podmiot, o którym

mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, przekazał znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe będące jego własnością.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności określenie liczby znaków akcyzy otrzymanych, wydanych, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych oraz zwróconych.

Art. 138m. 1. Sporządza się protokoły:

1) zniszczenia nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia podlegających kontroli:
   a) suszu tytoniowego,
   b) innych niż susz tytoniowy wyrobów akcyzowych;
2) utraty, zniszczenia, uszkodzenia, zdjęcia, zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy oraz wydania lub zwrotu znaków akcyzy;
3) ustalenia ilości alkoholu etylowego podczas jego wydania z gorzelni;
4) skażenia alkoholu etylowego.

2. Protokoły, o których mowa w ust. 1, sporządza się w postaci papierowej.

3. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza się w co najmniej dwóch egzemplarzach. Egzemplarz protokołu przesyła się niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

4. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się w co najmniej trzech egzemplarzach. Egzemplarz protokołu przesyła się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie akcyzy oraz naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, z wyłączeniem przypadków, w których w czynnościach, które potwierdza protokół, uczestniczył przedstawiciel właściwego organu podatkowego.

5. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, sporządza się w trzech egzemplarzach, a w przypadku gdy alkohol etylowy skażony ma zostać wysłany do innego podmiotu, protokół sporządza się w czterech egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu otrzymuje właściwy naczelnik urzędu skarbowego, jeden egzemplarz protokołu – naczelnik urzędu celno-skarbowego lub komórka organizacyjna utworzona przez naczelnika urzędu celno-skarbowego na terenie podmiotu podlegającego kontroli celno-skarbowej – w przypadku kontroli celno-skarbowej

wykonywanej jako kontrola stała w rozumieniu art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

6. Protokoły powinny umożliwiać w szczególności ustalenie odpowiednio:

1) daty zniszczenia oraz ilości i rodzaju zniszczonych wyrobów akcyzowych;
2) daty zniszczenia, utracenia, uszkodzenia, zdjęcia, wydania lub zwrócenia znaków akcyzy oraz ilości i rodzaju zniszczonych, utraconych, uszkodzonych, zdjętych, wydanych lub zwróconych znaków akcyzy;
3) sposobu zniszczenia wyrobów akcyzowych;
4) zapasu alkoholu etylowego w magazynie gorzelni przed jego wydaniem i po jego wydaniu oraz ilości alkoholu etylowego w naczyniach transportowych;
5) ilości pobranego do skażenia alkoholu etylowego, rodzaju i ilości dodanego środka skażającego lub dodanej substancji skażającej oraz ilości otrzymanego skażonego alkoholu etylowego.

Art. 138n. (uchylony)

Art. 138o. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji piwa, wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich są obowiązane do prowadzenia dokumentacji zawierającej informacje o czynnościach produkcyjnych dotyczących tych wyrobów.

Art. 138p. 1. Ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, prowadzi się w postaci papierowej lub elektronicznej.

2. Ewidencje, o których mowa w art. 138a–138c i art. 138e–138l, mogą zostać zastąpione dokumentacją prowadzoną na podstawie przepisów prawa podatkowego innych niż przepisy o akcyzie, albo na podstawie przepisów o rachunkowości, pod warunkiem że dokumentacja ta zawiera wszystkie dane wymagane dla danej ewidencji.

Art. 138q. 1. Ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138o, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.

2. Faktury i inne dokumenty, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, o których mowa w art. 138j ust. 2 pkt 4, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wystawione.

3. Faktury, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby węglowe, o których mowa w art. 138i ust. 2 pkt 4, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wystawione.

3a. Faktury i inne dokumenty, o których mowa w art. 138ja ust. 2 pkt 3, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wystawione.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 46j ust. 2 oraz art. 46k, wydruki e-DD, dokumenty zastępujące e-DD oraz elektroniczne potwierdzenia odbioru powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.

5. Wydruki e-DD oraz dokumenty zastępujące e-DD powinny być przechowywane w sposób zapewniający łatwe ich odszukanie oraz autentyczność pochodzenia, integralność treści i ich czytelność od momentu ich wydrukowania lub sporządzenia do momentu upływu terminu, o którym mowa w ust. 4.

6. Przez autentyczność pochodzenia wydruku e-DD oraz dokumentu zastępującego e-DD rozumie się pewność co do tożsamości podmiotu wysyłającego, który wydrukował e-DD lub sporządził dokument zastępujący e-DD.

7. Przez integralność treści wydruku e-DD oraz dokumentu zastępującego e-DD rozumie się, że w tym wydruku lub dokumencie nie zmieniono danych, które powinien zawierać.

Art. 138r. (uchylony)

Art. 138s. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencjach, o których mowa w art. 138a ust. 1, art. 138b, art. 138c, art. 138e–138g i art. 138l, oraz protokołach, o których mowa w art. 138m ust. 1,
2) sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w art. 138a ust. 1, art. 138b, art. 138c, art. 138e–138l,
3) wzory protokołów, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2–4,

4) rodzaje dokumentacji, o których mowa w art. 138d ust. 1 i art. 138o, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w tych dokumentacjach, a także sposób ich prowadzenia
5) (uchylony)

– uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych i funkcjonowania zwolnień od akcyzy.

Art. 138t. 1. Podmiot dokonujący sprzedaży na terytorium kraju wyrobów, bez względu na kod CN, zawierających w swym składzie alkohol etylowy o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 50 % objętości skażony:

1) mieszaniną alkoholu izopropylowego (propan-2-ol) i benzoesanu denatonium lub
2) mieszaniną alkoholu tert-butylowego i benzoesanu denatonium, lub
3) alkoholem izopropylowym

– w opakowaniach jednostkowych o pojemności większej niż 1,5 litra lub jednorazowo w łącznej ilości sprzedanych wyrobów większej niż 10 litrów, prowadzi rejestr podmiotów odbierających te wyroby.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać następujące dane:

1) rodzaj oraz ilość odebranych wyrobów;
2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub adres siedziby podmiotu odbierającego;
3) numer PESEL lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu odbierającego;
4) datę oraz adres miejsca dokonania sprzedaży;
5) czytelny podpis podmiotu odbierającego lub osoby reprezentującej ten podmiot.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się z chwilą odbioru wyrobów.

4. Podmiot dokonujący sprzedaży przekazuje kopię rejestru właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego on dotyczy.

5. Podmiot odbierający będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej jest obowiązany do okazania podmiotowi dokonującemu sprzedaży dokumentu potwierdzającego jego tożsamość.

6. W przypadku gdy podmiot odbierający odmawia okazania dokumentu potwierdzającego jego tożsamość, sprzedawca jest obowiązany odmówić sprzedaży wyrobów wskazanych w ust. 1.

7. Dane, o których mowa w ust. 2, są przechowywane do celów kontroli przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały zamieszczone w rejestrze, o którym mowa w ust. 1.

8. Wpisu do rejestru nie dokonuje się w przypadku, gdy sprzedaż wyrobów, o których mowa w ust. 1, jest potwierdzana fakturą.

Art. 138ta. 1. Pośredniczący podmiot olejowy dokonujący sprzedaży detalicznej wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 30 kg lub ich objętość nie przekracza 30 litrów, w łącznej ilości nieprzekraczającej jednorazowo odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów, prowadzi rejestr podmiotów nabywających te wyroby.

2. W rejestrze, o którym mowa w ust. 1, podmiot dokonujący sprzedaży detalicznej wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zamieszcza następujące dane:

1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu nabywającego te wyroby akcyzowe, adres jego zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL podmiotu nabywającego te wyroby akcyzowe, a jeżeli numer PESEL nie został nadany nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej;
3) adres miejsca zużycia tych wyrobów akcyzowych;
4) wskazanie rodzaju, typu, mocy i liczby urządzeń grzewczych;
5) datę sprzedaży;
6) dane dotyczące tych wyrobów akcyzowych, w szczególności rodzaj wyrobów, kod CN, ilość, masę brutto lub objętość.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się z chwilą sprzedaży wyrobów.

4. Osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej nabywająca wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, jest obowiązana do okazania podmiotowi dokonującemu sprzedaży detalicznej dokumentu potwierdzającego jej tożsamość.

5. W przypadku gdy osoba fizyczna odmawia okazania dokumentu potwierdzającego jej tożsamość lub podania danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, pośredniczący podmiot olejowy dokonujący sprzedaży detalicznej jest obowiązany odmówić sprzedaży wyrobów wskazanych w ust. 1.

6. Pośredniczący podmiot olejowy dokonujący sprzedaży detalicznej przekazuje kopię rejestru właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rejestr.

7. Dane, o których mowa w ust. 2, są przechowywane do celów kontroli przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały zamieszczone w rejestrze, o którym mowa w ust. 1.

DZIAŁ VIB

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 138u. 1. W przypadku gdy podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będący użytkownikiem Systemu, nie sporządzi projektu raportu odbioru albo nie przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dokumentu zastępującego raport odbioru w terminie określonym w art. 46i ust. 2, na ten podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 5000 zł.

2. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, lub interesem publicznym właściwy naczelnik urzędu skarbowego na wniosek tego podmiotu lub z urzędu może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odstępuje od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, i poprzestaje na pouczeniu podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a podmiot ten zaprzestał naruszania prawa.

4. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu skarbowego.

5. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

6. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy wyznaczonego urzędu skarbowego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

7. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, nie może być nałożona, jeżeli od dnia niedopełnienia obowiązku zagrożonego tą karą upłynęło 5 lat.

8. Obowiązek zapłaty kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin zapłaty.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy, na którego rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 i art. 138w ust. 1, uwzględniając przygotowanie organizacyjne i techniczne tego urzędu.

Art. 138w. 1. W przypadku gdy obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych nie powstał z powodu wygaśnięcia długu celnego na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e unijnego kodeksu celnego, na podmiot, który dokonał importu, nakłada się karę pieniężną w wysokości długu celnego, jaki by powstał i nie wygasł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego. Przepisy art. 138u ust. 2, 3 i 5–8 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ VII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 139–153. (pominięte)

Rozdział 2

Przepisy epizodyczne i przejściowe

Art. 154. 1. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, powstał przed

dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, lecz do tego dnia nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

3. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym nie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, przyjmując, że obowiązek podatkowy powstał z chwilą wprowadzenia tych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego.

4. Jeżeli obowiązek podatkowy w sytuacjach innych niż wymienione w ust. 1–3 powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Jeżeli wyroby akcyzowe zharmonizowane w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, zostały, jako wyroby zwolnione od akcyzy, wyprowadzone ze składu podatkowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 155. 1. Podmiot zarejestrowany na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168, uznaje się za podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 16, bez konieczności potwierdzania tej okoliczności przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

2. Podatnik prowadzący działalność w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, zarejestrowany przed dniem wejścia w życie ustawy, podlega z urzędu wykreśleniu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

3. Podmiot niepodlegający obowiązkowi złożenia zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168, a podlegający takiemu obowiązkowi na podstawie art. 16 ust. 1, jest obowiązany dopełnić tego obowiązku w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 89 ust. 2, w dniu wejścia w życie ustawy, niebędący podmiotem zarejestrowanym w trybie art. 16 ust. 1, jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, powiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu celnego, w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2.

5. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, nie musi dokonywać podmiot, który był podmiotem zarejestrowanym na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168.

Art. 156. 1. Zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, prowadzenie działalności jako zarejestrowany handlowiec, prowadzenie działalności jako niezarejestrowany handlowiec oraz wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydane przed dniem wejścia w życie ustawy pozostają w mocy.

2. Postępowania w sprawach zezwoleń wydawanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 157. 1. Do zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz do zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że art. 64 ust. 7 stosuje się do nich z dniem jej wejścia w życie.

2. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1, z określonym terminem ważności nie mogą ulec przedłużeniu.

3. Zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie mogą ulec przedłużeniu.

Art. 158. Postępowania w sprawach zwrotu akcyzy należnego na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 168, i niedokonanego przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 159. 1. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, który w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia, może, po złożeniu wniosku, bez tego zezwolenia wyprowadzać jako podatnik wyroby akcyzowe z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, niedłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Podmiot, który w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wniosek, o którym mowa w art. 56 ust. 1 i 2, oraz zabezpieczenie akcyzowe, może, po złożeniu wniosku, bez zezwolenia,

o którym mowa w art. 56 ust. 1, prowadzić działalność jako podmiot pośredniczący, niedłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 160. 1. Decyzje ustalające normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 168, i dotyczące norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia ustalanych również na podstawie ustawy, pozostają w mocy niedłużej niż do czasu wydania decyzji na podstawie ustawy.

2. Decyzje ustalające normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 168, i dotyczące norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia, które nie są ustalane na podstawie ustawy, tracą moc z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 161. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w art. 87 ust. 2, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy do pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów.

Art. 162. 1. Jeżeli okres rozliczeniowy energii elektrycznej rozpoczął się przed dniem wejścia w życie ustawy i obejmuje również okres obowiązywania ustawy, sprzedawca energii elektrycznej jest obowiązany na wystawianej nabywcy końcowemu fakturze uwzględnić akcyzę należną za odpowiedni okres obowiązywania ustawy, którego dotyczy faktura.

2. W przypadku braku możliwości określenia ilości energii elektrycznej odebranej w okresie obowiązywania ustawy, jej ilość ustala się proporcjonalnie do okresu obowiązywania ustawy w stosunku do okresu rozliczeniowego.

3. Zwolnienie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, stosuje się na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wyprodukowanej niewcześniej niż w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 162a. Zwolnienie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, stosuje się na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wydanego dla energii elektrycznej wytworzonej przed dniem zmiany stawki akcyzy, przez obniżenie akcyzy w okresach rozliczeniowych następujących po

dniu zmiany stawki akcyzy w wysokości stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej odpowiadającej prawom majątkowym wynikającym z tego świadectwa oraz stawki akcyzy obowiązującej w dacie wytworzenia i dostarczenia do zużycia energii elektrycznej udokumentowanej tym świadectwem.

Art. 163. 1. W okresie do dnia 1 stycznia 2012 r. zwalnia się od akcyzy, węgiel i koks objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00, przeznaczone do celów opałowych.

2. W okresie do dnia 31 października 2013 r. albo do czasu, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii na terytorium kraju osiągnie 25 % zwalnia się od akcyzy gaz ziemny (mokry) o kodach CN 2711 11 00 oraz 2711 21 00, przeznaczony do celów opałowych. Jednakże w momencie, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii osiągnie 20 %, do dnia 31 października 2013 r. stosuje się stawkę akcyzy stanowiącą 50 % stawki określonej w art. 89 ust. 1 pkt 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", informację o osiągnięciu poziomu udziału gazu ziemnego, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. Do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się od akcyzy pozostałe węglowodory gazowe o kodzie CN 2711 29 00, przeznaczone do celów opałowych.

4. Do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się od akcyzy wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b.

Art. 163a. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2029 r. zwalnia się od akcyzy samochód osobowy stanowiący pojazd hybrydowy w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych o pojemności silnika spalinowego równej 2000 centymetrów sześciennych lub niższej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje, na wniosek zainteresowanego podmiotu, zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy pod warunkiem, że podmiot ten przedstawi dokumentację potwierdzającą iż pojazd, którego dotyczy zwolnienie, jest pojazdem hybrydowym.

3. Przepisy art. 109a ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz konieczność ich identyfikacji.

Art. 163b. 1. W okresie stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[19)]) do stawek określonych w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b stosuje się przepis art. 44 tego rozporządzenia.

2. Stawek określonych w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b nie stosuje się w przypadku podmiotu:

1) na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym;
2) znajdującego się w trudnej sytuacji, o której mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, stosuje się stawkę określoną odpowiednio w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. a albo c.

Art. 163c. 1. W okresie stosowania:

1) rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu,
2) rozporządzenia Komisji (UE) nr 1388/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. uznającego niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 369 z 24.12.2014, str. 37, z późn. zm.[20)])

[19)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

[20)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 414 z 09.12.2020, str. 15.

– do zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 1 pkt 3–3b, stosuje się przepis odpowiednio art. 44 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu albo art. 45 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1388/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. uznającego niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w art. 31b ust. 1 pkt 3–3b, nie stosuje się w przypadku podmiotu:

1) na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym;
2) znajdującego się w trudnej sytuacji, o której mowa odpowiednio w art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu albo art. 3 pkt 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1388/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. uznającego niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Art. 163d. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. zwalnia się od akcyzy sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu będącemu odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym w rozumieniu art. 3 pkt 13b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

2. Na potrzeby stosowania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, za gospodarstwo domowe nie uznaje się nieruchomości w całości wykorzystywanej na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

Art. 163e. W okresie od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 31 lipca 2023 r. zwalnia się od akcyzy sprzedaż gminom oraz podmiotom, o których mowa w art. 5 ust. 5 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 27 października 2022 r. o zakupie preferencyjnym paliwa stałego dla

gospodarstw domowych (Dz. U. poz. 2236 oraz z 2023 r. poz. 877 i 1234), wyrobów węglowych objętych pozycją CN2701 na podstawie tej ustawy.

Art. 164. 1. Do dnia 31 października 2013 r. zamiast stawki akcyzy, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. a tiret drugie, do wyrobów akcyzowych określonych w tym przepisie stosuje się zerową stawkę akcyzy.

2. (uchylony)

Art. 164a. 1. W okresie od dnia 20 grudnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. stawka akcyzy, o której mowa w art. 89 ust. 1:

1) pkt 2, wynosi 1369 zł/1000 litrów;
2) pkt 6, wynosi 1065 zł/1000 litrów;
3) pkt 8, wynosi 1065 zł/1000 litrów;
4) pkt 12 lit. a tiret pierwsze, wynosi 364 zł/1000 kilogramów.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. stawka akcyzy, o której mowa w art. 89 ust. 1:

1) pkt 2, wynosi 1413 zł/1000 litrów;
2) pkt 6, wynosi 1104 zł/1000 litrów;
3) pkt 8, wynosi 1104 zł/1000 litrów;
4) pkt 12 lit. a tiret pierwsze, wynosi 387 zł/1000 kilogramów.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. stawka akcyzy, o której mowa w art. 89 ust. 3, wynosi 4,60 zł za megawatogodzinę (MWh).

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 89 ust. 1aa i 1b nie stosuje się.

Art. 164b. W okresie od dnia 1 czerwca 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. stawka akcyzy, o której mowa w art. 89 ust. 1:

1) pkt 9, wynosi 97 zł/1000 litrów;
2) pkt 10 lit. a, wynosi 97 zł/1000 litrów;
3) pkt 15 lit. a tiret pierwsze, wynosi 97 zł/1000 litrów.

Art. 164c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy na wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2, 6 i 8, na czas określony, niezbędny do ograniczenia negatywnych skutków konfliktu na Bliskim Wschodzie dla rynku paliw, jednak

niedłużej niż do dnia 30 czerwca 2026 r., uwzględniając sytuację gospodarczą państwa.

Art. 165. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2011 r., obniżać stawki akcyzy na wyroby akcyzowe określone w ustawie oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobów akcyzowych, a także określać warunki ich stosowania, na okres niedłuższy niż 3 miesiące w odstępach co najmniej trzymiesięcznych, w odniesieniu do poszczególnych wyrobów akcyzowych, uwzględniając sytuację gospodarczą państwa.

Art. 165a. 1. W latach 2022–2026 stawki akcyzy na napoje alkoholowe wynoszą:

1) stawka akcyzy na alkohol etylowy, o której mowa w art. 93 ust. 4, w:
   a) 2022 r. – 6903,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100 % vol. zawartego w gotowym wyrobie,
   b) 2023 r. – 7248,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100 % vol. zawartego w gotowym wyrobie,
   c) 2024 r. – 7610,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100 % vol. zawartego w gotowym wyrobie,
   d) 2025 r. – 7991,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100 % vol. zawartego w gotowym wyrobie,
   e) 2026 r. – 8391,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100 % vol. zawartego w gotowym wyrobie;
2) stawka akcyzy na piwo, o której mowa w art. 94 ust. 4, w:
   a) 2022 r. – 9,43 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu,
   b) 2023 r. – 9,90 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu,
   c) 2024 r. – 10,40 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu,
   d) 2025 r. – 10,92 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu,
   e) 2026 r. – 11,47 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu;
3) stawka akcyzy na wino, o której mowa w art. 95 ust. 4, w:
   a) 2022 r. – 191,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   b) 2023 r. – 201,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   c) 2024 r. – 211,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   d) 2025 r. – 222,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,

e) 2026 r. – 233,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;

4) stawka akcyzy na napoje fermentowane, o której mowa w art. 96 ust. 4 pkt 2, w:
   a) 2022 r. – 191,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   b) 2023 r. – 201,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   c) 2024 r. – 211,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   d) 2025 r. – 222,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   e) 2026 r. – 233,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;
5) stawka akcyzy na wyroby pośrednie, o której mowa w art. 97 ust. 4, w:
   a) 2022 r. – 385,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   b) 2023 r. – 404,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   c) 2024 r. – 424,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   d) 2025 r. – 445,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu,
   e) 2026 r. – 467,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

2. W latach 2022–2026 stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

1) stawka akcyzy na papierosy, o której mowa w art. 99 ust. 2 pkt 1, z zastrzeżeniem art. 99 ust. 10, w:
   a) 2022 r. – 228,10 zł za każde 1000 sztuk i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,
   b) 2023 r. – 250,91 zł za każde 1000 sztuk i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,
   c) 2024 r. – 276,00 zł za każde 1000 sztuk i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,
   d) 2025 r. w okresie od dnia:
      – 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 276,00 zł za każde 1000 sztuk i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,
      – 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 345,00 zł za każde 1000 sztuk i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,
   e) 2026 r. – 414,00 zł za każde 1000 sztuk i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej;
2) stawka akcyzy na tytoń do palenia, o której mowa w art. 99 ust. 2 pkt 2, z zastrzeżeniem art. 99 ust. 10, w:
   a) 2022 r. – 155,79 zł za każdy kilogram i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,

b) 2023 r. – 171,37 zł za każdy kilogram i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,

c) 2024 r. – 188,51 zł za każdy kilogram i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,

d) 2025 r. w okresie od dnia:

– 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 188,51 zł za każdy kilogram i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,

– 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 260,14 zł za każdy kilogram i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej,

e) 2026 r. – 338,18 zł za każdy kilogram i 32,05 % maksymalnej ceny detalicznej;

3) stawka akcyzy na cygara i cygaretki, o której mowa w art. 99 ust. 2 pkt 3, w:

a) 2022 r. – 433,00 zł za każdy kilogram,

b) 2023 r. – 476,00 zł za każdy kilogram,

c) 2024 r. – 524,00 zł za każdy kilogram,

d) 2025 r. w okresie od dnia:

– 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 524,00 zł za każdy kilogram,

– 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 655,00 zł za każdy kilogram,

e) 2026 r. – 786,00 zł za każdy kilogram.

3. W latach 2022–2026 stawki akcyzy na papierosy i tytoń do palenia nieobjęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczone maksymalną ceną detaliczną wynoszą:

1) stawka akcyzy na papierosy, o której mowa w art. 99 ust. 3 pkt 1, w:

a) 2022 r. – 378,38 zł za każde 1000 sztuk,

b) 2023 r. – 416,22 zł za każde 1000 sztuk,

c) 2024 r. – 457,84 zł za każde 1000 sztuk,

d) 2025 r. w okresie od dnia:

– 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 457,84 zł za każde 1000 sztuk,

– 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 572,30 zł za każde 1000 sztuk,

e) 2026 r. – 686,76 zł za każde 1000 sztuk;

2) stawka akcyzy na tytoń do palenia, o której mowa w art. 99 ust. 3 pkt 2, w:

a) 2022 r. – 252,25 zł za każdy kilogram,

b) 2023 r. – 277,48 zł za każdy kilogram,

c) 2024 r. – 305,23 zł za każdy kilogram,

d) 2025 r. w okresie od dnia:

– 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 305,23 zł za każdy kilogram,

– 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 421,22 zł za każdy kilogram,

e) 2026 r. – 547,59 zł za każdy kilogram.

4. W latach 2022–2026 stawka akcyzy na susz tytoniowy, o której mowa w art. 99a ust. 3, wynosi w:

1) 2022 r. – 252,25 zł za każdy kilogram;

2) 2023 r. – 277,48 zł za każdy kilogram;

3) 2024 r. – 305,23 zł za każdy kilogram;

4) 2025 r. w okresie od dnia:

a) 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 305,23 zł za każdy kilogram,

b) 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 421,22 zł za każdy kilogram;

5) 2026 r. – 547,59 zł za każdy kilogram.

5. W latach 2022–2026 w przypadkach określonych w art. 99a ust. 4 stawka akcyzy na susz tytoniowy nieoznaczony znakami akcyzy wynosi w:

1) 2022 r. – 504,50 zł za każdy kilogram;

2) 2023 r. – 554,96 zł za każdy kilogram;

3) 2024 r. – 610,46 zł za każdy kilogram;

4) 2025 r. w okresie od dnia:

a) 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 610,46 zł za każdy kilogram,

b) 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 842,43 zł za każdy kilogram;

5) 2026 r. – 1095,16 zł za każdy kilogram.

6. W latach 2022–2026 stawka akcyzy na wyroby nowatorskie, o której mowa w art. 99c ust. 4, wynosi w:

1) 2022 r. – 311,58 zł za każdy kilogram i 32,05 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia;

2) 2023 r. – 342,74 zł za każdy kilogram i 32,05 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia;

3) 2024 r. – 377,01 zł za każdy kilogram i 32,05 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia;

4) 2025 r. w okresie od dnia:
   a) 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 377,01 zł za każdy kilogram i 32,05 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia,
   b) 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 565,52 zł za każdy kilogram i 32,05 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia;
5) 2026 r. – 678,62 zł za każdy kilogram i 32,05 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

7. W latach 2022–2026 w przypadku produkcji, o której mowa w art. 99c ust. 1, niezgodnej z art. 47, stawka akcyzy na wyroby nowatorskie wynosi w:

1) 2022 r. – 311,58 zł za każdy kilogram i 32,05 % trzykrotności średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia;
2) 2023 r. – 342,74 zł za każdy kilogram i 32,05 % trzykrotności średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia;
3) 2024 r. – 377,01 zł za każdy kilogram i 32,05 % trzykrotności średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia;
4) 2025 r. w okresie od dnia:
   a) 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 377,01 zł za każdy kilogram i 32,05 % trzykrotności średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia,
   b) 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 565,52 zł za każdy kilogram i 32,05 % trzykrotności średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia;
5) 2026 r. – 678,62 zł za każdy kilogram i 32,05 % trzykrotności średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

8. W roku 2025 i 2026 stawka akcyzy na płyn do papierosów elektronicznych, o której mowa w art. 99b ust. 4, wynosi w:

1) 2025 r. w okresie od dnia:
   a) 1 stycznia 2025 r. do dnia 28 lutego 2025 r. – 0,55 zł za każdy mililitr,
   b) 1 marca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 0,96 zł za każdy mililitr;
2) 2026 r. – 1,44 zł za każdy mililitr.

Art. 165b. W okresie od dnia 1 sierpnia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. stawka akcyzy na saszetki nikotynowe, o której mowa w art. 99cc ust. 4, wynosi:

1) od dnia 1 sierpnia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 150,00 zł za każdy kilogram;
2) od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. – 200,00 zł za każdy kilogram.

Art. 165c. W okresie od dnia 1 sierpnia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. stawka akcyzy na inne wyroby nikotynowe, o której mowa w art. 99cd ust. 4, wynosi:
1) od dnia 1 sierpnia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. – 150,00 zł za każdy kilogram;
2) od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. – 200,00 zł za każdy kilogram.

Art. 166. Do dnia 31 grudnia 2009 r. stosuje się wielkość najpopularniejszej kategorii cenowej papierosów ustaloną na rok 2009 na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168.

Art. 167. Znaki akcyzy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168, zachowują ważność.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

Art. 168. Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 257, z późn. zm.[21)]).

Art. 169. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.

[21)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 623, z 2005 r. poz. 1341, z 2006 r. poz. 1199, z 2007 r. poz. 666 oraz z 2008 r. poz. 745 i 915.

Załączniki do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r.
(Dz. U. z 2026 r. poz. 412)

Załącznik nr 1

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi

1	2	3
16	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19	ex 2701	Węgiel; brykiety, brykietki i podobne paliwa stałe wytwarzane z węgla – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
20	ex 2702	Węgiel brunatny (lignit), nawet aglomerowany, z wyłączeniem gagatu – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych
21	ex 2704 00	Koks i półkoks, z węgla, węgla brunatnego (lignitu) lub torfu, nawet aglomerowany; węgiel retortowy – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
22	2705 00 00	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy, inne niż gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
23	2706 00 00	Smoła destylowana z węgla, z węgla brunatnego (lignitu) lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smołami odzyskanymi
24	2707	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników nie-aromatycznych
25	2708	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
26	2709 00	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, surowe
27	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
28	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
29	2712	Wazelina; parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
30	2713	Koks naftowy, bitum naftowy oraz inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
31	2714	Bitum i asfalt, naturalne; łupek bitumiczny lub naftowy i piaski bitumiczne; asfaltyty i skały asfaltowe
32	2715 00 00	Mieszanki bitumiczne na bazie naturalnego asfaltu, naturalnego bitumu, bitumu naftowego, smoły mineralnej lub na mineralnego paku smołowego (na przykład masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
33	2716 00 00	Energia elektryczna
34	2901	Węglowodory alifatyczne
35	2902	Węglowodory cykliczne
36	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
37	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych

1	2	3
38	3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne
39	3817 00	Mieszane alkilobenzeny i mieszane alkilonaftaleny, inne niż te objęte pozycją 2707 lub 2902
39a	ex 3824 99 86 ex 3824 99 92 ex 3824 99 93 ex 3824 99 96	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
40	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
41	(uchylona)	
42	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
43	bez względu na kod CN wyrobu zawierającego alkohol etylowy	Alkohol etylowy zawarty w wyrobach niebędących wyrobami akcyzowymi o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj.
44	bez względu na kod CN	Pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub paliwa opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub paliw opałowych
45	bez względu na kod CN	Susz tytoniowy
46	bez względu na kod CN	Płyn do papierosów elektronicznych
47	bez względu na kod CN	Wyroby nowatorskie
48	bez względu na kod CN	Urządzenia do waporyzacji
49	bez względu na kod CN	Zestawy części do urządzeń do waporyzacji
50	bez względu na kod CN	Saszetki nikotynowe
51	bez względu na kod CN	Inne wyroby nikotynowe

Objaśnienia:
ex – dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

Załącznik nr 2

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PROCEDURĘ ZAWIESZENIA POBORU AKCYZY I KTÓRYCH PRODUKCJA ODBYWA SIĘ W SKŁADZIE PODATKOWYM, O KTÓRYCH MOWA W DYREKTYWIE RADY 92/12/EWG

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009

1	2	3
15	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny), mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19	ex 2707 2707 10 2707 20 2707 30 2707 50	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, wyłącznie: 1) Benzol (benzen) 2) Toluol (toluen) 3) Ksylol (ksyleny) 4) Pozostałe mieszaniny węglowodorów aromatycznych, z których 65 % lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 250 °C zgodnie z metodą ASTM D 86
20	od ex 2710 12 do ex 2710 19 68 i od ex 2710 20 11 do ex 2710 20 90	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów
21	ex 2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe, z wyłączeniem objętych pozycjami 2711 11 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00
22	2901 10 00	Węglowodory alifatyczne nasycone
23	ex 2902 2902 20 00 2902 30 00 2902 41 00 2902 42 00 2902 43 00 2902 44 00	Węglowodory cykliczne, wyłącznie: 1) Benzen 2) Toluen 3) o-Ksylen 4) m-Ksylen 5) p-Ksylen 6) Mieszaniny izomerów ksylenu
24	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
24a	ex 3811 3811 11 10 3811 11 90 3811 19 00 3811 90 00	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne, wyłącznie: 1) Środki przeciwstukowe, na bazie tetraetyloołowiu 2) Pozostałe środki przeciwstukowe, na bazie związków ołowiu 3) Pozostałe środki przeciwstukowe 4) Pozostałe

1	2	3
24b	ex 3824 99 86 ex 3824 99 92 ex 3824 99 93 ex 3824 99 96	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych) – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
25	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70 % masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
26	(uchylona)	
27	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki

Objaśnienia:
ex – dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

Załącznik nr 3

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM OZNACZANIA ZNAKAMI AKCYZY

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
2	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
3	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
4	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
6	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
7	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
8	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
9	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
10	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
11	bez względu na kod CN	Susz tytoniowy
12	bez względu na kod CN	Płyn do papierosów elektronicznych
13	bez względu na kod CN	Wyroby nowatorskie
14	bez względu na kod CN	Urządzenia do waporyzacji
15	bez względu na kod CN	Saszetki nikotynowe
16	bez względu na kod CN	Inne wyroby nikotynowe